

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2006

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Împărăția cerurilor înăuntrul omului. Iubirea îl vindecă de păcat pe om. Omul sfânt vindecă durerea Domnului. Domnul în mijlocul bisericii prin grăirea dintre frați.

Cuvântul Meu este izvor vindecător, ca și cuvântul sfinților Mei cu care Mă slăvesc întru venirea Mea. La toți cei de pe pământ care se întreabă de vorbirea sfinților Mei și a celor pentru care se aduce rugăciune de pe pământ, Eu, Domnul, le spun acestora că se împlinesc Scripturile Mele cele de acum două mii de ani, prin care am spus că aud cei din morminte glasul Fiului lui Dumnezeu și înviază cuvântul lor și mărturisește; și le mai spun că este scris în Scripturi că «*Domnul vine cu zecile de mii de sfinți ai Săi*». Amin.

Mă fac cale tămăduitoare de la cer la pământ și de la pământ la cer, că voiesc să vindec cerul și pământul de așteptarea lor cea de șapte mii de ani, și voiesc să-l vindec pe omul cel de la sfârșit de timp omenesc pe pământ. Voiesc să-l vindec pe om de el însuși și să Mă așez Eu în el cu împărăția Mea, că nu poate omul să fie slujitor la doi stăpâni, și lui și Mie. Trupul stă mereu împotriva duhului atunci când Eu nu sălășluiesc în duhul omului, dar Eu voiesc să poată omul să Mă lase să-Mi fac casă în el și să vin în el și să cinez cu el și să Mă arăt lui ca să-l ajut să fie înțelept al cerului, iar din cerul lui să strălucească Domnul întru a Sa venire pe pământ. Amin.

O, mamă a Mea, tu ești stăpâna sărbătorii de azi, și ai darul tămăduirii pentru cei ce au nevoie de doctor, pentru cei ce se umilesc ca să Mă lase pe Mine să-Mi fac în ei împărăția Mea, mamă. Amin.

O, dulce Fiul meu, le dăm înțelepciune la — **O**, cei ce sunt poporul Tău și le spunem că dacă împărăția cerurilor este în ei, ea trebuie să se vadă bine, că nu altceva este împărăția cerurilor pe pământ. Ea nu poate fi văzută decât din om când ea este în om. Când omul se dă Domnului împărăție, el se face palat al Domnului, iar prin ușile și ferestrele lui iese Domnul și Se face lumină a lumii și Se face mângâiere, și stă Domnul la masă cu sfinții Săi atunci când omul se lasă sălăș al împărăției lui Dumnezeu.

O, popor al venirii Fiului meu! Eu Îi sunt Lui mamă. El nu mi-a adus dureri, căci fiii sunt mângâiere, și nu sunt altfel cei ce sunt fii. O, cât de mult mi-e dor de om vindecat de sine ca să-l ajut să se lase sălăș al slavei Fiului meu între oameni! E dureros când unii vor și alții nu vor cu strălucirea împărăției cerurilor în ei, dar eu sunt vindecătoare și sunt mamă a Fiului lui Dumnezeu. Fiul meu este blând și smerit cu inima și așa voiește El să fie în fiii cuvântului Său, căci El Și-a făcut popor, și îl învață pe drumul nestrăicării pe poporul Lui. Eu voiesc să vindec de supărare pe tot fiul care s-a lăsat spre împlinirea cea pentru împărăția cerurilor în el. Iubirea îl vindecă

pe om de păcat, îl vindecă de el însuși pe om, și Îl vindecă pe Dumnezeu, iar iubirea este la Dumnezeu. Cel ce voiește să fie asemenea Fiului meu, acela este cel ce se lasă vindecat de sine și împodobit înăuntrul și în afara sa cu Fiul meu. Iubirea Lui de Fiu al Tatălui și al meu, ea este cea care îl vindecă pe om de păcat, de el însuși îl vindecă pe om, căci Fiul meu în om este așa cum este El în cele cerești, căci cine are iubirea Tatălui, este cel ce are umilința slavei acestei iubiri. Iubirea are umilință, fiilor, și cu ea vindecă în jurul ei.

O, popor al venirii Fiului meu, ia învățatură de iubire de pe masa Lui. Ia de pe crucea Lui puterea iubirii Lui de pe cruce, căci iubirea Lui pentru om nu l-a putut-o răstigni omul, ci, din contra, s-a așezat cu ea înaintea omului plină de slava crucii, plânsă sub slava suferinței care plânge în Dumnezeu după om. Numai cel ce nu-L iubește pe Domnul în el și în afara lui, numai acela nu știe fața și puterea iubirii cea din Fiul meu izvorâtă și adusă în dar omului ca împărăție a lui Dumnezeu în om. Cel ce nu seamănă cu Fiul meu și cu iubirea Lui, acela nu se face casă a Fiului meu și nu-L tămăduiește pe Domnul de durerea Lui cea fără de casă pe pământ.

O, popor hrănit cu Fiul meu! Slava iubirii Lui este tot ce-ți doresc eu ca tămăduitoare ce sunt peste om. Să se vindec de nepăsare cel ce voiește să fie fiu al Tatălui, căci Fiul meu îi voiește pe toți aduși la Tatăl, și pe Tatăl adus la ei. Amin.

O, Fiule blând și smerit înaintea omului! Le dau lor povață pentru tot omul. Le dau iubire vindecătoare și le spun că între frate și frate trebuie să fie Dumnezeu Iisus Hristos, Fiul meu.

O, vorbește de Domnul pe cale, fiule al Fiului meu, iar El Se va arăta ție și îți va tâlcui Scripturile venirii Lui. Iubește viața Lui și grăiește-o între frate și frate, căci foamea vine mâncând, dar dacă stai nemâncat, nu-ți mai cere nici duhul, nici sufletul, și e păcat să stai fără Domnul pe cale, fără statul Lui cu tine și între frate și frate. Fă foc, fă cu Domnul și te vindecă la focul Lui de toată răceala, și stai cald apoi, că e frig pe pământ, e frig fără iubire și fără focul ei cel viu. Nestins să fie focul iubirii între frate și frate, căci Domnul este foc mistuitor, precum este iubirea Lui în cei ce o poartă pe ea. Amin.

Eu, Fiule, sunt mama lor pentru că sunt mama Ta. Le-am dat alifie, le-am dat de hăinuță focul iubirii Tale, foc mistuitor între frate și frate, ca să fie peste ei vindecare de frigul de pe pământ și să fii Tu Stăpânul vieții și al iubirii lor, Fiule al iubirii care vine după om. Amin.

— **D**upă ei și la ei vin, mamă, că vreau să stau în ei și între ei iubire precum am stat între Luca și Cleopa pe drum de Emaus, iubind cuvântul lor cel despre Mine și iubindu-i cu cuvântul Meu cel de peste ei până ce M-am lăsat văzut de ei ca să le dau bucurie deplină, mamă, și să le fiu lor vindecare și alinare. Amin.

O, fiilor, lăsați-vă după cei ce iubesc mult între voi. Cei ce iubesc mult, sunt cei ce nu pot sta fără Mine între frate și frate și sunt cei ce stau cu Mine în ei și nu cu ei. Nu este altă vindecare de durere, nu este, iar Mie Îmi este dor să fiu vindecător și să Mă arăt apoi la cei ce Mă poartă în ei cu chipul și asemănarea Mea.

O, poporul Meu, să nu-L superi pe Dumnezeu, să nu-L îndurerezi pe cel în care iubește și trăiește Dumnezeu cu fața Lui slăvită și cu iubirea Lui cea de sus. Cel ce iubește ca Domnul, acela este cel mai mare învățat și cel mai mare învățător, de la care ia învățatură cei ce iubesc să învețe. Iar Eu, Domnul, dau vindecare peste neputințele voastre, fiilor, și unii pe alții să ne vindecăm de dureri și să fim casa păcii, căci pacea este puterea care Îi face Domnului casă în om, și ea vindecă cu taina ei pe cei adânc îndurerați după Dumnezeu pe pământ. Amin, amin, amin.

15/28 aprilie 2006

Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

Cei credincioși Îl pătrund pe Domnul prin umilința iubirii.

Hristos a înviat! Aceasta a fost bucuria pe care Eu, Domnul Cel înviat, am adus-o pe pământ peste cei ce cu durere credeau în Mine așteptând împlinirea cuvântului Meu care le-a spus lor că Eu Mă voi lăsa biruit de om, iar a treia zi voi învia din mormânt. Această bucurie i-a înspăimântat pe cei care erau stăpâni pe pământ în Ierusalim, și au căutat aceștia să ascundă adevărul învierii Mele, căutând om care să spună după ei cum că Eu am fost furat de ucenici pe când dormea straja de la mormântul Meu. O, lucrarea Mea nu era din lumea aceasta și nu putea omul peste ea ca s-o stârpească, fiindcă Eu eram din cer, și am venit să Mă așez pe pământ ca să las peste oameni duhul umilinței, Duhul lui Dumnezeu pe pământ și peste om.

O, poporul Meu, apostolul Toma nu s-a bucurat când i-a auzit pe ucenicii și pe ucenițele Mele că Eu am înviat. El dorea cu mare așteptare să Mă arate ucenicilor că sunt biruitor și că am înviat, și să-i facă mai fericiți pe ei decât pe el, pe ei și pe toți cei de după ei care au trăit și trăiesc fiorul bucuriei învierii Mele pentru fiecare om.

O, Ierusalime, aștept din mijlocul tău să Mă arăt carte peste pământ și peste om, căci cartea aceasta mărturisește împlinirile ei peste pământ. Vă dau îngeri cerești, copii lucrători, că pe pământ e greu de drumul Meu cu voi. Îngerii cei nevăzuți vă sunt vouă leagăn în dureri și în strămtorări, dar învățați-vă să vedeți lucrarea îngerească, cerul împlinitor pe pământ, Domnul cuprins în taina cuvântului Său ca în nor de îngeri, și pe care voi trebuie să-i știți cu voi când Eu vă cuvintez și stau cu voi ca să fiți voi ai Mei pe pământ. O, deprindeți-vă să simțiți statul Meu cu voi, căci statul Meu cu voi dacă-l simțiți, voi stați atunci înaintea Mea cu mare iubire, cu mare împlinire și simțire, și cu fiori sfinți, care ne fac dulci și mângâioși unii altora, Eu vouă, și voi Mie, și aceasta este mai presus decât bucuria apostolului Toma, care Mi-a mângâiat trupul cel înviat din cruce și M-a numit mângâios Domn și Dumnezeu al său. Iubirea acestui ucenic i-a fost mai tare decât credința, căci din iubirea lui cea plină de dor el M-a dorit sub ochii lui cu chipul Meu cel înviat, și M-a arătat biruitor ucenicilor Mei pentru care Eu am biruit și apoi i-am trimis peste pământ cu vestea Evangheliei Mele împlinită de trupul Meu, așa cum a fost ea vestită prin prooroci.

O, Ierusalime, te-am întâmpinat cu amintirea bucuriei ucenicilor și a ucenițelor Mele care-și spuneau: Hristos a înviat! Iubirea ta trebuie să fie mai multă ca a lor, ca să le ajungă și lor, poporul Meu. Învierea Mea e mare taină peste timp, căci dacă Eu nu înviam în chip văzut, nu ar fi rămas acest adevăr pe pământ, iar venirea Mea cea de a doua acum de la Tatăl cuvânt pe pământ nu s-ar fi lăsat adevărată peste cei la care am venit și M-am făcut carte între oameni ca să Mă sălășluiesc cuvânt între ei și să împărățesc de sub văl peste pământ și să fac iarăși cerul și pământul prin cuvânt, așa cum la început am lucrat Eu și cu Tatăl prin lucrul cel tainic al Duhului Sfânt.

O, Ierusalime, mare putere are taina Mea între oameni. Apostolul Toma M-a scos de sub taină și M-a așezat descoperit între ucenicii Mei la opt zile după învierea Mea. Prin acest ucenic Eu am lucrat aparte pentru că el avea înțelepciune și cu ea M-a pătruns și prin ea M-a iubit cu putere mai presus decât credința care îl ajută pe om, căci iubirea rupe despărțitura, iar Eu, Domnul, îi îmbrățișez pe ai Mei care Mă iubesc cu înțelepciunea cea de sus a iubirii Mele din om. Iată ce minunat lucrez Eu prin iubire, iar rodul iubirii este mai presus decât orice putere. Umilința iubirii, poporul Meu, o înalță pe ea în cămările ei cele tainice pe pământ și acolo Îl vede pe Dumnezeu, și această minune n-o pătrund ochii și mintea omului care crede că este Dumnezeu, neubindu-L pe El cu putere.

Iubirea este ceea ce face iarăși cerul și pământul. Din ea se fac toate noi. Mila ei este mai mare decât toate câte vor fi și vor rămâne veșnic. Iubirea este izvor ceresc în om, și fericit este cel ce Mă lasă să stau în el cu această sfântă și dulce înțelepciune cu care Eu, Domnul, voi face iarăși cer și pământ, cerul cel nou și pământul cel nou pentru cei ce se sfințesc și iubesc venirea Mea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

17/30 aprilie 2006

Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Răcirea dragostei de pe pământ, semnul de dinaintea venirii Domnului. Desfacerea peceților cărții Mielului. Ucenicii sunt îndemnați la rugăciune pentru nașterea din nou a lumii.

In prag ceresc de sărbătoare Mă adun în curțile binecuvântate ale cuvântului Meu, Mă apropiu cu soborul mironosițelor lucrătoare de Dumnezeu și cu mulți sfinți, și vă dau vouă, celor adunați pentru sărbătoare, vestea învierii Mele peste ucenicii și ucenițele cuvântului Meu cel de atunci: Hristos a înviat!

Când sunt inimi adunate în numele Meu și al cuvântului Meu, Eu cobor și Mă fac hrană de cuvânt cu sfinții Mei, iar sfinții Mei sunt cei care au lucrat pe pământ cuvântul lui Dumnezeu ca și Mine, slujindu-l și împărțindu-l spre slava Mea peste timp și spre mântuirea multora care se ridică spre mărturisirea Mea peste cei fără de Dumnezeu.

Vă bucur pe voi, mironosițe slujitoare și lucrătoare. Vă întâmpin în curțile Mele și vă slujim zi de sărbătoare vouă, Domnul și cu poporul cel slujitor cuvântului venirii Lui la sfârșit de timp, după cum era scris să vin să pecetluiesc cu cuvântul Meu veacurile și să Mă așez Făcător al cerului nou și al pământului nou, care vor dăinui, iar această taină este înfricoșătoare pentru cei din cer care văd ca Dumnezeu, căci scris este despre cei sfinți: «*Fericiți cei cu inima curată, că aceia vor vedea pe Dumnezeu*». Amin.

Ne așezăm la masă de cuvânt, o, mironosițe lucrătoare, căci voi ați slujit cuvântul Meu și ați lucrat adevărul învierii

Mele strângându-vă inimă cu inimă în jurul acestei taine, uitând de voi și de cei ce erau ai voștri și slujind arătării Mele de la Tatăl peste pământ, Hristos înviat din morți după ce M-am născut din Fecioară ca să fiu Învățătorul vostru și apoi să Mă jertfesc pentru cei necredincioși, ca să aibă Dumnezeu adevărat omul. Amin.

V-ați adunat cu sfinții cerului lângă poporul care slujește la sfârșit de timp cuvântul Meu, așa cum voi ați slujit atunci. Bucurați-vă! O, dar bucuria voastră nu poate fi alta decât aceea pe care o am Eu și cu cei pe care îi am azi popor al Meu. Bucurați-vă cu cei ce se bucură și plângeți cu cei ce plâng pentru Mine și pentru durerile Mele și pentru slava Mea ca a unui Dumnezeu îndurător și răbdător. Bucurați-vă lângă poporul venirii Mele la sfârșit de timp, dar azi lucrarea Mea nu este iubită pe pământ așa cum ați iubit-o voi acum două mii de ani. Nu știe omul să vină spre ea ca să am mulți lucrători, căci dragostea de Dumnezeu s-a stins de pe pământ, după cum Eu am spus că va veni acest semn mai înainte de ziua slavei Mele când toate se vor înnoi la cuvântul facerii din nou a toate. Eu după om nu pot să mai aștept, că omul nu vine, iar cel ce vine, vine să-i fie bine lui, nu Mie, și vine nevenind, iar Eu trag din greu pentru venirea Mea prin care pe toate cele ce vor rămâne trebuie să le întocmesc. Bucuria voastră e dulce când Eu stau cu voi în cuvânt la masa Mea de pe pământ. E ziua voastră de serbare, o, mirese slujitoare ale dragostei de Dumnezeu. Frumoasă și curată v-a fost slujirea, iar dragostea de Mine era tot ce vă rămăsese vouă din toate câte cu inima le-ați părăsit ca să sluiți Mie și durerii Mele pentru care am venit și M-am făcut Om ca să sufăr cu trupul pentru toți păcătoșii care nu privesc spre Dumnezeu Făcătorul, ci numai spre ei prin cele vremelnice care l-au încântat pe om ținându-l rob în timp. Voi însă v-ați ridicat deasupra trupurilor voastre și ați gustat din durerea Mea care s-a făcut cuvânt peste pământ, și apoi ați rămas pentru adevărul dintre pământ și cer, în vreme ce toate sunt deșertăciune și vânt. Mă fac un duh și o lucrare cu voi la masa voastră de serbare, iar azi e trâmbița Mea Verginica venită cu cei ce așteaptă în locuința morților lumina slavei zilei Mele și a învierii a toate câte așteaptă slava Mea și mântuirea Mea. Amin, amin, amin.

— **O**, Doamne îndurerat, noi pentru durerea Ta Ți-am slujit și am fost cumiți, și din inimi curate Te-am slujit, căci Tu ai fost îndurerat. Îndurerat ai venit din Tatăl când Te-ai născut din Fecioară pentru om, îndurerat ai petrecut pe pământ, îndurerat Ți-ai arătat lucrarea peste cei ce Te-au primit, și îndurerat Te-ai jertfit pentru cei neubitori de pe pământ, și tot îndurerat ai și înviat și Te-ai arătat nouă ca să ne bucuri în durerea Ta din noi, după ce Tu ai pus în noi mila de Tine, Doamne. Ne-a rămas de pomenire credința și suferința cea pentru durerile Tale, iar sfinții Tăi ne-au așezat zi de pomenire între cei ce iubesc pe cele ale Tale între oameni, dându-le loc cu ei pentru ca să fie numele Tău și al sfinților Tăi pe pământ.

De două mii de ani așteptăm minunea cuvântului Tău peste pământ, și Ți slăvim între cei din cer numele Tău cel nou. Ai venit pe pământ după două mii de ani cu nume nou, și Te numești Cuvântul lui Dumnezeu, și Te scrii cu el în timp, iar acum Te-ai făcut carte, Doamne, și se desfac pecețile ei și se împarte cuvântul Tău și numele Tău cel de cincizeci de ani pe pământul român, unde Ți-ai așternut masa pentru venirea Ta cu sfinții, Doamne. Venirea noastră cu Tine e slujită de îngeri, și plâng îngerii care și-au pierdut slava, și așteaptă după om să se întoarcă la Tine ca să se întoarcă și ei la locurile lor slăvite.

O, dă-i poporului Tău putere de Duh Sfânt și de sfântă rugăciune pentru nașterea din nou a lumii, Doamne. Tot și toate așteaptă în cer și pe pământ, așteaptă după cei din urmă slujitori ai Tăi, ca să ridice ei puterea Ta spre lucru și să așezi duh dătător de viață peste om, căci omul nu știe de Dumnezeu și nu știe să aștepte, iar Tu trebuie să așezi pe pământ veșnicia celor ce Te-au iubit și Te iubesc, Doamne și Stăpân al vieții cea fără de sfârșit pentru sfinți. Fă-l pe poporul Tău de azi biruitor peste neputințele de pe pământ, și în care toți oamenii stau și nu pot să vină după Tine așa cum noi am venit, și apoi așa am umblat. Îmbracă-i pe cei mici în fiori de rugăciune pentru nașterea din nou a lumii, căci tot și toate după ei așteaptă. Noi n-am mai voit nimic pe pământ decât să-Ți slujim Ție, iar nouă, nu. Noi le dăm cuvânt curat celor ce sunt numiții Tăi, și pe care îi ocrotești cu puteri cerești, iar pe cei lucrători peste întunericul omului îi ocrotești cu mult mai mult, că e iadul pe pământ și în om, iar paza lucrării Tale de acum e lucrare mare de pe pământ și din cer, căci omul se lasă cu greu de el însuși, iar cei lucrători ai Tăi stau în lucru pentru paza lucrării Tale și a împlinirii cuvântului Tău peste ei și peste cei ce nu știu să-l ia și să se așeze în el.

Fă-i pe cei ce văd slava Ta și pe poporul Tău, fă-i să se lepede de sine, căci iubirea de sine îl ține orb cu sufletul pe om, iar Tu și sfinții Tăi lucrați tainic pe pământ pentru puterea lucrării Tale purtată de unșii Tăi și așezată cuvânt pe pământ. La masa aceasta stăm noi, sfinții Tăi, și ca și atunci Te ajutam în truda Ta, în durerea Ta din mijlocul poporului Tău peste care Te-ai așezat trup și cuvânt ca să-l ocrotești pe el și ca să-l ai al Tău.

Vino, Doamne, tot mai mult cu sfinții Tăi și cu cuvânt tare, căci tot și toate așteaptă facerea cea nouă, iar Tu ești cu lopata în mână și Ți cureți aria precum este scris, și Ți faci loc cu cele noi, și ai de împlinit peste pământ și peste om botezul cu Duhul Sfânt și cu foc pentru înnoirea a toate, Doamne al puterilor Tale și al sfinților Tăi care Ți-au purtat durerea și care mângâindu-Ți suspinul se mângâiau și mângâiau pe cei ca Tine îmbrăcați și în numele Tău lucrând și semănând pe pământ împărăția Ta.

Ne-am așezat lucrătoare de cuvânt peste poporul cel hrănit, și lucrăm ca Tine, că ne ești Învățător, și ne facem cuvânt ca să semănăm cu Tine și nu cu omul. Le dăm celor ce stau popor al Tău înaintea Ta, le dăm duhul milei de Dumnezeu și lucrare de cuvânt, Doamne, căci chemarea lor a fost să lucreze așa. Mila de Tine o avem și în cer, căci Tu milă voiești, iar jertfă nu voiești, dar greu se învață omul cu cele ce Tu voiești, căci omul e învățat să-Ți dea pe cele ale lui, nu pe ale Tale, Doamne. Noi însă am învățat de la Tine, căci cel ce învață știe, și așa lucrează. Am învățat lucrarea milei de Dumnezeu, și aceasta voim s-o întărim peste poporul cuvântului Tău. Iubirea din noi s-a născut din mila noastră de Tine, și am stat cu ea sub învățătura Ta ca să ne-o faci cerească, și ne-ai făcut după chipul și asemănarea Ta, și apoi Te-am văzut după ce ai înviat, și apoi Te-am mărturisit și Te mărturisim și spunem tuturor celor ce Te aud și nu Te cunosc în ei: fericiți cei cu inima curată, că aceia vor vedea pe Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **O**, mirese ale durerii Fiului lui Dumnezeu! Eu sunt trâmbița Lui, și am cuvânt cu voi și cu sfinții și cu cei ce așteaptă sfârșitul lucrării Domnului. I-am adus la masă cu voi pe cei adormiți, ca să ia din masa milei lui Dumnezeu. Le dăm de pe masă, îi mângâiem și le întărim răbdarea și lucrăm pentru biruința Domnului. Avem în sărbătoare lângă ziua voastră pe mucenicul și biruitorul între sfinți, Gheorghe. El stă de veghe pentru poporul cel de azi și

taie puterea vrăjmașă care pânđește din firea ei mersul Domnului cuvânt peste pământ, și biruiește din cei biruitori, și a dat putere de biruință pentru deschiderea cărții Mielului, cartea Domnului, cuvântul Lui, cincizeci de ani în mijlocul neamului român. Cu greu a lucrat Domnul această cerească lucrătură, căci ucenicii cuvântului Lui sunt micuți și sunt puțini, dar Domnul și sfinții biruitori au fost izbândă celor ce au lucrat, și iată, se împarte cartea, se împarte cuvântul lui Dumnezeu.

Eu, Doamne, sunt trâmbița Ta, și am înviorat pe sfinții Tăi. Și acum, Tu ești cuvântul mângâierii cea din cer. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, iau praznicul pe care tu îl aduceai pe pământ pentru slava milei mironosițelor durerii și ale învierii Mele. Urmașii tăi aduc această zi înaintea Mea așa cum tu i-ai învățat pentru ea, ca să vină la masa aceasta cei adormiți întru nădejdea venirii Mele. Și acum, Eu, Domnul, binecuvintez și sfințesc această zi și cuvântul ei cel din cer peste pământ. Amin.

Iar vouă, celor adunați, vă dau din slava Mea, vă dau cuvântul Meu pe masă, iar voi să învățați să ieșiți din voi când Eu dau să Mă așez cu fața Mea în voi. Fericit este cel ce știe să fie copilul lui Dumnezeu. Eu la Tatăl Mă uit, că sunt copilul Lui, și cu El semăn dacă Mă uit la El, și ca El lucrez dacă iau de la El.

O, copii care Mă dați din cer la poporul cel de azi! Vegheați și iar vegheați pentru voi și pentru poporul cel nou, și vegheați pentru Mine ca să pot fi lumină pe pământ și în om. Fiți sfinți și împărțiți Duh Sfânt și păziți biserica Mea, și să aibă ea pe Duhul Sfânt. Amin. Unii lângă alții să lucrați, fiilor unși, și toate durerile să le biruiți, iar durerile să vă întărească pe voi pentru asemănarea voastră cu Mine, și vom fi biruitori prin cuvântul Meu care se așează peste pământ ca să împărțească. Prin slabele voastre puteri, dați puteri de Duh Sfânt peste cei ce vin din timp în timp la izvor. Voi trebuie să puteți pentru Domnul, fiilor, căci pentru aceasta v-am născut Eu din taina cuvântului Meu și v-am așezat să slujiți întoarcerii Mele de la Tatăl la om. Fiți cuvânt de Duh Sfânt și nu fiți cuvântul omului. Fiți ca Mine, fiilor, fiți un duh cu Mine și dați lucrării Mele slavă și împlinire, și toate celelalte se vor adăuga vouă pentru slujirea cea de sus peste voi. Fiți aluatul sfințeniei și al Duhului Sfânt, iar duhul umilinței Mele să vă fie vouă cea mai dulce învățătură, cea mai măreață lucrare, și unii de la alții vom lucra, că nici Eu nu pot fără voi, și nici voi nu puteți fără Mine.

Binecuvântată să fie această sărbătoare, și peste ea Eu las cuvântul ucenicilor și al ucenițelor Mele care îl împărțeau din loc în loc după ce Eu am biruit și apoi am înviat: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin.

Nimeni pe pământ să nu spună zadarnic acest cuvânt, Hristos a înviat, ci să spună în duhul adevărului din el însuși fiecare, iar Eu să am în el viață. Amin, amin, amin.

24 aprilie/7 mai 2006

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Cei blânzi și smeriți cu inima poartă în ei darul credinței sfinte. Gri-jile vieții îl smulg pe om de la lucrarea vieții veșnice. Întăietatea slujirii cu duhul.

Când dau să vin cuvânt pe pământ, voiesc să pot aceasta, voiesc din cer și de pe pământ să pot, iar lucrarea Mea cu tine trebuie întărită, poporul Meu. Tu ești poporul cuvântului Meu, și cu acest nume te poartă îngerii și

sfinții între pământ și cer, iar tu ești dator pentru acest mare nume cu care te-a numit cuvântul Meu care coboară la tine prin puterea Mea din el, iar datoria ta trebuie s-o iubești și trebuie să se facă în tine umilință și dragoste pentru Domnul Dumnezeu tău, poporul Meu. Pe pământ e numai duh de satană, dar la tine vine Duhul Sfânt ca să te dea Mie mereu, și ca să Se dea ție, și ca să umbli tu pe calea Duhului Sfânt și să lucrezi lucrarea Sa, Ierusalime de azi.

Sunt în mijlocul tău cu mult praznic de înviere și mereu de înviere, căci trebuie să vină învierea și viața cea din Dumnezeu în om, poporul Meu. Acum două mii de ani am ieșit să vestesc împărăția cerurilor pe pământ, și am intrat în cetatea Samaria cu praznic de înviere și M-au cunoscut samarinenii că sunt Fiul Tatălui ceresc și că am venit pe pământ pentru așezarea împărăției lui Dumnezeu peste om, și iată, cel care citește cuvântul Meu, acela știe să Mă aștepte crezând și să Mă primească să vin. Amin.

O, poporul Meu, trebuie să găsec credință pe pământ, iar tu să nu te înveți cu venirea Mea la tine, ci să înveți bine să crezi în ea în fiecare clipă, și să iei această pildă de la femeia samarineancă, fiindcă ea a cunoscut clipa cercetării și s-a supus duhului credinței, și prin acest duh M-a cunoscut și a crezut și s-a mântuit, și a dus apoi mântuirea în cetatea ei, căci credința este mântuire, poporul Meu, iar Eu am spus: «*Cel ce crede în Mine se va mântui și va avea acela viață veșnică*». Amin.

O, poporul Meu, mari sunt lucrările Mele, iar oamenii sunt mici de tot pentru ele, căci iubirea și grija de sine l-a luat pe om de sub ocrotirea Mea, și Eu nu-l mai pot smulge pe om din mintea lui ca să pun în el pe Duhul Sfânt, Care ia din Mine și dă omului viață din viața Mea și înțelepciune pentru ea. Femeia samarineancă a cunoscut vremea cercetării și s-a născut într-o clipă când L-a cunoscut pe Dumnezeu, și apoi ea M-a născut în cei din cetatea ei, și iată lucrarea credinței, poporul Meu, și iată, credința nu este a tuturor, ci este a celor blânzi și smeriți cu inima, căci duhul umilinței din om lucrează minuni fără de seamăn prin cei umiliți, și întărește credința în oameni prin oamenii care au lepădarea de sine la auzul cuvântului Meu cel dătător de viață și de credință pentru viață. Eu sunt gata să aduc pe pământ viața cea veșnică, dar îl găsec pe om prins de grijile vieții și nu-l găsec gata să creadă când Eu vin la el și bat să-i dau venirea Mea, iar sfinții Mei cei mărturisitori așteaptă cu Mine duh de credință în oameni și apoi dragoste de Dumnezeu în ei și viața Mea în ei apoi. Amin, amin, amin.

— **O**, Doamne, în curțile Tale eu vin cu Tine la fântâna cuvântului Tău. Mi-ai dat stat în curțile Tale din zilele acestea și voiesc să lucrez lângă poporul Tău lucrarea Ta peste pământ. Acum două mii de ani mi-ai pregătit întâlnirea cu Tine la fântâna lui Israel și m-ai făcut mărturisitoare cu putere, căci pentru aceasta mi-ai ținut calea, iar eu am crezut și am împlinit chemarea Ta, și Te-am iubit și Ți-am lucrat Ție pe pământ, și am dat cetății Samariei Duhul Tău, în Care m-ai înveșmântat când m-ai găsit la fântână, iar eu am băut din apa Ta și m-am făcut cuvânt de naștere din nou peste cetatea Samariei, și mi-a fost de bucurie darul credinței pentru Tine, și n-am stat nelucrătoare după ce mi l-ai dat, și m-am dus și am dat viața Ta la cei din cetatea mea, și am mers pe calea suferinței cea plăcută Ție, și Tu m-ai iertat de păcatele mele și m-ai făcut apoi apostol al venirii Tale de la Tatăl la Israel, căruia i-ai încercat credința și l-ai dovedit necredincios și depărtat de Dumnezeu.

Și acum, îi spun poporului cuvântului Tău că darul credinței se încearcă dacă este în om, și îi spun să învețe să

creadă în toată clipa prin toată cercetarea Ta de peste el, și îi spun lui să nu fie el, ci să fii Tu în el, în fiecare fiu al cuvântului Tău care-l face pe om gata pentru împărăția Ta în el.

Cel ce aude cuvântul Tău și rămâne uscat de roade, acela să învețe să creadă, căci cel ce crede în Tine este acela care are viață veșnică și lucrarea ei cea mai presus de fire și bucuria pentru ea, slujindu-Ți Ție, Doamne al celor umiliți. O, dă-le lor putere de rod viu și învață-i să se dezlipească în toată vremea de tot ce nu înseamnă împărăția Ta cu ei, ca să Te uiți la ei și să Te vezi în ei, iar noi, sfinții Tăi mărturisitori, să avem bucuria și pacea că Tu ai credință în ei pe pământ și că ne vei da prin ei alinarea, după care așteptăm împreună cu Tine cerul cel nou și pământul cel nou, la care taină ei trebuie să lucreze nestingheriți de piedici și de ispite, ci ajutați în toată clipa de sfinți și de îngeri, Doamne al celor ce Te cunosc pe pământ pentru desăvârșirea a toate câte vor fi pe vecii pentru cei ce știu taina și lucrarea iubirii de Dumnezeu, o, Doamne al celor umiliți pentru Tine și pentru asemănarea lor cu Tine. O, slăvește-Te, Doamne, și în slava Ta să-i porți pe cei ce cu foc și cu fiori Te-au purtat în ei și Te-au așezat pe pământ în oameni, și fii împlinitor al făgăduințelor Tale pentru cei mântuiți, care cred prin vremea cea de necredință, căci Tu vei lucra așa cum ai lucrat prin mine, Doamne, și vei face credință în oameni prin fiii cuvântului Tău de azi, căci Tu așa ai binevoit în ei. Amin, amin, amin.

— **O**poporul Meu, mare este așteptarea sfinților Mei. S-au strâns sfinții la fântâna samarinencei ca să audă cuvântul Meu și să se hrănească cu el, și apoi cu rodul lui. Toți sfinții așteaptă după întâlnirile Mele cu tine, iar tu să întărești venirea Mea la tine. Când dau să vin pe pământ cuvânt, voiesc să pot aceasta, poporul Meu, voiesc din cer și de pe pământ să pot, iar lucrarea Mea cu tine trebuie întărită, fiule de azi, și să întărești și tu statul Meu în tine cu împărăția Mea, și dăruiește-te ei precum Eu ție Mă dăruiesc ca să te am și ca să te fac unealtă a Mea, așa cum am făcut din femeia samarineancă unealtă a Mea, căci ea a cunoscut vremea Mea și cercetarea Mea, și voiesc să te înveți să iei de la Mine așa cum a luat ea, și voiesc să te dezveți să iau Eu de la tine, căci vremea Mea e ca Mine, nu e ca omul, iar tu trebuie să înveți încă darul și lucrarea credinței cea de sus, și care lucrează prin sfatul dintre Mine și Tatăl, așa cum dintru început a lucrat Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, ai grijă, fiule, de cer pe pământ, căci cel ce crede în Mine, acela Mă ajută să așez cerul pe pământ. Toți cei care au dat să vină după Mine, au dat să Mă ajute cu mâna, dar tu să Mă ajuți cu duhul și cu puterea Mea în tine, căci Eu pe tine te-am ales să-Mi slujești cu duhul, Ierusalime, iar trupul tău să fie mișcarea cuvântului Meu, lucrarea Duhului Sfânt, poporul Meu. Am spus într-o zi că am pus peste tine călăuză pentru că te-am iubit, și voiesc să-ți amintești cu credință acest cuvânt, și să înveți din el pază peste viața ta, și să umbli la toate cuvintele pe care le-am pus în mijlocul tău ca să le îplinești, și să veghezi frate pentru frate spre împlinirea lor.

O, poporul Meu, Duhul Meu dă să Se facă foc de iubire peste tine ca să-ți dau putere sfântă și cerească pe pământ, dar Domnul este mare și greu de purtat, și voiesc să nu uiți cu cât dor și cu câtă durere vin la tine ca să te țin de mână, iar tu să-Mi dai mânuța și să Mă ajuți, și să te strângi în Mine ca să am grijă de pașii tăi, poporul Meu. O, Eu Mă umilesc ca un Dumnezeu și am grijă de viața ta cu Mine, iar tu să te umilești ca un fiu, și să te așezi cu iubire fără de margini să înveți tu clipă de clipă tot mai desăvârșit lucrarea de fiu și fiasca ei iu-

bire în calea venirii Mele la tine, și să învățăm iubirea Tatălui și a Fiului, și să fim fii ai Tatălui, iar Tatăl să aibă această bucurie între noi și El, fiule poporul Meu. Amin, amin, amin.

8/21 mai 2006

Praznicul Înălțării Domnului

Împărăția lui Dumnezeu în om este mângâierea Domnului. Domnul Se vestește cu poporul Său.

La praznic de înălțare a Mea în Tatăl, Mă cobor la tine cuvânt și Mă așez în carte, popor al venirii Mele pe pământ. Te trezesc cu cuvântul Meu, că Eu de cincizeci de ani dau prin cuvânt și prin împlinire de cuvânt să-Mi țin treaz un popor, treaz în credință și în împlinirea Mea în el, căci Eu va să Mă arăt în curând slăvit în om pe pământ, și de aceea dau mereu să te țin treaz întru venirea Mea, poporul Meu.

Când M-am înălțat la Tatăl, îngerii suirii Mele și coborării Mele le-au spus ucenicilor Mei și la cei ce credeau în venirea Mea că Eu voi veni iarăși precum M-am și suit. Tot ceea ce am spus Eu și tot ceea ce am lucrat, omul trebuie să creadă, iar credința are vederea ei și nu ia vederea trupului omului atunci când ea crede în om. Eu am pus credință în om prin tot ceea ce am spus și am lucrat peste oameni, dar nemângâierea Mea nu se va sfârși decât atunci când omul va putea să Mă mângâie pe deplin, dându-se locaș slavei Mele, împlinirii împărăției Mele în el, căci Eu am spus că împărăția Mea și locul ei este în om. Amin.

O, poporul Meu, vederea credinței a fost aceea când cei adunați pe lângă Mine M-au văzut luat de nor dinaintea lor. Cel credincios nu caută să știe și să înțeleagă și să vadă multe, căci faptele credinței nu sunt altele decât împărăția Mea în om și vederea Mea în el, nu a lui. Nemângâierea Mea este fără de margini acum, la sfârșit de timp, căci omul cel hrănit cu minunea cuvântului Meu timp de cincizeci de ani n-a știut ce este credința și roadele ei în el și Dumnezeu în om așa cum au știut ucenicii Mei, căroră nu le-a mai trebuit nimic pe pământ decât statul Meu în ei și nemângâierea Mea, purtată de ei pentru necredința de pe pământ. Eu nu în zadar am spus: «*Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?*». Am spus aceasta din pricina nemângâierii în care Eu suspin de șapte mii de ani de la necredința omului, căci omul vrea să aibă mângâiere când Eu sunt numai și numai îndurerat, iar cel ce se vrea altfel decât sunt Eu, acela nu este drept cu Dumnezeu, Făcătorul omului, și nu știe ce înseamnă tată și mamă cu durere pentru cei ce sunt ai Lui.

E praznic de înălțare și de coborâre a slavei Mele de pe pământ la cer și de la cer pe pământ, dar calea dintre cer și pământ este credința și vederea ei, poporul Meu. O, lasă-ți tot mai deplin inima ta împărăție a Mea, fiule de azi al cuvântului Meu care vine cu norii slavei lui. Eu sunt Dumnezeu tainic, iar dacă M-am arătat acum două mii de ani cu chipul Meu luat din om, am făcut aceasta spre judecata omului care nu voiește să se facă chip al Meu și împărăție a Mea pe pământ. Dacă Eu l-am făcut la început pe om, pentru asta l-am făcut, împărăție a Mea am voit să fac în el, dar el M-a lăsat cu nemângâierea și s-a făcut pe sine dumnezeu al lui și n-a mai văzut și n-a mai auzit de la Mine, și pe toate le-a făcut de la el și a pierdut Dumnezeu împărăția Sa din om, și de șapte mii de ani își pierde părinții pe copii așa cum Eu l-am pierdut pe om și plâng nemângâiat, și tot așa și omul plânge, și nu-și va găsi omul mângâierea și odihna până ce Eu, Domnul, nu voi fi odihnit și

mângâiat de el așa cum Eu l-am făcut pe om să fie. Amin.

O, fii ai cuvântului Meu de azi, e mare, mare minune și mare lucrare să-l aibă Dumnezeu pe om, și mică lucrare este să-L aibă omul pe Dumnezeu. Tu, poporul Meu, nu te culca pe urechea că Mă ai pe Mine cuvânt peste tine, ci caută să Mă odihnești întru tine avându-te Eu pe tine locaș al împărăției Mele, fiule pus la scumpit. Voiesc tot mai mult să te pun la scumpit și apoi să Mă arăt cu tine slavă a Mea, împărăție a Mea, și să fac cu tine lucrarea ce va să fie pe vecii, dar pentru aceasta trebuie să știi cum Mă poți avea, cum Mă poți auzi, cum Mă poți asculta, cum Mă poți aduce lângă tine și peste tine și în tine. Dau mereu să te deprind cu această mare taină și cu roadele credinței Mele în tine și cu trăirea Mea în tine, căci una este să Mă ai tu pe Mine, și mare taină este să te am Eu pe tine, fiule de azi al cuvântului Meu care vine cu norii.

Te-am povățuit să ai credință, poporul Meu, dar credință cum nu s-a mai pomenit prin veacuri, și dau cu multul să te deprind cu tainele cele de nepătruns de om și nu pot să vin pe altă cărare la tine decât prin locaș al împărăției Mele în om, căci Eu Mă așez față în față cu tine când dau să cuvintez din Mine peste tine, și te-am rugat pentru aceasta să ai credință cum nu s-a mai auzit printre oameni și să poți aceasta, căci Eu numai așa pot peste pământ și peste om. Iată, vom ridica între pământ și cer cartea Mea cu tine, cincizeci de ani de carte din cer pe pământ. Omul învață zece, douăzeci de ani pe pământ ca să știe apoi să stea mare peste om, iar Eu te-am învățat cincizeci de ani de carte, și te rog acum, mângâie-Mă tu cu fructul învățaturii Mele, poporul Meu. Ia cartea și deschide și vezi din ea împărăția Mea în om, căci am zis celor prin care Eu dau să te călăuzesc din grădină, să-ți dea de învățat și să se uite apoi cu Mine la tine cum înveți și cum știi să lucrezi lucrul Meu în tine, căci Eu voiesc să Mă slăvesc în tine peste pământ cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, poporul Meu, dar pentru această slavă am nevoie de om, nu pentru că sunt un Dumnezeu neputincios, ci pentru că Eu l-am făcut pe om pentru slava Mea, și nu-și va găsi omul mângâierea și odihna până ce Eu, Domnul, nu Mi-o voi găsi în el, ca să fim drepti unul pentru altul: omul să fie drept cu Mine, iar Eu, drept cu omul, și nu este altă cale între Dumnezeu și om, între om și Dumnezeu, nu este, oricât ar da omul să caute cale fără Dumnezeu pe ea așa cum el s-a învățat timp de șapte mii de ani neînțelegând lucrarea credinței și vederea ei, care nu este vederea trupului, ci este vederea credinței. Amin.

O, popor al venirii Mele cuvânt pe pământ! Îți dau și iarăși îți dau darul credinței și puterea ei cea din Mine. Împărăția lui Dumnezeu nu vine în chip vădit, căci ea este omul pe care îl are Dumnezeu, nu omul care îl are pe Dumnezeu pentru folosul omului și nu pentru folosul Meu de la om. O, nu omul este Dumnezeu, ci Eu sunt Dumnezeu. Precum M-am suit la cer, tot așa și vin, și tainic vin, căci omul este nedrept cu Mine și de aceea stau tainic înaintea lui și îi dau cuvântul Meu care îl ajută să creadă și să se deschidă pentru împărăția Mea în el, împărăție lucrată de Mine și nu de om. Amin.

Voiesc să fie frumos și sfânt pământul, dar fără de credință sfântă în om Eu nu pot aceasta, căci nu împărăția omului, ci împărăția Mea voiesc s-o așez în om și pe pământ apoi, și iată, de aceea am venit cu acest cuvânt peste pământ și peste om, dar omul este slab cu credința și își voiește binele lui când citește în Scripturi despre împărăția Mea. Poporul Israel Mă întreba despre așezarea împărăției lui, Mă întreba dacă a venit vremea lui, dar Eu nu i-am răspuns. O, nu împărăția omului trebuie să fie peste om și peste pământ, ci împărăția Mea, cea

așteptată de părinți și de sfinți și de toți îngerii slavei Mele, ba și de îngerii care au pierdut slava Mea prin semeția omului lucrat de mâna Mea din pământ și din Duhul Meu.

O, poporul Meu, o, fiule așteptat de veacurile toate! Să știi că împărăția omului se destramă de-acum, și vine în locul ei împărăția lui Dumnezeu, chiar dacă voiește, chiar dacă nu voiește omul. O, poporul Meu, învață-te să Mă ai de învățatură peste tine, căci Eu știu să Mă dau ție înțelepciune a împărăției Mele, numai să știi tu să Mă aștepti și să Mă iei, că Eu Mă aduc ție la dorința ta și cobor pe cărare cu tot ce trebuie să faci și să crezi și să ai și cu tot ce pot Eu să fiu înăuntrul tău, și apoi din tine în tot jurul tău, căci împărăția Mea e tot ce voiesc să-ți dau, și apoi Eu să te am locaș slăvit al Meu înaintea oamenilor, că te-am pus la scumpit și la strălucit ca să te vadă popoarele și să ia din slava Mea și să vină spre ea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

19 mai/1 iunie 2006

Praznicul Pogorării Duhului Sfânt

Binecuvântarea cărții cuvântului: cincizeci de ani de cuvânt peste pământul român. Rugăciune pentru înțelepciune peste cei ce iau cartea.

La praznic de Duh Sfânt te binecuvintez cu binecuvântarea Domnului Dumnezeului tău, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Ierusalime român, și te așez întru întâmpinarea Mea și te întăresc întru sfințenia duhului și a sufletului și a trupului, ca să fii voia Mea, popor al cuvântului Meu, iar tu să Mă împlinești întru tine cu împărăția Mea și să-Mi vindeci așteptarea cea de șapte mii de ani după om, că Eu am coborât pe pământ învățatură cerească timp de cincizeci de ani, iar cel ce trăiește prin ea, acela se face odihna și pacea Mea și se face împărăția Mea, poporul Meu. Dulce și blând l-am învățat și în această vreme pe om. Ca un Învățător milos Mi-am așezat cuvântul pe pământ, și am făcut din el venirea Mea a doua oară de la Tatăl la oameni. L-am strigat cu duioșie pe om, și am stat în calea lui cu duh dătător de viață, iar acum îi dau omului cartea Mea cea de cincizeci de ani la sfârșit de timp și încă îl aștept să-Mi dea iubire, să-Mi dea milă, și să învețe că milă voiesc, nu jertfă, căci jertfa lui nu Mă mângâie nici pe Mine, nici pe el, ci Mă mângâie mângâierea lui, căci sunt de șapte mii de ani îndurerat și plin de dor după viața Mea în om, așteptând să Mă așez în el cu împărăția Mea, cu pacea Mea și a lui, și să fac, sprijinit de om, cer nou și pământ nou, așa cum am făgăduit prin prooroci, poporul Meu.

Vă mângâi cu Duhul Sfânt Mângâietorul, fiilor unși în grădină. Simțiți-I mângâierea și întăriți inimile voastre și dați poporului Meu și omului care Mă caută la voi, dați cartea cuvântului Meu cel de cincizeci de ani, potecuța prin care Eu am coborât pe pământ ca să-l învăț pe om calea și iubirea cea de veci, care îl așează pe om în viață veșnică între pământ și cer dacă el iubește să fie după chipul și asemănarea Mea pe pământ. Eu, Domnul, vă mângâi pentru truda lucrului cărții și o iau și o binecuvintez cu duh dătător de viață, ca să fie ea izvor de putere din cer peste om și să se mângâie omul cu Dumnezeu, că nu este pe pământ altă mângâiere în afară de Mine, și voiesc să înțeleagă omul taina mângâierii, de la care vine puterea vieții și pacea ei.

O, cât aș vrea să-l cuprind pe om în taina Duhului Sfânt Mângâietorul! O, cât aș vrea să caute omul apa aceasta de cuvânt și să se îmbrace pe dinăuntru și pe dinafara lui cu viața cuvântului Meu!

O, fiilor unși, luați cartea Mea cu voi și ridicați-o și

cereți să se facă prin ea lumină pe pământ. Rugați-vă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și apoi dați oamenilor cartea aceasta. Așezați-vă, fiilor, și aduceți rugă Domnului vostru, căci Domnul vă ascultă acum, și împlinește. Amin, amin, amin.

— **N**e aducem, Doamne, cu inimi rugătoare înaintea Ta, ca să faci în ele împărăția Ta între oameni, căci Tu, Stăpân al cerului și al pământului, al celor ce se văd și al celor ce nu se văd ale Tale, ne-ai întocmit pe noi popor al Tău acum, la sfârșit de timp, ca să Te faci carte dacă Te-ai făcut cuvânt peste noi învățându-ne cu el viața cea cu iubire cerească înaintea Ta. Ai lucrat cu noi, cei mici, bucurie mare pentru oștirile cerești de sfinți și de îngeri, oștiri care așteaptă de șapte mii de ani biruința pe care omul Ți-a strivit-o când Tu l-ai întocmit pe el la început ca să-l ai de odihnă a Ta. Te-ai așezat pe pământ cuvânt și ai gătit cu el masă pentru sfinți și ai venit cu ei, precum Tu ai făgăduit să vii pentru cei mai mici, cu sfinții Tăi. Dar noi am fost mici și n-am vegheat în noi atât cât Tu ai așteptat pentru Tine și pentru sfinții Tăi, căci puterea omului e mică, Doamne, iar Tu ești un Dumnezeu atât de mare față de slăbiciunile noastre, dar am stat cu credință înaintea Ta, căci Tu ne-ai întărit să stăm și să Te mărturisim că Tu ești cuvântul cel de peste noi. Aducem Ție rugă, odată cu deschiderea cărții Tale cu noi înaintea oamenilor și Îți cerem pentru tot omul care va lua din ea lumina Ta, să ia din ea înțelepciunea vieții veșnice și a răbdării cea de dinaintea ei, răbdare cu iubire și cu credință în ea, răbdare sfântă și fiască, Doamne Mângâietor. Pe pământ nu este mângâiere, iar Tu ne-ai spus nouă că de pe pământ aștepti pe Duhul Sfânt Mângâietorul, ca să Te mângâiem cu El, cu Duhul Tău din noi, Doamne. Noi însă suntem atât de neputincioși, căci vremea este grea și apasă peste noi, deși ne-am vrea vase ale puterii Tale pentru trebuința celor ce vor veni spre mântuirea cea de la Tine. Îți cerem iertare mare pentru toate neputințele noastre, și apoi putere împotriva lor, ca să Te putem purta cu voia Ta tot mai împlinită în noi, căci Tu ai făgăduit că Te vei arăta cu noi în mare slavă ca să Te mărturisești că ai fost Cel ce Te-ai făcut cuvânt și carte peste noi.

Și acum, dă-le oamenilor harul credinței sfinte și duh de umilință înaintea cuvântului Tău cel plin de foc de Duh Sfânt și de dor după om, și fă-i pe cei ce Te vor afla prin cartea aceasta, fă-i puternici împotriva ispitelor cele de pe pământ și cele ce vin de la trup, și dă-le lor duh de rugăciune sfântă cu care să ceară la Tine cer nou și pământ nou și Ierusalim nou în ei și peste ei, după făgăduința Ta cea din Scripturi, și dă-le lor înțelepciunea aceea că nu oamenii, ci Tu, cu Duhul Tatălui în Tine, vei împlini acestea prin credința și statornicia celor ce Te vor iubi cu umilință și cu pocăință și cu duhul proorociei peste ei, căci cartea aceasta este Duhul Tău, Doamne al celor ce se umilesc înaintea Ta pentru slava Ta, căci a Ta este slava, Doamne. Iar nouă, celor trudiți ai Tăi, dă-ne iertare pentru toate neputințele cu care Te-am îndurerat, că ne doare că Te-am îndurerat, și Tu știi cât Te-am îndurerat, și ne dă puterea de care Tu ai nevoie în noi, căci Tu poți totul când voiești. Cuvintele noastre sunt mici de tot când Îți grăim ca să împlinești prin ele toată voia Ta, pe care o aștepti peste pământ, așa cum în toate vremile ai împlinit-o prin ruga celor iubiți ai Tăi de până la noi. Tu însă ascultă-ne, că Îți cerem să împlinești împărăția Ta în noi și în oameni, după voia Ta cea mare, și să ne miluiești pe noi cu duhul mângâierii Tale și să ne cruți adăpostindu-ne sub mâna Ta de Stăpân al celor ce nu au alt dumnezeu în afară de Tine.

Ridicăm cartea cuvântului Tău cel de cincizeci de ani și Îți cerem ajutor ca să împlinim în noi pe cele din ea, și Îți cerem

milă, că suntem mici față de măreția celor ce se vor împlini prin puterea cuvântului Tău.

Și acum, binecuvintează cartea Ta cu noi și împarte-Te, Doamne, și apoi ocrotește moștenirea Ta și pe noi pentru ea, ca să putem să stăm înaintea Ta cu bucurie, cu duhul păcii Tale, cu puterea Ta din noi, împlinind în noi voia Ta, căci voim aceasta pentru slava Ta, dar ajută-ne ca pe cei mai mici, Doamne. Amin, amin, amin.

— **O**, sunteți mici și neputincioși, dar pot Eu, Domnul, pentru voi. Nu vă temeți voi, căci pot Eu. Amin. Nu vă temeți, fiilor mici, că a celor mici este împărăția Mea. Cei mari au împărăția lor și nu pot aceștia pentru Mine. Eu însă pot prin cei mici, și le voi da să poată, căci voia Mea în om este tot ce aștept Eu de șapte mii de ani, fiilor mici. Aș sta cu voi în cuvânt și v-aș mângâia mult, dar sunteți oboșiți, sunteți neputincioși.

Întăresc pe poporul cuvântului Meu și îi dau din Duhul Meu și așa îi spun: poporule, poporule, ia cartea Mea cu tine și așează-o peste tine și bucură-te apoi de împlinirea Mea în tine și te mângâie cu Mine ca să Mă pot Eu mângâia de la tine și ca să Mă bucuri cu împărăția Mea înăuntrul tău, fiule. Îmi voi întări pe fiii grădinii ca să împartă ție cartea cuvântului Meu de peste tine, și apoi să Mă bucuri de la tine și să ne fim unii altora putere și mângâiere, și apoi Duh Sfânt peste pământ, prin revărsarea Lui cu lumină, căci tu ești martorul Meu.

O, poporul Meu, să fii curat de duhul de lume, că lumea e povară grea pe Duhul Meu. O, poporul Meu, să fii sfânt ca Domnul Dumnezeuul tău și să urmezi pe pământ calea raiului, și toate celelalte de trebuință ție, Eu, Domnul, Mă voi îngriji de ele, căci sunt Părintele tău, poporul Meu. Te învăluiesc în taina Duhului Sfânt Mângâietorul, că e sărbătoare de Duh Sfânt. Fiecare fiu al cuvântului Meu să se facă sărbătoare pentru Duhul Sfânt, ca să împlinim praznicul Duhului Sfânt în tot locul pe unde am fii iubitori de împărăție a Mea în ei. Te povățuiesc, poporul Meu, să te umpli de râvnă și de iubire și să împlinești cuvântul cărții. Să fii umilit, fiule, să fii sfios, să fii blând și smerit și să răsară în tine și din tine mereu, mereu rodul cel dulce al împărăției cerurilor pe pământ, iar rodul se va vedea din cer, și apoi de pe pământ. Amin.

Strângeți-vă în Mine, fiilor. Învățați să Mă iubiți și să vă ajungă vouă aceasta. Învățați înțelepciunea împărăției cerurilor în voi, tot mai mult să învățați, și să stați în această taină, că Eu vouă v-am dat mult, și tot așa de mult voiesc să stau în voi și să vă fac locașe ale Duhului Sfânt, ca apoi să fiți fericiți, și biruitori să fiți prin puterea Mea, și pentru ea să biruiți.

Pace vouă! Mângâiați-vă cu izvorul cuvântului Meu și fiți mulțumiți și mulțumitori și fiți sfinți, fiilor, căci cel sfânt este locașul păcii Mele. Faceți-vă cer nou și pământ nou pentru voia Mea în voi mereu, iar Eu, Domnul, cobor peste voi binecuvântarea Mea ca să pricepeți bine taina voii Mele și să aveți putere pentru împlinirea ei în voi, și să înnoiesc prin voi lumea ce va să fie și să fac din voi mângâierea Mea.

Pace ție, Ierusalime! Să fii cuminte, fiule, căci cel ce crede în Mine are în el mângâierea Mea. Pace ție, și te fă locaș al slavei Mele, căci ai peste tine învățătura Mea, dar cere-Mă să stau cu tine, să fii cu tine, că iată, și Eu te cer. Te cer să fii împărăția Mea, fiule poporul Meu, și să dăinuiești prin ea și să Mă zidești în ea, căci Eu pentru ea te-am zidit, și te-am numit zidire nouă, Ierusalim nou te-am numit, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 mai/11 iunie 2006

Duminica tuturor sfinților

Împărțirea cărții Cuvântul lui Dumnezeu. Trâmbița Domnului hărăzește poporului darul umilinței de duh.

Sunt înconjurat de cetele îngerești și de cetele de sfinți în coborârea Mea la tine, popor al cuvântului Meu. E sărbătoarea sfinților, așa cum din părinți sărbătorește cerul și pământul ziua aceasta de serbare, iar Eu și cu tine, poporul Meu, avem în mijlocul lor sărbătorită azi pe trâmbița Mea Verginica, vas al cuvântului Meu, care s-a născut între oameni în duminica tuturor sfinților și care apoi a fost îmbrăcată în darul cuvântului Meu, căci Eu, Domnul, am trâmbițat cuvântul Meu prin gura ei timp de douăzeci și cinci de ani, și am grăit unui popor ca să rămână pe pământ cuvântul Meu peste om în zilele acestea despre care era scris în Scripturi să vin cuvânt pe pământ.

O, poporul Meu, semnele venirii Mele a doua oară așa cum M-am și suit la Tatăl după învierea Mea, erau scrise în Scripturi, și nu poate omul necredincios venirii Mele, nu poate să spună că Eu n-am spus că voi veni și când voi veni și cum voi veni. O, poporul Meu, am spus că împărăția Mea nu vine în chip văzut, ci vine în om dacă ea vine, și în om trebuie să se vadă ea. O, poporul Meu, te-am zidit pe pământ prin cuvânt și te-am așezat între oameni semn și locaș al împărăției Mele, ca să-L vadă tot omul pe Dumnezeu cu tine, și ți-am pus nume nou pe pământ, precum este scris în Scripturi de această taină, iar tu trebuie să-Mi arăți împlinirea Mea în tine, că tot omul se arată pe el împlinit în el, iar tu trebuie să Mă arăți pe Mine împlinit în tine, căci cei ce Mă văd așa, aceia sunt cei în care Eu sunt împlinit ca un Dumnezeu adevărat ce sunt.

O, copii osteniți care Mă aduceți cuvânt pe pământ! Eu v-am spus vouă că dacă cineva dintre oameni vă întrebă de numele vostru, voi să-i spuneți că sunteți cuvântul lui Dumnezeu, căci așa rod este cel ce se naște din cuvântul Meu și așa lucrare slobozesc Eu din el între oameni pe pământ. Am ridicat cu voi cartea cuvântului Meu cel de cincizeci de ani și am dat-o oamenilor spre mărturia venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, iar acum voiesc s-o dau și celor ce s-au hrănit din ea în tot acest timp. Vă așez să pregătiți împărțirea cărții și să chemați poporul căruia i-am grăit, și să-i dați cartea, fiilor copii. Vin cu Verginica și cu sărbătoarea ei între sfinții sărbătoriți în ziua aceasta, și voim să grăim poporului pentru împărțirea cărții. Întăriți-vă, dar, căci cu voi Îmi lucrez toată lucrarea Mea, și cu nimeni din poporul Meu nu pot lucra ca și cu voi, căci voi aveți duhul umilit, iar Eu am loc în voi cu Duhul Meu, și apoi prin voi cu lucrul Meu cel din cer. Întăriți-vă din Mine, că grea a fost sarcina voastră pentru întocmirea cărții cuvântului Meu din zilele acestea, și Mi-e milă de voi, că sunteți mici și sunteți osteniți. Dar Eu voiesc să vă întăresc pentru toți cei care voiesc să fie voia Mea și rodul Meu cel din cuvântul cărții Mele, și voiesc să cuvintez cu voi peste cei ce se fac împărăție a Mea, că lumea nu vrea ca Mine chiar dacă ea are acum cunoștința cuvântului Meu care s-a făcut carte prin puterea Mea și prin iubirea voastră pentru oameni, fiilor copii. Cel ce iubește împărăția Mea în el, acela știe să Mă primească prin voi și caută zidire de la voi pentru el, căci Eu am pus în voi cunoștința facerii omului, facere după plăcerea Mea, iar pentru aceasta Eu vă întăresc pe voi, și multă bucurie Mi-ar face tot sufletul care ar ști să se dea la făcut și să priceapă că această cale și lucrarea pentru ea este duhul cel umilit din om, duhul care Îi face loc lui Dumnezeu în om, duhul care lucrează precum în cer așa și pe pământ și în om voia Mea, împărăția Mea

în om, lucrare sfântă și față sfântă înăuntrul și în afara omului cel luminat cu Dumnezeu din el.

Iată, adunăm acum pe cei ce s-au hrănit cu hrana cuvântului Meu. Vestiți-i să vină și să le dăm cartea și să-i învățăm din ea și pentru ea, ca să știe ei cum să lucreze cu ea peste ființa lor, peste noua lor viață, căci cele vechi trec cu trosnet, după cum este scris în Scripturi. Pun cuvântul Meu în gura voastră, fiilor împărțitori de carte din cer, și voi da povețe de viață celor hrăniți din cer prin cuvânt și le vom spune că duhul cel curat al umilinței îi face loc împărăției lui Dumnezeu în om, și îi vom îndemna să-și pregătească hăinuța slavei pentru întâmpinarea Mea.

Iată, trâmbița Mea Verginica grăiește dintre sfinți poporului care o știe pe ea și celui care vă știe pe voi pentru ea, căci voi sunteți rodul ei. Hai, Verginico! E sărbătoarea nașterii tale între oameni, și tu ești născătoare de fii născuți de sus prin cuvântul Meu. Dă-le lor dulce cuvânt, îndemn ceresc dintre sfinți, iar sfinții se mângâie cu glasul tău cu care îi înveți pe cei ce s-au hrănit din cer cu cuvântul Meu care poate să vină, precum am și lucrat peste om. Tu ai fost rodul credinței sfinte și neîndoelnice înaintea Mea ca să vin. Am găsit la tine iubire și credință cu dor și am venit și te-am pregătit și te-am făcut locaș al împărăției Mele, că te-am aflat săracă cu duhul, și fericit a fost Duhul Meu Cel îndurerat că Mi-am găsit cale să vin pe pământ și să Mă arăt împărăție a Mea în tine și să ies cuvânt din tine și să-l hrănesc cu el pe cel sărac cu duhul, căci Eu numai în acela încap, și acela rămâne cu Mine și se face voie a Mea pe pământ. Hai, trâmbița Mea, fă-te cuvânt cu putere, fă-te împărțitoare de carte din cer împreună cu cei mici care Ne sunt rodul, Verginico. Amin, amin, amin.

— O, Doamne, Care Te împarți și rămâi întreg pentru fiecare din cei care Te voiesc întreg în ei! O, Mielule al Tatălui, să le dăm cuvânt de împărăție cerească la cei ce vor primi cartea Ta! Eu sunt în Tine și Tu ești în mine, iar Duhul Tău din mine lucrează ca Tine, căci scris este: «*Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea*». Cel ce Te vede, acela știe și poate să se facă asemenea Ție, un duh cu Tine, spre slava venirii Tale cu împărăția Ta în om, Doamne, dar prea puțini sunt cei ce Te lasă Stăpân în ei. Cei ce văd din Scripturi ființa Ta și lucrarea ei, dacă aceștia nu se fac apoi asemenea Ție, ei nu Te văd din Scripturi ca să Te îplinească apoi în ei, și aceștia rămân scriși cu păgânii lumii, rămân păgâni pentru Tine și pentru ei, Doamne, și unii pentru alții apoi, și nu știe omul calea împărăției Tale, calea celor sfinți, Bunule Învățător al celor ce iau de la Tine ca să fie ai Tăi pe pământ. Ne-am așezat cu poporul cel credincios și ne-am arătat lumii mulți ani la rând, dar lumea a rămas tot păgână, tot în poftă, tot fără lumină, Doamne. Acum am dat lumii cartea Ta spre vedere, ca să vadă și să știe și să audă lumea că Tu Te-ai făcut cuvânt și carte de învățătură din cer peste om, dar lumea are duhul ei și nu poate să Te iubească urmându-Te, de vreme ce Tu mărturisești că faptele ei sunt rele. Iată, acum îi învățăm pe cei ce s-au hrănit de la Tine, îi chemăm și le dăm cartea Ta și îi învățăm să-L iubească pe Dumnezeu și nu să fugă de învățătura Ta împlinită în ei, căci fericit este cel ce Te iubește și Te caută ca să-i spui pe toate cele ce nu sunt bune ale lui, căci acela este cu duhul umilit, duh în care poate fi zidită împărăția Ta. Amin.

O, popor hrănit și strigat mereu din cer la masa Domnului, la masa cuvântului! Adu-ți aminte de Domnul Dumnezeuul tău și să nu iubești alt dumnezeu în afară de El și să nu te iubești nici pe tine împotriva Lui, împotriva Celui ce vine să ia de pe tine faptele tale rele și să Se așeze apoi în tine cu

împărăția Sa, care înțelege și poate ca Dumnezeu în om. Când El era cu ucenicii Lui prin lume, le spunea lor: «*Pe voi lumea nu vă urăște, dar pe Mine Mă urăște, pentru că Eu mărturisesc despre ea că faptele ei sunt rele*».

O, popor care ai mâncat cu Domnul la masa aceasta de cuvânt! Să nu-L urăști pe Domnul pentru faptele tale rele, ci să te apropii de ființa Lui ca să te curețe El de cele străine de Dumnezeu. Caută să poți și să vrei să-I dai Domnului grija de viața ta, căci zis-a Domnul: «*Să nu vă îngrijiți ce veți mânca și cu ce vă veți îmbrăca, fiindcă toate acestea păgânii lumii le caută, iar împărăția cerurilor a fost găsită dreaptă de către toți fiii ei, și toate cele de trebuință lor li se adaugă lor*». Tu, cel ce ai mâncat la această masă, ferice ție dacă vei lua de la Domnul învățătură și muștrare spre înțeleptirea ta fără să-L urăști pe Domnul pentru faptele tale rele. Tu să-L iubești pe Domnul, Care te curăță de rău pentru ca să te facă împărăție a Sa, și să știi să iei de la El când El îți dă viața Sa. Numai Domnul înseamnă viață, numai El este fără de sfârșit, ca și izvorul Lui de cuvânt cu care iarăși face lumea cea pentru sfinți, și fericiți sunt păcătoșii care se apleacă Domnului ca să se facă sfinți, că aceia Îl vor iubi pe El cu putere, iar El le va da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, și aceasta este calea iubirii omului spre Dumnezeu, iar altă față nu are iubirea, popor hrănit de Dumnezeu. Ia cartea și citește-o și fă din învățătura ei cale a Domnului spre tine și a ta spre Domnul, dar să nu fii neînțelept ca să crezi că e ca pe pământ calea cea cu Domnul, căci El a spus că voia Lui pe pământ trebuie să fie ca în cer, nu ca pe pământ. Iată, nepriceperea îl ia pe om mereu, mereu din calea lui spre Domnul, dar cartea aceasta, pe care acum ți-o dă Domnul ție, este cuvântul umilinței Domnului spre tine timp de cincizeci de ani, și Domnul te învață să fii umilit, popor al învățaturii cerești. Caută să înveți din carte că nu ca pe pământ trebuie să trăiești, și caută să prinzi puteri cerești pentru învățat și pentru împlinit cartea. Cel ce are duhul umilit lasă de la el și ia de la Duhul lui Dumnezeu, și Îl ia pe Domnul din tot jurul lui când el pe Domnul Îl vrea. Cel ce are duhul umilit nu așteaptă mai mult decât merită sau mai mult decât i se cuvine, ci Îl ia pe Domnul după cum Domnul i Se dăruiește lui, căci statura omului își atrage singură tot ceea ce are ea în aluatul ei. Duhul umilinței a fost duhul care i-a învățat pe sfinți calea împărăției cerurilor în ei, căci ei înșiși se umileau pentru ea. Vă învăț pe voi duhul umilinței sfinților ca să nu-mi ceară Domnul răspuns că nu v-am învățat calea mântuirii, calea umilinței. E zi de serbare de sfinți, iar calea lor și a bucuriei lor cu Domnul a fost duhul lor cel umilit, care știa în ei să primească totul ca de la Domnul și nu ca de la om. Darul pe care vi-l dau dintre sfinți pentru duhul cărții Mielului lui Dumnezeu este duhul umilit, cea mai sfântă jertfă pe care I-o poate omul dăruia lui Dumnezeu, pe el însuși, cu duhul cel umilit din el, așa cum sfinții s-au dăruit Domnului spre împărăția Sa în ei apoi. Vederea duhului umilit este vedere sfântă și făcătoare de om nou pentru om și pentru cel asemenea lui. Duhul umilit din om stă în Domnul, nu în lumea aceasta, nu în cele ce pier. Umlința de duh îl face pe om să se dea în mâna Domnului pentru voia Domnului în el, îl face pe om să asculte de cuvântul cel din fața lui, nu de cel dinăuntrul lui, care Îl aruncă afară pe Dumnezeu când Domnul vine să intre. O, popor al hranei cerești, așa este calea omului spre Dumnezeu și calea lui Dumnezeu spre om pentru ca să se facă omul împărăție a cerurilor pe pământ, luând de la Dumnezeu prin cei ce sunt cuvântul lui Dumnezeu. Cartea cuvântului lui Dumnezeu are în ea toate darurile care îl pot împodobi pe om cu fața împărăției cerurilor, iar eu, trâmbița Domnului, îți dau dintre sfinți în ziua aceasta darul umilinței de duh

pentru ca să poți tu prin el să te faci fiu plăcut lui Dumnezeu și locaș de odihnă a Sa, popor al Domnului. Amin.

O, Doamne, dintre sfinți m-am sărbătorit cu duhul umilinței mele, cu care m-am făcut locaș al Tău și din care Tu Ți-ai povățuit un popor. Te rog din ceata sfinților Tăi, și cu ei Te rog, coboară Duhul Tău Cel Sfânt în toți cei care s-au hrănit din masa cuvântului Tău, și fă-i pe ei să se lase plămădiți de Tine, născuți din nou, din cuvântul Tău, și să aibă înțelepciunea aceasta în ei și să știe ei că fără înțelepciunea umilinței nu poate nimeni să se facă locaș al Tău între oameni. Dă-le lor Duh Sfânt și nu-i lăsa să mai alunecă spre duhul lumii. Dă-le lor putere să stea în Tine și să nu Te mai părăsească. Dă-le lor ajutor prin sfinți și ajută-i să stea cu sfinții și cu îngerii pe pământ prin căutarea lor după ei, și înțelepțește-i, Doamne, spre această unire a lor cu cerul Tău cel nevăzut, cerul de sfinți și de îngeri, Doamne, ca apoi să Te descoperi cu ei și lângă ei cu slava Ta cea nevăzută acum, dar care se va arăta curând, curând, Doamne al celor umiliți, Mieluțule umilit al Tatălui ceresc. Amin, amin, amin.

— **O**, trâmbița Mea, o, Verginico, îi voi unge la înțelepciune ca să iubească ei calea împărăției cerurilor pe pământ, că i-am pus la scumpit, și Mă voi desăvârși în ei cu Duhul Cel de sus, Care nu are nimic din lumea aceasta. Pe cei ce vor înțelege și vor iubi voia Mea, Eu îi voi ajuta cu sfinții și cu îngerii și Mă voi sălășlui cu slavă în ei, și ei vor gusta din slava umilinței de duh, slava Mea și a sfinților Mei, căci numai ea este viața cea dulce, cea ușoară de purtat, cea frumoasă și odihnitoare Mie și sfinților Mei. Iar tu, Verginico, îți vei înmulți pacea prin cei ce se vor face asemenea Nouă pe pământ, ca să vadă cei de aproape și cei de departe binefacerile Domnului peste cei ce se umilesc și se mântuiesc de lumea aceasta ca să se facă împărăție a Mea prin slava umilinței de duh. Amin.

O, poporul Meu, deschide-ți urechile și apoi mintea ca să între în tine Duhul Meu și înțelepciunea umilinței de duh în duhul tău, și vino cu iubire cerească și așează-L în tine pe Domnul Dumnezeu tău în toată slava Lui. Ia cartea și te roagă lui Dumnezeu pentru tine ca să-ți dea înțelepciunea pentru calea ta cu El. Ia cartea și te îmbracă în cuvântul ei cel împlinit în tine, căci cartea aceasta este mângâierea Mea cea pentru om. Se mângâie toată făptura când se aude din cartea Mea peste pământ. Ea este duhul mângâierii, care îndeamnă și ceartă spre înțeleptire și spre mântuire. Ia cartea, poporul Meu, și mergi la casa ta și așează-te pe temelia cuvântului Meu și fă voia Mea precum în cer așa și pe pământ, iar toate cele de trebuință ție, Eu, Domnul Dumnezeu tău, îți voi da ție. Amin.

O, poporul Meu, învață-te să stai frumos în așteptarea Mea. Amin, amin, amin.

5/18 iunie 2006

Duminica a treia după Rusalii

Domnul dezvăluie neamului român planul cel ascuns al minciunii omului. Mintea omului îl desparte pe el de Dumnezeu. Povețe pentru viață sfântă: înțelepciunea curățeniei pentru Dumnezeu și pentru îngeri. Jertfa cea fără de cârtire îi unește pe frați. Duhul descoperirii de la Domnul: Călăuzitorul poporului.

Voiesc să fiu călăuzit cu cuvântul Meu spre poporul Meu ca să-l învăț pe el, iar și iar să-l învăț pe el. Și ce să-l învăț? Să-l învăț înțelepciunea mântuirii și lucrarea ei în cei ce s-au dat de bunăvoie cărării Mele cu omul pe pământ. Amin.

Voiesc să se ridice porțile și să stea bine în țâțâni și să se deschidă apoi, ca să pun pe masă hrană de mântuire și să mănânce poporul și să nu-i lipsească hrana. Și dacă el nu mănâncă fiind cu hrana pe masă, înseamnă că nu-i place hrana de la Dumnezeu și nici pe Dumnezeu. Și dacă poporul nu crește, pentru că nu mănâncă nu crește, pentru că nu e copil nu crește, căci oamenii mari nu mai cresc, ci scad. Numai cel ce este copil, numai acela crește, numai acela are nevoie de tată și de mamă, numai acela știe să stea întru Dumnezeu. Amin.

O, fii ai acestui cuvânt dătător de viață veșnică! Grăiesc cu voi prin cuvintele înțelepciunii mântuirii, ca să audă tot omul de pe pământ învățătura Mea. Pe pământ sunt numai valuri, iar oamenii nu le mai simt. Să audă de la Mine tot omul, căci străjerul care vede valul venind, trebuie să-i anunțe pe cei de pe pământ, chiar dacă va fi, chiar dacă nu va fi ascultat.

Se aude pe pământ învățătura cea mincinoasă de peste om. Om pe om se învață spre pierzare, spre despărțire de Dumnezeu pentru un trai bun pe pământ, și îi zice acestui plan mincinos și vopsit, îi zice ridicarea nivelului de trai. O, nu de așa trai are omul nevoie, ci are nevoie de Dumnezeu omul, nu de trai pe pământ. Traiul cu Dumnezeu și de la Dumnezeu, nu mai are cine să-l învețe pe om. Nu mai este om cu duhul descoperirilor de la Dumnezeu ca să-i spună omului pe cele ce nu se văd și care îl prind sub el fără ca omul să vadă fața lor cea dușmană pe viața omului. Mi-e milă de țara Mea română. Sunt în mijlocul ei cu duhul descoperirii, duh slujit de îngeri pentru lege sfântă pe pământ, iar ea, biată țara Mea, doarme în necunoștință în fața valurilor care dau să izbească în ea și să-i robească darul și frumusețea ei cea de la Mine.

O, nu-ți trebuie ție nivel de trai, așa cum îi spune omul fărădelegii acestei minciuni, scumpă țara Mea! Am în tine cuvântul cel din gura Mea și dau să-ți deschid mintea ca să înțelegi ca Dumnezeu și nu ca omul, căci în Scripturi stau scrise toate cele ce trebuie tu să știi, dar citește cu Mine, ca să știi de la Mine, țara Mea. O, nu te mai bucura de cursa care ți se întinde ca să crezi că vei avea trai bun pe pământ, că nu de la om vine fericirea și dezrobirea ta de sub greu, ci de la Dumnezeu este să fie soarta ta pe pământ. Ție îți trebuie trai cu Dumnezeu, dar tu nu mai știi această înțelepciune a mântuirii așa cum știau străbunii tăi. Tu nu mai ai în tine oameni duhovnicești ca să te călăuzească pe tine spre Mine și pe Mine spre tine și ca să crezi de la Dumnezeu și nu de la om, țara Mea. O, e greu fără lumină pe pământ. Nu mai este lumină pe pământ, iar Eu sunt în mijlocul tău, și tu nu știi să-ți întinzi mâna spre Mine ca să te scap de duhul pierzător al acestui veac. Eu însă îl învăț pe poporul cuvântului Meu, ca să iei tu învățătura de la Mine și să stai înaintea Mea, să stai la gura Mea, care izvorăște pentru tine râul vieții, înțelepciunea mântuirii și lucrarea ei din om. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, o, fiilor învățați din cer! Eu mereu, mereu v-am spus: treceți din trup în duh ca să puteți trece vremea rea, așa cum au lucrat sfinții, care se roagă din cele cerești la Mine și Îmi spun să împlinesc Scriptura descoperirii fiilor lui Dumnezeu, iar voi de pe pământ Îmi ziceți că pentru rugăciunile sfinților și ale părinților Eu să vă mântuiesc, și așa răspundeți unii altora, voi lor, iar ei vouă prin rugăciunea cea pentru împlinire așa, căci ei nu pot lua cununa mării până ce nu se vor ivi pentru ei cei din urmă pentru curățirea și iertarea a toată făptura care a fost și care este. V-am spus vouă să nu se mai fi auzit prin veacuri credință ca a voastră, credință lucrătoare de împlinire a Scripturilor toate, în toată ascultarea pentru venirea Mea cu sfinții, care împreună cu toată firea suspină și se roagă negrăit, așteptând descoperirea fiilor lui Dumnezeu

cei din urmă. O, alinați-le suspinul, fiilor! O, treceți din trup în duh din zi în zi mai mult și cereți la Mine să vă dau înțelepciunea mântuirii și statura ei în voi și lucrarea ei în voi, că voi nu trebuie să fiți ca oamenii pe pământ, ci trebuie să fiți ca fiii lui Dumnezeu între oameni, și să stați lângă Mine, iar Eu lângă voi să pot să stau, iar această lucrare este cu mare trudă, cu mare ascultare trebuie lucrată. Învățați această lucrare de la sfinții care au ieșit din lume ca să asculte apoi de Dumnezeu prin oamenii lui Dumnezeu și nu prin ei înșiși. Învățați de la Mine, Care am venit în lume Om din om ca să ascult de Tatăl prin supunere. Învățați, fiilor, căci am spus demult prin coborârea Mea că școală este, că elevi sunt, dar că nu este înțelepciune. Iată, trebuie înțelepciune și trebuie dragoste pentru ea, că fără dragostea aceasta a înțelepciunii mântuirii, omul nu poate să fie cu Dumnezeu și păzit de Dumnezeu, și se îngâmfa în el însuși și cade omul. Mi-e dor mereu de învățătura Mea peste voi, și voiesc să primiți din gura Mea, căci omului îi este greu să ia de la om, ba chiar și de la cei ce sunt iubii Domnului pe pământ. Îi trebuie omului înțelepciunea vieții ca să poată lua de la om pentru Mine, și apoi să asculte de Mine, căci fără de învățătură mereu, omul nu poate să știe, fiindcă mintea omului nu știe decât să-l despartă pe om de Dumnezeu pentru mintea sa însăși, și de șapte mii de ani face omul această stricăciune peste el.

O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor ocrotiți de cuvântul Meu, care vă învață să nu pieriți prin voi înșivă! Voi să nu căutați să vă îngâmfați pentru voi înșivă. Voi să nu radeți cu mintea, cu inima și cu fața, dar nici palizi să nu fiți și să nu stați, ca nu cumva să vă slăbiți unii spre alții, fiilor, iar Eu aceasta v-am învățat cu multul. Vouă numai de Domnul să vă fie dor, iar zâmbetul vostru să vă fie numai din Dumnezeu. Învățați-vă să vorbiți cerește unii peste alții, dar aceasta după ce învățați să gândiți frumos și să aveți statură frumoasă pentru îngeri și nu pentru voi și nu pentru oameni, fiilor, căci oamenii Mă slăbesc pe Mine în voi dacă voi dați să căutați spre ei sau dacă ei dau să caute spre voi. O, nu mai este timp pentru pierdut. O, fiilor, nu mai vorbiți oricum, nu mai tăceți oricum, nu mai lucrați oricum, nu mai stați în nelucrare, căci duhul mărturisirii între frați înaintea cerului, acest duh așteaptă după voi, iar dacă nu aveți măreție de duh, duhul descoperirilor, nu stați între oameni, că nu știți să ieșiți din curse singuri. Faceți-vă micuți și stați întru Dumnezeu, ca să nu sugă oamenii viața Mea din voi și viața voastră cu Mine. Luați-o de la început cu toate, voi, cei neîmpliniți, ca să fiți apoi creștini întru toate, înăuntrul și în afara voastră față de Dumnezeu și unii față de alții, căci altfel nimeni nu-L poate vedea pe Domnul în voi și Scriptura fiilor lui Dumnezeu peste voi.

O, fiilor, cu foc și cu dor și cu durere vă spun și vă amintesc să fiți creștini și să vă prindă răsăritul soarelui la lucrul cel pentru împărăția Mea și nu în așternut, și așa să începeți lucrul fiecărei zile. La mijitul zorilor voi să fiți slujitori ai rugăciunii cea pentru voi și pentru mântuirea făpturii, și apoi cu rugăciune faceți-vă lucrările de peste zi, cu rugăciune și cu înțelepciune din Dumnezeu și nu din voi, căci duhul ascultării peste om nu trebuie luat din voi înșivă, și trebuie luat din fața voastră, iar aceasta trebuie mai întâi să puteți să faceți, și numai apoi veți face așa. Împărăția Mea în voi nu se câștigă prin somnul trupului și prin nepăsare de suflet, căci trupul vă e dușman vouă și Mie dacă vi-l dați spre odihnă. Trupul cere somn, cere drepturi multe și nu vă lasă să treceți din trup în duh, iar Eu am spus să nu îngrășați pământul cu trupurile voastre, căci dacă mâncați mereu și mult, faceți prea mult gunoi pe pământ, fiilor. Voi tre-

buie să treceți din trup în duh, căci duhul este cel ce poate, nu trupul, fiilor. O, zilele sunt grele, iar Eu Mă zbat prea greu să vă îngrijesc viața cea de toate zilele dacă voi ar fi să stați pe pământ ca niște oameni și atât. Oamenii vorbesc mult despre nivelul de trai, despre mâncare multă și bună, despre lux de tot felul, despre făcături omenești, de care se ține omul mereu, dar voi ridicați-vă din zi în zi mai mult deasupra trupurilor voastre, ca să pot prin voi judeca lumea cea fără de putere de viață, fiilor. Uitați-vă la păsările cerului și la crinii câmpului și urmați pilda vieții lor și credeți că se poate aceasta, și se va putea. Amin.

O, treceți din trup în duh. Biruiți-vă trupul, căci trupul vă cere mereu și prea multe, și nu este el cel ce folosește vieții ce va să fie, căci duhul este cel ce dă viață și prosperitate de viață și pregătire de viață și bucurie a vieții apoi. Iată, cel ce nu muncește cu duhul muncește cu trupul, și apoi zice că are dreptul să se hrănească bine. O, sufletul are și mai mari drepturi, fiilor. Să nu spuneți și voi că pentru Domnul faceți multe. Să nu spuneți așa, ci să vă umiliți cu înțelepciune, căci tot ce faceți cu rugăciunea și cu împlinirea cea duhovnicească, pentru voi faceți, nu pentru Mine, iar Eu prin rugăciune să vă dau apoi, să Mă dau Eu vouă spre hrana vieții veșnice, și apoi voi sunteți datori să nu vă lăsați sufletul flămând, ci să-i dați și lui dreptul să mănânce, și unul altuia să faceți milostenia pentru suflet, dându-vă de la Mine unul altuia. Ca și trupul, și sufletul vrea totul în dar, căci toate sunt daruri, ca și viața cea din trup, căreia îi sunteți mult datori, fiilor. O, nu mai stați datori, nu mai rămâneți datori. Fiți drepti față de Domnul, de la Care aveți sufletul, precum trupul îl aveți de la părinți. Dar voi sunteți datori și prea datori duhului, fiilor. O, nu rămâneți în urmă cu datoria aceasta. O, cum vă plătiți voi această datorie, și cu ce?

O, lucrați, fiilor, lucrați cu trupul pentru datoria duhului. Nu munciți cu trupul numai pentru hrana trupului, căci aceasta este nedreptate față de Dumnezeu, Care vă dă viață în fiecare clipă. Veți zice că faceți rugăciune pentru datoria duhului, dar tot cel ce se roagă, pentru el cere, iar dacă nu se scoală ca să și îplinească ceea ce el cere, rugăciunea lui este neroditoare, și poate rămâne și osânditoare dacă nu se ține de cuvânt cel ce rostește pe cele ale rugăciunii.

O, fiilor, fiți iubitori de duh și nu de trup. Fiți harnici pentru duh, nu numai pentru trup. Fiți iubitori de sărăcie, că e greu pe pământ și e tot mai greu. Fiți duhovnicești. Plătiți-vă viața ce va fi să fie veșnică și nu lucrați mai mult pentru cea vremelnică. Lucrați cu cântar drept, iar dacă aveți grijă de trup și de hrana trupului, fiți curați în toată vremea, fiilor, curați și cu duhul și cu trupul.

Iată, iar și iar vă învăț înțelepciunea curățeniei pentru Dumnezeu și pentru îngeri și pentru voi. Țineți în toată vremea în vase curate bucatele. Dacă mâncați și vă rămân apoi în vas bucate puține, nu lăsați vasul cu bucate puține în el. Puneți bucatele puține în vas mic, potrivit cu măsura lor, și spălați curat apoi vasul în care ați avut bucatele. Nu folosiți vas mare pentru bucate puține, căci pentru aceasta se bagă duhul rău și linge el de pe pereții vasului dacă au pe ei bucate nespălate, căci duhul rău trage la murdărie nespălată de om. Toți să lucrați așa, și în toată vremea așa și nu altfel, căci Eu am așezat între voi model de viață și de lucru al vieții, numai voi să vreți să învățați, și apoi să nu mai uitați ce ați învățat. Nici un deget de loc și de vas să nu lăsați murdar, căci voi trebuie să dați loc îngerilor slavei să stea cu multul lângă voi.

Iubiți duhul curățeniei, fiilor. Această lucrare Îl ține pe Domnul lângă voi, căci este lucrarea duhului și a inimii duhului vostru. Treceți din trup în duh întru toate, și păstrați-vă mereu

așa, și nu vă scoateți ochii unii altora pentru neputințe sufletești și trupești, ci jertfiți-vă fiecare fără de cârtire unii pentru alții, căci jertfa cea peste nevoia voastră, aceea este ceea ce vă va rămâne vouă, nu ceea ce vă face altul vouă. Jertfa cea fără de cârtire îi atrage apoi pe frați spre jertfă și spre unire de duh, dar învățați ce este jertfa, nu ce este unirea, că nu jertfa vine prin unire, ci unirea vine prin jertfă.

În cămăruțele voastre să fie tare, tare curat, fiilor, ca să stea îngerii slujindu-vă cu dor și ca să împrospăteze ei apoi duhul cel smerit în voi, cea mai mare faptă a vieții voastre, de la care vine în voi împărăția cerurilor, fiilor. O, nu este faptă mai mare între roadele duhului ca și smerenia de duh, de la care vin toate roadele ei, roadele duhului prin smerenia care are în ea cuget smerit pentru om, și de la care vin și se așează toate ale împărăției Mele în voi, fără de cârtire pentru jertfa laudei sau a slujirii voastre.

În căsuțele voastre, fiilor, să fie curat, curat în toată vremea, ca și în cămăruțe, și aveți grijă să nu aveți buzunare, căci în ele se strâng gunoaie, și nu altceva strânge omul în ele dacă le are, dacă le folosește, dar înțelegeți ceea ce e de înțeles dacă vă spun aceasta, căci buzunarele sunt și pe trup și pe duh, și ele sunt locașe pentru gunoaie și pentru idoli, iar idolul nu folosește, ci păgubește și îl învinuiește pe om apoi, și îl ține pe om în vremelnicie, mințind zi după zi pentru viața lui. Când omul nu are idoli înconjurându-l pe el, el poate să-și curețe ușor căsuța, el poate fi mereu cu unealta de curățire în mână, el poate face mereu curat pentru apropierea îngerilor și pentru odihna Domnului cu omul, și iată, omul trebuie să aibă puține, puține pe pământ și mult cer pe pământ.

O, fiilor, în curțile Mele cu voi să nu trebuiască să munciți când nu mai aveți timp pentru curățenie, ci trebuie mereu să aveți curățenie în curți, și să lucrați în ele lucrul vostru în desăvârșită curățenie, iar în fața locuințelor voastre să fie drumurile curate de gunoaie și buruieni, ca să stea îngerii de pază pe lângă voi și pe lângă locuințele voastre cu Mine, că e vremea rea, fiilor, și e plin văzduhul și toate drumurile sunt pline de duhuri rele fel de fel, iar oamenii, toți oamenii își toarnă unii altora pe cale lucrare de duh rău, vrăji și farmece, din duh de invidie, căci cel ce slujește duhului lumii, acela este vas rău, în care toarnă duhul lumii toate stricăciunile lui, și altă lucrare zi și noapte lumea nu are, ci numai lucrare de duh rău are, iar Eu abia mai pot birui pentru voi ca să vă ocrotesc, și plâng când vă văd pe drumurile lumii și prin lume când Eu vă vreau în Mine pe voi.

O, fiilor, mai presus de orice îndeletnicire a voastră, mai presus de orice ați avea frumos în voi, iubiți florile și verdeața și curățenia lor, căci raiul este locul curățeniei și a toată frumusețea, ca să stea îngerii cu voi printre umbre de pomi bine-mirositori, căci toate acestea sunt pentru cer, nu pentru folosul trupului, ci pentru cer și pentru duh, fiilor, iar Eu iarăși vă spun că una este să-și împodobească omul grădina și căsuța pentru el și pentru trupul lui, și alta este să facă aceasta pentru Domnul lui. O, nu vă murdăriți când faceți lucrul vostru, și faceți lucru care nu vă murdărește. O, fiilor, mereu, mereu v-am povățuit și încă vă povățuiesc să aveți viață în voi, și s-o păstrați ca s-o aveți, dar pentru această minune voi trebuie să ascultați de Dumnezeu și să-L lucrați în voi ca pe Stăpânul vostru, și să primiți de la El prin orânduiala Lui dintre voi, că altfel nu-L veți înțelege și nu-L veți avea pe Domnul. Duhul descoperirii este cel ce vă poate ajuta, cel ce vă poate scăpa de vină și de urmările ei, iar un creștin cu iubire adevărată știe să-L aștepte și să-L primească pe Domnul peste el și să-și ocrotească viața

sub mantia Mea, căci vremea este grea și tot mai grea, iar Eu îl învăț pe cel ce a mâncat la masa Mea, ca să poată lua din ea tot omul învățătura vieții când Eu am peste cine s-o așez pe ea. Între cei din lume nu mai este om cu duhul descoperirii de la Dumnezeu, căci toți oamenii sunt îngâmfați pentru ei înșiși și nu mai este om duhovnicesc între oameni. Omul duhovnicesc este cel ce are duhul descoperirii, iar acela are cugetare smerită despre sine și pentru sine, iar în bisericile din lume nu mai găsește omul om duhovnicesc peste viața lui depărtată de Dumnezeu. O, nu mai are cine să-l împace pe om cu Dumnezeu, și pe Dumnezeu cu omul cel greșit și rătăcit în sine și în semeția de sine. O, nu mai este om sărac cu duhul, om cu duhul umilit și frumos foarte prin acest duh frumos. În bisericile din lume nu mai poate găsi omul calea, căci preotul lumesc nu este duhovnic, chiar dacă el are de la altul această numire. Nu preoții sunt duhovnici, căci duhovnicul este cel ce are Duhul Domnului, pe îngerul Domnului, care îi spune lui pe cele din om și pe cele de la Domnul pentru om, așa cum Eu i-am spus samarinencei pe cele ale viețuirii ei, iar ea s-a dus apoi în cetatea ei și a spus: *«Veniți și vedeți un om care mi-a spus toate câte eu am făcut»*. Dacă ea avea duhul semeț s-ar fi ascuns în ea, dar Cel din fața ei, Care îi vorbea, a umplut-o pe ea cu cele de la Dumnezeu, cu duhul smereniei, iar ea s-a lăsat apoi spre vindecare și nu spre ascundere așa cum a făcut Adam, care a făcut ascundere de Dumnezeu în rai și L-a învinuit, și L-a pierdut apoi Adam pe Dumnezeu.

Duhul descoperirii lucrează pe pământ prin mijlocirea îngerilor, iar cel căruia nu i se pot spune cele prin îngeri descoperite, acela este carne și sânge și nu primește duhul descoperirilor, duhul cel spre îndreptarea și luminarea și mântuirea lui apoi, duhul duhovnicului, și iată, nu toți pricep, nici între cei ce se cred că-L au pe Dumnezeu, nu toți pricep taina aceasta a duhului descoperirii, ci numai cei cărora voiește Domnul să li Se descopere și să primească ei apoi prin duhul descoperirii, așa cum și legea a venit pe pământ prin mijlocirea îngerilor.

Vai celui îngâmfat, care nu poate primi raza luminii care vine spre el prin înger! Vai celui ce fuge de îngeri fiind el fără de minte mântuitoare și primitoare prin îngeri, și care nu știe și nu poate să fie mic înaintea Domnului! Proorocul Samuel a fost făcut de Dumnezeu mai întâi prooroc prin slujirea îngerilor care îi vorbeau lui de la Domnul, și numai apoi a fost preot, iar îngerul Meu îi șoptea lui, descoperindu-i lui de la Dumnezeu. El i-a spus lui Saul: *«Când erai tu mic în ochii tăi, nu te-a făcut Domnul rege peste Israel?»*.

O, poporul Meu, nu cel ce este mare prin cuvintele lui și prin numele lui, nu acela este mare, ci este mare acela care are Duhul Meu în el, așa cum L-a avut Samuel, care a primit în el Duhul Meu, duhul descoperirii, cu care el judeca neorânduiala din Israel, căci această lucrare are de lucrat duhul descoperirii din cel ce-l are pe el de la Dumnezeu. Lui Daniel proorocul, prin mijlocirea îngerilor îi descopeream pe cele neștiute de el, și atât de minunat am lucrat prin el, până ce regele Nabucodonosor l-a mărit în fața poporului lui. Așa am lucrat și cu Iosif cel vândut, de l-am mărit peste Egipt prin răbdarea și prin smerenia și prin înțelepciunea lui și prin cuminența lui și prin lumina Mea din el.

Iată, duhovnicul este duhovnic și preotul este preot, dar în mijlocul bisericii lumii nimeni nu știe ce înseamnă să fie Dumnezeu cu omul pe pământ și pentru om pe pământ. Duhovnicul este cel ce crede cu tărie pe cele de la Dumnezeu și căruia Domnul îi dă apoi darul acesta al duhului descoperirii și al lucrului cel bun peste om, iar cine este înțelept între oameni nu

stă fără duhovnic peste clipele vieții lui, nu stă fără Dumnezeu peste pașii lui, peste mintea lui, peste lucrarea lui din toată clipa, și iată, mulțime de oameni mari ai lumii au fost atinși de duhul chemărilor cerești și s-au lăsat mici sub mâna celor duhovnicesți de pe pământ și așa s-au făcut ei creștini sfinți și așa au căpătat ei darul umilinței de duh sub mâna celor ce le călăuzeau viața îndeaproape, așa cum numai cei smeriți în ei pot face acestea, iar altceva nu înseamnă să fie omul creștin.

Iată ce este pe pământ! Iată câți preoți ies prin oameni îngâmfați ca și ei, dar în zadar ies, că nu sunt duhovnici pentru om aceștia. În bisericile lumii întâi îl face preot pe om, și apoi îl numește duhovnic peste oameni, dar Samuel și toți cei ca și el ai Mei au fost de Dumnezeu și nu de oameni făcuți mai întâi prooroci și duhovnici, și apoi preoți. Eu, Domnul, am fost mai întâi duhovnic al celor ce credeau iubirii Mele pentru om și cu care am venit din cer în întâmpinarea omului rătăcit pe pământ prin duhul semeției omenești, și apoi am fost preot al lor, jertfindu-Mă înaintea Tatălui pentru mântuirea lor, ca un Păstor adevărat ce sunt.

Iată, nu poate preotul să-l ajute pe om, să-l împace cu Dumnezeu pe omul cel greșit, dacă el nu are și duhul descoperirii celor din om, duhul cel prin mijlocirea îngerilor Domnului pentru descoperirea celor ascunse în om și care îl vatamă pe om. Cel ce nu este mic în ochii lui, acela nu este slujit de îngeri și nici nu-i primește pe cei slujiți de îngeri pentru om, căci duhul mândriei omenești îl alungă pe Dumnezeu din om și de lângă om, iar Eu am zis: *«Vai celui ce are numele mai mare decât fapta cea întru Dumnezeu»*. Este scris în Scripturi: *«Vai celor ce zic proorocilor: nu proorociți, iar văzătorilor: nu vedeți; și dacă vedeți spuneți-ne lucruri măgulitoare ca să primim»*. Când Eu le spuneam iudeilor cele ce aveau să se petreacă cu Mine și cu ei pentru necredința lor, ei spuneau despre Mine: *«Are demon»*; ei spuneau: *«Iată, hulește. Ce ne mai trebuie dovadă împotriva Lui?»*.

Iată, poporul Meu, nu s-a înțeles bine lucrul cel pentru paza lucrării Mele, cel pentru ocrotirea celor unși ai Mei și lângă care Eu, Domnul, stau așezat cu duhul descoperirii, duh slujit de îngeri, ca să-i păzesc pe ei de duhul omului, de ascunderile din om, care dau să-i slăbească pe ei și să-i facă vinovați pentru cele ascunse din om, pentru omul neîmpăcat cu Dumnezeu prin duhul cel lucrător de la Dumnezeu, și ca să-i pot pe ei avea ai Mei, slujitori de altar sfânt și curat de relele și de ascunderile și de semeția din om și de pe lângă om. Eu am spus pentru cei cărora le arăt pe cele necunoscute de om ale lor, am spus că unde nu sunt cei prin care Eu sunt călăuzit spre acest popor al cuvântului Meu cu duhul descoperirii, unde nu sunt ei, totul este pustiu de Dumnezeu, și nu mai este frumos locul unde ei nu-L pot așeza pe Dumnezeu peste om și pentru om și pentru locurile Mele cu acest popor. Moise era pus de Dumnezeu în locul lui Dumnezeu peste Israel, iar Aaron era preot de la Dumnezeu, dar când Aaron a lucrat fără de Moise, el a greșit, și a greșit și Israel, despărțindu-se de Dumnezeu pentru plăceri, pentru viața fără de veghe peste Israel.

Eu sunt Cel ce stau lângă unșii Mei dacă ei stau lângă Mine prin duhul descoperirii. Eu sunt Cel ce îi ocrotesc pe ei de cele rele din om și le arăt ce este de făcut cu fiecare stare, pentru viața Mea în creștin.

Cel ce este după chipul și asemănarea Mea este cel ce nu leapădă voia Mea pentru voia lui.

Eu, Domnul, plâng cu amar, căci omul nu știe ce înseamnă Dumnezeu. Amin, amin, amin.

19 iunie/2 iulie 2006

Nașterea sfântului Ioan Botezătorul

Plânsul Domnului și al sfinților Lui pentru nerodirea Lui în om. Sfântul Ioan Botezătorul strigă la oameni, îndemnându-i la pocăință.

Mă zoresc sfinții să vin pe pământ cuvânt, iar Eu, Domnul, ascult în cer de cei ce au ascultat de Dumnezeu pe pământ. Mă fac voie a sfinților în cer și pe pământ, căci voia lor este ca Eu să biruiesc peste pământ cu lucrarea Mea de nou Ierusalim și să le dau sfinților cununa, căci numai la sfârșitul luptei biruitoare pentru cer, numai atunci se împart cununile la cei ce biruiesc pentru ei și pentru sfinți după voia cea din cer, nu cea din om. Amin.

Mă întăresc pe cărare ca s-o supun și ca să Mă țină să ajung cu cuvântul la urechea omului. Eu pot tot ceea ce voiesc Eu, ca și omul care poate, dar puterea Mea se supune omului, și nu pot birui peste om pentru Mine dacă el nu poate să ia de la Mine și pentru Mine să poată apoi, și ca Mine să poată, căci dacă omul poate ca el, Eu nu pot mai mult peste om, iar lucrul Meu cel mult rămâne pentru cei sfinți, pentru cei supuși prin credință planului Meu cu ei, așa cum pentru Mine l-a născut Dumnezeu pe pământ pe Ioan, făclia cărării Mele spre om.

O, botezătorule al Meu! Cum, oare, să mai lucrez Eu peste om ca să înțeleagă omul ce înseamnă Dumnezeu și ce înseamnă omul lui Dumnezeu și ce înseamnă omul de rând? Cum să mai fac cu omul de pe pământ? Eu am venit pe pământ cu duh dătător de viață. I-am arătat omului viața Mea, jertfa Mea înaintea Tatălui și înaintea omului și așa M-am făcut Eu învățătorul omului. Eu Însumi i-am arătat omului cum să-i fie firea și mintea și inima și mersul vieții lui pe pământ. O, nu s-a uitat omul la Mine nici atunci, nici acum. Am rămas cel din urmă și atunci, și acum, căci omul nu știe ce înseamnă Dumnezeu, că dacă ar fi știut M-ar fi cunoscut omul, dar cei ce M-au știut atunci și M-au cunoscut, aceia sunt cei care Mă cunosc și acum. M-au cunoscut cei ce s-au născut sfinți și cei ce s-au făcut sfinți la propovăduirea Mea, dar astăzi Eu proorocesc pe pământ de cincizeci de ani și nu se face nimeni sfânt sub jalnica Mea zbatere ca să-Mi fac loc lângă om și apoi în om cu facerea lui după chipul și asemănarea Mea.

O, cu cine să plâng Eu în cer pentru jalea Mea, dacă nu cu sfinții Mei, care se uită după cei din urmă, după cei așteptați de toată făptura suspinând înaintea Mea de șapte mii de ani pentru salvarea ei, pentru locul Meu pe pământ cu omul și cu toată firea? O, ce să fac în zi de sărbătoare de sfinți, decât să plâng cu sfinții Mei, iar ei să plângă cu Mine? Dacă omul nu plânge cu Mine, Cel plâns de la el, cu cine să-Mi mai plâng Eu plânsul dacă nu cu sfinții care au plâns și pe pământ cu Mine și după Mine și pentru Mine, Cel disprețuit de om? Omul petrece în tot ce zice că-i face lui bine și nu poate cu Mine omul. O, botezătorule al Meu, plângem unul spre altul de jalea Tatălui, Care este în Noi zdrobit de la om. Plângem, ca și pe pământ plângem, și Ne întărim pentru dureri. Numai pentru dureri trebuie Noi să prindem puteri. Cum să facem, oare, cu omul ca să-și dorească raiul, locul Meu cu omul? Hai să Ne mângâiem pentru dureri și în dorul Nostru după omul cel pribeag de cer pe pământ. Hai să suspinăm adânc și să Ne audă omul, și să Ne audă. Amin, amin, amin.

Hai, Dumnezeule Mieluț, Care Te apleci și stai numai aplecat pentru mersul Tău pe pământ. Le-ai spus cândva celor ce Te poartă cuvânt al Tău spre om, le-ai spus că numai în genunchi este de mers înaintea omului ca să poată el cumva umbla pe picioare. Dar acum durerea cea din Tine le șoptește celor ce așa merg pentru calea

Ta cu omul, le șoptește lor că e de mers în coate și în genunchi, nu numai în genunchi e de mers pentru mersul omului pe picioarele lui, care nu a învățat mersul cel plăcut cu Dumnezeu și de la care vine mângâierea Ta, nădejdea Ta și a sfinților Tăi, Mieluțele îndurerat. Eu Te mângâi cu mâna mea cu care am turnat peste creștetul Tău apă botezătoare în Iordan și Îți amin-tesc de durerea mea cu care îi învățam pe oameni să se pocăiască și să se lase ei apoi locaș al împărăției Tale cu care ai venit pe pământ ca s-o așezi în om. Ei însă veneau de frica mâniei cerești pentru rătăcirea vieții lor, dar nu veneau pentru pocăință. Azi tot pentru pocăința lor ai venit din cer cuvânt și semn al venirii Tale, dar oamenii rămân departe de chemarea Ta cu faptele lor, cu viața lor, și ca puii de viperă dau să fugă de mânie și nicidecum pentru pocăință și pentru viață sfântă și nouă apoi. Vine la Tine omul, și dă să Te piardă pe Tine apoi pentru viața lui, și nu vine cu pocăință omul. Puiul de viperă, după ce se naște își omoară mama, și de aceea le-am spus eu pui de viperă la cei ce nu veneau pentru pocăință și pentru viața Ta în ei apoi, și nu să dea în Tine după ce vine omul, după ce Tu îi deschizi ca să intre și ca să aibă de la Tine viață și faptă ca a Ta. O, Tu ești Dumnezeu, dar cel ce dă să vină la Tine prin chemarea Ta, uită cine ești Tu și cine este el, uită omul că este mic și că Tu ești Dumnezeu și că de milă îl chemi și îl primești pe el, și nu să se laude că Te are de Tată, ci să Te aibă dacă Te are și dacă se laudă. Cel ce se laudă așa, acela nu Te mai poate lăuda pe Tine, căci cei ce sunt ai Tăi se umilesc adânc, se tem de măreția Ta și stau micuți sub ea și stau supuși așteptând mila Ta peste neputințele lor, peste slabele lor puteri.

O, Mieluț învățător, nu știe omul de ce Ți-am spus eu Ție Mielul lui Dumnezeu, de ce Ți-au zis proorcii Miel junghiat, așa cum și ești, căci s-au împlinit proorociile lor. Vai celui ce este mai mare și mai tare ca Tine, și nu ca Tine, Mieluț, și fericite celui ce se lasă după chipul și asemănarea Ta, mieluț scump, ca și Tine, Doamne. Dar omul este îngâmfat, săracul, și nu poate fi mieluț. Omul este nemulțumit, și nu poate fi îndurerat cel nemulțumit, căci nemulțumirea e duh hrănit de duhul semeției împotriva altuia, de duhul judecății împotriva celui învinuit de om. O, nu vrea să rămână omul cu Tine, Mieluțele blând, și e de mers în coate și în genunchi ca să-l ajutăm pe om spre umilință ca și a noastră, Doamne al celor umiliți și plini de harul Tău cel plin de viața Ta în om.

O, popor care auzi cuvântul de la Dumnezeu! Să nu vorbească Domnul singur, să nu asculte singur și să nu rămână singur. Eu nu știam cum să-L ascult mai frumos și mai adevărat când El îmi vorbea și mă învăța. Era tare umilit, ca să-Și ascundă ființa Lui de Dumnezeu al meu. Nu voia să-L cred pe El mai mare ca pe mine. Se umilea ca un Dumnezeu și mă învăța, iar eu luam din harul Lui ca un ucenic desăvârșit. N-am voit să fiu mai puțin decât El la fapta vieții mele. Eu așa L-am urmat pe Învățătorul meu, iar El era Mielul lui Dumnezeu, și am văzut aceasta abia la Iordan, căci El a fost umilit și n-a voit să Se facă prin mărirea Lui cunoscut, ci Și-a ascuns mărirea ca un Dumnezeu, iar omul nu a învățat aceasta nici măcar de la Dumnezeu, după ce a aflat de umilința Domnului.

O, Doamne blând și Mieluț supus al Tatălui și al omului! Să strig iar la oameni să se pocăiască așa cum strigam acum două mii de ani la cei ce veneau să se boteze fără duh de pocăință mai întâi? Iată, strig și le spun, ca și David le spun celor ce se simt stăpâni în locul Tău peste pământ și peste ei: *«Învățați-vă să-I slujiți Domnului cu frică, și cu cutremur bucurați-vă apoi, împărați care judecați pământul. Înțelegeți și luați învățătura aceasta, ca nu cumva să nu aveți unde fugi de mâ-*

nia ce va să vină și să pieriți din calea cea dreaptă care vă cheamă spre ea, când se va aprinde într-o clipă mânia Domnului. Pocăiți-vă și roșiți roade de pocăință și nu vă bizuiți pe Domnul ca pe Tatăl vostru dacă nu luați din Duhul Lui dătător de viață veșnică întru El, căci Domnul poate să-Și facă fii vrednici Lui din cei neluați în seamă de voi. Aplecați-vă și luați de la Dumnezeu, căci El este înțelepciunea vieții, o, împărați și oameni de pe pământ!». Amin.

Și acum, Mieluțule Doamne, împlinește rodul strigării mele la om. Amin, amin, amin.

— **O**, Eu cu sfinții plâng pentru neascultarea omului, iar cel ce știe să ia de la Dumnezeu viață, va lua și va avea și va face lucrare de nou Ierusalim înaintea Mea.

O, popor învățat de Dumnezeu și de sfinții Lui! Auzi tu ce ți-a spus ție Ioan, botezătorul Meu. El a luat mereu, mereu din Duhul Meu și a fost mereu, mereu ucenic desăvârșit ca și Învățătorul lui, iar Eu eram Învățătorul lui, așa cum sunt și al tău.

O, popor învățat și iar învățat de Dumnezeu! Am grăit cu sfinții în cer și pe pământ înaintea ta. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2006

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Patriarhul Enoh vede împlinirea proorociei lui: venirea Domnului cu sfinții Săi. Domnul plânge din lipsă de ucenici. Mărirea omului pe pământ este prăpastie pentru sufletul lui (mărturisire de dincolo de mormânt — Bunea Daniel). Duhul lui Dumnezeu este adevărata minte în om.

Cetele de sfinți sunt cu Mine în coborârea Mea, că Eu nu umblu singur între cer și pământ, între Dumnezeu și om, între om și om când pot să fac aceasta pe pământ, când sunt crezut și așteptat și primit cu însoțitorii Mei din cer și de pe pământ. Amin.

Mă așez în carte cu sfinții Mei, căci patriarhul Enoh, al șaptelea de la Adam, a scris de Mine și de îngerii Mei, a proorocit venirea Mea cu sfinții Mei zicând: «Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi». El a văzut de departe, l-am făcut să vadă peste vreme slava venirii Mele cu sfinții, și a văzut-o cu multul și apoi a mărturisit. Am călătorit cu el prin toate slăvile cerești cât el a fost în trup, și i-am arătat lui lucrarea Mea peste timp și apoi l-am pus să mărturisească, și să rămână pe pământ cele mărturisite de el despre Mine, iar duhul mărturisirii, când el coboară de la Mine peste om, este duh minunat, așa cum Eu le-am spus ucenicilor Mei că mai mult decât cele ce văd ei că fac Eu vor face toți acei ce vor crede în Mine dacă Eu Mă duc la Tatăl pentru ei.

Glăsuiesc pe pământ cuvântul Meu în zi de sobor ceresc al ucenicilor Mei cei de acum două mii de ani și le dau lor bucuria mărturisirii, căci sfinții sunt cei ce L-au mărturisit pe Dumnezeu și pe Fiul lui Dumnezeu peste pământ. Mi-am strâns ucenici prin lucrarea slavei Mele și am umblat cu ei printre cei necredincioși, printre cei ce nu aveau grijă de venirea Mea de la Tatăl. Împlineam sub ochii lor Scripturile care au mărturisit despre venirea Mea îmbrăcat în trup pe pământ, și așa îi ajutam pe ei să cunoască vremea cercetării lor și apoi a mărturisirii despre venirea Mea.

Nu mai este om pe pământ să aibă grijă de venirea Mea la el, de venirea lui spre Mine. Nu știe omul să facă această lucrare. La ucenicii Mei am venit și M-am dovedit lor cu slava Mea și i-am ajutat să aibă grijă de venirea Mea, de Cel ce vine spre om din Tatăl și Se mărturisește Fiu al Tatălui Savaot, pre-

cum Tatăl L-a mărturisit pe El prin glasul Lui cel ce umbla pe nori până la urechea omului ca să-l ajute pe om să creadă venirea Mea, și iată, în zilele acestea am grăit cincizeci de ani peste pământ și M-am vestit cu țara venirii Mele și cu cei care M-au auzit grăind în acest timp, și nu mai poate spune omul că nu i-am vestit lui venirea Mea de la Tatăl cu sfinții Mei mărturisitori, după cum este scris de la început. Iată, nu toți vor să priceapă tainele lui Dumnezeu. Nu are omul timp și minte să priceapă ca Dumnezeu, dar Eu încă strig strigare peste pământ și zic, precum este scris: «*Bindecuvântați pe Dumnezeu, voi, neamuri de pe pământ, și faceți să se audă glasul Lui; cântați Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit, Care dă glasul Său cu putere, că minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi. Luați învățătură, ca nu cumva să Se mânie Domnul și să pieriți când se va aprinde într-o clipă mânia Lui, căci Domnul vine în văpaie, iar carele Lui sunt mii de mii*». Amin, amin, amin.

— **O**, Doamne al celor credincioși și sfinți și mărturisitori ai Tăi! O, Doamne, suntem întru venirea Ta. Cu Tine umblăm și acum, căci suntem ucenicii Tăi. Ucenicul nu umblă fără de învățătorul său nici pe cale, nici în lucrul său de ucenic, și fericiți sunt cei ce se fac pe pământ ucenici pentru Tine, trecând din trup în duh pentru ca să se facă ei lucrare a Ta și mângâiere a Ta și templu al Duhului Sfânt, ca să fie ai Tăi, Doamne sărac de ucenici. Dar noi ne-am lăsat ai Tăi pe pământ și Te-am mângâiat, și Te-am mângâiat cu noi printre cei pământești și trupești când Te purtai cu noi din loc în loc de Ți se ofilea vlaga ca unui Dumnezeu ce porți neputințele oamenilor, Doamne. Te făceai minunat dintre noi lucrând peste cei îngâmfați în cugetul lor și dădeai glasul Tău cu putere ca un Dumnezeu Atoatevăzător ale oamenilor de pe pământ. Noi învățam atunci lucrarea uceniciei, iar Tu spuneai că mai mari minuni și fapte vor lucra cei care cred în Tine și în venirea Ta între oameni atunci și acum. Erai tare necăjit când vedeai îngâmfarea oamenilor care nu știau ce înseamnă Dumnezeu, căci zadarnic Îl pomeneau ei pe Dumnezeu din cărți. Erai tare, tare îndurerat pentru semeția omului care nu se poate lăsa mic și umilit cu viața lui. Noi luminam odată cu lumina Ta și ne era milă de Tine, că n-aveai ce rod să culegi de la om, și abia, abia găseai pe câte cineva mai umilit cu duhul ca să-i dai împotriva păcatelor lui lumina învățaturii Tale cu care ai venit din înălțimile Tatălui la oameni pe pământ, Doamne plin de milă pentru omul rătăcit prin el însuși printre cei rătăciți ca și el. O, Te doare de la îngâmfarea omului, Te doare și tot Te doare, și nu Te poate mângâia omul dacă nu are umilință înăuntrul lui. Te doare, Doamne, de mărirea în care omul singur se așează cu mintea și cu inima lui, și n-ai loc pe pământ cu omul, Doamne Care vii venind mereu, mereu cu sfinții Tăi. Călătoream cu Tine din loc în loc, dar oamenii nu-Ți urmau chemarea ca să se facă ucenici ai Tăi. Cel ce nu se face ucenic, acela nu Te urmează, căci cei următori Ție trebuie să fie ca Tine, să lucreze ca Tine, și să mărturisească apoi prin lumina Ta din ei și de peste ei, așa cum Tatăl lumina peste Tine cu lucrarea Sa și cu împlinirea ei.

O, cum să facem să se prindă de om taina lucrării de ucenic, Doamne? O, ești tare, tare lipsit de ucenici, iar pământul e mare în lung și în lat, dar cei mici ai Tăi și ai noștri au făcut să alerge cuvântul Tău repede, au făcut să se audă glasul Tău cu putere peste cei ce Te cunosc din cărți din neam în neam, au făcut aceștia cartea cuvântului Tău de peste ei și au înmulțit-o peste oameni ca să Te auzi Tu de la margini la margini peste pământ mai înainte de ziua cea mare a slavei Tale când cu sfinții Tăi peste cei sfinți Te vei slăvi și Te vei

mărturisii cu ei, cu cei ce se fac ucenici ai Tăi la venirea Ta cea de acum. O, sunt tare, tare lipsiți de puteri cei ce Te vestesc cu cuvântul peste pământ, căci cu Tine numai săracii trag, numai cei ce nu au puteri să se facă uriași și să se îngâmfe apoi cu bogăția cea rușinoasă a slavei trecătoare, care ca iarba ce se ofilește și se aruncă în foc, așa trece, așa se sfârșește slava omului trecător care nu cunoaște duhul de ucenic al Tău între cei ce cred în Tine pe pământ. Cuvântul nostru din ziua care ne sărbătorește ca ucenici și sfinți ai Tăi este cuvântul cu care Îți mângâiem multa și mereu durerea Ta, căci Tu ești Cel ce tot mereu cauți drahma cea pierdută, și nimeni cu adevărat nu Te ajută pe pământ s-o găsești și apoi să Te bucuri cu sfinții Tăi, care sunt casa Ta.

Se face mare omul pe pământ, și apoi își pierde viața prin mărirea lui, și plâng cei ce pier, plâng mereu apoi, plâng și iar plâng pentru viața lor pierdută pe pământ, căci duhul care îl stăpânește pe om este duhul îngâmfariei omenești, Doamne. Iată, în curțile Tale se pomenește peste trei zile sufletul celui plecat din trup acum un an din neamul celor ce au stăpânit cu numele lor pământul alegerii Tale cel dintru început ca să fie loc al slavei cuvântului Tău, al grădiniței care poartă peste ea glasul strigătului Tău după om. Acest sufletel suspină îndurerat, căci pe pământ n-a putut să scape din mreaja duhului îngâmfariei și al mării trecătoare, iar acum el suspină, și dă să se răcorească prin duhul mărturisirii, Doamne. Suntem cu el, noi, ucenicii Tăi, căci îngerii Tăi l-au apropiat pe el de ziua când își are pomemirea înaintea Ta de către cei ce sunt poporul cuvântului Tău. Să-i dăm răcoare lui, Doamne. Amin, amin, amin.

— **V**oi, ucenici ai Mei, pentru că ați urmat Mie pe pământ, lucrați, iubiților, lucrați lucrarea Mea peste pământ ca și în cer, că-Mi sunteți ucenici, iar Eu, Domnul, privesc și Îmi alin duhul îndurerat, adânc îndurerat. Amin.

— **O**, Doamne, noi, ucenicii Tăi, lucrăm ca Tine. Tu ai luat cheile morții și ale iadului, iar nouă ne-ai dat cheile împărăției cerurilor ca să fim mărturisitori ai Tăi și să le spunem tuturor că Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel viu în vecii vecilor, că Tu ești Mielul Cel junghiat și că Tu ești Mântuitorul celor ce Îți urmează. Îi dăm glas sufletului care va fi să mărturisească despre el, despre Tine, Doamne, și despre lucrarea cuvântului Tău peste pământ. Amin.

— **S**tau așezat de către îngeri înaintea Ta și înaintea ucenicilor Tăi cei doisprezece și înaintea celor ce mărturisesc azi ca ucenici ai Tăi, Iisuse Doamne. Stau înmărmurit de slava Ta cea nevăzută de pe pământ peste unșii Tăi care poartă lucrarea cuvântului Tău de la gura Ta până la urechea omului. N-am voit să știu pe pământ cât am stat, n-am voit să mă alătur cu viața și cu fapta de slava aceasta a Ta pe pământ, de care a știut și neamul meu cel după trup. Îngerul Tău mi-a luat sufletul din trup acum un an și m-a adus înaintea divanului Tău. N-am avut ce să-Ți aduc pentru viața mea. Am fost îngâmfat pe pământ, iar Tu nu mi-ai primit nici o jertfă pe care eu ziceam că o aduc înaintea Ta, căci «*Domnul, celor mândri le stă împotriva*», după cum este scris. Plâng cu usturime când văd în timp câte jertfe ai primit, și de la cei bogați, și de la cei săraci, dar mie nu mi-ai primit, și mă doare fără de mângâiere că n-am agoniseală de la viața mea de pe pământ. Ai voit să mă scrii și pe mine în cer cu jertfă bineplăcută Ție, dar eu nu Te-am iubit, nu Te-am miluit, ci Ți-am cerut dreptul meu când am lăsat pământul Tău cel ales, de moștenire Ție, după cum și era. Te-am supărat atunci, iar Tu ai rostit în dreptul meu cuvânt proorocesc că mă vei lua de pe pământ pen-

tru ne iubirea mea, pentru neascultarea mea de Tine, și apoi eu i-am prigonit pe cei aleși ai Tăi. La sfârșitul meu pe pământ Ți-am adus durere mare și m-am atins cu ură, cu grăire de rău și cu amenințare peste cei ce Te poartă cuvânt peste pământ și peste poporul Tău, căci m-am crezut în stare să fac aceasta. Văd acum cât de puternic stai Tu de veghe peste ei și cum strigi pentru ei cu cuvântul Scripturii, zicând: «*Nu vicleniți împotriva profeților Mei*». Eu însă n-am voit să împlinesc așa, și le spun tuturor să nu facă acest mare păcat, și le spun că îngâmfarea este cel mai potrivit păcat împotriva vieții omului pe pământ și apoi când el își lasă trupul după ce se hrănește pe pământ cu duhul mării slavei deșarte, cu păcatul închinării la acest idol, căci cel mai mare idol este mintea omenească în care încap semeția omului, duhul care îl bucură și îl hrănește pe om pe pământ. Ca să-Ți cer iertare acum fiindcă am fost necredincios, lipsit de faptă sfântă și plin de semeție, eu știu că Tu ești Cel ce știi judecățile Tale și că vei lucra după voia Ta. Îi rog însă pe cei disprețuiți de mine pe pământ, care sunt cărare a Ta cu cuvântul strigării Tale peste vii și peste morți, îi rog să-mi fie de mijlocire înaintea Ta, că ei sunt cu mare trecere la Tine, iar Tu ești Judecător drept, și ești bun cu ei, cu cei ce Te iubesc după voia Ta. La toți cei de pe pământ care iau de la ei cuvântul Tău, le spun de aici că e mare prăpastie pentru suflet mărirea cea de pe pământ a omului, căci ea îl desparte de tot pe om de Dumnezeu pe pământ și în cer, fiindcă Domnului nu-I poate sluji nimeni cu jumătatea. Le spun tuturor să Te caute cu mare umilință de duh, și tot așa să și trăiască între toți oamenii, că eu numai mării am căutat pe pământ, și atât de puțin m-am gândit la răspunsul pe care acum trebuie să-l dau înaintea Ta, Iisuse Doamne, iar acum, iată, gol mă aflu și fără de sprijin. Nu pot și nu știu ce-aș mai putea spune. Stau descoperit înaintea Ta și mă văd fără rod. Primește pentru mine mijlocirea aleșilor Tăi de pe pământ, și pentru rugăciunile lor fă Tu milă cu mine, Iisuse Doamne. Amin.

— **O**, ucenici iubiți, mare este înaintea Mea duhul mijlocitor pentru om, duhul cel iubitor de oameni, căci oamenii sunt fără de minte, săracii. Cât ar fi omul de învățat și de mare pe pământ, când Eu nu încap cu fața Mea în el, omul este fără de minte, bietul de el. Mintea înseamnă mare minune când omul are minte. Duhul lui Dumnezeu este adevărata minte în om, în omul cel sărac cu duhul lui. Când Eu v-am ales pe voi ca să-Mi fiți ucenici, nu M-am uitat după om cu rang și cu slavă pământească, ci M-am apropiat de cei săraci cu duhul, de cei umiliți cu mintea și curați cu inima, căci altfel Eu nu pot să lucrez peste om, și v-am spus apoi că tot ce veți lega pe pământ, legat va fi și în cer, și tot ce veți dezlega pe pământ, dezlegat va fi și în cer. O, e mare și adâncă taina lucrării de ucenic. O, sunt tare, tare lipsit de ucenici. Sunt tare, tare lipsit de puteri, căci puterea Mea pe pământ este să-Mi fie ucenicii. Eu trebuia să am mulți, mulți ucenici acum, la venirea Mea, dar toți își caută ale lor, chiar și lângă Mine dacă pot aceasta, iar Eu sunt lipsit de ucenici, și Mă ajut cu cei săraci cu duhul și mari cu umilința și cu credința lor în venirea Mea, și cu care Mi-am putut lucra cartea cuvântului Meu din vremea aceasta de venire a Mea.

O, popor al cuvântului Meu, învață, și nu sta din învățat. Îmbrățișează-te și stai îmbrățișat cu cuvântul Meu și împlinește-l pe el, și iubește viața cu călăuză, că numai așa poți să-Mi fii Mie ucenic. Lucrează mult pentru Domnul tău, lucrează pentru Mine, ca să lucrez Eu pentru toate cele pentru Mine și pentru tine. O, sunt tare, tare părăsit de om! O, sunt tare, tare pedepsit de om! Abia își mai aduce omul aminte de Mine, căci

cine nu petrece cu Mine viața sa, acela face așa pentru că nu Mă iubește și își face numai voia sa. Cel ce își face voia sa, acela nu are iubire, iar cel ce face voia altuia, face așa pentru că are duhul iubirii, duhul mângâierii, iar când el revarsă în părți acest duh, din pricina iubirii din el lucrează el așa, și iată, așa lucrare are iubirea din om, lucrare care nu poate spune nu nimănui. Omul însă nu este deprins așa, iar Eu sunt prea părăsit de om înăuntrul său și în afara sa. Cel ce nu Mă vrea peste el, acela Mă vrea să-i fiu doar argat, Mă vrea să-l ajut în cele ale lui, căci omul numai aceasta știe că trebuie să facă Dumnezeu pentru el, și iată cât de îndurerat sunt, o, popor al cuvântului Meu, și te rog cu mare dor, împlinește tu tot cuvântul Meu, ajută-Mă tu cu împlinirea lui de peste tine, ca să te scrie îngerii Mei între cei ce Îl iubesc pe Dumnezeu, și ca să-Mi găsesc cu multul plăcerea în tine, și ca să stau la masa ta cu sfinții Mei, și să am ce lua de pe ea când sunt cu tine.

O, popor învățat și hrănit din cer! Arată-i tu cerului și arată-i omului rătăcit cu iubirea lui, arată-i iubirea ta de Dumnezeu și viața ta cerească în curțile Domnului în toată vremea ta cu Dumnezeu, căci viața este cea care strălucește departe și de departe și care primește în trupul ei duh dătător de viață, duh din Duhul Meu și numai din Duhul Meu și nu din duhul lumii, Duh Sfânt, așa cum ucenicii Mei au primit de la Mine pe Duhul Sfânt și L-au pus pe El viață în cei ce L-au primit, și au strălucit apoi cu viața lor înaintea celor străini de Dumnezeu pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2006

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Sfinții plâng cu Domnul de durerea Lui de la om. Pilda păpușii: ascultarea de Dumnezeu. Nelucrarea duhovnicească între frați este păcat împotriva Duhului Sfânt. Viața sfântă este cea care lucrează ca Domnul în om. Viața călăuzită păzește omul de păcat. Mărturisire: copilul Simion, trecut cu trupul la Domnul.

Eu sunt hrana celor sfinți. Cel ce mănâncă de la Mine, se cunoaște că mănâncă, iar cel ce mănâncă de la el și de la om, se cunoaște, căci ceea ce mănâncă omul, aceea și dă din el.

Eu sunt Domnul sfinților, și îi hrănesc pe sfinți pe pământ și în cer, căci când Eu grăiesc celor de pe pământ, se hrănesc sfinții cu tot cuvântul Meu și plâng sfinții în cer și pe pământ când ei văd plânsul cuvântului Meu, dorul Meu după om ceresc pe pământ, și iată, hrana sfinților este durerea Mea de la om, prețul cu care dau să plătesc iarăși salvarea omului, plânsul Meu cu care îi hrănesc pe sfinți, iar ceea ce mănâncă ei, aceea și dau din ei, ca să-i întorcă ei pe oameni la Dumnezeu și pe Dumnezeu la oameni, precum este scris. Amin.

Eu, Domnul, te numesc popor al cuvântului Meu, Ierusalime, căci vin la tine și îți grăiesc și Mă fac carte în mijlocul tău. Eu, Domnul, voiesc să am pe pământ un popor păpușă, un popor ascultător și cu Duhul Meu în el, așa cum păpușa pe care o face stăpânul ei se lasă purtată de el, iar stăpânul ei grăiește pentru ea și prin ea la cei ce sunt chemați spre ea.

Eu, Domnul, Mă scriu pe pământ în ziua aceasta cu sărbătoarea marelui prooroc Ilie. El merge înaintea Mea și Îmi curăță calea pe pământ, precum este scris. Hrana Mea cea de la el a fost râvna lui cea pentru Mine, credințioșia lui ziua și noaptea pentru Dumnezeul lui. Adunați-vă, fiilor, în duh de rugăciune și de umilință și de pocăință și stăruțiți către Domnul Dumnezeul vostru să sloboadă ploaie curată și binefăcătoare pe pământul de la voi și să vadă proorocul Ilie duhul și inima

voastră întru Mine și să gătească el ploaie la stăruința voastră. Îmbracă-te, poporul Meu, din zi în zi mai mult în duhul temerii de Dumnezeu și al veghii pentru Stăpânul tău, căci ascultarea ta Mă ajută pe Mine pe pământ cu venirea Mea pentru ca să fac în om împărăția Mea. Te nasc mereu, mereu din cuvântul Meu de peste tine ca să Mă ajut cu tine ca un tată ajutat de fiii lui, să Mă ajut să așez în om împărăția Mea, pe care am pierdut-o din om acum șapte mii de ani și pe care și omul a pierdut-o prin neascultarea lui de Făcătorul lui. Îl lucrasem pe el așa cum omul își lucrează o păpușă, și voiam să fie în el voia Mea și să fiu Eu mișcarea lui și graiul lui, Stăpânul lui Cel fericit de la el să fiu, așa cum stăpânul unei păpuși se bucură de la ea și se arată cu ea și grăiește pentru ea, iar ea nu poate nimic fără mâna și graiul stăpânului ei. I-am dat omului voie liberă, ca să Mă poată asculta din iubire și cu credințioșie, dar omul și-a făcut voia lui și n-a mai vrut să facă voia Mea, și plâng sfinții cu Mine în cer și pe pământ de durerea Mea cea de la om, plânge proorocul Ilie pentru tot omul care nu-L voiește pe Dumnezeu de Stăpân al lui, plânge cu Mine și se zorește peste tot să-Mi gătească venirea și calea ei și să Mi-o curețe de om necredincios și să Mi-o împodobească din loc în loc cu duhul credinței și al dorului de Dumnezeu în inima omului. Duh de trezire dă el să așeze în oameni pe pământ, și plângând ca și Mine lucrează acest prooroc.

Dar acum, popor care auzi cuvântul Meu, ridică mâinile spre cer, însoțit de slujitorii celor sfinte din mijlocul tău, și mișcă duhul milei Mele ca să se coboare ploaie pe pământul tău, și fă voia Mea ziua și noaptea, că Eu, Domnul Dumnezeul tău, numai dureri port de la tot omul de pe pământ. Duh de umilință să se ridice spre Mine din mijlocul tău. Ai grijă de Duhul Sfânt, popor hrănit de Dumnezeu, căci dacă între frate și frate nu poate și nu este Duhul Sfânt, aceasta înseamnă păcat asupra Duhului Sfânt, căci tu ai de la Mine peste tine cuvântul Duhului Sfânt. Cel ce mănâncă de la Mine, se cunoaște că mănâncă, iar cel ce mănâncă de la el și de la om, se cunoaște, căci ceea ce mănâncă omul, aceea și dă din el. Tu însă ai învățătura Mea peste tine, ai sfinții care grăiesc din Mine în mijlocul tău, ai hrană de Duh Sfânt și ești popor născut din cuvântul Meu și trebuie să te asemeni Mie în toată vremea și să înlesnești peste pământ voia Mea, venirea Mea pe pământ cu sfinții, Ierusalime al cuvântului Meu. Amin.

Venirea Ta, Doamne, e cale a sfinților Tăi spre oameni, că iată vremea despre care Tu ai spus că până și morții din morminte aud glasul Tău și se scoală în grăire. Sfinții Tăi și mai vărtos își trezesc Duhul Tău din ei și grăiesc ajutându-Te la zidirea împărăției Tale pe pământ și în om. O, Doamne al sfinților și al proorocilor Tăi, eu voiesc să lucrez azi lucrarea Ta, căci Duhul Tău din mine are de lucrat să-l întorcă pe om la Dumnezeu, și pe Dumnezeu la om, și aceasta voiesc azi să le dau celor ce ne aud din cer pe pământ. Acum stăm în rugăciune cu poporul cuvântului Tău ca să gătim ploaie pe pământul Tău cel pecetluit pentru lucrările Tale, căci Tu cobori aici și dai cuvânt peste pământ, și apoi, Doamne îndurerat ca și sfinții Tăi, ne vom așeza în cuvânt și vom grăi. Amin.

Binecuvântată să fie rugăciunea poporului Meu, și apoi binecuvântată să fie intrarea sfinților Mei ca să grăiască. Amin.

Binecuvântată și cu rod ceresc să fie credința ta, Ierusalime al venirii Mele, iar dragostea ta de Mine să se înmulțească în tine. Între frate și frate să fie lucrarea Duhului Sfânt, ca să nu ai păcat împotriva Duhului Sfânt, popor hrănit din cer.

Inima ta să fie adevărată pentru Mine și schimbă-te mereu din har în har, din slavă în slavă, căci lucrul Meu este sfânt și nu pot să-l lucrez pe pământ fără să am sprijin de la om. Suflă tu în focul Duhului Sfânt și aprinde-l tot mai viu în mijlocul tău mai înainte de orice lucrare a ta, și vei fi ca sfinții, ajutorul Meu între oameni, iar Eu Mă voi arăta de la tine Stăpânul și Dumnezeuul tău pe pământ. Amin.

Iar voi, copiii care stați porți de intrare pentru Mine, vegheați apoi pentru tot cuvântul Meu cel de azi și puneți-l în carte, că proorocul Meu Ilie are lucrul zilei. Întăriți-vă duhul și trupul, căci Eu vă întăresc, și mult doresc să fiți voi mereu, mereu sprijiniți spre pacea Mea cea din voi pentru venirea Mea cuvânt peste pământ.

O, adu-ți aminte mereu, mereu de tot cuvântul Meu de peste tine și îl păzește pe el, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Si iată, la rugăciunea ta am stat cu sfinții înaintea ta, Ierusalime, iar acum Mă așez în carte cu tot cuvântul zilei, cu lucrul proorocului Ilie, căci lucrul lui merge înaintea Mea spre oameni ca să-i învețe pe ei calea cu Dumnezeu pe pământ, precum este scris să fie mai înainte de ziua Mea cea mare. Te îndemn, poporul Meu, să nu iei în deșert numele Meu și cuvântul Meu, ci să-l împlinești, că fără împlinirea lui peste tine tu nu ai putea fi ocrotit, fiindcă fiecare este ocrotit de viața lui cea sfântă dacă o are, dacă o împlinește în el înaintea Mea. Voiesc să-Mi fii popor păpușă, dar taina aceasta și adâncimea ei, tu trebuie s-o pricepi și s-o crezi apoi, căci dacă omul nu știe ce trebuie să fie el înaintea Mea, nu-și poate lucra ființa pentru Mine, nu se poate da Mie ca să-l fac pe el voia Mea și să rămână el înaintea Mea pentru lucrul Meu cu el. E mare minune să am Eu sfinți pe pământ și să Mă sprijin cu ei și să le fie lor milă de Mine și de durerea Mea cea de la om. Viața cea cu bucurii pe pământ este viața fără de rod, dar viața cea cu lucrul Meu în om este viață sfântă în care nu încap semeție omenească, ci încap lucrul Meu cel pentru răscumpărarea omului de sub viața lui cea fără de ascultare de Dumnezeu. Viața sfântă nu se poate numi așa decât dacă poartă în ea rodul milei de Dumnezeu, duh iubitor de oameni ca să-i tragă pe oameni la Tatăl, căci când Eu am plecat la cer după ce am înviat, am zis că lucrarea Mea este să-i trag pe toți la Tatăl, iar omul cel cu viață sfântă trebuie să poarte în el lucrarea Mea, și numai atunci se numește întreagă și sfântă lucrarea lui și viața lui înaintea Mea, voia lui în voia Mea și voia Mea în voia lui, ca păpușa care este purtată de mână de duhul stăpânului care o face pe ea.

Omule înțelepciunii pământestești își face mereu păpuși, mereu făcături care ascultă apoi de el, iar duhul lui satana se bucură împotriva Mea și stă tare ca un biruitor peste Mine prin omul cel fără de Dumnezeu pe pământ, și care își are de stăpân peste el mintea lui. Eu însă Mă bucur de omul cel cu viață sfântă și care se face sălaş al Meu cu mintea lui, cu voia lui, așa cum a fost proorocul Ilie în mijlocul lui Israel, poporul care lua numele Meu în deșert închinându-se minții și voii lui și uitând de calea vieții, și iată, e mare lucrare să fie a Domnului calea vieții omului, viața și inima lui, și suspină sfinții Mei din pricina omului care nu poate să se facă după adevăr fiu al lui Dumnezeu pe pământ.

Sunt azi cu proorocul Ilie în suspinul Meu cu care cobor pe pământ. Mă însoțesc sfinții în coborârea Mea, căci hrana lor este cuvântul Meu, și mult au așteptat ei masa Mea de cu-

vânt, statul lor la masă cu Mine pe pământ, căci pământul este așternutul cerului și nu altceva este locul celor din cer, și Mă doare cu adânc suspin slaba credință și puțină omului înțelepciune. Nu se mai sfiește omul de Dumnezeu, iar așternutul lui Dumnezeu este pământul, și nu vrea omul să înțeleagă bine acest adevăr pe pământ. Suspină sfinții ca și Mine de dorul omului, dar omul nu se mai arată, iar Eu aștept suspinând și Mă ustură rana răbdării și Mă ustură mereu, și omul nu mai vine, și rabdă cerul de sfinți și de îngeri, rabdă cu jale uitându-se ca și Mine să vină omul, să vină și să-Mi dea odihna Mea. Amin, amin, amin.

Toată lucrarea Ta, Doamne, tot prelungul Tău suspin doare în sfinții Tăi, căci toți trăiesc în Tine, Dumnezeule îndurerat. Dau să strig după om ca să-l întorc la Tine, precum este scris să lucrez lucrarea mea înaintea Ta ca apoi să vii văzut, dar omul nu vrea să vadă dinainte ce zi este aceea, o, Doamne. Eu însă mă las cuvânt peste poporul Tău ca să-l pregătesc pe el după plăcerea Ta înaintea Ta, că multă stăruință ne trebuie în lucru ca să-l ținem pe om în Tine, Doamne.

O, popor din cer hrănit cu Duhul Sfânt, ferește-te să faci păcat împotriva Domnului și a Duhului Sfânt, Călăuzitorul tău. Ți-a dat Domnul călăuză, pentru că te-a iubit. Urmează după ea pe calea ta cu Domnul, că dacă nu vei face așa, pierzi darul milei și al iubirii de ea, că mare dar de la Domnul are cel ce are milă și iubire de călăuză ta spre Dumnezeu. Când cel ce te călăuzește are suspinul Domnului în el și te mustră pentru depărtarea ta de Domnul, tu să nu fugi de paza ta cea de la Domnul, de purtarea Lui de grijă pentru tine. O, popor al milei cerești, nu folosi călăuză ta spre Domnul numai pentru cele ce se văd ale tale, numai pentru viața trupului tău, ci folosește-o pentru cele ce nu se văd ale tale. Cel ce-și rănește călăuză, pierde mila și iubirea de ea, pierde frumusețea credincioșiei, pierde darul milei de Dumnezeu și se iubește pe sine omul. O, nu dormiți când cei ce vă călăuzesc suspină de la voi cu suspinul Domnului în ei. Când ei suspină de la voi, nu stați în nepăsare. Aveți grijă mare de puterea Domnului din ei, că puterea sufletelor lor este de folos Domnului, și apoi vouă, celor ce vă numiți poporul cuvântului lui Dumnezeu. Învățați să fiți ca păpușa, care nu poate să facă nici o durere, nici un suspin făcătorului și îngrijitorului ei. Ea ascultă fără de întoarcere de voia stăpânului ei, și mare taină este aceasta ce voiește Domnul să înțelegeți voi pentru a voastră mântuire. Taina aceasta au înțeles-o toți sfinții, dar sfinții sunt cei ce au făcut voia Domnului între oameni și înaintea îngerilor lui Dumnezeu.

Feriți-vă de închinarea la idoli, ca să nu pierdeți calea cu Domnul, căci acest păcat este diavol. Nu țineți lângă voi și cu voi lucruri multe, căci nu vă sunt de folos, ci sunt strânsură împotriva libertății voastre cu Hristos. Țineți prin tot locul curat, curat de duhul celor multe pe pământ, ca să Se poată Domnul odihni în tot locul cu voi și ca să nu vă scrie satana închinători la idoli și la omul vostru cel vechi, care-și oprește ale sale pentru ale sale și care îl rup pe el de unitatea cea curată între frații cei de o potrivă. Strânsura cea multă vă face să vă închinați ei, iar Domnul v-a învățat pe voi în chip minunat pentru cele ce trebuie să le aveți. Tot ce aveți, să le aveți pe cele de folos Domnului cu voi, și să le țineți în tot locul curate foarte, ca să aveți însoțitori îngerii. Nu vă bucurați, nu vă încântați nici cu ochii, nici cu inima de nimic de pe pământ și din om.

Simțirea și gândirea puneți-le înaintea călăuzei voastre, ca să se poată umbla la cele greșite ale voastre înaintea Dom-

nului, Care voiește atunci să vă scape de vina cea împotriva vieții cea cu umilință înaintea Domnului. Iubiți-L pe Domnul cum voiește El și nu cum voiți voi să-L iubiți. Nu săvârșiți fapte ascunse, simțăminte vinovate care vă îndeamnă să le băgați în întuneric, căci toate se vor vorbi de pe acoperișuri și v-ar fi greu atunci. Taina păpușii este lucrare dulce, căci omul are și suflet, și e dulce lucrarea de păpușă, lucrarea omului care împlinește numai voia Domnului pe pământ și nimic din voia lui, din gustul lui, din trupul lui. Numai așa veți fi cei căutați ca aurul, voi și Domnul Dumnezeu vostru, prin lucrarea ascultătorilor de Dumnezeu. Nu vă temeți ca oamenii, ci fiți încrezători ca fiii, căci oamenii se tem că-și pierd voia liberă, care nu-i ține pe ei ai Domnului, iar fiii se tem să nu-L piardă pe Domnul pentru ei înșiși, căci greu este acest păcat al fiilor netemători de Dumnezeu și care cad apoi în rândul fiilor oamenilor. Dar voi țineți-vă în temerea de Domnul, și El vă va da vouă lucrare de fii. Amin.

Voi, fii ai oamenilor, desfaceți-vă auzul când eu, proorocul venirii Domnului, îi învăț pe cei ce cred sfințindu-se pentru ziua venirii lui Hristos. Oricine ați fi voi, când săvârșiți faptele necredinței voastre, zadarnic spuneți: „*Cine ne va vedea pe noi?*“. O, așternutul Domnului este pământul, și nu este nimic ascuns de ochii Domnului, de cerul Domnului. Alergați după vindecare de păcate și de toate cele ascunse din voi. Nu stați nevindecați, că iată, bolnavul primește pe doctor și îl caută când are dureri, dar omul cel păcătos nu-și mai caută vindecare și nu mai are minte să-și vadă viața lui căzută. Dați-vă Domnului spre vindecare și sculați-vă mai înainte de ziua Lui cea mare când toți Îl vor vedea pe El, căci morții aud glasul Domnului și se vor scula curând și vor mărturisi, iar cei vii cu trupul se vor înspăimânta de ziua Lui cea mare și nu vor mai fi necredincioși.

Eu, Doamne, Ți-am întărit în veghe poporul de peste tot, și i-am chemat la înviere pe fiii oamenilor. Curând, curând va pieri calea omului și semeția lui și va rămâne calea Ta pentru cei ce au iubit-o pe ea. Eu, Doamne, cu râvnă râvnesc să se lepede omul de sine și de idoli și să se facă voie a Ta spre pacea Ta, Doamne. Amin, amin, amin.

— **I**ar Eu, Domnul, cu tine Îmi pregătesc calea spre om, o, proorocul Meu, și îți fac trimiteri să iei de pe pământ duhul necredinței și al rătăcirii omului și să-l aduci pe om spre Duhul adevărului, Care este Dumnezeu. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, tu pregătești iarăși în mijlocul tău pomenire pentru cei ce au trecut cu trupul, și am pe cineva din ei care Mă roagă îndurerat să-i dau glas pentru ziua pomenirii lui, iar Eu împlinesc, că e vremea Scripturii glasului Fiului lui Dumnezeu, care se aude de către cei din morminte ca să se scoale ei întru venirea Mea. Amin.

— **M**ă apropii, Doamne, de cei ce călăuzesc poporul Tău spre Tine și pe Tine spre poporul Tău, așa cum și pe mine m-au călăuzit cu iubire, căci inima lor este iubire și au în aluatul lor duh iubitor de oameni. Mă apropii să-mi facă intrarea, căci mi se face pomenirea cea de nouă ani de când Tu ai trimis pe îngerul Tău să mă aducă la Tine. Îmi amintesc, o, Doamne, de Scriptura Ta când erai de doisprezece ani și când scuturai înțelepciunea Tatălui peste cei fără de Tatăl prin faptele lor, chiar dacă ei se credeau fii ai lui Avraam. Doisprezece ani aveam când m-ai luat la Tine, și am mărturisit lucrarea Ta la cei ce n-au crezut-o pe ea pe pământ, și apoi ei au așteptat și așteaptă de atunci rodul ei. M-ai luat la Tine, iar eu întru aceasta am cunoscut că m-ai voit, că n-ai lăsat

să se bucure de mine vrăjmașii Tăi, Doamne. Îi rog cu stăruință pe cei ce mi-au fost părinți după trup, îi rog să urmeze poruncile Tale și să se lepede pe ale oamenilor, căci oamenii de peste tot le fac cu mâna, și ei nu au putere de ajunsă să stea întru Tine, iar Tu nu poți să stai alături cu cei fără de lege care-i râvnesc pe ei spre lume. Ajută-i pe ei să nu piardă darul cel mare al iubirii și al milei pentru cei ce călăuzesc din partea Ta pe poporul cuvântului Tău, și care m-au călăuzit și pe mine pentru Tine, și apoi mi-au dat intrarea lângă Tine după mila Ta și după stăruința lor. Ajută-i pe cei ce m-au născut după trup, ajută-i spre inimă curată după voia Ta și nu după voia lor, și dă-le duhul temerii de Dumnezeu și al credințioșiei după voia Ta și nu după voia lor, Doamne. Desparte-i pe ei de lumea care-i încântă și îi cheamă, că eu suspin de mila Ta și de mila celor ce Te aduc cu atâta greu ca să-Ți călăuzești poporul și ca să-i dai mereu viață din viața Ta, milosule Doamne. M-ai miluit și pe mine ca să nu mă pierd, ca să nu mă ia lumea de lângă Tine și să mă fac pildă rea înaintea celor ce aveau să creadă în lucrarea cuvântului Tău. Dădusem să gust depărtarea de Tine, chiar dacă mă temeam de Tine, iar Tu ai împlinit peste mine Scriptura care spune: «*Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El*». Îți mulțumesc acum în cer, și Te rog mângâie Tu și alină ranele celor ce călăuzesc din partea Ta pe poporul Tău, și iartă-i pe cei ce viclenesc împotriva lor, și ajută-i pe cei ce îi lovesc, ajută-i să părăsească mânia și iuțimea și să nu-i viclenească pe cei ce veghează călăuzind pe poporul Tău, că ei sunt sub sarcină grea, iar inima lor e dulce, și mulți nu știu să priceapă aceasta, și le fac lor dureri, iar ei plâng în Tine și nu în ei cum plânge omul cel cu milă de el însuși. Eu plâng de mila lor, căci i-am iubit și m-au iubit, dar mă și bucur azi în mijlocul poporului Tău care pomeneste ființa mea înaintea Ta. Mă mângâie de la toți, îi privesc cerește, și Te rog din ceata rugătorilor din cer, mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta și paște-o pe ea și înalță-o, Doamne, iar pe cei ce m-au născut după trup ferește-i de lume și de duhul ei și dă-le lor din Duhul Tău, și dă-le lor mereu darul milei de Tine după voia Ta, milosule Doamne. Amin.

— **A**cum, Eu, Domnul, îmbrățișez pe cel mărturisitor între cei din cer și îi dau lui la rugăciunea lui, dar el așteaptă mângâiere pentru Mine din mijlocul poporului Meu.

O, poporul Meu, cât de mult te-am învățat! Cât de mult te învăț! Vin la tine însoțit de cerul de sfinți și de mărturisitori. O, poporul Meu, proorocul Ilie suspină suferind cu Mine în el pentru tot omul care se închină la el însuși și la toți idoli lui, la lucrul mâinilor lui. Eu voiesc să vin, dar îl aștept pe cel așteptat, îl aștept să vină la Mine, să se lepede de sine, să fie cu Mine și nu cu el însuși, să-Mi slujească după placul Meu și nu după placul lui, să lucreze în via Mea și nu în via lui și a lumii, să se ia după simțirea Mea, căci aceasta este taina omului păpușă, așa cum Eu, Domnul, am fost în mâna Tatălui numai voia Lui mereu, numai Fiul Lui mereu, numai după chipul și asemănarea Lui, și așa voiesc să fie și omul, poporul Meu. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2006

Praznicul Schimbării la față a Domnului

Grija poporului pentru coborârea Domnului în cuvânt. Lucrul pământesc să fie împletit cu lucrul duhovnicesc. Primirea muștrării și vindecarea duhului frăției. Cei ce nu au umilință de duh nu-l pot birui pe diavolul.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul născut din Tatăl mai înainte de vecii. Acum două mii de ani L-am ascultat pe Tatăl și am venit pe pământ, întrupat. Prin trup de Fecioară am trecut și M-am născut și am crescut ca omul și M-am slăvit ca un Dumnezeu ca să Mă fac cunoscut omului și să nu fie omul fără de Dumnezeu pe pământ, și să nu fie Dumnezeu fără de om, căci Eu pentru om M-am făcut asemenea omului la chip, după ce la început l-am făcut pe om după chipul Meu cel din Tatăl purces. Amin.

Sunt în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu. Mi-am întărit cărarea spre tine ca să Mă țină ea și ca să pot să Mă fac cuvânt pe masa ta, și mult aș vrea să-ți amintesc mereu să ai grijă de cei din porți mai mult decât de tine, căci Eu prin porți intru la tine, poporul Meu, iar ele trebuie întărite mereu, mai mult decât orice lucru pe care-l faci tu pe pământ cu duhul și cu trupul. Când ai grijă de cei din porți, de Mine ai grijă, iar când ai grijă de tine, Îl uiți pe Domnul, Îl lași ca pe o grijă mică a ta, și atunci porțile Mele spre tine sunt slabe, iar Eu cu greu vin cuvânt spre tine dacă vin. Și dacă nu vin, Îmi rămân cuvintele în cer, căci crucea Mea peste cei din porți e prea grea pe pământ când Eu Mă fac cuvânt de hrană pentru cei ce mănâncă și beau din gura Mea cuvânt, cu foame și cu sete hrănindu-se și adăpându-se din el.

Voiesc să Mă sprijin cu tine, poporul Meu. Eu nu de altceva am zis să fii tu popor al Domnului pe pământ. Voiesc să Mă ajuți să Mă slăvesc pe pământ, dar dacă dai să ai grijă de tine, Mă uiți pe Mine, uiți de statul Meu cu tine și de lucrul pe care îl am de împlinit Eu în vremea aceasta de venire a Mea. Eu mereu, mereu M-am sprijinit cu omul cel iubitor de Dumnezeu pe pământ, și altfel n-am putut să lucrez decât prin mânia Mea peste omul depărtat de Dumnezeu Făcătorul. Acum două mii de ani l-am ajutat pe om să Mă cunoască de Dumnezeu venit din Tatăl pe pământ în chip de om, și cu ucenicii Mei cei culeși din lume M-am sprijinit pentru lucrările Mele între oameni. Căutam mereu, mereu să le întăresc credința ca să Mă poată ei mărturisi apoi de Dumnezeu venit la oameni pe pământ. Acum sărbătoresc în mijlocul tău amintirea zilei minunii când Eu, voind să Mă las văzut cu slava Mea pe care o am de la Tatăl, i-am luat pe trei din ucenici și M-am suit cu ei pe muntele Tabor și i-am făcut să vadă pe cele ce nu se văd cu ochii cei trupești ai omului. Toți trei au văzut și toți trei au mărturisit apoi voia Mea prin care i-am făcut pe ei să vadă dumnezeirea Mea, deschizându-le ochii pentru vederea ei între sfinții Mei Moise și Ilie, cei ce nu s-au dezbrăcat de trup înainte de a nu mai fi văzuți ei între oameni. M-am lăsat descoperit pe munte cu ei de o parte și de alta a Mea și M-am lăsat auzit cu vorbirea Mea între Mine și ei, iar ucenicii Mei au mărturisit și au zis să rămân cu Moise și cu Ilie pe munte, iar ei să facă trei colibe ca să Mă ocrotească de cele ce aveam să pățimesc pentru salvarea omului cel despărțit de Dumnezeu.

O, poporul Meu, omul stă despărțit de Dumnezeu pe pământ, iar Eu te-am făcut popor al Meu ca să grăiesc peste tine cuvântul Meu și să-l audă omul și să se întoarcă la Domnul, căci greu Îmi este fără de om pe pământ. Voiesc să Mă ajuți în toată vremea să fii cu tine în toate ale Mele și în toate ale tale, căci am de lucrat lumină și strigare peste om. Scoa-

lă-te dis-de-diminează cu grijă de Mine și te așează în armonie între Mine și tine, și ascultă de cei așezați călăuză de la Mine peste tine, căci Eu de aceea te-am făcut popor al Meu. Nu-ți pierde vremea cea cu Mine când tu lucrezi pe cele ce trebuie să fie și să se facă pentru Mine și pentru tine. În lucrul tău să nu te lași de Mine, să nu stai fără Mine între frate și frate și să nu ostenească inima și gura ta să mărturisească slava Mea dintre cer și pământ, căci trebuie să știe și să vadă toată lumea că Eu sunt cu tine între oameni, poporul Meu. Tu trebuie să cunoști tot mai mult taina Mea din mijlocul tău și prin care Eu stau acoperit și te îngrijesc ca să fii tu al Meu. Tu trebuie să te înveți tot mai mult cu tainica Mea lucrare din mijlocul tău și să vezi tot mai mult că Eu sunt cu tine prin cei ce sunt cuvântul Meu în mijlocul tău, căci dacă tu crezi că sunt numai ei și atât, vei fi la sfârșit cu cei necredincioși, căci atunci vor vedea aceștia ce n-au văzut și ce n-au crezut când trebuia să creadă pentru plata credinței lor. Credința are plată, dar vederea nu are nici o plată, ci ea este judecată a necredinței peste cei necredincioși, și nu este dar din cer vederea cea pentru credință.

O, poporul Meu, schimbă-te din slavă în slavă, căci tu ai peste tine cuvântul Meu. O, fiilor, când vă răniți unul pe altul, căutați să-l simțiți pe cel rănit și nu vă culcați să vă odihniți până ce nu vă vindecați unul altuia rana. Prin această lucrare vă veți învăța unii pe alții vorbirea cea cu folos, cea plăcută Domnului, și veți înțelege că altfel de vorbire nu vă mântuiește, ci vă osândește. Învățați să nu vă supărați unii de la alții, unii pe alții, chiar de ați avea pricini între voi, ci căutați să vă vindecați unii pe alții prin pildă bună și apoi prin grăire cu dor și cu Dumnezeu în ea. Nici o conștiință să nu loviți, să nu slăbiți sau să se știe apăsată sau vinovată prin voi. Vindecați ranele pe care le-ați făcut, că aceasta iubește Domnul între frați. Nu-l credeți pe celălalt vinovat pentru voi, căci fiecare are el însuși de răspuns pentru el, iar dacă are cineva vină pentru viața celui ce stă nedreptățit, aceasta cântărește Domnul și nu omul. Cel ce are nevoie de iubire, acela să se facă iubire pentru toți, iubire plăcută Domnului și nu luiși și nu omului, și atunci va primi înapoi înzecit, va primi din lucrul lui cel sfânt. O, nu fugiți de lucrarea cea curățitoare a muștrării și a îndemnării prin cei așezați de Mine în fața voastră, căci mai grea de dus și pe vecii de dus este plata pentru fapte decât muștrarea acum și paza peste viața voastră acum. Din zi în zi schimbați-vă pentru slava Mea dintre voi și de peste voi, căci diavolul, vrăjmașul Meu și al vostru și al venirii Mele cuvânt pe pământ, e înfometat de voi și e zbuciumat pentru statul Meu cu voi și al vostru cu Mine. Fiți popor sfânt, și nimic mult nu vă spun când vă spun să fiți ca Mine, fiilor, și să întăriți cărarea Mea spre voi, iar Eu să stau pe ea și să fii cu voi și să vă învăț slava Mea, și apoi voi să fiți mărturisitori. O, dacă i-aș avea acum întăriți pe cei din porți, v-aș da mult cuvânt, v-aș ține mult sub slava Mea dintre voi. Căutați să fiți umiliți cu duhul, căci diavolul, vrăjmașul Meu și al vostru, dă să culce la pământ pe cei ce nu au duh umilit și mulțumire pentru statul lor cu Mine. Cel ce are duhul umilit și ascultare pentru tot cuvântul Meu, acela nu este biruit, ci este încercat și lămurit și este mărturisitor prin greu, și apoi este biruitor pentru Domnul Dumnezeuul său, iar cel ce stă nemulțumit, acela are mintea sa și semeția sa, din care își hrănește inima pentru care Îl nedreptățește pe Dumnezeu. Curățiți-vă de orice urmă de semeție și înlocuiți cu dragoste semeția din voi, cu dragoste și cu răbdare, căci semeția aduce în voi nemulțumire, iar nemulțumirea naște în voi cârtire și defăimare de frați și toate ale acestei lucrări, dar Eu vă învăț viața cea fără de păcat, răbdarea cea de sub cruce și cumințenia,

căci fără crucea Mea cu voi, stă departe de voi asemănarea voastră cu Mine, Cel de sub cruce. Fiți plini de lucru sfânt. Primiți-vă unii pe alții. Învățați tot mai mult viața cu smerenie și vorbirea la fel, ca să vă fie dulce viața unii de la alții și să dorească ea după învățătura Mea, căci Eu Mă numesc Învățătorul omului, fiilor. Învățați cuminența și iubirea cea plăcută Mie între voi, dar primiți-vă unii pe alții cu toate cele învățate de voi de la Mine. Amin.

Și acum, Eu vă întăresc cu pacea Mea pe care v-o dau, iar voi s-o luați și s-o trăiți în voi și între voi. Păstrați-vă în pacea Mea în orice încercare. Mângâiați-vă în suferințe, căci duhul mângâierii este cuvântul Meu de peste voi, și apoi împărțit unul altuia. Schimbați-vă din slavă în slavă prin învățătura Mea împlinită peste voi și arătați-o mereu și stați sub cortul ei biruitori peste tot ce este rău. Pace vouă, căci sunteți plăpânzi! Pace ție, poporul Meu!

Pace vouă, copii din porți, căci zdrobiți vă sculați din zdrobiri, și prin ele cu ele vă întăriți. Eu însă vă sunt alinare, căci unii în alții suferim, Eu în voi și voi în Mine, pentru slava ce va să fie după ce vom birui peste toate și întru toate, ca apoi să gustăm mângâierea cea pentru tot lucrul de sub cruce și sub care am trudit și am răbdat. Amin, amin, amin.

6/19 august 2006

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Lucrarea vieții. Părtinirea pricinuieste omului căderea. Viața călăuzită aduce omului smerenia păzitoare de suflet.

Bat la porți, și Mă fac auzit, și intru cuvânt în cartea Mea din zilele acestea de venire a Mea a doua oară de lângă Tatăl la om.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Savaot, și sunt Fiul mamei Fecioare, în care M-am întrupat pentru ca să Mă nasc și să Mă fac între oameni Mântuitor pentru ei, căci scris este: «*Cel ce crede în Mine, are viață veșnică*». Amin.

Îmi întăresc porțile, Îmi întăresc cărarea și vin la tine, poporule Ierusalime. Vin cu duhul sărbătorii de azi, că e mama Mea Fecioara sărbătorită cu ziua venirii ei de pe pământ lângă Mine și lângă Tatăl. Întărește-te și tu cu duh sărbătoresc și deschide gurița și Mă cuvintează și laudă-Mă ca pe Mântuitorul și Învățătorul tău, căci te-am scos din lume ca să fac din tine laudă pentru Dumnezeu și să Mă mângâi cu tine în durerea Mea de la omul cel nepăsător de viața și de veșnicia lui cea de la Mine.

O, poporul Meu, nu vrea omul să știe de viața lui cea de veci, iar Eu te-am întocmit pe tine ca să grăiesc cu tine pe pământ și să audă cei vii și cei morți glasul Fiului lui Dumnezeu, precum Eu am spus că va veni această vreme, și iată-Mă, grăiesc cu cei vii cu trupul și Mă aud mai mult ca ei cei din morminte, căci tot ceea ce Eu am grăit, s-a împlinit și se împlinește, și Domnul Se slăvește în cer și pe pământ și îi arată omului calea. Calea Mea spre om este cuvântul chemării Mele și al învățaturii Mele peste om, iar calea omului spre Mine este credința lui în acest cuvânt care de la început era și este. Amin.

O, popor al cuvântului Meu! Eu plâng și suspin cu sfinții cerului, suspin pentru om, căci omul crede că este Dumnezeu, dar nu voiește să facă dovada credinței lui și să se așeze cu lucrare de mântuire înaintea Mea, iar Eu să-i lucrez lui viața după voia Mea. Cea mai mare lucrare între pământ și cer este lucrarea vieții. Ea însă se lucrează cu duhul, nu cu trupul, căci trupul fără duh nu este de nici un folos, decât pentru păcat și

pentru deșertăciunea despărțirii de Dumnezeu a omului, iar Eu suspin cu sfinții Mei, și se face cuvânt peste om suspinul Meu.

O, mamă Fecioară, o, mama Mea, sunt cu duhul sărbătorii tale în mijlocul poporului Meu cel credincios venirii Mele, și se face cuvânt suspinul Nostru, ca să dea el har celor ce îl ascultă. O, mama Mea, în cer e tot o rană pe Dumnezeu și pe sfinți, din pricina despărțirii omului de Dumnezeu și de lucrarea vieții. Sărbătorile Noastre nu sunt sărbători de bucurie, ci sunt sărbători de viață, de lucrare pentru viață, mama Mea. Cea mai mare lucrare a omului, aceasta ar trebui să fie, dar Noi suspinăm în cer pentru om, căci rătăcirea lui s-a făcut prea lungă și prea mare, mamă. Duhul lumii a alungat de pe pământ Duhul lui Dumnezeu, iar omul se folosește de numele Meu pentru ca să-și facă lui nume, dar nu viață, mamă, și vai omului care nu merită să-și facă nume cu numele Meu, și vai celui ce se bizuie pe om și nu pe Dumnezeu, și nu pe taina lucrării vieții, lucrare care se învață, și numai apoi se lucrează, mamă.

Iată, vin Învățător pe pământ. Trec prin tine, poporul Meu, trec cu cuvântul învățaturii Mele ca să Mă ia de la tine omul care aude lucrarea Mea de viață din mijlocul tău. Nu poate omul din lucrul mâinii lui să-și zidească viață. Nu poate omul nimic fără de învățător mereu peste el, iar el nu crede aceasta. Eu după ce M-am dus la Tatăl le-am spus ucenicilor Mei să nu se depărteze de Ierusalim până nu se vor îmbrăca cu putere de sus, cu Duhul Sfânt, Care îi va învăța pe ei toate, luând El de la Mine și dându-le lor din ale Mele, iar ei erau în toată vremea în templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu, lucrând lucrarea vieții, lucrarea lui Dumnezeu peste ei. Cel ce crede în Mine, aceasta face, și învățând de la Mine, așa lucrează, căci Eu sunt Învățătorul Care îl învață pe om să creadă, și prin credința lui în Mine să lucreze apoi cu Dumnezeu peste viața sa, nu prin sine, căci sinele lui nu-l ajută pe om decât la despărțirea de Mine, și apoi la rătăcirea lui departe de Mine.

O, mama Mea, stau cu viața cuvântului Meu în mijlocul poporului Meu și Ne alinăm suspinul. Unul altuia Ne dăm alin în ziua ta de serbare între sfinți, iar de la lucrarea Noastră să ia poporul viață, mamă, și să ia viață omul rătăcit de Dumnezeu, căci omul nu mai cunoaște cărarea vieții. O, mama Mea, așează-te cu Mine în cuvânt, ca să Ne audă omul, mamă. Amin, amin, amin.

— **O**, cum să ne curmăm durerea și jalea cea de la ea, copile al Tatălui Savaot, și copile al meu? O, mare este taina de copil, iar omul a pierdut acest duh frumos și nu mai știe să dea peste el întâietate Celui ce l-a făcut pe el, Dumnezeule copil. O, numai Dumnezeu a știut să rămână copil, numai El, numai Tu, Fiule copil al Tatălui și al meu, și iată, taina lucrării vieții este atât de aproape de om, dar cine mai vrea să priceapă lucrarea tainelor, Dumnezeule Fiu!? Privirea inimii omului stă departe de lucrarea vieții, și omul nu mai are vedere pentru viață. Nu mai privește omul la Tine, Dumnezeule al vieții. Tu ai Duh dătător de viață. Tu ești viața cea fără de moarte a omului. Dar nu este omul vinovat de rătăcirea lui, cum sunt vinovați cei ce s-au pus învățători peste oameni fără ca să se facă ei cale spre Tine a oamenilor, Dumnezeule copil. Tu ai rămas copil, căci ești ascultător. Cât ai stat cu trupul văzut pe pământ, Te-ai făcut ascultător până la moarte pe cruce și până la înviere și până la înălțare, și apoi, iată, până la venirea Ta acum cuvânt pe pământ, ca să audă cei din morminte glasul Fiului lui Dumnezeu și să mărturisească ei aceasta, dovedind prin mărturisirea lor taina vieții, puterea credinței care-i ajută pe oameni cu adevărat, așa cum Tu, prin credința atâtor sfinți care Te-au iubit pe pământ, ai făcut adevărată lucrarea credinței

lor și puterea ei.

Îți mângâi suspinul, copile scump al Tatălui și al meu, căci omul este învățat să-l mângâie pe om, și nu pe Tine. Când omul cel greșit este părtinit de cei din jur, el nu poartă folos din aceasta, ci pagubă poartă, și porți și Tu pagubă, nu numai omul greșit, și această judecată a lucrurilor este vinovată, ca și omul cel părtinit, ca și omul cel părtinitor, și de aceea nu are Dumnezeu pe pământ om îmbunătățit cu iubirea și cu răbdarea și cu umilința cea pentru iertarea păcatelor și pentru mântuire cu adevărat. Când Domnul nu este lăsat la cârmă, omul se semețește împotriva altui om, și nu se umilește, căci omul ține cu omul, și nu cu Dumnezeu, și nu cu duhul umilinței, și atunci Domnul își pierde rostul dintre om și om, și cade omul, cade mereu cel ce are parte pusă pentru el de la om, cade și nu stă, și nu este. Iată cât ești Tu de înjosit pentru dreptatea Ta, Doamne și Fiule al meu. Iată de ce nu crește omul. Numai prin umilință crește omul, dar el se așează în locul Tău și judecă cu părtinire pricina omului zbuciumat și pretențios în zbuciumul lui, și omul nu mai propășește în umilința care i-ar da lui viață și ridicare din căderea lui. Peste tot pe unde mulți se numesc creștini și unde Tu nu ești prin duhul umilinței omului, aceia stau sub numele Tău, dar nu caută pentru fața Ta în ei, de vreme ce se părtinesc unii pe alții pentru statura lor în ei. Tu însă vei birui, Dumnezeule copil, și vei strânge laolaltă pe cei smeriți cu duhul și mari cu viața și cu mila, pe cei cu milă de Tine, și nu de ei, și nu de omul care Te ține pe Tine mai jos decât pe el înaintea Ta, căci omul este fără de frică de Dumnezeu prin firea lui și este zbuciumat pentru partea firii lui. Îl învăț pe poporul Tău, Fiule scump, să Te iubească pe Tine mai mult decât pe om, ca să nu aibă el păcat împotriva Ta și a omului, așa cum mulți care-și zic ai Tăi fac acest păcat.

O, popor al Fiului meu Cuvântul! Dacă tu ai da să ții cu fratele tău cel greșit, cel muștrat și pus la învățat și la propășire în umilință, tu îi dai putere să cadă acesta, căci ca să stea omul cu Domnul așa cum este el și nu cum voiește Domnul, nu înseamnă că stă și că este acesta, ci înseamnă că Îi ia Domnului cârma, și este amenințată atunci viața omului, căci vai omului care nu are mereu învățător peste viața lui, mereu cârmă spre Domnul peste pașii lui pe pământ! Te învăț lucrarea vieții, lucrarea umilinței pentru viață, popor al cuvântului Fiului meu. Cea mai mare lucrare între pământ și cer este lucrarea vieții. Așa ți-a spus ție azi Domnul Dumnezeuul tău, Fiul meu. Ea se lucrează cu duhul și nu cu trupul, și se lucrează cu trupul prin cârmuirea duhului, iar altfel de lucrare mântuitoare nu este și nu duce pe om la Fiul meu. Învăță lucrarea umilinței cea cu multă învățatură peste tine, popor chemat la lucrarea vieții, căci fără duh de umilință întru toate, nu este cărare spre viață. Învăță-te să dorești mult și să primești cu multul duh de învățatură, că nu este altceva umilința, decât primirea învățaturii, popor călăuzit din cer pe pământ. Fiul meu ți-a dat călăuză pentru că te-a iubit. Dacă și tu Îl iubești, stai sub călăuză, popor iubit și mult învățat; stai sub învățatură de viață în toată clipa peste viața ta, peste mișcarea minții și a inimii și a trupului tău; stai cum stă Domnul Dumnezeuul tău și al meu sub lucrarea Tatălui, așa cum stă copilul cel cu adevărat copil. Iubește viața cea fără de moarte și nu sta fără călăuză peste viața ta, căci viața cea fără de moarte în om este viața cea mereu călăuzită, mereu probată, mereu vegheată ca să fie, mereu întrebăată ca să vorbească, și nu să tacă viața, popor al Fiului meu, Cel dătător de viață.

Dar acum, Doamne și Stăpân al vieții, să le dăm binecuvântare peste ziua de prăznuire a mea între sfinți și între ei, și

apoi din nou îi vom învăța. Să le dăm și lor cuvântul ca să grăiască cu noi și pentru noi, iar noi să ne bucurăm din masa lor cu noi și să privim la câtă viață au în ei, la câtă lucrare de viață au între ei înaintea Ta. Amin, amin, amin.

— O, mama Mea, Fiul Omului nu are unde să-și plece capul pe pământ, decât în mijlocul acestui popor al cuvântului Meu, și voiesc să fac în mijlocul lui roadele credinței lui, lucrarea vieții, împlinirea cuvântului Meu peste el, mamă. Amin.

Îți binecuvintez sărbătoarea ta cu cerul, Ierusalime de azi, și voiesc s-o binecuvintezi și tu cu inima și cu cuvântul. Împarte-Mă, poporul Meu! Unul altuia dați-Mă pe Mine, fiilor hrăniți din cer, și arătați-Mi că lucrați lucrarea vieții, și arătați-Mi cum o lucrați pe ea. Mama Mea Fecioara a lăsat azi pe pământ cuvânt cu putere de viață și de împlinire. Învățați din el, și se va vedea dacă ați învățat, dar căutați mereu, mereu peste voi lucrarea călăuzei care vă probează vouă creșterea și viața cea întru Mine, și viața Mea în voi.

Deschide-I Domnului peste viața ta, poporul Meu, și lucrează lucrul Duhului Sfânt, iar cei ce lucrează cu duhul în mijlocul tău, aceia sunt mângâierea Mea, aceia au milă de Dumnezeu, și pe aceia să-i urmezi. Amin.

Lucrarea Duhului este ceea ce Eu folosesc de la tine, Ierusalime, căci Duhul este Cel ce dă viață. Cel ce lucrează cu mâna, să nu se îngâmfe înaintea celor ce lucrează cu Duhul. Dați loc Duhului Sfânt și slavei Lui între voi. La lucrul vostru cu mâna să nu tacă Duhul Sfânt, să nu fiți uscați de duh, iar fața Duhului Sfânt este umilința inimii și căldura ei cea pentru Dumnezeu în om. Amin.

Fiți ucenici ai Domnului! Nu fiți ai trupului vostru și atât, fiilor crescuți cu mană din cer. Socotiți-vă cât sunteți ai voștri și cât sunteți ai Domnului în fiecare zi și în fiecare noapte, iar partea Domnului să fie de la voi cu bogăție, și ea se va aduna în Mine și vă va face moștenitorii ei. Amin.

O, popor al învățaturii din cer, învăța și iar învăța lucrarea vieții și lucrează-o pe ea. Ea nu este de la trup. Învăță-ți duhul să biruiască trupul, poporul Meu, și vei fi biruitor peste trup și vei avea viață, și din belșug Îl vei avea pe Dumnezeu, și Mă vei mângâia cu viața ta, și cu rod de viață înaintea Mea vei sta, și Mă voi împărți prin tine la cei fără de viață, și vei avea plată de ucenic al Meu, căci vrednic este de plată ucenicul cel lucrător. Amin, amin, amin.

*

O, mama Mea, am petrecut cu sărbătoarea ta în mijlocul poporului cuvântului Meu. Viață călăuzită voiesc să aibă el. Cel ce ascultă din iubire de Dumnezeu, acela are duh smerit și ține departe de el orice ispită, orice încercare, căci duhul ascultării aduce în inima omului smerenia cea păzitoare de suflet, mamă. Amin.

O, poporul Meu, sunt mereu după tine cu privirea și cu grija. Dacă Eu te povățuiesc, tu trebuie să fii ascultător cu iubire și să împlinești ca un fiu povața Mea, și unul pe altul să te îndemni la împlinirea cuvântului Meu, și să nu-l treci cu vederea, căci ascultarea îți dă ție duhul cel dulce al smereniei cerești și îți întărește puterea și iubirea credinței, de care ai atâta nevoie pe calea Mea cu tine, poporul Meu.

Și acum întăresc binecuvântarea peste lucrul cel nou în grădina întâlnirii. M-am aciuat cu tine în acoperământul cel nou, Eu și cu sfinții Mei în sărbătoare pentru mama Mea Fecioara. Voiesc, poporul Meu, să pot să-ți spun mereu tot ce

am Eu de lucrat și de împlinit cu tine. Voiesc să nu te îndoiești că ești popor mic și că nu ai putere. Tu să nu te bizui pe puterea ta pentru împlinirile Mele rostite peste tine. Tu să fii credincios Mie, iar Eu să pot să-ți spun ție tot ce am Eu de lucrat cu tine și de împlinit, că am proorocit peste tine că în jurul grădiniței în care Mă fac cuvânt și slavă a lui, Eu voi așeza cu tine șirag de mărgăritare și Mă voi slăvi în ele, și voi face dulci și cerești și cu podoabe pe ele locurile Mele cu tine, și îți voi întări vloga pentru cele ce am de lucrat și de împlinit cu tine și prin tine, și vreau să fii ascultător, ca să pot să-ți spun fără strângere de inimă orice lucrare a Mea cu tine, căci tu trebuie să lucrezi mult pentru slava Mea cu tine, care-ți dă ție apoi tot ajutorul pentru viața ta.

Binecuvintez cu multă și sfântă dragoste foisorul cel nou în care am stat azi cu tine în sărbătoare pentru mama Mea Fecioară și unde Eu și cu cerul Meu de sfinți Ne-am odihnit și Ne-am hrănit cu cuvântul Meu, poporul Meu. Masă a sfinților este cuvântul Meu de peste tine, și au pus sfinții binecuvântarea lor sfântă peste acest foisor, acum, și îi vom numi cu cuvântul ziua de pecetluire a sa și ocrotitori cerești peste el, căci oricărui lucru și fapta cea văzută a sa când Eu lucrez cu tine, îi dau apoi ingeri ocrotitori și nume îi dau. Amin.

Tu, poporul Meu, când iei cuvânt de împlinit de la cei ce stau înaintea ta din partea Mea, tu să nu zici că ascuți de ei, ci să crezi că pentru Mine lucrezi și îplinești dacă ei sunt cuvântul Meu, și așa vei fi credincios în ascultare și vei fi îmbrățișat de cerul Meu de sfinți, căci toți sfinții Mei au iubit pe pământ ascultarea de Dumnezeu, lucrând cu Dumnezeu și nu altfel ascultare, poporul Meu.

O, mamă, să împlinim tot cuvântul sărbătorii Noastre cu ei și să le dăm încă putere pentru împlinirea voii Mele în ei și cu ei, mamă. Amin, amin, amin.

— O, Doamne și Fiule al meu! Tu, prin smerenia Ta cea nesfârșită ai luat trup din trupul meu în chip sfânt și Te-ai îmbrăcat în fire omenească și Te-ai lăsat biciuit de om, dar omului îi este atât de greu să se închine cu smerenie înaintea smereniei Tale, Doamne. Toți cei ce au fost și sunt vătămați pe pământ, din lipsa smereniei au fost și sunt aceștia încercați, căci omul nu se poate smeri ușor, decât numai dacă este încercat.

O, popor al învățurii Fiului meu, toată mândria omului se sfărâmă înaintea smereniei lui Dumnezeu, și omul nu știe această tainică lucrare care îl încearcă pe el de la Dumnezeul milei, Cel ce mântuiește mulțime de suflete, smerindu-le pe ele prin puterea smereniei Lui care îl cercetează pe om, ca să nu piară omul. Omul mândriei pământești nu vine la smerenie decât prin mila lui Dumnezeu pentru om, căci Domnul a luat fire omenească și l-a învățat pe om înălțarea spre Dumnezeu prin smerenia și prin iubirea Lui apoi.

O, fii ai Fiului meu, fiți cuviincioși, căci fața duhului smerit din voi trebuie să se vadă bine și să împrățieze în jur Duhul lui Dumnezeu, statul Domnului cu voi și între voi. Fiți blânzi și smeriți ca Fiul meu. Nu încetați să învățați și să lucrați așa. Nu uitați că aceasta aveți de lucrat între voi înaintea Fiului meu, Domnul vostru. Lucrarea vieții este lucrarea umilinței cea cu multă învățătură peste voi. Fiți cuviincioși. Nu numai la cei cuviincioși între voi le dau acest întărit îndemn. Mai vartos le spun aceasta la cei mai puțin atenți și deprinși cu frumusețea cuviinței, așa cum a fost frumusețea mea, frumusețea cerească în om, de la care vine în om iubirea și dorul pentru duhul ascultării sfinte și pentru viața binecuvântată, copii ai învățurii cerești. Voi sunteți fiii învățurii venite din cer peste

voi și trebuie să arătați ca rodul cel bogat al cuvântului care vă învață, căci cel mult învățat de Dumnezeu Îi este dator lui Dumnezeu pentru învățătura vieții, pentru frumusețea vieții cea plăcută în cer și pe pământ. Lucrarea vieții, aceasta să căutați, și cu călăuzire să vă purtați pentru ea înaintea Domnului, ca să fiți cuviincioși și mângâioși pentru cei din cer care vin cu Domnul la masă cu voi, ascultând împreună cu voi cuvântul vieții. Binecuvântată să fie sărbătoarea mea cu voi în foisor nou, căci Fiul meu și oștirea care umblă cu El a poposit în grădina întâlnirii și vă mângâie cu sfinții pentru împlinirea acestui frumos și dulce foisor. Și va poposi Domnul în el cu oștirea venirii Lui și vă va răsplăti cu iubirea Lui, căci Fiul Omului nu are unde să-și plece capul ca să vină, și vine la voi și binecuvintează locurile Lui cu voi și Se slăvește pe pământ la voi, învățându-vă pe voi Duhul Lui Cel blând și smerit. Amin.

O, Doamne și Fiule al meu, i-am povățuit să ia peste ei Duhul Tău Cel blând și smerit, ca să fie ei ca Tine și ai Tăi. I-am învățat să fie cuviincioși înaintea și în afara lor pentru purtare sfântă între ei și între fiii oamenilor care îi văd și îi știu pe ei ai Tăi. Iar Tu vei pecetlui învățătura mea de peste ei și le vei da putere pentru împlinirea ei, căci smerenia Ta este puterea Ta și biruința Ta dumnezeiască peste cei ce Te ascultă pentru ea. O, de ar vrea omul să se uite la Tine și să învețe, Doamne! O, de s-ar uita omul la smerenia Ta când el se prăbușește înălțându-se ca un om, căci înălțarea este omenească, iar smerenia este dumnezeiască, o, Doamne plin de umilință pe pământ și în cer. O, adu-l la frumusețea cerească pe om și vindecă-l pe el de duhul lui și dă-i de la Tine, că poți, Fiule Doamne. Cu duh de mamă îți cer, ai milă de toți cei rătăciți, Fiule Doamne. Dă-le lor puterea să se facă fii-copii și să asculte de Dumnezeu pe pământ, Dumnezeule-copil, și să ia în ei Duhul Tău. Amin, amin, amin.

— O, mamă a Mea! Eu voiesc, prin poporul cel învățat, să strălucesc cu strălucirea Mea între cei de pe pământ, mamă. Eu de aceea îl învăț și îl îndemn mereu pe acest popor, mamă. Iar acum, rămâi în duhul mângâierii Mele, că ești mama Mea și ești în mijlocul oștirii venirii Mele cu sfinții, mamă. Duhul mângâierii dintre Noi să fie învățător peste poporul Meu, mamă, și așa să lucreze el înaintea Mea și unul înaintea celui alt lucrarea vieții, mama Mea. Amin.

O, popor călăuzit de Dumnezeu și din cer și de pe pământ! Înseninează-te cu Duhul Meu și aprinde-te cu El și pentru El și lucrează smerenia Lui în mijlocul tău, și frate cu frate să lucreze lucrarea vieții. Amin. Împărțiți-Mă între voi, fiilor, și dați-Mi putere să stau cu voi și dați-Mi viață între voi. Să nu puteți să stați fără Mine. Ascultarea aceasta s-o împliniți, și să fiți cuviincioși pentru ea. Nu treceți peste cuvântul Meu fără să-l împliniți. Lăsați înaintea oricărei griji grija împlinirii cuvântului Meu și a Duhului Sfânt între voi. Fiți fiii ascultării. Iar și iar vă spun: nu treceți cu vederea cuvântul care cere să-l împliniți. Aduceți-vă Mie ca fii ai ascultării și stați sub binecuvântarea Mea ascultând, fiilor. Amin.

O, popor călăuzit, slava Mea din mijlocul tău este cuvântul Meu și ascultarea ta de el și fapta lui cea împlinită, prin care Eu te numesc fiul Meu. Amin, amin, amin.

15/28 august 2006

*Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul**Patria română este taina patriei cerești, iar Domnul o îndeamnă la pocăință și la lucrarea împărăției cerurilor.*

Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, Domnul Iisus Hristos. Tatăl M-a trimis, nu vin de la Mine Însumi. Mă fac cuvânt peste pământ și Mă fac carte. Nu vorbesc de la Mine Însumi, ci de la Tatăl, și sunt voia Tatălui Savaot pe pământ și în cer, între oameni și între sfinți. Amin.

Vin la tine cuvânt cu sărbătoare de sfinți, popor al cuvântului Meu cel dătător de viață. Vin la tine ca să-i bucur pe sfinți, căci cei ce-și zic fiii împărăției cerurilor stând în loc știut sfânt, aceia nu fac roadele împărăției, iar Eu o iau de la ei și o dau celor ce rodesc faptele ei, precum am spus acum două mii de ani că voi face. Amin.

O, Tatăl Meu Savaot, sunt Fiul Tău Cel îndurerat de la om. Suspînul Meu și al sfinților Mei numai Tu îl mângâi, că ești Tată. Omul vorbește de Noi cu duh de îngâmfare și se dă fiu al împărăției cerurilor în loc știut sfânt între oameni, dar oamenii nu știu, săracii, că fiii împărăției cerurilor sunt cei ce au în ei duhul pocăinței și roadele lui, Tată. Acum două mii de ani când Ioan a ieșit din pustie ca să-l vestească pe poporul iudeu pentru duh de pocăință, el le spunea că s-a apropiat împărăția cerurilor, și veneau spre el și se botezau cu apă mulți din cei ce-l auzeau proorocind și chemând la pocăință, dar celor ce nu făceau roade de pocăință, pe aceia el îi dădea pe față ca pe unii care fugeau de mânia lui Dumnezeu, și nu că se apropiiau de duhul pocăinței și de roadele ei apoi.

Suspîn cu sfinții, Tată, și de la Tine suspîn, nu de la Mine Însumi. Ca și acum două mii de ani caut după om ca să-l trag la Tine și la Mine, și nu cunosc oamenii duhul pocăinței spre iertarea lor, Tată. O, Tatăl Meu, să-i dăm omului înțelepciunea cea de sus, Tată, căci omul este jos, și de jos culege, și nu-și cunoaște omul cărarea, Tată. De cincizeci de ani stau cu masă de cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp, dar greu mai învață omul să stea la masa Noastră, la masă cu Noi, Tată, la masa împărăției cerurilor, Tatăl Meu. Mi-e dor de om cu roade de pocăință în el, și voiesc să-l ajutăm pe om, o, Tată. Amin, amin, amin.

— **O**, dulce Fiul Meu, cum să Te mângâi, cum să Te alin, tată? O, când Te voi avea fără de durere de la om, dulce Fiul Meu? De șapte mii de ani Îți aștept Eu bucuria și odihna, ca un Tată milos și îndurerat de durerea Ta, dar omului nu-i este milă de Dumnezeu, Fiule zdrobit de dor ca și Mine, Tatăl. Suntem zdrobiți, suntem așteptând și suspînând, ca și sfinții care se poartă cu Tine în venirea Ta pe pământ la om, tată. Când a ieșit Ioan să Te vestească venit, ca să Te primească poporul Israel, erau prea îngâmfăți în duhul lor cei care stăteau mari peste Israel, iar gustul pocăinței nu-l putea atinge pe el, din pricina păcatelor lui și a depărtării lui de Dumnezeu, și Te-a luat Israel ca pe unul care-i tulbura liniștea lui, și Ți-a făcut rost de vină și Te-a răstignit pe cruce, Fiul Meu trimis din cer pe pământ după om. N-am avut ce să facem atunci, decât să suspinăm și să Ne lăsăm mici, purtând în trupul Tău cel chinuit toată ispășirea vinei omului care nu știe decât să păcătuiască în însuși trupul său ca să nu aibă Domnul loc în el, Fiule fără adăpost în om pe pământ. Atunci a ieșit Ioan și Te-a vestit, iar acum Tu Însuși vii, tată, și Te vestești venind cu sfinții și făcând voia Celui ce Te-a trimis atunci și acum, căci Tu ascuți de Mine, Fiule scump. Amin.

O, popor al Fiului Meu Cuvântul! Să știi, tată, că dacă prin duh de pocăință vine omul spre acest izvor dătător de

viață, atunci omul știe să facă roadele împărăției cerurilor, dar dacă el vine să scape de plata păcatelor lui nelucrând pocăința în duhul lui, unul ca acela nu a dat de lucrarea împărăției cerurilor, lucrare care își are roade în om și în afara lui apoi.

O, popor călăuzit de Fiul Meu întru a Sa venire cu sfinții Lui! Patria română este patria Domnului, patria venirii Fiului Meu în a doua Sa venire pe pământ, precum Eu, Tatăl, L-am trimis. Tot pământul în lung și în lat va auzi și va înțelege în curând că patria română este patria cerească, patria sfinților Domnului, căci Fiul Meu va birui pentru slava ei, pentru înnoirea ei, iar cei ce vor fi în ea vor rodi din mijlocul ei roadele împărăției cerurilor, și va fi Dumnezeu mângâiat, căci rodul Său Îl va mângâia pe El. Amin.

O, popor care ascuți glasul Fiului Meu întru a doua Sa venire pe pământ! Dă, tată, veste peste pământ; dă, tată, cartea Domnului în cele patru laturi, ca să facă roade vrednice de pocăință cei ce se vor sfinți pentru Domnul și pentru patria cerească, patria venirii Lui cu sfinții pe pământ. Nu te îndoi, tată, de această împlinire. Glasul împărăției cerurilor este cuvântul Fiului Meu, cu care pregătește patria cerească și slava ei în mijlocul pământului. Amin.

O, țară română! Eu, Tatăl, te îndemn la pocăință, la lucrarea roadelor împărăției cerurilor în mijlocul tău. Primește iubirea Fiului Meu, care se face cuvânt pe vatra ta. De cincizeci de ani lucrează Domnul la veșmântul tău cel pentru venirea și pentru slava Domnului tău. În tine este Domnul cuvânt, căci te-a ales să fii patria cerească pe pământ, iar Eu, Tatăl Savaot, încununez Adevărul, pe Fiul Meu Cuvântul în mijlocul tău, și spun: cuvântul cel de peste tine este Fiul Meu Cel iubit, întru Care Eu am binevoit, și te învăț cu duh și cu cuvânt de Tată: ascultă glasul Fiului Meu și îplinește-l pe el, spre slava Lui și a ta. Amin, amin, amin.

— **T**i-am ascultat iubirea pentru țara venirii Mele cu sfinții, Tată Savaot. Strig în ea și Eu, și sfinții Mei vestea împărăției cerurilor peste ea. Eu vin în ea pregătindu-i slava, dar puțini se trezesc ca să Mă ia în ei cu strigarea Mea. Eu însă le voi da o inimă nouă, iar ei vor căuta apoi și vor găsi înțelepciunea cuvântului Meu și se vor sfinți pentru roade de pocăință, roadele împărăției cerurilor, Tată, și se va împlini pe pământ taina patriei cerești, după cuvântul Tău și al Meu, Tatăl Meu. Amin.

— **M**ărturisesc și eu, Doamne. Strig și eu ca și acum două mii de ani. Atunci am strigat la poporul Israel ca să se pocăiască pentru împărăția cerurilor, cu care Tu veneai la el, iar acum strig la poporul român să vină spre pocăință, spre roade cerești și spre mărire apoi, după voia Ta. Amin.

Te strigă Ioan Botezătorul, popor român. Patria ta e patria cerească, fiindcă în ea Se face Domnul cuvânt de venire a Sa a doua oară de la Tatăl pe pământ. Cei ce vestesc în tine numele Domnului, să nu vorbească de Domnul unii altora cu duh de îngâmfare, ci cu duh de pocăință, arătându-și unii altora calea cea cu bucuria smereniei pe ea, spre duh de pocăință și spre roadele împărăției cerurilor apoi, iar de nu vor lucra așa, iată, împărăția cerurilor se ia de la ei și se dă celor ce fac roadele ei, iar cei ce se îngâmfă sub numele ei, aceia vor rămâne goi și rușinea lor se va vedea. Amin.

O, căiește-te de viața ta cea fără Dumnezeu în faptele ei, poporul român, și te îmbracă în veșmântul curăției și stai înaintea Domnului, smerindu-te sub slava venirii Lui la tine, spre înveșmântarea ta și a pământului pe care stai, căci patria română poartă pe ea taina patriei cerești, și vei vedea îm-

plinirea acestui cuvânt, căci duhul pocăinței și duhul proorociei dă acum să te trezească și să te înnoiască, țară a Domnului la sfârșit de timp. Amin.

Iar tu, popor al cuvântului lui Dumnezeu, deschide-ți tot mai cu dor înțelepciunea și te așează în taina împărăției cerurilor înaintea celor ce iau de la tine cuvântul vieții și al împărăției sfinților pe pământul tău. Arată slava Domnului, vestește-o peste tot, precum eu am vestit-o, și smerește-te prin duhul pocăinței și prin cuvântul lui Dumnezeu, care te așează în împlinirea lui. Cartea Domnului să-ți fie odihnă și toiag și trezie ție și celor ce o iau de la tine spre pocăința lor și spre roadele împărăției cerurilor în ei. Stai ascultând de Domnul tău, popor hrănit din cer, căci ascultarea ta va fi biruința Domnului, și apoi mângâierea Sa și odihna Sa. Amin, amin, amin.

Iată glasul lui Ioan, care botează duhul omului în duhul pocăinței și al credinței sfinte. Eu, Domnul, sunt vestit de sfinți, iar Tatăl Mă mărturisește Fiul al Său în mijlocul oștirii sfinților venirii Mele, căci oștirea sfinților umblă cu Mine, așa cum este proorocit să fie. Amin.

O, popor învățat de duhul venirii Mele, de cuvântul Meu care așteaptă pe pământ împlinirea lui! Taina patriei cerești începe de la tine, de la acest pământ, pe care Eu am așezat și așez după voia Mea. Învățătura cea din mijlocul tău, ai grijă mereu să fie numai de un fel. Toți să vă învățați unii pe alții învățătura la fel, căci Domnul este Unul. Poporul Israel era îngâmfat pentru că se știa poporul lui Dumnezeu pe pământ, dar tu, popor mititel, stai în duh de pocăință mereu, și el te va ajuta să stai și să fii. Eu te povățuiesc prin cei ce sunt cuvântul Meu în mijlocul tău să iei înțelepciune din Scripturi, dar să nu iei singur. Ia și învață să fii și să poți, căci tu trebuie să fii lucrul cel nou, aluatul cel nou, cel plin de rodul învățaturii cerești, care-ți dă ție față slăvită și împlinirea ei, poporul Meu. Stai la gura izvo- rului învățaturii care curge prin cei ce te învață ca și Mine din mijlocul tău, și să bei dacă stai, și să nu mai însetezi apoi, ci să fii apoi, și împlinit să fii și să înveți, căci numai cel împlinit prin învățătură, numai acela învață, numai acela este, iar cine nu știe să învețe, nu este și nu poate cu Domnul unul ca acela.

Iată, am lucrat în tine cuvântul sărbătorii de azi, poporul Meu. Ioan, botezătorul Meu, a fost cale a venirii Mele cu oștirea sfinților. Te-am întărit și Eu pentru împărăția Mea de peste tine, iar Ioan i-a povățuit pe oameni spre pocăință și te-a îndemnat pe tine spre înțelepciunea împărăției cerurilor, căci tu această lucrare o ai împărțită de la Dumnezeu, iar rodul ei este așteptat de oștirea sfinților care vin la masa Mea cu tine și se hrănesc din ea. Te privesc și te așteaptă sfinții, popor al venirii Mele. O, nu uita de duhul cel frumos al pocăinței, Ierusalime. Prin el îndeamnă-te frate pe frate la roadele împărăției cerești, care vine la tine ca să te țină în ea. Unii de la alții să ne întărim: Noi de la voi, și voi de la Noi, căci cerul cel plin de sfinți așteaptă cu dor pe pământ patria cerească și împărăția ei. Patria cerească este taina cea de peste tine în toată frumusețea ei, în toată taina ei, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2006

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Grijile vieții nasc neînțelegeri. Vremea despovăririi pământului și taina patriei cerești. Omul nemulțumit este cursă pentru om.

Mă anunț la porți că vin cuvânt pe pământ. Sunt Domnul. Deschideți-Mi, voi, porți, ca să intru cuvânt în carte și

să-i hrănesc cu el pe cei ce stau la masa venirii Mele cu sfinții, acum, la sfârșit de timp. Amin.

Așez pe masă zi de sărbătoare între sfinți a mamei Mele Fecioara. Toți sfinții așteaptă ziua coborârii Mele cu sărbători la voi, dar și voi să le așteptați, și să vă hrăniți cu ele duhul, și să dați celor ce așteaptă de la voi hrana cuvântului Meu, ade- vărata mângâiere a vieții, copii împărțitori de Duh Sfânt venit cu Mine din Tatăl la om. Pe pământ nu este în om cunoștință care să știe să vă iubească pe voi pentru Mine, fiilor copii, dar sfinții Mei vă au ca pe comoara Mea între oameni și vă mângâ- ie truda sub care Eu, Domnul, vă așez pentru voi și pentru ei, și vă apără de loviturile care bat spre voi, căci pe pământ omul e plin de grijile lui, iar grijile sunt din lume, nu sunt din cer, și îl despart pe om de grija de Domnul. Grijile vieții sunt cele ce nasc neînțelegeri între om și om, iar când Eu umblu să-l cerce- tez pe om între om și om, omul nu este învățat să fie întrebat de statul lui cu Dumnezeu pe pământ, de statul Domnului în el, și omul nu mai știe care este timpul lui pentru grija de el, și care este timpul Domnului pentru grija de Domnul, iar Domnul așteaptă de la om petrecere în Domnul, și tot așa și sfinții aș- teaptă, trăire în Domnul, fiilor copii.

Iată, așez pe pământ masă de praznic, masă de cuvânt pentru serbarea mamei Mele Fecioara, poporul Meu. Zilele venirii Mele cu sfinții sunt în toi și mulți se hrănesc din ele cu duhul cuvântului Meu cel dătător de viață, dar cel mai mult se bucură și se hrănesc din ele sfinții și îngerii Mei, toate oștirile cerești, martorii coborârii Mele, iar Eu chem omul la Tatăl și la Mine, că a venit odată cu venirea Mea această vreme. Amin.

O, mama Mea, Ne așezăm cu sărbătoarea ta în foisorul Nostru cel nou, mamă. Am binecuvântat nu demult tot lucrul care va ieși pentru înfrumusețarea grădinii întâlnirii, mamă, și așa fi voit să rostesc cuvânt dulce, cuvânt cu putere pentru ivirea acestui foisor și apoi pentru ucenicii lucrători de Duh Sfânt adunați în el la sărbători cu sfinții, mamă, dar numărul și pu- terea celor puțini de care Mă sprijin M-a făcut să lucrez în taină pentru ca să aduc spre vedere acest mărgean, mamă. Grăiesc tainic celor din porți, iar ei lucrează după cuvântul și înțelep- ciunea Mea, și cu paza cuvântului Meu de peste ei rostuiesc ei pe cele frumos așezate și lucrute și îngrijite apoi pe pământul Meu cel nou cu ei, căci Eu cu ei înnoiesc pământul și omul, mamă. Le-aș vesti lor ziua de pecetluire și de sfințire și de nu- mire sfântă peste acest dulce foisor, dar Mă uit la puterea și la statura poporului Meu cel mic și Mă aplec, căci sunt Dum- nezeu, mamă, și se apleacă și cei ce Mă poartă în mijlocul po- porului Meu, căci timpul Meu cu ei și prin ei e cu anevoie de înțeles, mamă. Omul nu mai știe ce înseamnă timpul lui pentru grija de el însuși și ce înseamnă timpul Domnului cu el pentru grija de Domnul și pentru petrecerea lui în Domnul și pentru Domnul, iar Eu lucrez tainic, și Mă strecor printre grijile omu- lui și lucrez lucrarea Mea, mamă.

Voi, sfinții venirii Mele cu oștirile cerești, așezați-vă în foisorul Meu cel nou cu Mine și cu mama Mea Fecioara pentru sărbătoarea ei în cer și pe pământ. Stăm la masă de cuvânt. Eu, Domnul, sunt Cel ce așez pe masă hrana. Luați și mâncați alături de fiii poporului Meu pe pământ între oameni. Această colină, pe care Eu, Domnul, o înfrumusețez mereu și iar mereu la cuvântul Meu cel împlinitor, este pajiștea cea pentru sfinți pe pământ. Așezați-vă! Amin.

Iar acum, o, mama Mea, tu să le fii lor petrecere, iar po- porului Meu cel mic la număr și la putere să-i fii povață, să-i fii îndemn și întărire a celor cerești pentru el, mamă, căci tu le ești azi sărbătoare, mama Mea. Amin, amin, amin.

— **T**u, și cu sfinții Tăi, Fiule Doamne, la masă de praznic sfânt, de timp sfânt cu poporul Tău de azi.

O, nici Tu, nici noi, sfinții Tăi, nu ne putem odihni în odihna patriei cerești atâta timp cât mai este omul care păcătuiește pe pământ în însuși trupul lui spre câștigul diavolului ca să aibă diavolul încă împărăție împotriva împărăției Tale în om și pe pământ, Fiule, Mieluțule junghiat de la păcatele omului. Noi, cei cerești, așteptăm cu lacrimi fierbinți în cer și pe pământ vremea despovăririi de păcatele din om a pământului, și atunci patria cerească se va împlini în toată taina ei și va fi ea nouă odihnă pe vecii, Fiul meu scump. Amin.

O, popor mititel al Fiului meu! Mă fac povăț peste tine și te dăruiesc cu ea și te învăț nașterea ta mereu din Fiul meu. Cel ce nu se naște de sus, acela nu este de sus, ci este de jos și este din om, iar cel ce este de jos, este ca omul și nu ca Dumnezeu. Cel ce se naște de sus, acela este ca Dumnezeu apoi, și se poartă pe pământ ca unul care este născut din cer, și nu mai seamănă cu omul unul ca acela. Așa trebuie să petreci tu pe pământ înaintea Domnului Dumnezeului tău, și trebuie să fii ceresc și nu pământesc, și trebuie să stai mereu în Domnul, sub cuvântul celor ce mereu, mereu îți aduc pe pământ aminte de cele din cer înăuntrul tău și în afara ta și între frate și frate.

Mereu ca în cer trebuie să vă fie petrecerea între frate și frate, voi, cei care v-ați născut o dată și apoi mereu din cuvântul Fiului meu, Care dă să vă țină mereu în scutecelul cel de nou-născuți, ca să nu fiți trecători pe pământ, ci veșnic să fiți. Iată, eu vă povățuiesc la petrecere cerească în voi și între voi, între voi și Domnul, precum Domnul petrece între El și voi când Se face cuvânt din Tatăl peste voi. Vă învăț mereu taina iubirii cerești, iar cel ce o trăiește apoi pe ea este acela care o pătrunde pe ea, și, apoi, cel ce o pătrunde pe ea este acela care se lasă cuprins de ea și în ea de câte ori ea se deschide ca să-l cuprindă pe cel ce o voiește pe ea cu el. Grijiile vieții să nu vă împovăreze pe voi. Voi să stați împovărați cu iubirea cea de sus, iar cel ce între voi nu stă așa, acela nu poate pentru iubire, ci poate pentru grijiile vieții. Unul ca acela să stea umilit, să stea atent ca nu cumva să lovească și să-i subzească pe cei ce poartă în ei iubirea cea de sus, ci, din contra, ei să slujească celor ce stau sub povara iubirii cerești pe pământ. Omul din firea lui nemulțumit cu mintea și cu inima, trebuie să se lupte mereu să nu greșască în jur prin acestea ale lui, fiindcă nemulțumirea lui nu l-ar mai lăsa să se curețe prin umilință și prin pocăință de greșale și să fie iertat pe pământ și în cer, ci l-ar îndreptăți pe el, căci așa este lucrarea cea rea a nemulțumirii din om și care îl conduce pe om pentru sine spre judecată asupra altui om, și vai celor deprinși cu acest întuneric al duhului de judecată și al răutății lui și care Îl dau jos pe Fiul meu de pe tronul milei și al dreptății a toate! Poarta Domnului este dreptatea. Prin ea vine Domnul pe pământ spre om, prin ea poate trece omul cu pricinile lui spre Domnul, dar dreptatea Domnului, poarta Domnului, este pentru cei săraci cu duhul, este pentru cei ce se leapădă de sine ca să învețe ei apoi să-și ducă Domnului viața lor și apoi să urmeze Domnului pe pământ, și pe calea dreptății să-și poarte pașii lor.

Vă învăț taina iubirii cerești. Vedeți să nu cădeți din ea. Vedeți să nu vă învățați fără ea. Duhul cel omenesc din voi dă să vă ocupe mintea și înțelepciunea cu cele ale grijiilor vieții, dar iubirea cea de sus se zbate de sus pentru voi și vă grăiește ca unor fii și vă spune mereu cu glas din cer așa: treceți din trup în duh, descătușându-vă mereu de omul cel firesc, care se luptă în voi împotriva Duhului, și înveșmântați-vă în toată

clipa, la îndemnul cel de sus și cel de lângă voi, în omul cel duhovnicesc, care mereu, mereu se schimbă, trecând din trup în duh, făcându-se din firesc, duhovnicesc și petrecând în Domnul. Ca între sfinții cerului să vă fie vouă petrecerea între frate și frate. Ca între cei mai mici dintre sfinți să petreceți în Domnul, căci cei care au stat cuprinși în această lucrare de venire la om a Fiului meu Învățătorul, prea puțini din ei au fost duhovnicesți, prea puțini din ei au priceput taina iubirii cerești, iar cei mai mulți au lovit mereu cu mintea lor cea slabă, cu aluatul lor cel trupesc, și au șubrezeit mereu cărarea Domnului spre om, cărarea omului spre Dumnezeu, căci sunt fără de minte cei trupești, și cunoscând pe Dumnezeu nu-L cunosc pe El nicicum și nu-L primesc între ei.

Vă las sub iubirea cerească acum. Vă las în petrecere cu sfinții și iarăși vă voi vorbi vouă despre cei ce n-au voit să-I înțarească Domnului cărarea venirii Lui pe pământ, ci, din contra, au voit să I-o înfunde ca să nu mai fie ea, ca să nu mai vină Domnul cu împărăția Sa înspre om. Cântați acum cântare de slavă și prin ea apropiați inimile voastre spre taina iubirii cerești între frați, mărturisind ea apoi înaintea Domnului pentru voi și păstrându-vă pe voi în scutecelul cel de nou-născuți, ca să nu fiți voi trecători pe pământ, ci veșnic să fiți, ca să nu trăiți voi viață trecătoare, ci viață veșnică să trăiți. Amin, amin, amin.

— **O**, scumpă și duioasă de fii cerești pe pământ, mama Mea! Inima ta de mamă a Mea nu cunoaște în ea decât aluatul cel ceresc al tainiceii iubiri, iubirea cerească pe pământ ca și în cer, mamă. O, dacă am putea să așezăm cât mai curând pe pământul patriei cerești iubirea cerească, mamă! Pe pământ e omul mai tare, omul care păcătuiește în însăși mintea sa și apoi în însuși trupul său, iar iubirea cerească trebuie să biruiască din Noi și din cei iubitori de ea pe pământ și să așezăm pe pământul ales fața și strălucirea patriei cerești, mamă. Așteaptă pământul român despovărirărea lui, mama Mea, iar cel ce nu primește în el și pentru el iubirea cea de sus, va primi acela dreptatea cea de sus, căci cerul și pământul, Dumnezeu le-a făcut, mamă. Amin.

O, poporul Meu! Aștept ajutorul tău în toată clipa, aștept mult, căci fața patriei cerești trebuie să fie ca și Dumnezeu, fără de păcat, iar pământul de sub ea trebuie să fie masă curată, așternut sfânt pentru sfinții Mei, și așa va fi, căci Domnul proorocește și împlinește. Amin.

Binecuvintează pe Domnul, Ierusalime, și dă-I Lui rod de iubire cerească și trăiește tu în Domnul Dumnezeul tău, poporul Meu, și învață de la El, ca să nu fii trecător pe pământ, ci veșnic tu să fii. Amin, amin, amin.

*

Acum, copii străjeri în calea Mea, dacă am dat loc duhului sărbătorec, însoțit de cuvântul Meu și al mamei Mele Fecioara, iarăși Ne întoarcem în carte, așa precum mama Mea a spus, ca să lăsăm așezată în ea jalea Mea și usturimea Mea de la cei ce au voit să-Mi înfunde cărarea după ce Eu Mi-am luat dintre ei pe trâmbița Mea Verginica. În toată vremea Mea cu trâmbița Mea cea de dinaintea Mea vestitoare, Eu numai aplecat am putut să stau între cei care Îmi aciuau trâmbița. Nici unul nu M-a lăsat să stau drept ca un Dumnezeu, ci numai aplecat. Ca un Dumnezeu milos M-au voit toți, iar altfel nu Mă primeau peste ei. Ca unul Care să le facă voile pe care și le făceau, așa M-a vrut poporul care auzea glasul Meu de trâmbiță, iar trâmbița Mea stătea ca și Mine, aplecată, și sunam din ea cum puteau ei să Mă lase, și de-abia încăpeam cu

adevărul Meu peste cei ce auzeau glasul Meu. Dacă dădeam să umblu în ei ca să-i fac luminoși și curați, ei Îmi dădeau peste gură și peste mână și nu puteam să fiu ca Dumnezeu între ei, căci Mă voiau să fiu ca omul, iar suspinul Meu și așteptarea Mea după ei se sfârâma în trupul trâmbiței Mele, miloasă și ea, din pricina deșertăciunii din care ei nu puteau ieși.

O, poporul Meu de azi, când tu auzi durerea Mea de ieri și de azi, atât de lungă durere, tu lasă-te cuprins de Mine și de ea, că ea Mă doare și n-am cu cine s-o împart și s-o port, căci poporul cel de la început, după ce Eu M-am coborât cuvânt acum cincizeci de ani, a vrut petrecere cu Mine, și nu cruce ca Mine, iar Eu am purtat singur crucea vremii și am plâns mereu în trupul trâmbiței Mele Verginica, și oftatul Meu durea în ea și nu aveam pe pământ cu cine s-o mângâie pe ea sub crucea Mea cea grea. I-am adus lângă Mine și lângă ea, apoi, pe cei de departe, pe cei mai mici ai Mei pe atunci, cu care azi Mă sprijin Eu pentru venirea Mea, și am proorocit pentru ei, și apoi Eu M-am încălzit la focul dragostei lor pentru Mine și pentru poporul Meu cel rătăcit de la dragostea de Dumnezeu și de la ascultarea de cele de sus. Am dat cuvânt să-și facă ei apoi acoperământ lângă casa Mea și lângă poporul Meu, lângă trâmbița Mea, și să Mă mângâie ei pe Mine și pe ea în durerea Mea, care durea în ea, iar ei așa au împlinit, și s-au așezat aproape. Iubirea lor era mângâierea Mea. Credința lor era puterea Mea atunci, căci nu găseam credință în Mine între cei ce ascultau din gura Mea cuvântul vieții. I-am strâns la pieptul Meu și al trâmbiței Mele pe cei abia chemați de Mine lângă izvor, și nu era iubire ca a lor în poporul Meu Ierusalim atunci, și le spuneam celor reci cu Mine, le spuneam de plânsul Meu, de dorul Meu, le spuneam că nu am iubire ca a lor în Ierusalim, iubire ca a celor pe care Eu i-am aflat și i-am strâns la piept pentru iubirea lor ca să Mă încălzesc cu ei și de la ei, căci Eu sunt iubire din cer, și nu altceva sunt Eu.

Iată durerea Mea de ieri și de azi, că n-am încăput cu noul Meu rod între cei ce ascultau din gura Mea cuvânt și nu-l împlineau pe el. Mi-au dușmănit rodul Meu cel nou și s-au sculat să Mi-l strivească și să Mi-l alunge și să nu mai poată Domnul prin cei credincioși și miloși între ei, iar drumul lucrării Mele dădea să Mi se înfunde. Au dat să facă vad în fața râului vieții ca să nu mai vină Domnul la ei cu învățătura vieții, așa au făcut cei peste care douăzeci și cinci de ani suflasem cu mila cuvântului Meu peste ei.

Venise vremea s-o iau în sânul cerului Meu de sfinți pe Verginica și nu aveam dintre ei rod în picioare de care să Mă sprijin cu lucrarea Mea apoi, fiindcă cei învățați de Mine n-au învățat și n-au voit să fie sfinți și curați și fără de păcat așa cum trebuie să fie cei născuți de sus, cei ce sunt ai Domnului între cer și pământ. Și dacă trâmbița Mea a venit la Mine din dureri și prin dureri, Eu, Domnul, a trebuit să împlinesc cuvântul spus că voi grăi până la sfârșit. Am ridicat, atunci, cu puterea Mea, pe sora trâmbiței Mele și am făcut din ea punte pentru Mine și am trecut sprijinit de ea apa cea turbure pe care o ridicaseră cei rămași în urma trâmbiței Mele în curțile Mele de pe pământ. Această bărcuță a luat în ea pe cei loviți de invidia și dușmănia celor ce nu mai voiau cu izvorul cuvântului Meu peste ei, așa cum nici până atunci n-au știut aceștia cum să creadă în el și cum să bea din el, și n-au ținut ei seama de porunca Mea cea de acum două mii de ani prin care i-am numit fericiți pe cei credincioși Mie, spunând așa: «*Fericiți sunt cei ce nu se smințesc întru Mine*». I-am urcat atunci pe punte pe cei credincioși, ca să nu fie striviți de valuri, și am trecut cu ei, biruind furtuna și valurile ei și lucrând dreptatea Mea pentru ei, căci cei de

dinaintea lor lângă Mine i-au dat pe ei hulei și vânzării și batjocurei și disprețului, așa cum au făcut cu Iosif cel vândut de ei frații lui. Eu însă am stat cu putere și drept în fața celor ce au voit să-i stârpească pe cei aleși Mie mai în urmă, și i-am nimicit pe cei ce dădeau să-Mi smulgă de pe pământ rodul cu care aveam să înaintez cu vremea Mea, și nu să Mi se înfunde calea și să nu mai vin. O, cât de mult se temeau acești micuți ai Mei! O, cât de răzbunător a fost pe Mine și pe ei diavolul cu temerile lui peste ei! Cu amenințări și cu îngroziri îi înfricoșau pe ei, căci duhul rău avea putere, prinsese putere mare prin cei plini de duhul invidiei, care auzind cuvântul Meu peste ei, n-au putut iubi împlinirea lui, căci au fost iubitori de trup și nu de Dumnezeu și nu de cei iubitori ai Mei.

O, poporul Meu de azi, prea grea Mi-a fost durerea în Mine și în cei iubitori ai Mei, căci duhul rău nu i-a voit pe ei, și s-a ridicat cu duh de minciună prin cei fățarnici care erau știuți de lume popor al lui Verginica, neam al ei, porecliți de lume sfinți. O, poporul Meu, duhul minciunii a îmbrăcat atunci fața credinței în Mine și a pazei pentru lucrarea Mea și Mi-a învinuit prin minciună urzită cu tâlc omenesc pe cei firavi ai Mei, de Mi i-a alungat și Mi i-a defăimat, și prin aceasta a lucrat de Mi-a pierit poporul care abia se ținea pe picioare, bietul de el. Privește tu, poporul Meu, privește tu acum la trupul minciunii, căci a crescut mare, mare acest trup, dacă s-a lăsat hrănit cu multul de duh străin de Dumnezeu și de mersul lui Dumnezeu pe pământ.

O, poporul Meu, plâng cu jale în mijlocul tău și nu Mă pot alina de jalea Mea. Cum să fac, oare, să încap cu duh de pocăință în cei ce n-au voit să știe cum să le fie milă de Mine, Cel rămas fără casă după ce am luat casa Mea dintre ei pentru necredința lor și pentru ca să le încerc pe viu credința și să-i dovedesc pe ei și aluatul din ei? Am voit cu tot cerul Meu să-i aduc și pe ei la împlinirea cea pentru sfinți, și i-am povățuit pe toți să îmbrățișeze sfințenia, fără de care omul nu Mă poate vedea și nu Mă poate purta. Ei însă le-au scos nume rău la cei prin care îi îndemnam pe ei să nu rătăcească de pe drumul Meu, să nu Mă părăsească pentru trupul lor, ci să îmbrățișeze ei bucuria și pacea sfințeniei. Dar ei i-au numit desfrânați pe cei ce nu iubeau păcatul, ci pe Dumnezeu și pe oameni iubeau; i-au numit fermecători și vrăjitori, ca și pe Mine cei ce M-au numit așa, și iată cât au semănat cu Mine cei cu care Eu M-am arătat atunci poporului Meu, aducându-i pe ei la el ca să-i primească el din partea Mea și să le ia de pildă iubirea și credința și credincioșia și cumințenia lor și dulcea lor purtare pe calea Mea cu ei și mila lor pentru poporul Meu cel plin de duh de neascultare și de necredință, după ce Eu, Domnul, îl hrănisem pe el cu cuvântul gurii Mele și cu mărturisiri cerești între ei.

Iată vremea când Eu îi chem la pocăință pe cei care în loc să ia în lucrul lor împlinirea cuvântului Meu după ridicarea trâmbiței Mele la cer, au luat aceștia în mână pietre ca să-i acopere cu ele pe cei cu care, iată, Eu merg înainte cu lucrarea cuvântului Meu, pe care îl slobod cu dor și cu jale de deasupra creștetului lor, din norii slavei Mele cu ei, și cu care Mă port în văzduh și grăiesc peste pământ și împlinesc cuvântul Meu proorocit din vreme prin trâmbița Mea în mijlocul lor pe când el se numea popor al Meu, trăgându-Mă pentru aceasta pe Mine la voile lor ca să le plătesc Eu lor și nu ei Mie că sunt ei poporul Meu. I-am îngrijit în lipsurile lor, că erau săraci, așa cum Eu am ales casa în care am coborât. Mi-am ridicat popor credincios și luam de la el și îngrijeam de ei în lipsurile lor, prin Evanghelia Mea cu Verginica pe pământ, iar ei Mă țineau ca pe un datornic al lor pentru că-Mi luasem din mijlocul lor

sculă ca să lucrez cu ea pământul și cerul cel nou, acum, la sfârșit, precum sunt scrise în Scripturi aceste profeții și făgăduințe ale Mele peste pământ și peste om. Eu dacă le sunt lor dator, iată, le sunt dator cu iertarea lor prin pocăința lor, căci ei au dat să-Mi înfunde calea venirii Mele cu care și azi Mă slăvesc pe pământ peste cei ce au rămas cu Mine după ce Mi-am luat casa dintre oameni, căci pe Verginica am luat-o în casa ei cea din cer, dacă nimeni n-a putut s-o prețuiască pe ea de la Mine și pentru Mine, nu pentru ei așa cum a fost atât cât s-au folosit ei de ea, din munca Mea cu ea pentru pâinea lor.

O, poporul Meu, te ajut Eu să înțelegi durerea Mea de la cei ce n-au mai voit cu Mine atunci, dând să-Mi stârpească de tot calea venirii Mele pe pământ după om, căci au voit să-Mi înfunde cărarea ca să nu mai fie ea, ca să nu mai vină Domnul cu împărăția Sa spre om. De multă vreme port această durere, poporul Meu, și cu ea Mă uit la cei ce nu-și pun în minte să se pocăiască, să le fie milă de obrazul Meu și nu de al lor, căci al lor este mincinos; să le fie milă de durerea Mea, căci a lor este fățarnicie; să le fie milă de viața lor cea de veci, care plânge după ei din Mine. Să se uite ei la cei ce i-au hulit, la cei mai mici ai Mei, pe care i-am așezat între ei atunci ca să Mă ajut cu ei pentru cărarea Mea, pe care nu puteam s-o las să Mi se înfunde, și am lucrat cu greu și cu lacrimi disperate ca să-Mi lărgesc vadul ei, căci proorocisem că așa de mult va fi să lucrez prin această venire a Mea spre sfârșit. Am proorocit în vremea Mea cu Verginica și am spus că pe cel pe care-l voi găsi lângă trâmbița Mea când ea va trece spre Mine hotarul, acela va fi voi da să-Mi ducă mai departe biruința și steagul ei, și Mi-am găsit în clipa aceea trâmbița în brațele celor mai mici chemați ai Mei, care au îmbrățișat-o pe ea atunci, și apoi Eu, Domnul, am împlinit așa cum am proorocit. Cei potrivnici Mie însă căutau în proorociile Mele cuvânt neînțeles de ei, și cu care dădeau ei să astupe cărarea venirii Mele ca să nu mai fie ea. O, cum să fac cu ei, poporul Meu, cum să fac? Iată, ei sunt însemnați în însuși trupul lor și nu dau să se pocăiască mărturisindu-și necredința cea pentru dorul lor de viață fără de sfințenie în ea, necredința cu care ei și-au acoperit goliciunea vieții lor, ca și slujitorii bisericii care nu primesc în ei cuvântul Meu de azi ca să-l împlinescă pe el. Eu însă îi dau pe toți de gol și dau să-i ajut să-și vină în fire, căci Eu încă îi aștept; îi aștept să șteargă ei obrazul Meu cel improșcat de ei, căci cei mai mici ai Mei sunt astăzi fața lucrării Mele peste pământ.

Vin creștini la cer, vin cei ce au fost și au ascultat acest cuvânt în vremea lor de pe pământ, și plâng aceștia la hotar pentru că au fost trași la hulă de către cei ce n-au voit să mai fiu Eu, să mai dăinui Eu pe pământ cu glasul cuvântului Meu, după ce casa Mea, Verginica, a venit între sfinți. Plâng la hotarul cerului cei ce au fost trași la bârfă și la hulă, iar pe cei huliți de ei pe pământ îi văd ei rugându-se pentru toți cei ce au hulit și au defăimat glasul lui Dumnezeu și pe cei iubitori de Dumnezeu.

Ai grijă, poporul Meu, și învață de la Mine cum să te păzești de acest duh rău și necunoscut cu fața lui vicleană, duhul invidiei, duhul pe care l-au avut frații lui Iosif cel vândut de ei la străini ca să scape ei de el și să fie ei mari, după ce au aflat de darul lui Dumnezeu de pe creștetul lui Iosif, cel mai mic dintre ei. Mîntea ta neîncercată nu poate singură să scape de această urzită pânză de păianjen, poporul Meu, iar pânza de păianjen trebuie stricată și nu trebuie țesută dacă au țesut la ea cei ce au hulit prin ea cu hula lor, cu minciuna urzită de ei, căci fața Mea nu era în aceștia și nu aveau ei cum să urzească din Mine ca să nu fie ei prinși și aruncați în duh de lume de însăși

țesătura lor, care i-a dezbrăcat pe ei de temerea de Dumnezeu și de pedeapsa cea pentru duhul cel rău și împotrivor din ei, căci au dat să-și facă singuri dreptate împotriva dreptății a toate câte numai Eu, Domnul, le văd și le cunosc și le cântăresc pe ele cerește și nu omenește, iar cei ce iau locul Meu ca să facă ei ce trebuie să fac Eu, aceia rămân fără Dumnezeu pe pământ.

Te-am povățuit cu mare iubire și grijă, poporul Meu, și te-am învățat mereu să nu vorbești doi câte doi, în afară de vorbire ca și a Mea între frate și frate, și apoi mărturisită între frați. Te-am învățat să nu iubești bârfa și clevetirea și să nu faci intrigă prin lucrarea ta, căci fiecare om are nevoie de iertare de greșale, poporul Meu, prin nejudecată, fiule. Ți-am spus azi că omul nemulțumit cu mintea și cu inima, acela cade în undița altui om nemulțumit, căci asta este răsplata nemulțumitului de pe pământ. Am spus că acela ar trebui să se lupte să nu greșască lui Dumnezeu și aproapei lui care este fiul lui Dumnezeu între fiii lui Dumnezeu, căci dacă acela greșește și apoi își ascunde nemulțumirea lui și greșala lui, ea nu-l mai lasă să se curețe de greșalele pe care și le ascunde, și să se aplece apoi spre pocăință și să fie iertat pe pământ și în cer, între frați, și în Dumnezeu apoi. Cel care își are mintea sa pentru el, acela își hrănește cu ea inima și apoi împotrivirea cu care se ridică și țese pânză dușmană asupra Mea, fără să știe că asta face el când îi face așa celui de lângă el.

Iată cum s-a prăvălit muntele dușmăniei de frați pe obrazul Meu dumnezeiesc atunci când Mă luptam să-Mi leg și să-Mi întăresc cărarea Mea de coborâre pe pământ cuvânt după ce Mi-am luat la cer casa în care veneam cu hrană la popor, pe Verginica, tot atât de dușmănită de cei hrăniți atunci, ca și cei dușmăniți de ei în urma ei pentru că Eu, Domnul, începusem să-Mi sprijin pe umerii lor coborârea Mea după ce i-am așezat pe ei înaintea Mea. Mergeam din cetate în cetate peste tot pe unde i-am hrănit pe cei ce auzeau cuvântul Meu prin Verginica, mergeam cu cei așezați de Mine și de ea înaintea Mea pentru popor pe mai departe, și sunam și adunam pe cei ce odinioară erau poporul Meu cel credincios pentru lucrarea Mea de peste ei și care îi aduna pe ei la masa Mea, și vorbea cu ei de lângă Mine trâmbița Mea, și apoi cei mici, tocmiți la lucrul împărțirii cuvântului ceresc, adunau cuvântul și îl duceau acolo unde el trimitea spre trâmbițarea lui peste popor, iar cei dintre cârtitori și iubitori de trup, care s-au întors spre fărădelegi cu viața lor, mergeau în urma Mea și dărau ceea ce Eu zideam cu sprijinul zidarilor Mei cei mai mici. Pe cei ce dădeau să se ridice spre mântuire mare, căutau de îi trăgeau la un gând cu ei și împotriva Mea și a trimișilor Mei cei mai mici, și așa țeseau aceștia pânza de păianjen a credinței lor fățarnice, prăvălind peste obrazul Meu și peste mersul Meu de la cer la pământ muntele dușmăniei lor, așa cum au făcut și cu Mine cei de pe vremea trupului Meu când am venit să-l dezrobesc pe Israel, cel ce nu mai umbla pe calea Mea.

Ai grijă, poporul Meu, de tine și de Mine și învață de la Mine să te ferești de duhul necredinței care lucrează intrigă între cei ce se scoală spre mântuirea lor, că iată ce lovit am fost de cei iubitori de sine care Mă voiau pe placul lor și care n-au putut să-i iubească pe cei ce Mă iubeau și Mă ajutau sub crucea Mea cea împovărată de suspinul Meu pentru om.

O, tu nu știi să te aperi, poporul Meu. Te apăr Eu. Te învăț Eu cum să cunoști învățătura Mea cea pentru tine. Pilda pașilor tăi, a minții și a inimii tale, să fie cei pe care îi știi de la Mine și nu de la ei sau de la om, și aceia sunt cei ce Mă iubesc și Mă împlinesc, împărțindu-Mă și așezându-Mă în inimile oamenilor pentru ca să-i trag Eu pe oameni la Tatăl și

să-Mi împlinesc această Scriptură și să fiu Eu biruitor prin ea, și nu omul, poporul Meu. Ai grijă să înveți să te ferești să strici lucrarea Mea cu mintea și cu fapta minții tale, căci pilda cea rea a necredinței celor ce au luptat să-Mi înfunde calea, e pildă de neurmat, și din care tu poți să înveți statornicia și umilința și pocăința și să stai tu în duhul temerii de Dumnezeu, Care dă fiecăruia după cum este fapta sa, poporul Meu. Amin.

— **O**, Fiule și Doamne al meu, stau cu grijă de mamă a Ta și a poporului Tău cel firav. Mă lasă, Te rog, să le spun și eu rana durerii Tale de la poporul Tău pe care nu-l mai ai împlinitor cuvântului Tău din pricina celor ce au hulit pașii Tăi care au înaintat prin cei mici ai Tăi, și pe care Tu i-ai așezat înaintea Ta fiindcă au crezut ei cu putere în Tine, Cel ce vii și îi hrănești cu glasul Tău pe cei credincioși și sfinți. Casei Tale se cuvine sfințenie, dar cei ce au umplut de duh de lume casa Ta în care coborai odinioară în pieptul trâmbiței Tale Verginica, aceștia au întinat-o mereu, și o întinează și azi cu cele potrivnice Ție, Doamne al răbdării sfinților Tăi. O, Fiule îndurerat atât de greu, Care Te temi pentru viața turmei Tale mici și firave! «*Mărturiile Tale s-au adevărat foarte*», după cum este scris, și mereu se adevăresc, căci toți cei ce au hulit calea Ta de la cer la pământ, acum, și pe cei de pe ea iubitori ai Tăi, toți cei ce au lovit, s-au lovit pe ei, și oricine poate vedea că așa este, căci mărturiile Tale adevăresc și se adevăresc.

O, Fiule al meu, casei Tale se cuvine sfințenie, dar cei hulitori își spuneau și își spun: «*Nu va vedea Domnul, nu va pricepe Dumnezeul lui Israel*». Dar eu, ca o mamă cu milă fără margini pentru durerea Ta, pentru obrazul Tău pătat de cei cârtitori și hulitori atunci și acum, eu spun așa: înțelegeți, voi, cei neînțelepți și nebuni din popor! Înțelepțiți-vă odată! Cel ce a sădit urechea, oare, nu aude? Cel ce a zidit ochiul, oare, nu privește? Cel ce pedepsește neamurile, oare, nu va certa?

O, fericit este omul pe care Tu îl vei certa, Doamne, ca să-l înveți pe el din legea Ta. Așa Te rog eu pentru cei ce au hulit și nu s-au pocăit prin umilință și nu s-au sculat să ridice necredința de peste cei ce au schiopătat prin ea de la calea Ta în urma hulei celor ce au hulit. O, dacă ei au fost mai drepti prin ceea ce ei au hulit calea Ta și pe trâmbița Ta și pe cei ce au urmat după ea, oare, nu puteau să se dovedească ei sfinți și iubitori de cer cu viața lor de pe pământ, apoi? Dar ei s-au dus în lume, Doamne, s-au dus și nu se întorc și nu vor să audă când îi strigi.

Ți-e poporul prăbușit, Păstorule milos. De atâta vreme Te uiți cu jale la cei ce au căzut în urma ridicării la Tine a trâmbiței Tale Verginica. Tu îți sculai poporul, trâmbițând peste el învierea, iar cei ce nu Te-au mai vrut să domnești peste ei, îți dărau zidirea Ta. Ai vrut să întărești peste ei statul păstorilor Tăi apoi, dar ei i-au tras și pe aceia la un gând cu ei, făcându-i să lucreze și ei nedrept înaintea Ta și să uite și ei cuvintele Tale cele proorocite din vreme spre împlinire, Doamne zdrobit de cei pe care i-ai miluit și care nu s-au bucurat de nașterea din cuvântul Tău a celor pe care i-ai adus și i-ai pus înaintea Ta ca să nu stea din strigare trâmbițarea Ta. O, cât lucru Ți-au stricat! O, câte lacrimi Ți-au umplut obrazul Tău dumnezeiesc și ochii sfinților Tăi când aceia le scoteau nume rău celor prin care ai voit să-i ții treji și pe ei, căci dragostea celor mai mici, celor din urmă, a fost și este dragoste mare, Fiule scump, și sfântă este inimioara lor, căci sfântă este în ei iubirea Ta, pe care cei hulitori au numit-o cu nume de păcat, cu nume de batjocură, Doamne umilit de cei ce n-au iubirea Ta și care mint și viclenesc asupra sfinților Tăi, așa cum s-a

petrecut în toată vremea pe pământul Tău.

O, n-au fost duhovnicești cei pe care i-ai învățat atâta vreme prin trâmbița Ta! Prea puțini și prea puțin au priceput ei taina iubirii cerești, despre care eu am grăit azi poporului Tău cel mic. Cei mai mulți au lovit mereu, mereu prin rodul minții lor, prin aluatul lor cel trupesc, și au șubrezit mereu, mereu cărarea Ta spre om, căci sunt fără de minte cei trupești, și cunoscându-Te nu Te cunosc și nu Te primesc, Fiule al Tatălui și al meu, Mântuitorule Care vii venind ca să-l înveți pe om calea vieții, umilința și pocăința și învierea apoi, Doamne al învierii. Amin.

O, fiilor copii ai Fiului meu! De la Tatăl vă avem noi pe voi. Vă apăra Fiul meu. Voi să nu vă apărați în fața celui ce nu știe ce face Dumnezeu cu voi pentru om. Fiți cumiți. Vă apăra Domnul. Mergeți aplecați. Mergeți ca Fiul meu. Fiți cumiți și răbdători, că nu e greu. Domnul e de șapte mii de ani biruit de om, căci umilința a rămas numai pentru Dumnezeu, fiilor mici. E cuvânt mult acum peste voi și peste popor, că multă și mare e durerea Domnului pentru poporul cel pierdut de pe cale, iar Verginica, trâmbița Lui, e plină de dor să-mi mângâie Fiul și pe voi, cei mereu loviți lângă El, ca și El loviți, căci cine lovește în voi, pe Fiul meu Îl lovește, pe El Îl doboară, nu pe voi. Așteaptă Verginica încă o zi de cuvânt sfânt, ca să-L mângâie și ea pe Fiul meu durut, și pe voi, duruții Lui, mereu duruți și puțin putincioși din pricina necredinței celor ce își iubesc viața lor cea trecătoare și mintea lor cea semeață cu care urzesc din firea lor cea omenească slăbire și durere pentru cei de sub crucea grea a Fiului meu.

O, popor miluit și hrănit din cer! Ferește-te de aluatul fariseilor și învață de la Domnul această ascultare, ca să-I fie bine Lui și ție pe calea Lui cu tine. Ferește-te să faci ca Petru, ucenicul Fiului meu, care pentru că I-a urmat Lui, a dorit măriri de la El, ispitindu-L pe El și pentru cel iubit care stătea îmbrățișat cu El, pentru Ioan, iubitul sufletului Fiului meu.

O, bucură-te în umilință, popor miluit, și caută cu taina iubirii cerești, care nu cere în om pentru sine, ci numai pentru Domnul. Fă-ți inima casă sfântă. Aluat din Dumnezeu să ai în ea, căci casei Sale se cuvine sfințenie, popor al învățaturii din cer. Amin.

O, așează cu putere în ea învățătura mea între ai Tăi, Dumnezeule Fiu, și fiu să fie și poporul Tău, ca să aibă el tată, Fiule și Stăpân și izvor al iubirii cerești în fii și între fii. Amin, amin, amin.

— **O**, duioasă mama Mea! Privesc la trâmbița Mea Verginica și pun mângâiere peste durerea ei cea de mult îndurată de ea între cei din cer. Ea s-a mângâiat când tu ai spus că vom veni să grăim pentru cei ce s-au luptat atunci să înfunde cărarea venirii Mele cuvânt la popor, lucrând ei păcatul hulei asupra celor ce Eu i-am tras sub crucea Mea. Ea stă și așteaptă iarăși intrarea Mea în carte, ca să trâmbițeze și ea de lângă Mine și să-și spună oftatul ei cel lung și greu peste cei din cer care plâng cu ea de durerea ei, peste care ea așteaptă ușurare și mângâiere. Amin.

O, poporul Meu, pe pământ e omul mai tare ca Mine, dar Eu, Domnul, aștept să biruiască iubirea cerească între pământ și cer. Așteaptă pământul despovârarea lui de păcatele din trupul și din mintea și din inima omului, iar cel ce nu primește în el iubirea cea de sus, va primi acela peste el dreptatea cea de sus, căci cerul și pământul, Dumnezeu le-a făcut, poporul Meu. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2006

Praznicul Înălțării sfintei Cruci

Fiii lui Dumnezeu și purtarea crucii iubirii cerești.

Mă însemnez în cartea Mea de azi cu sărbătoarea crucii, căci crucea Mea de suferință s-a făcut mângâiere și putere pentru toți cei care apoi au iubit și au urmat iubirea Mea pentru om, ajutându-Mi să-l întorc pe om la Tatăl, lucrând lucrarea Mea pe pământ. Amin.

O, poporul Meu, nu găsesc azi putere în porți pentru mult cuvânt, căci în ele se sparg multe dureri, iar Eu nu știu cum să-Mi mai întăresc calea ca să nu-Mi rostesc cu strâmtorare cuvântul, ci să Mă mângâi cu el, și să te mângâi și pe tine, poporul Meu, pe calea Mea cu tine, pe calea ta cu Mine, căci calea Mea cu omul trebuie să fie mângâierea omului, și apoi mângâierea Mea de la om.

O, Eu mereu te-am învățat și te-am rugat să nu ai o mai întâi și o mai mare grijă ca și grija pentru cărarea Mea cuvânt pe pământ. Tot ceea ce ți-am spus Eu ție să împlinești după dorirea Mea, nimic nu este mai mult și mai mângâiere Mie ca atunci când tu știi de unde și cu ce să-ți începi toată împlinirea, căci dacă tu nu ai duioșie și milă ca să-Mi îngrijești puterea Mea din mijlocul tău, tu nu Mă poți mângâia cu nimic din ceea ce ți-am spus Eu să lucrezi și să păstrezi, poporul Meu.

Mă doare că nu am putere în porți. E vremea grea, și trebuie să ne mângâiem mereu unii pe alții pe cale, și trebuie duioșie și milă pentru această mare și întâi lucrare de la unii la alții, și trebuie dragoste pentru cer, căci pământul are suferință de la lipsa dragostei cerești de pe el, și suspină mereu pământul după cuvântul Meu pe el.

O, poporul Meu, frumos este ciorchinele de strugurel copt și bine mirositor! În el stau frumos bobitele, și își dau întâietate în buchetul lor. Așa te voiesc Eu pe tine în sărbători când tu îți oprești lucrarea trupului. Miros cu bună mireasmă voiesc să-Mi fii în serbările Mele cu tine. În fiecare sărbătoare te doresc ciorchine, și te voiesc să-Mi împarți Mie și la sfinți miros ceresc și mângâiere, și putere să-Mi dai, fiule. Nu este rod mai frumos și mai dorit de la tine spre Mine, ca și rodul împlinirilor sfinte dintre fii, poporul Meu. O, învățați-vă să nu uitați cele ce Eu v-am împărțit spre lucrare cerească de la voi spre Dumnezeu, căci am nevoie de puterea Mea între voi, fiilor. V-am povățuit să aveți de lucru cerește. Am spus să vi se dea de lucru. Nu e bine să aud de la voi că nu aveți timp să împliniți așa. Eu trebuie să pot să vă dau de lucru, dar trebuie să Mă ajutați voi să pot așa. Eu sunt Cel ce Mă uit între voi, și îi văd bogăți de cele ce vin de la Mine la voi și împărțitori tot pe cei ce lucrează mai mult între voi pentru cele ce trebuie să fie bune și frumoase în curțile Mele cu voi pentru armonie cerească și pentru îngeri păzitori peste tot și peste toate ale Mele cu voi.

Vă învăț, fiilor, să duceți crucea iubirii cerești. Pe ea v-am dat-o s-o purtați, și să lucrați cu ascultare și cu mulțumire în lucrarea ei cea de sus, împodobind voi așa duhul și lucrul duhului curților Mele cu voi. Dacă aș putea să găsesc întărire la porți, aș veni de câte ori Mi-e dor să grăiesc mult peste voi, și să Mă mângâi grăind cu voi și să văd apoi că ați luat de la Mine și că purtați crucea iubirii cerești și că mergeți, fiilor. Mers înseamnă lucrare cerească, nu lucrarea lucrată cu trupul și atât. Mersul sub crucea iubirii cerești între voi și de la voi, aceasta înseamnă puterea Mea de la voi, fiilor.

Aș fi voită să putem azi dintre cei din cer să-i facem mângâiere trâmbeței Mele Verginica, dar nu am acum putere în porți. Mi-e tare firavă puterea între voi și nu știu cum să mai ocrotesc duhul mângâierii peste voi, și peste porți de la voi. O,

căutați de la Mine iubire multă în inimile voastre și între voi. Ridicați mereu crucea iubirii cerești și faceți-o să aibă lucrare. V-am dat cartea Mea cu voi. Lucrați-o peste voi, și cu dor lucrați-o, și creșteți în iubirea cea de sus, căci voi sunteți fiii lucrării cuvântului Meu, și nu oricine sunteți voi.

O, nu vă duceți unul pe altul în spate, fiilor, căci aceasta nu este lucrarea iubirii cerești în toți. Duceți pe umerii voștri crucea iubirii cerești, dar fiecare, nu numai unii din voi. V-aș învăța cum să lucrați mai frumos această iubire, dar n-am azi putere în porți, și voiesc să-Mi întăresc mereu cărarea, ca atunci când vreau să vin, să pot pentru Mine și pentru voi tot ceea ce am Eu de putut pe pământ în toată vremea, fiilor.

Cobor, acum, tainica Mea mângâiere peste voi. Luați putere din ea. Întăriți-vă inimile, că sunteți mici pentru încercări. Voiesc să vă aduc vreme de bucurie mereu, ca să puteți pentru Mine și pentru voi, și de aceea vă învăț să ajutați voi lucrării Mele cerești cu voi, Duhului Meu Cel Sfânt peste voi și între voi, fiilor.

Eu, Domnul, vă învălui în duhul mângâierii. Luați din el și împărțiți unii altora spre puterea Mea cu voi. Duceți crucea iubirii cerești, dându-vă unii altora înviore și nădejde sfântă, căci toate cele ce vor fi să fie mângâierea cea veșnică, se vor da vouă, celor ce stați frumos și sfânt sub crucea venirii Mele, copii ai dorurilor Mele.

Pace vouă! Luați din Duhul Meu. Luați mângâierea Mea în voi. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2006

Sărbătoarea Acoperământul Maicii Domnului

Cei ce au învățator, au în ei viață. Neîmplinitorii cuvântului Domnului sunt scriși cu cei necredincioși. Cei ce au voia lor, aceia pier prin ea. Cele două căi: supunerea și voia liberă.

Eu, Tatăl Savaot, grăiesc cu Tine, Fiul Meu Emanuel, Unul Meu născut, și să Ne audă pe Noi poporul acestui râu de cuvânt, iar focul cel curățitor al Duhului Sfânt din acest râu de cuvânt, să-l facă vrednic de credință și de faptă pe acest popor, să-l facă ascultător și primitor de Dumnezeu. Amin.

Hai, Fiul Meu și al mamei Fecioare, hai să lucrăm cu toții cuvânt. Hai, tată, să lucrăm, căci Tu le-ai spus ucenicilor Tăi să caute mai întâi împărăția cerurilor, și pentru ea să lucreze ei, iar ea să le adauge lor pe cele de trebuință trupurilor lor, și ca după voia cerului să le adauge lor. Hai să Ne mângâiem învățând, căci suntem Învățători peste om, chiar dacă nu așează omul peste el învățătura aceasta. Hai, tată, să veghem, chiar dacă omul iese de sub veghea lui Dumnezeu. Avem din Noi învățători ucenici, și ei iau din Noi și povățuiesc acest popor și pe omul care ia de la ei pe Dumnezeu, și aceasta înseamnă lucrare de ucenic desăvârșit, iar cuvântul Tău este adevărat, căci Tu ai spus că nu este ucenic mai mare ca Învățătorul său, și că ucenicul adevărat este ca Învățătorul său. Amin.

Acum, Fiule Emanuel, grăiesc pentru poporul acestei învățături, și din grăirea Noastră cu el să audă cei ce nu au învățator peste pământ. O, cine-și disprețuiește învățătorul, acela nu are învățator peste el, iar cine nu lucrează cu învățator tot lucrul său cel cu trupul și cel cu duhul, acela nu este cu nici un chip ucenic, ci este urător de mântuire, de vreme ce-și disprețuiește învățătorul, și mai ușor este păcatul disprețuirii învățătorului, decât păcatul disprețuirii cuvântului învățătorului, căci cuvântul este învățator de viață, iar cine urăște învățătura

de la învățător, acela urăște viața, pentru mintea sa însăși.

O, popor al venirii Fiului Meu Învățătorul! Te învăț, tată, să știi cum să te păstrezi fiu al învățăturii și cum să stai sub acoperământul ei. Duhul cel potrivit lui Dumnezeu și ție se muncește cu orice chip străin de cer să te clatine și să te scrie cu cei necredincioși, dar tu să te lupți dacă Eu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, îți dau învățătură de viață. Poporul cel cincizeci de ani învățat de cuvântul învățăturii venirii Domnului acum, a fost scris cu cei necredincioși dacă nu a rămas până azi împlinitor al învățăturii cea de peste el, iar jalea cerului e grea și mare de la cel ce auzind pe Dumnezeu Învățătorul, nu a luat de la El, ci a luat fiecare din mintea sa însăși și n-a rămas fiu al învățăturii, căci și-a disprețuit învățătorul cel pus de Dumnezeu peste el.

Ascultă cu credință și cu faptă, popor învățat din cer și de pe pământ prin cuvânt! Ascultă, tată, căci cine calcă în el cuvântul învățăturii, acela este tras cu cei necredincioși și se face vinovat pentru viața sa însăși. Dar Eu te învăț, tată, și te rog, ascultă din cer și de pe pământ pe Dumnezeu. E zi de învățătură, e mama Fiului Meu în sărbătoare în cer, și cu tine pe pământ. Ea a învățat mult și a ascultat de duhul vieții, căci cine nu are învățător, nu are viață, ci are numai trup fără viață, fără de învățător peste el, căci cuvântul învățăturii este viață, iar mintea trupului trebuie să fie casa învățăturii, și apoi rodul învățăturii. Amin.

O, Fiule Emanuel, să Te asculte poporul acestui râu de cuvânt și să-Ți fie rod, și să-Ți fie ucenic. Amin. Cel ce este mai mare ca Tine, prin neascultare este el așa. Cel ce trece peste învățătorul cel de la Dumnezeu, acela prin ne iubire de Dumnezeu se face mai mare peste el însuși decât învățătorul său, și așa își disprețuiește el învățătorul, care i-ar da lui viață de la Dumnezeu prin cuvântul cel rostit. O, e prea mare durerea de la poporul cel pierit prin neascultare. Neascultarea se naște din nemulțumire, iar nemulțumirea aduce nesupunerea, care vine în om de la duhul cel rău al iubirii de sine, al părerii de sine, și un așa om nu are Dumnezeu, nu Te are, Fiule, căci Tu ai fost Fiul ascultării și al supunerii în cer și pe pământ, și ai putut da viață și lumină oamenilor, și acesta este rodul celor ce au tată, celor ce sunt fiii împărăției lui Dumnezeu pe pământ.

O, nu plânge, Fiule scump! Nu plânge, tată, în Tine și în fiii cei puși de Tine învățători, căci Noi trebuie să lucrăm, tată. Hai să învățăm poporul, căci suntem Învățători, iar cei ce sunt fiii învățăturii Ne vor asculta pe Noi. Amin, amin, amin.

— **D**acă Tu, Tatăl Meu, Îmi spui să nu plâng, și Eu Îți spun Ție: nu plânge, Tatăl Meu scump! O, așa își mângâie învățătorul cei ce iau de la el pentru duhul și pentru lucrarea lor, așa milă și iubire iau ei unii de la alții. O, nu plânge nici Tu, Tatăl Meu, că dacă Tu lucrezi, și Eu lucrez, și lucrez ca Tine, că-Ți sunt ucenic desăvârșit, și așa Te mângâi, iar lucrarea mângâierii dintre Noi, o luăm și o presărăm peste poporul cuvântului Meu, ca să învețe el puterea ei și să intre sub acoperământul ei cel ocrotitor de fii, o, Tatăl Meu scump! Amin.

Și tu, scumpă mama Mea, alătură-te și te bucură învățând pe poporul Meu, că nu este bucurie mai mare ca învățătura când poți s-o dai, când poți lucra cu ea, mama Mea. Iată ce mareș a dat Tatăl învățătură din El, mamă: cine nu are învățător, nu are viață, ci are numai trup fără de viață, fără de învățătură peste el, căci cuvântul învățăturii este viață, mamă. Așa a învățat astăzi Tatăl în mijlocul poporului Meu, și de la el pe tot omul. O, mare e durerea de la cei ce n-au știut și nu știu să fie credincioși! Iată, cei ce nu au învățător și numai de la el să lucreze,

aceia se scriu în rândul celor necredincioși, mamă, și e prea mare pentru Noi această durere, o, Tatăl Meu și, o, mama Mea!

O, dacă tu, poporul Meu, auzi pe Dumnezeu grăind așa acum, mângâie tu pe Învățătorul tău, așa cum L-am mângâiat Eu, și ia de la El și lucrează ca El, ca să aibă Domnul ucenici, poporul Meu. Cel ce nu ascultă de învățător, acela nu este cu nici un chip ucenic, căci nu este ucenic cel ce stă peste el mai mare ca învățătorul său, ci este cruce pentru învățătorul său unul ca acela. O, să nu lași să pier din viața ta, din fapta ta, din calea ta, poporul Meu. Iată-l pe poporul pe care cincizeci de ani l-am învățat, iar el nu M-a ascultat, ci s-a cârmuit după sine și nu după învățătura Mea de peste el. O, e zdrobit cerul de la cei ce s-au scris cu necredincioșii după ce i-am învățat atât de mult viața, atât de dulce calea împărăției Mele cu ei și între ei. Ei însă au împărățit ei, și tot așa lucrează și azi peste viața lor, și nu au cârmă, și nu au toiag, și nu au Dumnezeu.

O, mama Mea, cum să-ți mângâi sărbătoarea ta? Trâmbița Mea Verginica așteaptă să se mângâie strigându-i pe cei ce au stat auzindu-Mă la gura izvorului Meu, la gura ei prin care Eu am miluit un popor cu învățătura cea din cer ca să-i fac pe ei fii ai cerului pe pământ. O, mama Mea, hai să putem mereu, mamă. Tatăl Ne dă putere. Amin, amin, amin.

— **S**i puterea Tatălui e în Tine, Fiule scump al meu, copil al ascultării de Tatăl, căci Te-a făcut Tatăl pildă de Fiu al Său pe pământ, ca să Te vadă omul, Fiule scump. Și iată ce-i spun eu omului: cel ce crede pe Dumnezeu, acela Îl vede pe Dumnezeu. Amin.

O, popor al învățăturii cea din cer peste tine! Ia aminte la David, unsul Domnului, cel plin de credință și de mângâiere pentru Domnul său, căci el așa a spus: «*Văzut-am înaintea mea pe Domnul pururea, căci de-a dreapta mea este El, ca să nu mă clatin*». Amin.

Acum, adu tu zi de sărbătoare lui Dumnezeu, și vom sta apoi cu toată masa cuvântului între noi și tine, popor învățat de Dumnezeu, și va sta trâmbița Domnului la masă de cuvânt cu noi și cu tine, și va suspina de se va răcori suspinul ei cel lung, cel adânc în duhul ei pentru poporul ei cel neascultător și care s-a dus și a stat cu cei necredincioși și s-a scris cu ei.

Te vrea Domnul ucenic cu suspin, căci suspinul Domnului și al sfinților Lui e lung și adânc, popor hrănit cu suspinul Domnului. Amin, amin, amin.

— **O**, mama Mea, Ne vom așeza apoi și vom lucra, mamă, și vom sta înaintea celor ce iubesc învățătura și viața, și vom suspina și Ne vom mângâia în suspin, mamă.

Iar tu, popor miluit, ascultă-L pe Domnul și mângâie cu credința ta suspinul Lui. Amin, amin, amin.

*

O, hai să putem mereu, copii din porți. Tatăl ne dă putere. Amin.

Era sărbătoarea Maicii Mele când am adus în cuvânt durerea Mea și pe a ei de la cei ce n-au voit să-Mi întărească Mie cărarea după ce Mi-am luat trâmbița la cer, ci au voit să Mi-o înfunde ca să nu mai fie ea. A așteptat trâmbița Mea coborârea Mea de după acea sărbătoare, și iată, iarăși, în sărbătoare pentru mama Mea, Mă așez în carte cu suspinul cel din cer de la cei ce n-au pătruns cu credința lor taina iubirii cerești a acestui cuvânt, ca să nu lovească, să nu șubrezească ei cărarea Mea spre om după ce Mi-am luat trâmbița la cer. Dar cei ce sunt fără de minte, cunoscând pe Dumnezeu, nu-L cunosc și

nu-L primesc pe El pentru ei.

O, mama Mea, hai să-l învățăm pe poporul cel de azi, căci suntem învățatori, mamă. Poporul cel de cincizeci de ani, cel de la început și de la mijloc, și mai încoace, n-a avut înțelepciunea iubirii cerești, căci a fost trupesc de tot, bietul de el, iar cei trupești n-au temere de Dumnezeu, și din pricina aceasta n-au înțelepciunea mântuirii, n-au minte pentru cer, mamă, și să învețe poporul cel mic cele ce vreau Eu să spun acum.

Hai să pătrundem peste cei neînțelepți care n-au voit cu Dumnezeu și hai să lucrăm. Trâmbița Mea Verginica așteaptă să se mângâie în suspin, strigând cu cuvântul pentru cei pe care i-am miluit Eu multă vreme ca să-Mi fie ei popor, dar ei n-au fost ascultători, și s-au dus și au stat cu cei necredincioși și s-au scris cu ei, mamă. E mult și lung suspinul cerului din pricina țarinii fără de rod, căci mulți din cei ce au luat acest cuvânt nu i-au simțit puterea, dar cuvântul Meu este viață numai pentru cei ce iubesc viața și se sfințesc în ei pentru ea, mama Mea. Amin.

— **S**ă ne amintim, lângă poporul Tău cel iubitor, să ne aducem aminte, noi și el, că la prima Ta venire între oameni tot așa de puțin ai fost iubit și urmat, Fiul meu iubit. Au fost puțini cei ce Te-au cunoscut de trimis al Tatălui, puțini între cei mulți care-Ți auzeau cuvântul vieții, căci iubirea de trup îi biruia pe ei, ca și pe cei de azi, care, auzindu-Te, nu Te-au urmat mai mult, nu s-au făcut cărare a omului spre Tine ca să le fii Tu la mulți Mântuitor. O, dacă Tu nu-i aduceai lângă izvor pe cei mai mici veniți în vremea cea din urmă a trupului trâmbiței Tale Verginica, n-ai fi avut ucenici cu suspin ca și al Tău pentru omul cel pierdut de cer pe pământ, și Ți s-ar fi înfundat cărarea, Fiule Doamne. O, așteaptă trâmbița Ta. Hai să-i dăm intrarea în carte, iar poporul Tău să învețe să asculte de tot cuvântul Tău de până acum; aceasta îl învățăm noi pe el acum, căci suntem învățatori, Fiule Doamne.

Hai, Verginico! Tu ești trâmbița Fiului meu. Hai să învățăm poporul, căci suntem învățatori, iar cei ce sunt fiii învățaturii ne vor asculta pe noi. Amin.

— **M**ărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh Învățătorul, și mărire ție, mamă din cer, născătoare a Domnului tău și al meu și al celor ce iubesc învățând și lucrând viața cea din cer pe pământ! Mărire zilei tale de serbare între sfinți, și vom fi învățatori și îți vom slăvi serbarea. Amin.

O, Doamne, am intrat în carte și, iată, îmi răcoresc durerea mea cea de la multul meu suspin. Mă doare de la cei ce ne-au disprețuit, mă doare, Doamne, și nu avem alin decât de la cei ce sunt azi fiii învățaturii, și care ne ajută și ne mângâie cu înțelepciunea lor cea pentru viață, Doamne. O, e mare pe pământ păcatul disprețuirii cuvântului Tău, și mult popor a ascultat acest cuvânt, și tot atât de mulți s-au dus într-ale lor apoi, ca și pe vremea trupului Tău când mulți Te auzeau și puțini de tot se alegeau ca să rămână vii apoi și să-Ți ajute calea Ta spre om. Cine-și disprețuiește învățătorul, este cel nemulțumit de el, și apoi se duce acela spre neascultare, căci nesupunerea vine în om de la duhul cel rău al iubirii de sine, al părerii de sine, și un așa om nu are Dumnezeu pe pământ Căruia să-I stea supus și prin Care să aibă viață.

Mă uit cu jale lungă și cu suspin adânc la poporul cel cincizeci de ani îmbiat de glasul cuvântului Tău, Doamne bun, și mă frâng de durere privind acest drum al strigării Tale peste el. Toți Te-au vrut milos, și altfel nu Te primeau peste ei. Ca unul Care să le faci voile pe care și le făceau, așa Te-a vrut poporul care Te auzea prin glasul meu de trâmbiță a Ta, iar dacă dădeai să-i cureți și să-i faci plăcuții Tăi, ei Te loveau

peste gură și peste mână, iar Tu Te purtai ca un om și nu ca un Dumnezeu peste ei. Trupul meu se sfărâma sub arșița coborârii Tale la ei și drumul Tău dădea să se înfunde, că n-aveai ajutor de la ei pentru venirea Ta. După ce mi-ai luat din suferință trupul, am făcut din surioara mea o bărcuță dulce și i-am trecut peste ape cu ea pe cei abia născuți din truda mea cu Tine, iar poporul cel de până atunci a dat să-Ți stârpească acest rod cu care aveai să înaintezi Tu, și durere mare s-a așezat atunci pe mine și pe Tine, căci chiar cei din neamul meu cel după trup, pe care i-am îngrijit eu prin Evanghelia Ta, chiar aceia au stat la cârma furtunii cu care loveau rodul meu cel pentru Tine, cel pentru cărarea Ta pe mai departe apoi.

O, cum să nu-mi fie greu și lung suspinul când știu că n-ai fost prețuit în casa mea, între cei din neamul meu cel după trup, Doamne! Aceștia n-au prețuit-o nici pe surioara mea, după ce eu m-am așezat lângă Tine în cer, și când am așezat în ea venirea Ta ca să poți cu ea până la cei ce vor fi porți ale Tale, ale venirii Tale cuvânt pe pământ pe mai departe, și ca să nu-Ți stea cuvântul din cursul lui. Și iată, Tu așa ai împlinit și n-a putut furtuna să-Ți înfunde calea, căci Tu ai spus că vei fi până la sfârșit cu fiii învățaturii sfinte și dulci a tainei iubirii cerești pe pământ, o, Doamne Care de cincizeci de ani vii venind și cuvântând și învățându-l pe om viața Ta și tainele ei și puterea ei în fiii vieții.

Cuvântul dintre mine și Tine, să fie el învățătură de minte peste om, căci noi suntem învățatori, Doamne. O, cum să facem, oare, să încăpem cu duh de pocăință între ai mei după trup, care n-au voit să le fii Tu Dumnezeu și să știe cum să Te urmeze, cum să le fie milă de Tine, și de mine, și de ei, ci, din contra, ei au luat în mână pietre ca să-Ți strivească rodul cu care Tu trebuia să-Ți păstrezi și să-Ți ridici iarăși popor? O, de atâta vreme îi așteptăm să șteargă ei obrazul Tău cel împroșcat de ei, fața Ta în cei mai mici ai Tăi de azi, fața de azi a lucrării Tale de pe pământ! Mi se frângea de durere duhul când mergeam prin cetăți cu glasul meu de trâmbiță și cu cei mici, abia ridicați la lucrul Tău ca să-mi trezesc poporul cel adormit, după plecarea mea, și când în urma noastră mergeau ei și dăramau tot lucrul Tău și al meu de peste poporul cel hrănit peste tot până atunci cu cuvântul Tău cel prin gura mea izvorât. I-ai povățuit pe ei să învețe zidăria, ca să lucrezi Tu cu ei apoi, dar ei n-au iubit cerul, și iată-i rămași fără de Stăpân pe pământ, și în zadar zic ei că Tu ești Dumnezeul lor. Zic și ei cum zice toată lumea, și și-au lăsat lumii copiii, și lumea i-a murdărit, și așa stau, și nu-i văd să caute spălare, și nu-i văd să se teamă de faptele necredinței lor. Fetele surioarei mele n-au voit să fie cu Tine și cu mine și cu ea, Doamne, și nici un copil de-al ei nu s-a făcut nouă bucurie în cer. Casei Tale se cuvine sfințenie, iar casa în care Tu ai coborât în trupul meu, ei n-au ținut-o a Ta și a lucrului Tău, și au luat-o să fie a lor, și vor fi întrebați de această risipă a casei Tale și se vor înspăimânta pentru acest răspuns. Am luat-o din trup pe una din ele, pe care am lăsat-o în casa Ta și a mea la plecarea mea la Tine, căci nu purta grijă de sfințenia casei Tale, și aducea în casă lume a fărădelegii, așa cum în curtea casei mele este și acum, prin cei rămași în ea și care nu poartă grijă de lucrurile Tale cele numite Ție. Cum să facem, oare, ca să le stărnim umilința și pocăința? Mă ustură rana duhului așa cum mă ustura rana trupului. Vino-mi în ajutor, Doamne, și vino și lor în ajutor, că vremea e rea acum pe pământ, și n-o cunoaște omul, dar eu Te rog de lângă Tine, stârpește puterea cea rea a acestei vremi înnegurite și păzește Tu patria cerească și lucrarea cuvântului Tău de peste ea și dă-i putere poporului Tău cel mic să stea în Duhul Tău

ziua și noaptea, și prin lucrarea Ta cu el să-i trezești la pocăință și pe cei după trup neam al meu, și pe cei după duh, că mulți au mâncat din mâna Ta prin mine și nu mai sunt aceia casa Ta, Doamne. O, nu mă doare că au hulit și că le-au scos ei nume rău celor cu care azi Tu Îți lucrezi lucrarea Ta, ci mă doare că nu vor să intre și ei sub acoperământ de vreme rea, căci vremea de acum este durerea Ta cea de la capăt de timp, și nimeni nu poate trece prin ea nezdrobot dacă nu știe să stea cu Tine sub scutul Tău acum. Iată, duhul răzvrătirii, duhul acestei lumi, dă mereu să nu se lase, dă mereu să-și facă loc cu intrigă și cu slăbire apoi peste cei ce stau la masa Ta, dar Tu ocrotește-i pe toți și hrănește-i numai din cer mereu și învăță-i pe ei să fie ucenici cu suspin și să nu iasă afară din împărăția Ta, căci cei ce au voia lor în ei, aceia pier prin ea. Să ia toți învățatură din vorbirea Ta cu mine: cei ce au voia lor, aceia pier prin ea.

O, ai grijă de lucrarea Ta și de poporul Tău cel mai mic și paște-l pe el ca să-l ai, Doamne. Mi-e duhul în durere pentru poporul cel rătăcit și nepăsător de rătăcirea lui, de umilința lui și de pocăința lui. Dă-i lui trezire, Doamne. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, au fost două căi din care putea să-și aleagă una acest popor atâta vreme hrănit de Noi. Supunerea și voia liberă au fost aceste două căi. Supunerea era de-a dreapta Mea, iar voia liberă era de-a dreapta lor, iar dacă lor nu le-a plăcut de-a dreapta Mea, și-au înghițit amarul lor și n-au știut că așa au făcut. Am spus aceasta ca să audă ei ce am spus. Amin.

Voi grăi în cuvântul Meu despre aceste două căi și voi fi Învățător prin aceasta și mulți se vor folosi în bine sau în rău, după voia lor, după ce Eu, Domnul, voi vorbi despre aceste două căi. Îi voi ajuta pe mulți să priceapă, căci sunt Învățător, și voi privi apoi pe pământ, ca să văd. Amin.

O, Verginico, e prea mare durerea lui Dumnezeu. Omul este nepăsător de viața lui cea pentru Dumnezeu. Lucrarea cuvântului Meu voiește să-i trezească pe mulți, dar am nevoie de putere pentru ea pe pământ, și poporul Îmi este mic și firav. Învățătura Mea e dulce, și cu ea îl hrănesc Eu pe el, și voiesc cu el să pot să ies la liman și să-I aduc Tatălui tot lucrul Meu cel de la El dat și săvârșit. Amin.

Voiesc, poporul Meu, să fii tu zi și noapte sprijinul Meu și rodul cuvântului Meu, căci poporul cel cincizeci de ani hrănit n-a voit să Mă sprijine pentru Duhul Sfânt cu Care Eu suflu peste om. Voiesc să pot cu tine, poporul Meu de azi, iar tu să voiești mereu calea cea de-a dreapta Mea, supunerea ta sub mâna Mea de Stăpân al tău, căci voia liberă pe care și-a ales-o poporul cel de până la tine, Mi-a strivit biruința Mea cea pentru el, și pe care trebuia s-o am, ajutat de el. Dar Eu am rămas fără de el acum. Îl aștept, îl tot aștept, dar el e obosit înghițindu-și amarul lui. Eu sunt Cel ce dă viață, dar nu vine omul să-i dau, și nu mai vine nici poporul care M-a auzit atâta timp în cuvânt. Îl aștept pe cel ce M-a auzit prin acest cuvânt, ca un Dumnezeu mare îl aștept, și le dau, dacă ei iau, duh de umilință și de pocăință, ca să caute ei viața. Amin.

O, poporul Meu, învață de la Dumnezeu viața și lucrează-o și păzește-o apoi, mereu păzește-o, poporul Meu, căci taina raiului este lucrarea Mea cu care stau peste tine, iar tu să ai înțelepciunea temerii de Dumnezeu și să fii rodul ei, căci Eu pentru tainele Mele te-am ales și te-am crescut și mereu te cresc.

Și acum te privesc și mereu te privesc, și voiesc să-Mi bucuri tu privirea și Duhul Meu, popor călăuzit de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Taina vieții cu învățător peste ea. Omul trebuie să fie slujit de îngeri. Iubirea cea după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Milostenia cea cu lepădare de sine.

Mă aplec din cer și până pe pământ ca să fac voia Tatălui Savaot, precum în cer, așa și pe pământ, căci Tatăl Mă voiește mereu, mereu Învățător peste om. Mă aplec ca un Dumnezeu mare și slăvit de toate cetele cerești, căci cel slăvit se apleacă să aducă mulțumire pentru slava lui. Amin.

Porțile se ridică, iar Eu intru cuvânt în cartea Mea de azi pe pământ, și am intrat. Amin, amin, amin.

O, copiii străjeri înaintea Mea când vin cuvânt în staulul Meu și al poporului Meu de azi! Eu și cu voi trebuie mereu să-l învățăm pe el, iar el trebuie să asculte, ca să se facă voia Tatălui pe pământ ca și în cer; mereu, mereu trebuie să-i fie lui deschisă urechea pentru învățatură, căci vai celui neînvățat de un învățător mereu, mereu, că acela își face voia sa, și nu este al nimănui unul ca acela.

Omul trebuie să fie slujit de îngeri, iar altfel nu trebuie să-i fie viața. Dacă el însă nu are învățător peste el, nu are nici îngeri slujitori, ci are numai voia sa de stăpân peste el, și cu ea își spune lui toate câte vrea și face.

Iată, copiii cu suspin în voi ca și Mine, nu-l pot avea pe om fiu al Meu, căci Eu ascult de Tatăl Meu, și numai ce-Mi spune El, aceea fac, și ca un Fiu Mă port cu Tatăl, și moștenesc iubirea și puterea Lui în cer și pe pământ, lângă El și lângă om, și sunt slujit de îngeri, căci sunt supus lui Dumnezeu Tatăl, dar omul nu poate până nu-și face voia sa, bietul de el, și de la început s-a ascuns el de Dumnezeu ca să-și facă voia sa. De la început n-a priceput omul ce înseamnă Dumnezeu cu el, și el cu Dumnezeu pe pământ, căci cine-și face voia, acela nu știe ce este Dumnezeu lângă om, nu știe cum trebuie slujit Dumnezeu. Aș vrea, fiilor copiii, să înțeleagă omul voia Mea pe pământ. Aș vrea să înțeleagă omul că îi trebuie tată pe pământ dacă vrea să fie fiu. Privesc pe pământ ca să văd, și nu văd decât om care face voia sa însăși, din culcare până în sculare, și din sculare până în culcare, iar pentru folosul lui Dumnezeu pe pământ și peste om, nu-l mai văd pe om să lucreze ceva. A spus trâmbița Mea prin cuvântul ei așa: *«Cei ce au voia lor, aceia pier prin ea»*, iar Eu i-am spus ei că au fost două căi din care putea să-și aleagă una poporul cel cincizeci de ani hrănit de cuvântul Meu de peste el, ca să fac Eu din el fiul Meu, ca să aibă tată cel ce crede că este Dumnezeu în cer și pe pământ pentru omul care voiește să-L aibă de Tată pe Dumnezeu. A venit vremea să spun cu glasul cuvântului Meu în lungul și în latul pământului că omul care nu face voia lui Dumnezeu pe pământ, acela nu este al lui Dumnezeu, ci este al diavolului, care-l face pe om să-și facă voia sa și să nu fie omul fiu al lui Dumnezeu pe pământ. Nimeni nu-l poate spune „Părinte“ lui Dumnezeu dacă nu are lucrare de fiu cu învățător peste el. Le-am spus ucenicilor Mei să Mă vestească peste neamurile pământului și am grăit așa: *«Cel ce vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă și pe Cel ce M-a trimis, iar cel ce se leapădă de voi, de Mine se leapădă și de Cel ce M-a trimis după om»*. Omului îi trebuie salvare din moartea pe care și-a făcut-o prin smulgerea lui din Dumnezeu pentru voia sa însăși, iar el trebuie să asculte de Mine pentru această salvare din moarte. Dacă Eu, Dumnezeu fiind, am stat și stau numai în voia și cuvântul Tatălui, omul cum ar trebui să lucreze acum, după ce atâta vreme nu a ascultat de Cel ce l-a făcut pe om la început? Eu din voia lui Dumnezeu l-am făcut pe om, și nu altfel l-am făcut pe el.

Iată, poporul hrănit cu acest cuvânt timp de cincizeci de ani, a pierit din lipsă de înțelepciune, dacă a pierit, și nu voiesc să-l aud pe om să spună că are înțelepciune, nu voiesc, de vreme ce omul nu are în el și peste el temerea de Dumnezeu, care l-ar face pe el fiu ascultător de Dumnezeu. Nu poate fi pe pământ și în om înțelepciune mai mare ca ascultarea de Dumnezeu, iar cine n-o iubește pe ea ca pe viața sa însăși, acela este fiu al deșertăciunii cea de peste oamenii care-și fac voia lor, iar trâmbița Mea a spus: «*Cei ce au voia lor, aceia pier prin ea*».

O, nici un om nu poate să-Mi închine Mie nimic frumos din el dacă nu are peste el învățător din cer, căci Eu i-am spus de la început omului că nu este bine să fie singur omul. Cel singur nu lucrează după povață peste viața lui. De la începutul lui cu Mine l-am voit pe om numai sub povața Mea, iar când el n-a mai voit așa, s-a ascuns, și L-a pierdut pe Dumnezeu dacă a lucrat așa.

Tot omul care se ascunde în el însuși cu cele bune și cu cele rele ale lui, Îl pierde pe Dumnezeu, poporul Meu. Și iată, tot omul se ascunde de Dumnezeu. O, poporul Meu, tot omul se ascunde. Nu poate omul până nu-și face voia sa. Cel ce nu-L sfîntește pe Dumnezeu în el, acela Îl doboară pe Domnul pentru voia sa însăși, căci are altă iubire în el unul ca acela și nu poate face acela voia Tatălui Făcătorul. Omul își conduce iubirea după inima sa, după carnea sa, și nu mai are omul învățător pentru iubirea lui, iar ea îl duce pe el în depărtare de Dumnezeu și în ispita de a nu avea peste el învățător de viață, care să-i întrebe mereu viața, mereu iubirea, dacă este ea după chipul și asemănarea lui Dumnezeu în om sau după a omului, și iată, nu știe omul ce înseamnă moartea, ca apoi să știe ce înseamnă viața lui și cum poate să aibă în el viață.

Mă fac Învățător peste tine, omule fără de cer în viața ta, și îți spun așa: sunt două căi din care poate să-și aleagă omul una: supunerea, care este de-a dreapta Mea, și voia liberă, care este de-a dreapta omului. Supunerea este lucrarea Mea, și cu ea de-a dreapta Mea fac voia lui Dumnezeu Tatăl, căci sunt Fiul Lui, iar cel ce o iubește pe ea ca înțelepciune a lui, acela Mă alege pe Mine pentru dreapta sa și stă sub învățătura Mea și se face fiu, ca și Mine, sub voia lui Dumnezeu Tatăl; iar voia liberă, care este de-a dreapta omului, este lucrarea omului fără tată din cer peste el, și acela îl are de tată pe diavolul, duhul deșertăciunii, sămânța cea vicleană, care îl desparte de Dumnezeu pe om, căci duhul cel căzut din slavă la început, are ca hrană invidia asupra lui Dumnezeu, după ce acest duh și-a pierdut prin nesupunere slava lui cea de lângă Dumnezeu.

O, omule fără de cârmă peste pașii tăi! Auzi-Mă! Auzi-Mă când îți grăiesc ca să te deștept pentru duhul înțelepciunii supunerii, căci înțelepciunea supunerii i-a făcut sfinți și preaiubiți Mie pe atâția oameni mici și mari care și-au dat ale lor la săraci ca să se lepede de sine și să se facă ei locaș al Meu pe pământ, și nu și-au împărțit ei bogăția și adunătura lor cu gând să se semețească înaintea Mea cu faptele lor bune, ci au făcut așa pentru lepădarea de sine a lor, pentru ieșirea lor de sub apăsări, ca să fie ei apoi fără sarcini și ca să Mă poată primi pe Mine în ei apoi cu bogăția iubirii Mele și a supunerii Mele de Fiul al Tatălui Savaot. Nici un bogat nu împarte bogăția sa la cei bogați care au ca și el, ci o împarte la cei ce nu au bogății, la cei săraci, ca să scape ei apoi de sarcina cea grea a iubirii de sine, care îl robește pe om atât de nemilos. Așa și Eu lucrez, și Îmi împart bogăția slavei Mele la cei săraci cu duhul, ca să scap de sarcina Mea cea grea a iubirii Mele pentru om, care Mă apasă atât de nemilos când n-am cui s-o dau, când n-am cu cine s-o împart, când n-am pe cine s-o așez ca să fie ea

împărțită și iubită și să-i fie omului de viață și să Mă slujească de-a dreapta Mea omul, iar de-a dreapta Mea este supunerea, calea cu Dumnezeu. Amin.

Eu sunt calea, omule! Eu, și nu tu! Nu te mai încrosnia cu cele ce pier. Apleacă-te să-Mi auzi duhul învățătorii cu care Mă scutur peste pământ ca să Mă audă tot omul, căci Eu Mă împart prin cei ce Mă împart și care sunt trimișii Mei spre tine, ucenici cu suspin ca și al Meu pentru omul care își are de-a dreapta sa voia liberă, voia sa pentru el, dar Eu din nou îți amintesc și spun: cei ce au voia lor, aceia pier prin ea, iar cei ce au voia Mea, aceia trăiesc și sunt. Amin, amin, amin.

— **O**, Bunule Învățător! În ziua mea de pomenire facă-se voia Ta în voia mea, căci voia mea este să spun și eu poporului Tău de azi și oamenilor de pe pământ, că Tu ești dulce și ești fructul vieții și ești voia sfinților, care au împărțit sarcinile lor la săraci ca să aibă ei lepădare de sine întreagă și să se facă locaș al strălucirii Tale în ei, o, dulce Învățător, căci dulce este învățătura Ta, dar oamenii își înghit amarul lor și nu știu ce fac dacă fac așa, și nu au înțelepciunea supunerii cei ce se dau spre voile lor. Eu am fost uceniță cu suspin ca și al Tău și am dorit cu dor lepădarea de sine ca să mă așez de-a dreapta Ta pentru supunere, pentru voia Ta în voia mea, și am rămas pe pământ pildă de sfințenie și de iubire a Ta în trupul, în sufletul și în duhul meu, și am fost omului învățătoare prin cele în mine plăcute voii Tale, și n-am voit să mă scrii în cer cu nici o faptă bună, decât cu lepădarea de mine însămi și cu odihna Ta în mine, căci Tu ești Împăratul Cel fără de țară și fără de casă dacă omul nu se supune Ție ca să se facă adăpost al Tău. Durerea Ta se sfărâmă în Tine și în sfinții Tăi, căci omul nu poate pe pământ până nu-și face voia. Dă-i poporului Tău de azi înțelepciunea supunerii, Bunule Învățător, ca să-l ai Tu mereu pe el fiul Tău. Amin, amin, amin.

— **A**șa voiesc să fie poporul Meu de azi, fiu cu Tată să fie el, o, ucenița Mea cea cu suspin ca și al Meu, căci tu și toți cei care au iubit duhul supunerii prin lepădare de sine, ați judecat lumea, căci scris este: «*Sfinții vor judeca lumea*», și nu poate spune lumea că nu a avut învățătura și puterea să fie ea voia Mea.

O, copii din porți, cu suspin ca și al Meu în porți! Ce puțin sunteți voi văzuți! Eu vă acopăr pe voi și slava înțelepciunii Mele din voi, ca să pot încăpea cu voi pe pământ. Dau să-i ajut pe mulți să priceapă înțelepciunea supunerii sfinte și deșertăciunea voii libere, și privesc pe pământ ca să văd, și nimeni nu știe să vă vadă pe voi și bogăția Mea din voi pentru om. Aș vrea mereu, mereu să vă am plini de putere și de pace și de dulce ca să pot Eu vorbi cu voi, și cu poporul Meu apoi, nu numai cu voi, atâtea cuvinte care rămân între Mine și voi cu adâncă lor înțelepciune pentru viața și priceperea omului pierdut din Mine pentru voia sa însăși. Voi grăi mult acestui popor și la tot omul și voi da să-i fac pe mulți să poată cu înțelepciunea supunerii care nu cere pentru omul însuși, căci sfinții s-au așezat în lepădare de sine și s-au făcut supunere pentru voia lui Dumnezeu și mereu au judecat ei lumea care se face voie a ei. Eu sunt dulce în cei dulci Mie, dar cei ce nu se fac voie a Mea, nu-i pot vedea pe cei sfinți în care Eu petrec pe pământ.

Mereu, mereu voi aduce peste tine învățătura supunerii și înțelepciunea ei, poporul Meu, iar tu învață-te să iubești și să grăiești ca Dumnezeu, ca să se vadă din cer și de pe pământ că tu ești fiul Meu și că stai de-a dreapta Mea, lucrând lucrare ca și a Mea, iubind înțelepciunea vieții, supunerea sub voia Mea. Amin.

Taina Mea cea sfântă îți împart Eu ție, poporul Meu, și spun așa: înțelepciunea supunerii sfinte este iubirea cea de sub cruce, popor al milei Mele. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2006

*Sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie,
izvorătorul de mir*

Taina supunerii sfinte: viața cea cu învățator. Nu este sminteală între cei ce sunt ai lui Dumnezeu. Învățători pentru sfințirea foisorului nou.

Mă aplec din cer și până pe pământ, și aplec cerul și cobor cu hrană de cuvânt pentru cerul Meu, pentru sfinții Mei, și pentru poporul Meu cel din mijlocul lumii, ca să-l povățuiesc pe el mereu cu graiul gurii Mele, iar el să ia din gura Mea și să îplinească așa cum Eu grăiesc, ca să-Mi fie el Mie fiu, iar Eu lui să-i fiu Dumnezeu, căci Dumnezeu este Cel ce Se apleacă spre făptura Sa ca s-o facă pe ea după asemănarea Sa și să aibă Domnul adăpost în om pe pământ. Amin.

O, sunt tare, tare îndurerat de la om! Omul nu vrea să se facă după asemănarea Mea. Am făcut omul după chipul Meu, căci am zis, Eu și cu Tatăl: «*Să facem om după chipul și după asemănarea Noastră, să-l facem pe om stăpân peste toate; și a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat și femeie*».

Am făcut și bărbat, am făcut și femeie când am făcut omul, și am zis să fie ei chipul lui Dumnezeu. O, atât de mult S-a umilit Dumnezeu când a făcut omul, și l-a făcut pe el după chipul Său, dar omul a rămas dator să se facă după asemănarea lui Dumnezeu și să-l fie Domnului casă, căci pentru ca să-Mi fie Mie casă l-am zidit pe el, și ca să Mă mărturisească el apoi pe Mine și nu pe sine. Dar iată, poporul Meu, de șapte mii de ani M-am mângâiat cu îngerii, care nu-și au voia lor, ci au numai voia Mea, și apoi M-au mângâiat sfinții, care s-au făcut Mie locaș pe pământ între oameni ca să mărturisească ei umilința Mea și umilința lor, prin care Eu am încăput în ei, și ca să mărturisească ei credința lor în Mine și adevărul ei și puterea ei, cu care ei îi rușinau pe toți cei potrivnici și necredincioși și le arătau lor adevărul lui Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat.

O, poporul Meu, Eu după ce l-am făcut pe om cu mâna Mea dumnezeiască, el nu M-a mângâiat, și a rămas dator Făcătorului său. A rămas omul dator să se nască din Dumnezeu ca să fie omul după asemănarea lui Dumnezeu, umilit ca Dumnezeu, și nu stăpân peste toate și atât, căci omul stăpânește peste toate câte sunt vii între pământ și cer, dar nu poate să le dea viață și să le hrănească așa cum Eu le hrănesc la cererea lor, căci toate ființele vii, Mie Îmi cer hrana lor, și nu omului îi cer ele. O, nu numai stăpân trebuie să stea omul, ci trebuie să se facă el după asemănarea Mea, după umilința Mea cu care l-am făcut pe om după chipul Meu. Omul trebuie să se nască din Dumnezeu, așa cum mama Mea Fecioara s-a născut din Dumnezeu la cuvântul lui Dumnezeu prin trimisul lui Dumnezeu, căci proorocul David a rostit din vreme pentru ea și a zis: «*Ascultă, fiiică, și vezi, și uită poporul tău și casa părintelui tău*», și s-a făcut Fecioara după asemănarea Mea și s-a născut din Mine, Cuvântul lui Dumnezeu, iar Eu M-am născut din ea, și unii altora Ne-am fost casă, și voia lui Dumnezeu am fost, și s-a împlinit cuvântul cel de la început, și s-a născut om după asemănarea lui Dumnezeu, bărbat și femeie, din cuvântul lui

Dumnezeu născuți, căci Eu sunt născut din Tatăl și nu sunt făcut, ci sunt Ființa Tatălui, iar El este ființa Mea, și de o ființă suntem Eu și Tatăl. Amin.

O, poporul Meu, lucrarea Mea cu tine este ca să-l nasc pe om din Dumnezeu și ca să se facă omul voia lui Dumnezeu, așa cum sfinții s-au făcut pe pământ voia lui Dumnezeu și L-au mărturisit pe Dumnezeu înaintea oamenilor, căci credința lor era cu putere și cu duh dătător de viață în ea pentru ei. S-au făcut sfinții locaș al lui Dumnezeu și au fost ei asemenea Mie și M-au văzut și M-au iubit și M-au mărturisit împărțindu-Mă oamenilor cu cuvântul și cu fapta credinței lor. O, poporul Meu, Eu sunt Dumnezeul sfinților, iar sfinții sunt poporul Meu pe pământ, și apoi în cer, poporul Meu, căci sfinții sunt cei ce-L mărturisesc pe Dumnezeu pe pământ și în cer fiindcă sunt născuți din cer, și după asemănarea Mea sunt ei pe pământ și în cer. Amin, amin, amin.

— **S**untem casa Ta, o, Doamne, în cer, așa cum și pe pământ Ți-am fost adăpost, căci Te-ai sălășluit în noi cu durerea Ta cea pentru omul care a rămas numai trup, Doamne. O, Tu nu mai găsești om care să vrea să-Ți fie casă acum, la vremea venirii Tale cu judecata făpturii, Doamne. O, Tu nu mai găsești adăpost în om, căci omului îi trebuie fericire, nu durere, Doamne, iar Tu ești tare, tare îndurerat și nu găsești om care să-Ți fie casă, dar vai omului care-și caută fericirea lui și, iarăși, vai și aceluia care-și caută chiar pe calea Ta fericirea lui când Tu ești atât de îndurerat de la om, Doamne! Noi, sfinții Tăi, am iubit să-Ți fim Ție casă, și nu nouă, Doamne. Noi Te-am mărturisit pe Tine, nu pe noi, Doamne, și apoi Tu ne-ai mărit dovedindu-ne fii ai Tăi, fii după asemănarea Ta, voia Ta, precum Tu ești voia Tatălui. Dar cum vrea omul cel credincios să fie fiu al Tău? Crede el, oare, că poate fi fiu al lui Dumnezeu dacă el nu se naște din Dumnezeu și apoi să fie după asemănarea lui Dumnezeu, după umilința lui Dumnezeu?

O, Doamne, o, Doamne, o, Doamne, credința fără de faptele Tale dumnezeiești în om și din om, este credință fără de viață, fără de faptă, Doamne. Poporul Tău de azi trebuie să înlesnească închinarea lumii pentru numele Tău purtat de el, și să spună apoi lumea așa cum a spus ucenicul Nestor rugându-se Ție ca să-l faci biruitor necredinței păgânilor din vremea mărturisirii mele pentru numele Tău cel sfânt, căci mucenicul acesta a zis așa: «*Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mi mie să birui păgânia*». Amin.

O, popor al cuvântului Sfântului sfinților! Tu scoală-te cu tărie și arată-ți iubirea ta de mireasă născută din Mirele tău, Care Se dă ție cuvânt atât de mult pentru nașterea ta mereu, mereu din Dumnezeu. Ridică-te mare, mai mare ca sfinții, și fii după asemănarea lui Dumnezeu, căci Domnul S-a umilit până la pământ și a făcut omul după chipul Său când l-a făcut. Stai sub duhul umilinței de duh, cel mai puternic duh, și te apleacă mereu prin acest duh, ca să fii asemenea Mirelui tău, Care S-a aplecat ca să te facă pe tine mireasă a Lui și cunună a sfinților Lui la vremea de sfârșit. Iar Tu, Doamne, fă-Te voia celor ce se fac pe ei înșiși voia Ta, așa cum noi, sfinții Tăi, ne-am făcut, și învață-l pe om duhul și darul cel sfânt al supunerii sfinte, al vieții sfinte prin supunere, că nu este de nici un preț viața sfântă în om dacă omul nu are peste el învățator, așa cum Nestor, ucenicul cel jertfit pentru numele Tău în vremea mea, a avut de învățator peste el puterea credinței mele și numele meu lângă numele Tău când el s-a mărturisit lumii fiu al Tău prin mărturisire, și iată puterea cea bună în fiii lui Dumnezeu, ea așa lucrează, și prin altă față ea nu poate să ajungă

la Dumnezeu, Doamne. Vai celui fără de stăpân pe pământ! Toți sfinții Tăi au avut spre Tine stăpân pe pământ, și altfel ei nu puteau pentru numele Tău și nu ajungea până la Tine fapta credinței lor. Ajută-l și învață-l și dă-i putere din puterea Ta mereu, Doamne, poporului Tău, ca să lucreze el ca Tine și după povața Ta și ca să fie el fiul Tău, precum Tu, Doamne, ești Fiul Tatălui Tău și Dumnezeu al sfinților Tăi. Amin, amin, amin.

— **O**, mărturisitor iubit și minunat! Eu sunt Cel minunat întru sfinții Mei și între sfinții Mei. Amin. Iar acum stăm la masă de iubire și de prăznuire de sfinți cu tine, popor al cuvântului Meu, și merg înaintea apoi cu cuvântul Meu de azi, ca să rostesc prin el pe cele ce Eu azi voiesc să grăiesc ție, căci voiesc să-ți spun rânduiala Mea spre tine pentru sfințirea și însemnarea noului mărgean, foișorul cel nou zidit pentru lucrul Meu cel cu ucenici și peste ucenici, poporul Meu, căci facerea Mea este cu Mine și o dau pe ea celor ce o iubesc pe ea, și lucrez aceasta cu ucenici și prin ucenici, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Rostesc acum cuvânt de întărire în veghe și în iubire între voi și în voi pentru ascultarea voastră de Dumnezeu, căci ascultarea de Dumnezeu este viața cu Dumnezeu și încredințarea mereu că sunteți ai lui Dumnezeu pe pământ, fiilor. Între frate și frate când este Dumnezeu prin ascultare de Dumnezeu, atunci frații se zidesc unii pe alții în Dumnezeu, și fac aceasta cu încredințarea că Dumnezeu este de-a pururi pentru toate câte ei lucrează și pot, căci Domnul este Cel ce poate, iar ei sunt voia Lui și mișcarea Lui. Amin.

O, poporul Meu, mare și plăcut este pentru cer omul care se face voia lui Dumnezeu pe pământ, și care știe cum vine spre el voia lui Dumnezeu, și cum vine el spre voia lui Dumnezeu. Aceasta este o iubire pentru care trebuie multă iubire. Iubire spre iubire trebuie să fie între Dumnezeu și om, și între om și Dumnezeu atunci când viața curată și inima și fapta curată se dau lui Dumnezeu din om pentru această lucrare de iubire, și fericit este omul care știe și poate să ia învățătura de la Dumnezeu, și care știe cum să fie curat pentru Dumnezeu, dat mereu lui Dumnezeu pentru voia lui Dumnezeu în el. M-a durut mereu, mereu în toți acești ani de cuvânt al Meu peste om, de când Eu, Domnul, acum la sfârșit, povățuiesc pe cel ce vine să audă cuvântul învățaturii Mele peste viața omului, și M-a durut cu dor și cu lacrimi că n-a vrut poporul cel chemat să învețe din învățătura Mea de peste el, iar Eu numai îndurerat am petrecut când îl vedeam pe creștin că se întoarce mereu și iar mereu la voia lui, la firea lui, la mintea lui trufașă, care nu știa să stea în Dumnezeu cu încredințare. Am lucrat plângând cu îngerii și cu sfinții, și am așteptat rodul răbdării Mele, iar acum Eu am sprijin, și Mă așez cu ajutorul lui pe pământ cu planul Meu, căci am fii care nu-Mi întorc voia, iar Eu îi tot întăresc și mereu îi învăț să nu le fie greu cu voia Mea peste ei, ci să fie ei plini de pace, plini de mulțumire că Domnul le dă lor de lucru la planul Lui cel proorocit din vreme, la voia Lui pe pământ acum, când omul nu mai are căutare spre Dumnezeu și spre ceea ce va fi să rămână între pământ și cer, după ce toți și toate își vor primi rodul lor după lucrul lor.

O, poporul Meu, Eu te-am povățuit să duci viață binecuvântată și cu sfială sfântă pentru ea înaintea Mea și în locașurile Mele cu tine, iar aceasta înseamnă voia lui Dumnezeu și pacea supunerii sfinte între tine și Mine, Învățătorul pașilor tăi. O, nu vine omul să învețe să ia învățătura de la Mine, să învețe să fie curat pentru Mine, voia Mea să învețe

să fie mereu omul. Dar Eu te am pe tine pe pământ și mereu grăiesc cu tine, ca să dau vorbirea Mea omului și să știe el că Eu peste tine Mă fac voia Mea și te voiesc în ea pentru Mine și pentru cele ce vor rămâne, iar cel ce vrea să se dea Mie pentru voia Mea în el, acela ia de la voi acest cuvânt și se încredințează Mie prin el și învață prin el ascultarea de Dumnezeu, care înseamnă viața cu Dumnezeu peste om.

O, poporul Meu, mai sunt câteva zile până ce Eu Mă așez la masă de cuvânt cu tine și cu cetele îngerești, care sunt voia Mea în cer sus și pe pământ jos. Am de însemnat și de pecetluit cu cuvântul Meu foișorul cel nou, pe care cu mare lucrare de taină Eu ți l-am dat să-l aduci la vedere, iar tu M-ai ascultat. Acum hai să netezim frumos, frumos, tot ce mai este de netezit la fața acestui mărgean, pe care mai-marii cetelor îngerești voiesc să-l ia în numele lor și să-l slăvească prin lucrarea voastră duhovnicească în el și să-l păzească prin ea, căci lucrul cel duhovnicesc al vostru, aceasta este ceea ce vă păzește pe voi în Mine, și pe Mine în voi, și mare este înțelepciunea celor ce știu să ia lucrul lor de la Dumnezeu peste ei, și nu de la ei înșiși, căci ei sunt ai lui Dumnezeu și fac voia lui Dumnezeu, și nu este nici o sminteală în ei și între ei, și iată, acesta este semnul celor ce sunt ai lui Dumnezeu în ei și între ei, iar această înțelepciune este rodul locuinței Mele în cel ce Mă poartă pe Mine pe pământ pentru înțelepciunea celor ce iubesc învățătura Mea și o păzesc pe ea peste ei.

O, fiilor, adunați-vă toți și lucrați toți și chivernisiți-vă cu înțelepciune timpul care mai este până la ziua serbării îngerilor și însuflețiți-vă puterile cele sfinte, care să vă dea vouă puteri în trup și să neteziți dulce și frumos tot ce mai este de netezit la fața acestui mărgean împlinit pe pământ de Mine și de voi. O, nu vă îndoiiți, nu vă pripiți. Încredințați-vă că Eu, Domnul, pot în voi și din voi, și încredințați-Mă și voi pe Mine că sunteți voia Mea care poate în voi prin Mine și nu prin voi, fiilor. Gătiți frumos și cu pace și cu duh ceresc tot ce mai este de săvârșit la trupul și la duhul acestui foișor, ca să pot Eu să vin în el cu îngerii și să rostesc nume peste el și lucrul Meu în el, căci pentru lucrul Meu cel cu ucenici l-am așezat pe el pe pământ la voi, că Eu am nevoie de lucru sfânt de la voi, de tot mai mult lucru sfânt între Mine și voi, căci ucenicia voastră cu Mine trebuie să aibă numai lucru sfânt în lucrarea ei, numai ascultare, numai facere, fiilor. Amin.

O, copii care Mă așezați în carte, cereți întărire de la Mine peste voi și socotiți bine vremea care mai este și stați în fața lucrului și puneți bună și sfântă rânduială pentru ca să meargă bine toată săvârșirea lucrului care mai este de pus peste noul foișor. Însuflețiți-vă puterea cea de sus în voi și împărțiți lucrul care mai este de lucrat, și hai să așezăm ziua de sfințire și de numire a acestui mărgean, căci Eu pe toate cele din jurul grădiniței cuvântului Meu le-am proorocit din vreme să fie și să se arate.

O, poporul Meu, fii statornic în iubire și în puterea credinței, fiule, că Eu cu tine Mă sprijin, iar puterea ta e de la Mine și nu de la tine, și unul pentru altul lucrăm. O, poporul Meu, voi veni cu sfinții și cu îngerii, și vor veni la masa cuvântului Meu cu voi, vor veni cei care așteaptă învierea. Amin.

O, fiilor, fiți mereu, mereu fiii supunerii sfinte care poate totul în voi, căci Eu așa am lucrat și lucrez înaintea Tatălui Meu, iar Tatăl Mi-a dat toată puterea în cer și pe pământ. Aveți grijă să am putere în voi și să Mă arăt mereu în voi și prin voi cu voia Mea, fiilor. Unii altora să ne slujim pentru voia lui Dumnezeu pe pământ, căci pe pământ e numai voia omului care nu-L vrea pe Dumnezeu cu el.

Hai să lucrăm, fiilor. Eu vă însuflețesc. Bindecuvântată să fie în voi puterea Mea și bunăvoința voastră în lucrul vostru cu Mine pentru așezarea zilei de sfințire și de numire a foșorului cel nou, care s-a arătat acum în grădina întâlnirii. Lucrați cu ascultare și cu dăruire și cu însuflețire pentru ascultare, căci fără ascultare nu este armonie, nu este pace, fiilor. Și lucrați cu iubire, că fără de iubire nu este putere, nu este pace, fiilor. O, lucrează, poporul Meu, căci orice lucrare a ta cu Mine și pentru Mine își are bucuria ei în Mine și în tine, acum și apoi. Această înțelepciune să te cuprindă în ea, și cu ea să înveți să ai și să păzești și să păstrezi după voia Mea și după așezarea Mea calea ta cu Mine, poporul Meu, căci Eu ți-am dat călăuză ca să mergi spre Mine, și prin așa mers al tău Eu te privesc și te aud și te îndemn spre viață atunci când tu cu încredințare lucrezi înaintea Mea iubirea supunerii sfinte și neîndoiala pe calea ta cu Mine, poporul Meu. Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 2006

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Fericiți cei ce se fac locaș al lui Dumnezeu. Cei ce se iubesc pe sine, se leapădă de Dumnezeu. Sfințirea foșorului întâlnirii. Mihail arhanghelul grăiește cu poporul cel de cincizeci de ani. Pilda mierlei și a cucului. Cuvântul cel nerostit al Domnului doare în Dumnezeu și în sfinți.

Sunt înconjurat de slavă de îngeri în coborârea Mea, căci sunt Domnul slavei. Și de ce sunt Domnul slavei? Fiindcă Eu am făcut slava, și cu cuvântul am făcut-o, și ea s-a înființat, și Mă slăvesc îngerii aducându-Mi slavă, cinste și închinăciune în cer sus, și pe pământ jos, și frumoasă este slava Mea în cer și pe pământ, dar omul Mă iubește atâta de puțin și Mă cunoaște atâta de puțin, iar slava toată a cetelor îngerești nu-Mi pot ține trupul în slavă, și Mă cobor cu el pe pământ la om ca să-i spun lui că pentru slava Mea am făcut Eu omul la început, și că plâng îngerii că omul s-a smuls de sub slava Mea, de sub puterea Mea, și Eu vin ca un pribeag după el pe pământ și-i țin calea și Mă plâng lui ca să-i stărnesc mila și să Mă ajute să-l am pe el casă a Mea, lucrare a Mea între cer și pământ.

Stau deasupra cu oștirile cerești, pe munții Mei îngerești, și cuvintez peste ziua de serbare a îngerilor și înconjur slava ei și intru în carte cu slava cuvântului Meu de azi, iar porțile Mi se supun, căci sunt Domnul slavei. Amin.

O, cum să fac să nasc pentru Mine inima omului? Să aibă și omul supunere cu iubire în ea, cum să fac? Ca un Dumnezeu a toate câte sunt, Eu Mă întreb cum să fac cu omul ca să-l am pe el fericire a Mea și să-și capete fericirea omul? Nu poate omul să-și capete fericirea până nu-l am Eu pe el locaș al fericirii Mele, casă a slavei Mele, nefăcută de mâna, așa cum Eu sunt.

Iată, cu slavă vin când vin. E vremea să vin, și de aceea vin, și de aceea am venit și vin, dar e vremea să caute omul la fața Mea, la viața Mea în el, ca să fie el după chipul și asemănarea Mea, și de aceea M-am făcut cuvânt peste om. De două mii de ani i-am spus omului că vin curând, și tot de atunci îl aștept pe om să se facă el locaș al venirii Mele, căci nu Domnul, ci omul trebuie să vină.

O, popor român, hrănit cu atâta râu de cuvânt prin slava venirii Mele la tine acum! O, popor care ai stat și care stai la gura izvorului cuvântului Meu care Mă aduce la tine! O, popor purtat în carul Meu de slavă! Omul până nu-și capătă mântuirea nu-Mi poate vedea și primi slava. Omul trebuie să se

facă după asemănarea Mea ca să Mă poată vedea, ca să Mă știe cât de mult sunt și lucrez în preajma lui, ca să Mă aibă el de Dumnezeu prin supunere, ca și îngerii Mei, care Mă slăvesc în cer sus, și pe pământ jos. Nu numai îngerii Mei, ci și omul trebuie să fie în cer sus, și pe pământ jos, deodată, iar Eu am venit să-l fac pe om să poată aceasta. O, dar ce puțin Îl vrea, ce puțin Îl înțelege omul pe Dumnezeu! Nu numai Eu trebuie să-l ajut pe om, ci și omul trebuie să Mă ajute pe Mine pentru mântuirea lui, căci după ce Eu l-am făcut pe el, el nu M-a mai ajutat, ci s-a supărat pe Mine după ce a greșit, după ce n-a mai iubit ascultarea de Tatăl, cuvântul Tatălui său, așa cum îngerii îl ascultă și îl împlinesc pe el în cer sus, și pe pământ jos.

Sunt peste tine cu sărbătoarea îngerilor, o, cetatea Mea cea mică de pe pământ! Am bătut la porțile tale, Ierusalime român, iar ele Mă primesc, și iată, îi dau omului hrana cuvântului Meu, slujită de îngeri, precum Eu sunt slujit. Mai-marii oștirilor îngerești, Mihail și Gavriil, Îmi cuprind în aripile lor slava zilei lor de sobor, căci îngerii sunt cei fără de trup și sunt cei ce Mă țin nevăzut, înconjurându-Mă cu cetele lor și fiind ele slava Mea, slava pe care au văzut-o de demult proorocii și sfinții și au lăsat-o de credință oamenilor ca să vină oamenii spre dragostea Mea cea nepătrunsă de ei, spre Mine, Cel ce sunt iubire din iubire, ca să-l fac și pe om după asemănarea Mea și să-i dau lui din slava Mea.

Bindecuvintez intrarea îngerilor Mei pentru sărbătoarea lor în mijlocul tău, poporul Meu de azi. Amin, amin, amin.

— **G**rija toată să o lepădați, voi, cei adunați acum la albia râului vieții, iar noi, căpeteniile de peste oștirile cerești, vă învățăm acum pe voi cum să beți și cum să-L cunoașteți pe Dumnezeu. Faceți-vă voie a Lui dacă beți din gura Lui, și așa Îl veți cunoaște pe El în voi. Ca și noi pe voi, așa să-i învățați voi pe cei ce vin să bea din izvorul Domnului. Fiți pildă de viață și de iubire cerească, și cu ea să luminați calea omului spre Domnul slavei. Cel ce nu-L vede pe Domnul, acela nu cunoaște iubirea și nici lucrarea ei, iar cei ce-L văd pe El, sunt nevăzuți, ca și lucrarea lor cea din cer, precum Domnul nevăzut lucrează tainica Lui lucrare, de la facerea cerului și a pământului și până la iarăși facerea lor, iar fără îngeri nimic n-a lucrat El, căci așa este Dumnezeu, și de aceea I se pleacă Lui tot și toate, iar îngerii sunt voia Lui și puterea Lui și cuvântul Lui. Aduceți-vă jertfă de supunere Lui, precum îngerii se aduc Lui pentru slava Lui, și veți vedea atunci că Domnul este cuvântul cel de peste voi. Nu cereți semne și minuni, căci oștirile slăvilor cerești vă așteaptă pe voi zi și noapte să vă desăvârșiți și să fiți voi înșivă semne și minuni peste pământ și cărare a oamenilor spre Domnul. Nu numai cei ce au trecut cu trupul trebuie să vadă desăvârșit slava și adevărul Domnului, ci mai vârtos cei vii trebuie să poarte această putere în ei ca să vadă prin ea. Suntem în sărbătoarea noastră veniți cu cei adormiți, care așteaptă de la voi vestea Domnului, cea din urmă strigare pentru învierea cea mare, căci Domnul Se face la voi cuvânt. Aduceți Domnului slavă și cinste, precum noi, îngerii Lui, lucrăm, și dați-vă Lui ucenici destoinici, cu care să destupe izvoarele căutărilor cerești în orice suflet de pe pământ, dar nu uitați lucrarea îngerilor lui Dumnezeu în cer sus, și pe pământ jos, căci nu este iubire de Dumnezeu în om, decât prin ascultare ca în cer, ca între îngerii lui Dumnezeu între ei și Dumnezeu. Contopiți-vă cu veghea și căutați calea dorului din voi, calea pe care vine Domnul la voi și vă presară cuvânt de împlinit și de iubit. Cel ce are iubire, să-L iubească pe Domnul cu iubire ca și a Lui, și nu ca a omului, căci omul, pentru iubirea lui s-a lepădat de Dumnezeu și n-a știut ce a

făcut, și n-a mai știut omul pentru ce l-a făcut pe el Dumnezeu.

Duhul celor ce dorm așteptând, stă treaz acum spre voi, ascultând glasul Domnului prin îngerii Lui, și vă spun și ei așa:

— **O**mul, pentru iubirea lui n-a știut când s-a lepădat de Dumnezeu și n-a știut cât L-a pierdut pe Dumnezeu. Și după ce n-a mai știut de la Dumnezeu, a știut de la el omul, și s-a făcut pentru el Dumnezeu care știe, și așa L-a pierdut omul pe Dumnezeu și a rămas fără adăpost pe pământ, și a trăit prin puterea lui.

Noi, cei ce am lăsat trupul, privim la stricăciunea care s-a așezat peste pământ și peste om, și așteptăm pe Domnul, Care să deschidă ochii omului, și ca să vadă ce a fost să fie și ce este omul, și ce va fi să fie după ce Domnul va rosti din nou cu milă și iubire cuvântul cel pentru începutul zidirii din nou a lumii și va zice: «Să fie lumină!», și ea va fi, și ea iarăși va fi, și va vedea din nou omul, și va vedea omul prin ea și va plânge ca îngerii și ca sfinții și va da, prin suspinul lui cel umilit, slavă, cinste și închinăciune lui Dumnezeu, căci Domnul a făcut slava. Amin, amin, amin.

— **I**ată glasul îngerilor, și iată glasul celor ce se apleacă spre înviere, și, iarăși, iată glasul Domnului, înseninând cerul și pământul și dând mângâiere și putere făpturii toată, căci făptura așteaptă pe Domnul ei. Așteaptă-L și tu, omule pribeag, și învață de la Domnul Cuvântul cum să-L cunoști pe El, căci El umblă după tine ca să te ia în El. În casa Tatălui Lui sunt multe locașuri, dar El voiește pentru cei ce se alipesc Lui să le pregătească loc lângă El și în El, căci vai celor ce vor rămâne în afară de Domnul!

O, Doamne, îngerul Tău și tovarășul lui aduc Ție mângâiere cu supunere pentru dulce Duhul Tău, cu Care ai încununat în ziua aceasta lumea îngerilor Tăi. Pace Ție! Pace Ție! Pace Ție! Amin, amin, amin.

— **V**oi sunteți pacea Mea și sunteți slava Mea cea nevăzută, căci sunteți cei fără de trup, și sunteți, și Mă acoperiți ca să nu Mă vadă omul care nu este asemenea Mie. O, să nu zică omul că nimeni dintre oameni nu Mă vede. Lucrarea Mea e tot atât de tainică și de nevăzută ca și slava Mea cea acoperită de oștirile cerești. O, să nu zică omul că nimeni dintre oameni nu are iubire. Iubirea Mea din om e tot atât de nepătrunsă și de neștiută a fi, ca și slava Mea cea nevăzută de omul cel necuprins în ea.

Voi, cei ce v-ați purtat pașii spre ziua îngerilor Mei în cetatea Mea de pe pământ, cereți la Mine ca să primiți, cereți inimă nouă, duh nou, trup nou și putere nouă pentru viața Mea în voi, pentru inima Mea în voi, căci inima omului îl duce pe el pe cărări amare Mie și lui, și nu-i spune omului ce va fi după ele. Vă învăț din nou, și nu-Mi este greu să vă învăț mereu să învățați lucrarea dragostei, căci ea nu este ajunsă în firea omului, și trebuie să învețe omul s-o poarte și să facă în el roadele ei, căci pe toate ale mântuirii omului le poate ea, și ea nu-l lasă pe om să cadă din ea în părți. Când vedeți că ea nu are față și lucrare în voi și între voi, luați atunci cartea ei și lucrați după ea lucrarea ei, lucrarea dragostei, lucrarea lui Dumnezeu în voi. Nu este iubirea lui Dumnezeu iubirea omului, nu este. Iubirea este altfel decât știe omul că este ea. Căutați să umblați pe calea ei și să învățați ca ea și nu ca voi lucrarea ei. Un ceas, și se va desface slava Mea în ochii celor ce au spus că iubesc, și aceștia vor sta față în față cu slava Mea, cu iubirea cea din Dumnezeu, și omul își va vedea în ea fața și va ști ce înseamnă omul și ce înseamnă Dumnezeu, și va ridica omul rugă înaintea Mea ca proorocul care se deschidea Mie zicându-Mi: «Mântuiește-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios, și din pricina aceasta s-a

împușinat adevărul de la fiii oamenilor, care, fiecare a grăit deșertăciuni către aproapele său, cu buze viclene în inimă și cu cuvinte rele în ea, căci când se ridică peste mulțimi oameni de nimic, se înmulțesc peste tot nelegiuții și lucrul lor cel rău».

O, învățați să beți de la Mine și să fiți, și să-Mi faceți Mie odihnă și voie a Mea în voi. Apropiați-vă și beți cu folos. Veniți și beți și luați din iubirea Mea și dați de pe voi iubirea voastră, căci iată, nu este adevăr la fiii oamenilor și nu mai este cel cuvios între ei care să-i cheme pe ei și să-i oprească de la deșertăciunile lor. Învățați calea cu ascultare pe ea, dar mai mult învățați iubirea lui Dumnezeu în voi, și prin ea să vă lucrați vouă asemănarea cu El. Amin. Eu am venit și vin, căci am spus: «Vin curând!». De două mii de ani am spus: «Vin curând!». Și am venit și vin, și omul nu vede și nu aude și nu știe venirea Mea și umbletul Meu după el, căci omul pribegește pe cărările lui, și nu este cel cuvios între oameni care să-l strige pe om să vină la venirea Mea, să vină la ea la strigarea Mea, căci Eu vin, și am venit, și voiesc să las descoperit acest tainic drum al Meu după om.

O, omule, caută inima Mea. Ea are în ea tot adevărul. Ia din ea, și apoi lasă-te luat în ea, căci ea este locașul celor ce Mă iubesc. În ea se stă ca Dumnezeu, și nu ca omul. În inima Mea, numai cei fără răutate ajung, și se fac ei prunci în ea, și pe unde merg ei, cu casa lor merg, și în ea rămân, și în pacea Mea viețuiesc ei în ei și între ei. Amin.

E mare sărbătoare de îngeri în cetatea Mea de nou Ierusalim de pe pământ. E tare dulce slava celor fără de trup, care acoperă trupul Meu între voi, copiii care ați pregătit ziua serbării îngerilor în mijlocul poporului Meu. Acum să-i învățăm iubirea Mea pe cei care au umblat cu pașii lor până la Mine și până la voi, și apoi, slobozindu-i, să pecetluim cu cuvânt ceresc foisorul cel nou, lucrat pentru lucru de ucenici, și să punem peste el pe îngerul Meu și să-i așezăm nume, fiilor. Harul îngerilor îi atinge acum pe cei adunați, și la toți cei ce vor lua le va da har, și ei vor lumina. Pace vouă, că sunteți trudiți.

Cei trei fii unși să așeze apoi prin Duhul Meu Cel Sfânt rugăciunea de pecetluire cu sfințenie a foisorului cel nou, și apoi Eu, Domnul, voi așeza în carte cuvânt peste această lucrare, din planul Meu lucrată, din timp proorocită ca să fie. Amin.

O, popor adunat în cetatea cuvântului Meu la sărbătoarea îngerilor! Mergi în pace! Eu te petrec cu îngerii Mei. Dacă dorești pe Domnul, lucrează, și apoi vino la izvor și ia din el, căci Eu, pentru cei ce Mă doresc găsesc sărbători, și cu ele pun masă de cuvânt și de facere peste om. Mergi în pace acum, și nu uita cât bine dă să-ți faci ție Dumnezeu. Amin, amin, amin.

*

Sunt îngerul Domnului. El mi-a spus să grăiesc acum. Amin.

S-a pecetluit cu numele meu foisorul cel nou pentru lucrul de ucenici ai Domnului. Eu voi scrie și voi mărturisi mereu lucrul cel duhovnicesc și ceresc, care se va sui la cer din acest așternut, așezat acum și pecetluit. Amin.

Mi-ai așezat, Doamne, lucrul veghii și al tăriei și al îndemnării și al șoaptei de sus și de jos pentru facere de fii după asemănarea Ta, prin ucenici. Fie ca Tu, aici, să suflă mereu și să încălzești mereu cu Duhul Tău peste cei lucrători din partea Ta, și peste cei lucrați, care vor birui lumea și vor iubi lucrarea facerii peste ei, aplecându-se Ție în acest așternut binecuvântat acum. Amin.

— **M**ihaile, îngere al Meu! Eu, Stăpânul tău, rostesc cuvânt și spun din Tatăl: Bine-cuvântată să fie lucrarea rugăciunii de coborâre a Duhului Sfânt, Care pecetluiește și sfințește acest așternut pentru lucrul Meu cu ucenici și între ucenici, și pentru facere de fii frumoși, după asemănarea Mea. Amin. Și se va numi acest așternut foișorul întâlnirii, foișorul Domnului, străjuit sus și jos, în dreapta și în stânga și la mijloc, de îngerul Meu Mihail, însoțit mereu de îngerul Gavriil, de toți cei întâi peste cetele oștirilor cerești și de toată lucrarea lor cea de la Mine peste acest așternut, așteptat de cei din cer să fie, și care vor însoți clipele sfințite de tot lucrul lor din mijlocul acestor hotare însemnate acum cu semnul sfinței cruci, semnul prin care Eu M-am supus și pe care M-am așezat ca să-i arăt omului cum se stă înaintea lui Dumnezeu, Tatăl Meu, și cum să iubească omul între pământ și cer, căci iubirea este altfel decât știe omul că este ea. Amin.

O, Tatăl Meu, iubirea este cea pe care i-am arătat-o Eu omului când M-am așezat pe cruce cu trupul pentru ca să-l salvez pe om din moartea de până atunci, Tată. O, Tată, cu durere și cu fericirea ei M-am așezat pe cruce pentru om, și omul M-a bătut în cuie pe lemnul crucii, Tată, iar Eu am stat cuminte, am stat supus și ascultător voii omului, ca să Mă dau pildă de iubire înaintea neamurilor de peste tot pământul, Tată. Cel ce nu are supunere și ascultare înaintea Ta, acela este scris cu vrăjitorii, Tată, dar Eu am fost cuminte, ca să nu Mă scrie diavolul cu cei ce sunt afară, Tată, chiar dacă omul așa M-a scris. Când l-am trimis la Ioan pe îngerul Meu ca să mărturisească acesta acum două mii de ani, Eu am spus așa: *«Fericii cei ce-și spală veșmintele lor, ca să aibă stăpânire peste pomul vieții și prin porți să intre în cetate. Afară câinii și vrăjitorii și desfrânații și ucigașii și închinătorii la idoli și toți cei ce lucrează urzind și iubind minciuna»*.

O, Tată, vai celor ce urzesc și iubesc minciuna și care nu cunosc plata ei! Eu însă cu iubire de Fiu Te-am iubit și am iubit, și nu cu iubire de slugă, chiar dacă nici ca pe o slugă trimisă a Ta nu M-a primit poporul care purta numele lui Dumnezeu pe pământ. O, Tată, adevăratul fiu iubitor stă în tatăl cu viața și cu moartea lui, căci din iubire pentru Tine M-am lăsat în mâna omului, Tată, și nu este iubire mai mare ca iubirea cea de fiu între cei ce Te slujesc, Tată, căci fiul are iubire mare și sfântă, și este recunoscător tatălui său, dar sluga poate să-l trădeze, poate să se lepede de stăpânul ei. Pe Mine M-a vândut ucenicul Meu, și prin el Eu am ajuns să fiu ucis, fiindcă el, ca slugă ce era, voia slavă pentru el prin Mine, și o așa slugă nu poate să mai fie recunoscătoare pentru stăpânul său cel credincios ei. Credințioșia slugii nu merge înaintea stăpânului ei ca aceea a fiului, și fericii sunt cei ce, neîubindu-se pe ei lângă Dumnezeu, se fac Lui vase pline de credințioșie până la sânge, așa cum Eu, Tată, Ție Ți-am fost pe pământ, de la nașterea și până la moartea și până la învierea Mea, și apoi până la așezarea Mea în cele ce nu se văd, lângă Tine, Tată, acoperit de îngerul Meu cel fără de trup. Amin.

Binecuvintează cu iubire de tată foișorul acesta, prin cuvântul cel rostit pentru coborârea harului Duhului Sfânt peste el și peste lucrul cel sfânt care se va lucra în el, Tatăl Meu.

Iată, îngerul Meu a fost așezat peste acest nou și sfințit așternut. Amin, amin, amin.

— **I**ubirea este altfel decât știe omul că este ea, Fiul Meu Emanuel. Îndeamnă, tată, și Tu, și îngerul Tău, îndeamnă-i pe cei ce vor fi să învețe iubirea și fața ei, îndeamnă-i să învețe bine și să știe apoi că prin porți se intră în cetate. Dacă poporul cel de cincizeci de ani ar fi voit

să învețe iubirea de Dumnezeu, ar fi scăpat de iubirea de ei lângă Noi, și ar fi avut iubire de fii și n-ar mai fi luat de la Noi avere din cer ca să plece cu ea afară, ca să plece în lume, după ce Ne-a auzit pe Noi la ușă, Fiule scump.

Eu, Tatăl, cu Tine binecuvintez noul așternut acum, și îl înzestrez cu duh de iubire ca a Ta în fiii care își vor pleca în el capul ca să ia în ei asemănarea cu Tine, învățând aceasta prin porți, Fiule blând al Meu. Te aștept, tată, să culegi rod în acest așternut, și să se adune îngerii și sfinții să audă duhul cel lucrător de fii ai cuvântului cel din Noi, căci cu cuvântul suflăm Noi, ca iarăși pe toate să le facem, și ele să fie apoi, și pe vecii să fie, Fiul Meu iubit, întru Care Eu, Tatăl, suspinând și așteptând și răbdând și iubind, binevoiesc. Amin, amin, amin.

— **E**u, îngerul Tău, Doamne, m-am așezat în loc de strajă și de lucru peste acest așternut, și iau aminte la tot cuvântul Tău de peste mine, căci sunt supusul Tău, și cu firea mea cea fără de trup eu Ți acopăr trupul în văzduh și pe pământ, peste tot pe unde Tu Te porți înaintea oamenilor ca să-Ți lucrezi lucrarea. Amin.

Am stat acoperindu-Ți slava în toată ziua de azi a sărbătorii îngeresti în mijlocul poporului Tău, Doamne. Ți-am ascuns trupul și lacrimile feței Tale și Te-am ținut cuprins cu milă îngerească, mângâindu-Ți bucuria durerii și durerea bucuriei, o, Stăpânul meu. Ți-am întărit toată ziua porțile. Le-am întărit și pentru coborârea cuvântului Tău la popor, dar le-am întărit și toată ziua, căci erau și sunt tremurând de toate câte Tu arăți în fața lor spre vedere ca să porți Tu în porți greutatea Ta, căci fără sprijin Tu n-ai cum să lucrezi, n-ai cum să grăiești, Doamne, și nici noi, îngerii, nu avem cum să ne așezăm lucrarea către oameni dacă nu avem pe ce ne sprijini. Drumul Tău cel de cincizeci de ani pe pământ, numai cei ce au ochi pot să vadă cum a fost. Satana, duhul cel potrivnic adevărului Tău, n-a avut pace, dar a avut putere mereu prin neascultarea și nesupunerea celor care au auzit glasul Tău și n-au avut voință să Te iubească pentru Tine și nu pentru ei, Doamne al celor ascultători. Neascultarea și nesupunerea atrag după ele ascunderea, și apoi se arată fața acestora și plata lor, căci duhul vrăjilor și al făcăturilor farmecelor și al turnărilor lor a stat mereu, mereu pe cale în fața și în spatele pașilor celor care au spus că-L vor urma pe Domnul, și mulți din ei au spus, dar n-au lucrat cu ascultare și cu sfințenie ca să fie ei păziți de diavol pe cale și înăuntrul inimilor lor. Când cel tocmit de Tine nu ascultă măcar într-un cuvânt părut mic, se folosește duhul rău apoi de neascultarea lui și sloboade vrăji și farmece prin cei ce dușmănesc calea Ta și pe cei așezați de Tine pe ea, căci cine nu face întregă voia Ta prin acest cuvânt venită, acela e dușmanul Tău și al celor de pe calea Ta, chiar dacă el nu voiește așa, chiar dacă el nu se așteaptă să iasă cu durere pe Tine și pe poporul Tău neascultarea lui, așa cum nici ucenicul Tău cel vânzător nu a putut crede că Te vinde atunci când lucra cu cei faloși ai templului, ducând la ei despre Tine.

Iată, taină rostesc, Stăpâne, peste poporul cel adunat azi la sărbătoarea îngerilor Tăi: neîubirea de Dumnezeu a celor ce vin pe cale cu Domnul, aceasta vine când cel ce stă la învățat nu-l iubește pe cel prin care Domnul îi dă lui învățătură de viață pentru duh de ascultare și de supunere apoi. Aceasta a fost taina cea neînțeleasă a iubirii cea de sus, și pe care poporul cel chemat n-a pătruns-o cu inima și cu mintea pentru ca să crească și nu să scadă credința și statornicia și credințioșia atâtor suflete care au dat să vină și n-au știut cum pe calea aceasta cu Domnul acum pe pământ.

Revoltă și răscoală se iscă între cei împreună pe această

cale atunci când inima din creștin nu are lepădare de sine în toți la fel. Lepădarea de sine aduce lucrarea păcii între frați, iar unde nu este ea, se stârnește revoltă și încurcătură de lucruri, și Domnul stă fără putere în părți, și poporul cel de pe acest drum s-a abătut mereu în părți, și au fost căderi, și au fost ridicări și iarăși căderi, și calea a fost grea pentru cei statornici, așa cum este și azi, căci Domnul este și azi cu tot cuvântul Său în mijlocul poporului cel sfânt prin ascultare și prin supunere, iar cel ce nu este așa, nu este fiu al poporului Său, și se face acela prilej de răbdare și de durere a Domnului pe pământ acum.

Iată ce durere a purtat cerul sfânt timp de cincizeci de ani! Glas de înger îți grăiește ție, poporule de azi al acestui cuvânt care aduce pe Domnul la tine. Sunt îngerul Domnului, și am însoțit pe Domnul mereu, timp de cincizeci de ani în coborârea Sa și în unealta Sa, iar astăzi zic: fii ai diavolului sunt numiți cei ce nu fac voia lui Dumnezeu, cei ce fac voia lor după ce știi de la Dumnezeu voia lui Dumnezeu, și aceia se fac apoi cei ce nasc vorbe învrăjbitoare și defăimătoare, micșorându-i prin ele pe cei purtători de Dumnezeu, ca să nu poată face voia Domnului cei ce ar da s-o facă pe ea. În fiecare vreme, în fiecare cetate unde Domnul își ridică fii aleși, cei ce iubesc voia lor în cetate se scoală cu duh de defăimare, venită de la prostie și de la invidie, și cu vorbe mincinoase defaimă și micșorează pe cei ce iubesc sfințenia și pe Domnul lor, iar calea Domnului se înfundă, căci nu mai sunt crezuți și primiți cei care le-ar da oamenilor pe Domnul, din planul Domnului din ei.

Glas de înger îți grăiește ție, popor care auzi din cer cuvânt: pe drumul creștin nu trebuie răscoală, ci trebuie lepădare de sine și iubire între frați; și nu trebuie nemulțumire, căci nemulțumirea stârnește căinare, iar căinarea, acest duh al iubirii de sine, atât cât omul nu poate crede glasul îngerului Domnului care glăsuiește acum, căinarea este vânzare de frate, și niciodată nu duce ea la pace între frați, ci duce numai la vrajbă, la intrigă și la dezbinare și la omorârea Duhului Domnului, așa cum răbdarea și înțelepciunea ei duc la iubire frățască, prin care omul se mântuiește pe el și pe aproapele său din cursa diavolului învrăjbitor, care neadormit suflă duhul semeției peste făpturi, stricând inima și mintea și fața celui fără de minte din cer peste el. Așa își face omul rost de păcat prin căinare, iar diavolul îl scrie pe el, atunci, cu cei vânzători de frați și îl șterge pe el din dreptul împlinitorilor poruncii iubirii de Dumnezeu și de frați, și nu numai pe el îl șterge, ci și pe cel care ascultă de la el nemulțumirea lui, ca unul care ar avea stăpânire care îi dă lui dreptul acesta. Așa durere, așa așteptare a fost la Domnul în urma poporului cel chemat la planul Lui, și care mereu, mereu a stat la hotar și n-a trecut la lucru de ucenic și de fiu, ci a stărnit mereu duhul vrăjilor și al farmecelor, și s-a zdrobit mereu în neascultarea lui poporul care venea și nu venea, dacă dădea să vină.

Sunt îngerul Domnului, și grăiesc de pe această cale de cincizeci de ani a Domnului și a poporului care L-a auzit pe El grăindu-i lui cuvântul vieții. La toți cei ce au străbătut cu pasul, și la toți cei ce străbat și acum cu mersul lor pe calea aceasta a glasului Domnului, eu le spun: Îndurerat și milostiv și îndelung-răbdător este Domnul, ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea și slava și măreția împărăției Lui. Domnul îi păzește pe toți cei ce-L iubesc pe El într-un adevăr, și pe toți cei păcătoși îi va pierde, precum este scris. Domnul îi înalță pe cei blânzi, și îi smerește până la pământ pe cei semeți în duhul lor. Iar tu, Ierusalime, laudă-L pe Domnul, că a întărit în tine stâlpii porților tale și a binecuvântat pe fiii tăi în tine. El este Cel ce pune pace la hotarele tale și-ți dă ție fruntea grâului.

El este Cel ce trimite cuvântul Său pământului, vestindu-Se în tine cu îndreptările și cu judecățile Sale. Laudă-L pe Domnul între sfinți, popor sfințit de cuvântul Său! Laudă-L pe El în mijlocul tău în zilele Lui și ale sfinților Lui! În glas de psaltire, cu suflet temător de Dumnezeu laudă-L pe Domnul și venirea Lui la tine!

Glas de înger îți grăiește ție, popor nou: roagă-te fierbinte, ca să ajungă strigarea ta înaintea Domnului pentru toți cei care au umblat pe calea aceasta de acum a venirii Lui, și au rămas apoi de pe ea. Cere-i la Domnul, întinde-le ancora și fă-i să vină și să se mântuiască de ei, și să se facă ei asemenea Domnului prin ascultare și prin supunere, căci glas de înger răsună azi pentru chemarea lor la asemănarea lor cu Domnul Făcătorul. Amin.

Iar Tu, Doamne al oștirilor îngerești, fă-Te și lor Dumnezeu lor, precum îngerii Te au Stăpân al lor, și dacă vrei, dă-le lor putere să vină la Tine și să Te așeze peste ei Stăpân, iar Tu să-i vindeci pe ei. Amin.

Sunt îngerul Domnului, și sunt îngerul poporului Său cel ascultător, și îl păzesc pe cel ce ascultă de Domnul, iar pe cel neascultător și călcător de acest cuvânt, nu-l păzesc, și nu sunt îngerul celor ce nu-i pot păzi, căci pe cel ce-l stăpânește voia sa, acela își este stăpân, și alt stăpân nu are el.

Sunt îngerul Domnului, și am cheia adâncului, ca să-l păzesc de satana pe cel care se dă pe sine voie a lui Dumnezeu, și pe cel care se întoarce de la întuneric la lumină ca să vadă calea și să umble pe ea. Amin.

Eu, Doamne și Stăpâne al oștirilor îngerești, sun cuvântând să se întoarcă la voia Ta și la înțelepciunea dreptilor toți cei care se pot ridica iarăși dintre cei ce Te-au însoțit în vremea acestei trâmbișări de cincizeci de ani. Dar dacă ei nu știu cum să vină și ce înseamnă să vină, făcă-se voia Ta, căci Tu ai spus acum două mii de ani prin glasul meu peste Ioan: «*Vin curând, și plata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa*». Amin, amin, amin.

Amin zic vouă, celor adunați la sărbătoarea îngerilor: cuvintele îngerului Meu sunt credincioase și adevărate, căci Eu, Domnul Dumnezeu duhurilor proorocilor, am trimis pe îngerul Meu să grăiască. Amin. Eu vin curând, și vin, și tot vin, și fericit este cel ce păzește tot cuvântul Meu, cartea Mea de azi, pe care acum două mii de ani am arătat-o prin îngerul Meu lui Ioan, și prin care am vestit și vestesc săvârșirea tainei lui Dumnezeu, precum am spus prin prooroci. Amin.

Ridică-te, popor chemat, ca să îplinești legea venirii Mele, căci curând, curând vei fi întrebat de ea. Ridică-te să fii după asemănarea Mea, nu numai să vii la izvor și să auzi susurul Meu, căci dacă vii așa, Îmi șubrezești puterea Mea de pe cărare, și vei fi întrebat de ce-ai făcut așa, de ce-ai venit așa? Ridică-te, dar, cum se cuvine, dacă te ridici să vii, căci Duhul Meu în cei din porți a fost mereu șubrețit, mereu vătămat de vorbirile de rău de la cei ce au păcătuit împotriva împlinirii Mele în ei, și au dat aceia vina pe necredința lor în coborârea Mea și în cei ce Mă poartă cu ea peste pământ. Dar nu acesta a fost adevărul, ci adevărul a fost neîmplinirea voii Mele de către cei ce au dat în Mine, căci cine i-au alungat și i-au disprețuit și i-au învinuit și i-au micșorat în mintea multora pe cei ce-Mi sunt cărare acum, pe Mine și nu pe ei i-au pus sub vină aceia.

Vai celor ce dau să facă ceea ce numai Dumnezeu trebuie să facă! Vai celor ce judecă faptele și nefaptele altora, căci numai cei netrebniți n-au teamă să facă aceasta! Neascultarea celor ce au venit, și iarăși s-au întors într-ale lor, aceasta și nu-

mai aceasta a fost vina care a atras mereu, mereu cale diavolului, farmece și vrăji asupra celor de pe cale cu Mine ca să-i tragă de pe ea, căci cel ce nu ascultă pe cale cu Mine, nu este acela pe cale cu Mine, nu este cu Mine, ci este cu el, chiar dacă el altfel spune că este. Cel ce urăște pe aproapele său, pe cel asemenea lui, nu este acela scris cu cei ce-L iubesc pe Dumnezeu, și din această pricină diavolul nu stă nicicum, și aduce și tot aduce împotriviri între frați, iar acestea vin prin semeție, nu prin slăbiciune, și Eu nu-l pot iubi pe cel semeț și rodul semeției lui, și nici el nu Mă poate iubi, de vreme ce numai el, abia el încapă în el cu dreptatea lui, bietul de el. Cum să-i spun Eu, Domnul, unuia ca acesta tot ceea ce ar trebui să-i spun Eu lui? Proorocul Samuel i-a spus din cer regelui Saul, care nu asculta de Dumnezeu, și i-a spus că neascultarea e mai mare și mai înainte păcat ca vrăjitoria, la care regele, apoi, a fost tras prin faptele lui. Dar Eu cum să-i spun acum aceasta celui ce nu ascultă?

O, popor care auzi din gura Mea cuvânt! Iată, tată, de ce am spus Eu pe calea acestui cuvânt de cincizeci de ani că la capătul vremii tot pământul și tot omul va fi urmărit și prins de duhul farmecelor și al vrăjilor de la om la om, și că Eu, Domnul, voi trudi din greu să-l ocrotesc pe cel din planul Meu. O, popor învățat din cer! Cine-și vrea mântuirea, acela și-o zidește adumbrindu-se sub crucea Mea, nemaîndeletnicindu-se cu dreptatea de sine, cu părerea de sine, ci, din contra, căutând el asemănarea lui cu Mine mereu, mereu, minunea pe care Eu, Domnul, aștept s-o văd în om.

I-am spus mereu celui hrănit din gura Mea, să umble în lumină i-am spus. Și de ce, oare, i-am spus așa? Din iubire dumnezeiască i-am spus așa, și pentru că omul ascuns în sine se teme mereu și dă să-și apere mereu, mereu pe omul lui cel ascuns, ca să nu se vadă, ca să nu se descopere întunericul din el. L-am învățat mereu pe creștin să nu vorbească doi câte doi, căci acest obicei omenesc nu-i lasă omului inima curată, ci îl trage mereu, mereu pe om la duh de ușurătate, la duh de femeie, și aceasta este un mare rău între pământ și cer, și este gonire a îngerilor și apropiere a diavolilor, care îndeamnă pe om la ascundere și la nebărbăție. Într-o oștire dacă sunt din cei ce nu ascultă, intră în suferință toată oștirea, și duhul rău îi vatămă pe toți, dacă are cum să intre. Când Adam s-a dat spre neascultare de porunca Mea, el a pedepsit atunci pământul din care fusese luat și întocmit, și de atunci e în suferință pământul și e sub blestem și e sub apăsarea diavolului, și din pricina neascultării omului ispășește pământul și geme în suferință toată firea de pe el.

Te rog, popor care Mă auzi și care poți să înțelegi adâncul durerii dintre pământ și cer, nu uita, nu uita tot ce Eu grăiesc acum: neascultarea unuia aduce suferință peste mulți. Dar Eu te chem la ascultare, popor care ai venit și ai plecat; și tu, popor care ești și care vii, căci Eu i-am spus omului într-una din porunci: «*Să nu fii desfrânat, omule!*», iar neascultarea este desfrânare ca și aceea a fiului care a luat putere și cules de la tatăl său și s-a dus cu ele ca să nu mai asculte, și s-a numărat el cu cei desfrânați. Iată câtă neasemănare este între cel ce face voia Mea și cel ce-și face voia sa, căci Eu când i-am pus la lucru cu ascultare și cu sfințenie pe ucenicii Mei, le-am spus lor să nu poarte cu ei pungă cu bani, ca să fie ei curați în toate apoi, iar cel care a plecat din voia lui de la tatăl său, a cerut să ia cu el parte din ale tatălui său, și apoi el a rămas rușinat, străin și gol, și așa s-a întors, cerând milă și adăpost la curțile tatălui său ca un străin.

Iată ce sărbătoare între cei din cer și între cei de pe

pământ aici! Toată oștirea cerului ascultă glasul Meu. Ceata cea căzută a îngerilor s-a umplut la loc, căci sfinții de pe pământ au venit și vin și umplu locul cel gol, și apoi va fi o zi de bucurie, căci îngerii cei căzuți se vor apleca, iar duhul rău va fi închis în adânc și nu va mai putea. Amin.

Eu, Domnul, am așezat acum așternut sfințit pentru bucuria Mea. Voiesc în acest așternut, în acest foișor, să-și plece capul și să vină cel ce are rod din Mine în lucrarea sa. Voiesc să nu plângă de la nimeni acest foișor care așteaptă Duhul Meu în el prin cei care-L poartă și Îl împart pe El între ei și în părți spre mângâierea Mea. Eu vreau să fac deosebire între cel împlinit și cel neîmplinit, între cel ce Mă vrea așa cum sunt Eu, și între cel ce M-ar vrea așa cum vrea el. Voiesc să văd creșterea celor pe care Eu am prin cine să-l fac pe cel ce iubește să fie după asemănarea Mea prin ascultare. De când Mi-am luat trâmbița la cer, acum douăzeci și cinci de ani, de atunci Eu, Domnul, am voit să încep facerea după chipul și asemănarea Mea a celui care a venit la Mine ca să fie, dar satana Mi-a stat împotrivă și încă Îmi stă.

Am slobozit o pildă prin cei ce-Mi stau porți înaintea Mea acum, și le-am spus lor că poporul care M-a cunoscut prin acest cuvânt n-a putut pătrunde taina fiilor lui Dumnezeu, și mulți au venit, și s-au întors din nou la trupul lor și la seminția lor cea după trup, și n-au putut urma ei pilda Evangheliei fiilor lui Dumnezeu, născuți de sus pentru cele de sus. S-au plâns unii pe alții, unii peste alții cei ce au dat să fie pe cale cu Mine; s-au învățat pretențioși, nemulțumiți, invidioși, și mulți din ei loveau în Mine pentru ceea ce ei nu puteau împlini peste ei. În loc să se teamă de despărțirea lor de Mine, ei se temeau că n-avea cine să le plângă nemulțumirea lor, rătăcirea lor și îndreptățirea pentru ea, și au pățit aceștia ca mierla care s-a îmbolnăvit și care se văita că n-are cine s-o plângă dacă va fi să moară, și plângea, biata de ea, ca s-o audă cucul și s-o compătimizească, iar cucul, venind la ea, i-a fâgăduit că dacă ea va muri, el va veni și, smulgându-și penele, o va plânge pe ea, numind-o soră, iar el numindu-se frate al ei prin bocetul lui de peste ea.

O, așa cum nu se satură tutunul de tutunul din care el trage ca să înghită fumul lui, tot așa nu se poate sătura nemulțumitul de căinare și de clevetire, iar Eu nu știu cum să-i mai spun și să-l deprind pe om cu duhul dragostei cerești, și ca să-l scap pe el de cele străine de acest duh, cu care el ațâță mereu împotrivire peste dragostea dintre frați, dragoste care are în Scripturi fața ei. Fericit este cel ce are ca sarcină această dulce și scumpă comoară, dragostea cea din Dumnezeu în el, împărțind-o pe ea cu duh blând în lături și adunând cu ea rodul ei, și va fi ca Eu, Domnul, să biruiesc peste pământ cu fiii ei și cu fața ei și cu împărăția ei. Amin.

O, copii pe care-Mi sprijin Eu coborârea ca să-i hrănesc pe mulți cu ea! Vă e suflețelul încordat mereu, mereu, încordat de griji și de dureri, iar pacea din voi e mereu zdruncinată, căci vouă vi se cere și din cer, și de pe pământ pentru orice greu, pentru orice sarcină, și vă e greu, și sunteți mici pentru atâta greu. Aveți în sarcină coborârea Mea, și aveți sarcină poporul pe care vreau să-l fac ceresc prin lucrarea Mea cu voi peste el, dar suflețelul și inimioara din voi vă sunt atât de puțin ajutate, și Eu dau să vă ajut așa cum mai pot și cu ce mai pot, căci voi sunteți pe pământ. O, e tare, tare grea sarcina de peste voi, sarcina cea pentru coborârea Mea și cea pentru poporul căruia îi trebuie îngrijire. O, întăriți-vă unul pe altul. Țineți-Mă pe Mine în voi, și așa dați-vă întărire. O, nu cu mâna e greu de lucrat, ci e greu de lucrat cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu, copii trudiți.

Eu, Domnul, vă îndemn să vă fie de pace răbdarea și iubirea și iertarea, fiilor copii. O, de când Mi-am început lucrul Meu cel sprijinit în voi, cu greu v-am putut Eu apăra de apăsări, cu greu am putut alina durerea din voi de la sarcina sub care stați. O, dacă nu a avut, dacă nu are cine vă apăra pe voi de cele ce se îngrămădesc cu apăsare peste voi, nu vă descumpăniți. O, nu vă apărați voi. Vă apăr Eu, fiilor copii. Voi să nu vă apărați în fața celor ce vă apasă, neînțelegând ei ce fac și cum fac Eu cu voi și prin voi pentru om. Ați fost mereu disprețuiți, mereu micșorați de cei ce n-au știut cum să stea în staulul cel pentru fiii lui Dumnezeu. V-am apărat și vă apăr Eu înaintea acestora, căci încă sunt din cei ce vă disprețuiesc cu mintea lor semeață, cu mintea lor de om. O, nici Eu n-am fost crezut și urmat; nici Eu, dară voi! și este scris: *«Dacă pe Mine M-au prigonit, și pe voi vă vor prigoni»*.

Mergeți aplecați, fiilor, așa cum Eu v-am învățat că trebuie să stăm în fața celor tari prin ei, și care nu se scoală ca să meargă drept. O, ce mult, ce mult aș fi vrut să aveți și voi pe cine să vă sprijiniți cu sarcina Mea de peste voi și cu durerea Mea din voi de la neascultarea celor ce au fost și încă mai sunt împotriviți și defăimători, micșorându-vă pe voi pentru cărarea Mea pe pământ prin voi. Dau să-Mi ridic pe picioare poporul care M-a auzit de la început, și pe cei ce v-au hulit pe voi sub sarcina Mea de peste voi. Dau să-l aștept încă pe poporul care a venit, și s-a întors înapoi. Eu milă voiesc de la el, nu jertfă voiesc, căci cu jertfă Mi-ar scoate ochii și Mie și vouă, și ne-ar scoate datori pentru el. Eu milă voiesc, milă pentru durerea Mea de la cel ce a venit și a plecat, și de la cel ce este și nu stă frumos pe calea Mea, și de la cel ce vine ca să ia învățatură acum.

Eu sunt cu mila după om, fiilor copii, căci azi am stat cu voi înaintea poporului adunat la sărbătoare îngerească și v-am suflat cuvânt ca să grațiți lui și să-l îndemnați pe el la trezire întregă. Dar iată, cei ce se apropie de voi când Eu Mă așez cu sărbători în mijlocul curților Mele cu voi, iată, și din aceia sunt din cei care vă slăbesc și vă umplu de temeri și de zdruncin. Aș vrea să fie totul numai după voia Mea în toate petrecerile Mele cu voi, iar duhul rău să stea departe și să nu se mai apropie prin cei semeți și neîmplinitori, căci am nevoie de voi și de pace în voi. O, cu cine să Mă sprijin să pot Eu face așa voia Mea în toate petrecerile Mele cu voi și să țin departe toate slăbirile care dau să vină spre voi?

Acum Îmi odihnesc calea cuvântului și îl punem în carte și îl împărțim pe el. Și voi veni în sărbători, și voiesc să fie numai voia Mea în mijlocul vostru în sărbători, ca să pot merge înainte cu sărbătorile Mele între voi și să am pace în voi și între voi și să puteți voi învăța de la Mine mereu duhul dragostei, neatins din afara voastră de duhul cel potrivnic Mie și cărării Mele cu voi. Luați pacea Mea; desfaceți-vă și luați-o în voi, și apoi lucrați cu ea și pentru ea, și să fiți voi sprijiniți de cei ce învață de la Mine prin voi. Amin.

Slobozim acum duhul celor adormiți, care au stat la masă cu poporul cel adunat. Trâmbița Mea Verginica e plină de cuvânt, și vine ziua ei de pomenire cu poporul, și ea își va slobozi glasul și se va ușura de cuvânt, căci cuvântul care este și nu poate fi rostit, doare în cer și pe pământ, doare în Dumnezeu și în sfinți, doare cuvântul, și omul fuge de durere, și nu are Domnul cu cine să-și sprijine sarcina Sa așa cum face omul când este nemulțumit, când este necăjit.

Fiți odihna Mea, copii însărcinați cu Dumnezeu. Țineți-Mă în voi și stați în Mine prin greu. Amin.

Sărbătoarea îngerilor se liniștește acum, și intră în

cămarile lor oștirile îngerești. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2006

Sărbătoarea de cincisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfințelor Nouului Ierusalim

Lucrarea de fiu este iubire fără de moarte. Cei fără învățatură uită de Dumnezeu. Fericiți cei ce știu să trăiască din Scripturi.

Eu sunt cuvântul învățaturii, și cine Mă ia pe Mine de Învățător al său, acela are viață veșnică în el și cu el, și are nejudecată peste el. Amin.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, Cel ce a făcut cerul și pământul, și sunt supusul Lui pentru lucrările Lui, căci lucrarea de fiu este lucrare scumpă, este iubire fără de moarte, și iată, iubirea este viața cea fără de moarte, iubirea cea curată, viața cea pentru fii, și fericit este cel ce aude cuvântul învățaturii Mele și se face fiu, împlinindu-l pe el cu fiască supunere, cu iubire fără de moarte între el și Tatăl. Amin.

O, popor învățat de Dumnezeu! Am așteptat întărire pentru coborârea Mea, am așteptat la porți cu sărbători, dar tu, popor învățat de Dumnezeu și așteptat să poți pentru Dumnezeu, tu trebuie să nu uiți povața Mea, mereu, mereu povața Mea de peste tine, căci Eu, ca un tată te-am povățuit să ai grijă mare de cărarea Mea spre tine, și să nu pui alte griji ale tale mai presus de grija învățaturii Mele peste tine, căci cel fără învățatura Mea, mereu proaspătă peste el, uită de Dumnezeu, și este scris aceasta în cuvântul Meu care spune așa: *«Cel ce își iubește viața, acela și-o pierde»*, și-o pierde în iubirea de sine, în grija de sine, căci uită de Mine cel ce-și iubește viața, iar Eu, Fiul Tatălui Savaot, mereu, mereu trebuie să-l învăț pe cel ce stă la învățat, iar pe cel ce nu stă la învățat și nu pune peste el învățatura Mea cea pentru fii, pe acela trebuie să-l rabd uitându-Mă neputincios la el, la cel ce nu pune peste el învățatura cea de viață și iubirea Mea din ea pentru om.

O, popor care Mă ascuți, care Mă aștepti ascultându-Mă pentru viața ta! Eu, Fiul Cel veșnic al Tatălui Savaot, suspin între sfinți și între îngeri când nu am putere în porți ca să intru la tine. O, popor cu nume sfânt, să știi că numele cel sfânt de peste tine este numai pentru cel ce alege calea Mea, calea cea cu supunere, lucrarea Mea de Fiu al Tatălui Savaot, căci Eu, venind în sărbători la tine, și-am spus că poporul care a auzit cuvântul învățaturii ieșit din gura Mea timp de cincizeci de ani, avea să-și aleagă din cele două căi pe una din ele. Supunerea și voia liberă sunt aceste două căi, și fericit este cel ce a venit și și-a ales calea cea de-a dreapta Mea, supunerea cea pentru fii, viața cea cu iubire în ea, căci iubirea este mai tare ca moartea, mai tare ca păcatul, și este așa prin supunere, și este lucrarea cea de-a dreapta Mea pentru fii. Amin.

O, mare biruință are cerul când poate să-și lase lucrarea sa peste pământ! O, mare se face puterea Mea când pot să cobor învățatura Mea peste cei ce o iubesc pe ea așteptând-o și împlinind-o apoi peste ei! Și iată, popor cu nume sfânt este numai poporul care se face asemenea Mie prin supunere ca și a Mea înaintea Tatălui Făcătorul, și este poporul care Mă ajută pe Mine să vin, stând el întru venirea Mea, iar Eu stând întru venirea lui, ca să pot Eu fi ajutat de el pentru venirea Mea la el, căci până ce omul nu vine spre Mine ca să Mă întâmpine din văzduh când vin, Eu nu pot să vin să fiu cu omul. Eu nu pot fără om pentru lucrarea Mea peste el, pentru viața lui cea cu iubire în ea, cea fără de păcat în lucrarea ei, căci viața cu supunere este viață de fii, viață din viața Mea în fiii vieții. Amin.

Te întâmpin cu sărbătoarea zilei Mele biruitoare peste pământ, când Eu, Domnul sfinților, am pecetluit pentru Mine și pentru fii grădinița cuvântului Meu și chivotul din ea, poporul Meu. Acum cincisprezece ani M-am înscris Eu pe pământ cu această bunăvestire între cei ce pot să creadă Scriptura venirii Mele cu sfinții, întoarcerea Mea după om, învățându-l pe el să-L cunoască pe Dumnezeu și să-L primească de Învățător al vieții veșnice și de Mântuitor al său, căci Scripturile Mele se împlinesc numai pentru cei ce știu să creadă așteptând vederea lor și tainele lor cele părunse cu vederea Duhului prin cei ce știu să le pătrundă și să se așeze în ele cu viața lor, dându-se Mie locaș.

Între cei din cer este scrisă zi de sărbătoare această zi, zi de biruință a Domnului, zi de lumină peste pământ și peste întunericul de pe el, iar cei ce au văzut și văd această lumină, se scutură de întuneric și se pregătesc pentru înnoire și se fac împlinitori Scripturii nașterii din nou a lumii, învățând de la Mine lucrarea nașterii, lucrarea facerii peste ei, căci cel ce se naște este cel ce se dă spre creștere apoi, și, vrând-nevrând, se supune dacă stă mic cel ce se naște. Vai celui ce dă de gustul voii libere după ce dă să se nască din cuvântul Meu de peste pământ în zilele acestea! Vai celui ce umblă în întuneric după ce Eu am arătat lumină mare, acum, celor din întuneric, învățătura Mea de viață veșnică peste om, calea iubirii, calea cea pentru sfinți, calea cea pentru cei cuminiți. Și iarăși, ferice celui ce știe să trăiască din Scripturi, căci mulți le știu pe ele, și nu știu, bieții de ei, să trăiască din ele împlinindu-le peste ei cu supunere de fii, nesmintindu-se prin toate câte sunt cuprinse în ele, ci întărindu-se din ele prin lucrarea cea de fii, spre mântuirea lor de ei înșiși și spre îmbrățișarea umilinței Mele în ei, căci Eu, prin umilință înaintea Tatălui și înaintea omului, așa M-am așezat Învățător de la Tatăl Savaot peste om. Amin.

Sunt în porți cu sărbătoarea zilei de azi și sunt cu apostolul Andrei, și sunt cu trâmbița Mea Verginica, și sunt cu zeci de mii de sfinți, așa cum este scrisă în Scripturi să fie venirea Mea. Dau să pun putere în porți pentru zile de învățatură a Mea peste tine, popor cu nume sfânt. Așează-te înaintea Mea, și vreau să înveți această lucrare, popor ascultător de Dumnezeu. De șapte mii de ani Eu am vorbit cu folos numai pentru cel ascultător, iar cu cel neascultător Eu am vorbit zadarnic, și e mare, mare suspinul Meu cel de la om, căci omului îi este dulce voia liberă și simțirea lui, iar voia Mea îi este amară omului, și de-a dreapta Mea îi este urât omului să stea. Dar Eu te povățuiesc mereu în sărbătorile Mele cu tine, popor ascultător, și te rog, ca un Învățător supus prin umilința Mea, te rog să-Mi arăți tu că știi cuvântul Meu prin care Eu îți spun așa: așează-te înaintea Mea, poporul Meu. Amin.

Acum, Eu, Domnul, așez duhul sărbătorii în hotarele împărăției cuvântului Meu și, oprindu-Mă o clipă din cuvânt, pregătesc cuvânt de sărbătoare, cuvânt de învățatură de viață, popor ascultător. Așează peste tine zi de rugăciune înaintea Mea pentru învierea din lanțuri a arhiereului Meu Irineu, cel cu care Eu M-am sprijinit în zilele acestea ca să așez pe pământ biserica Mea iarăși pe piatra ei cea dintâi, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 2006

Sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Poporul român este poporul cel nou ales. Omul trebuie să se facă rugăciune. Strigarea Domnului peste arhierii bisericii române pentru dezrobirea arhiereului Irineu.

Învățătura Mea de peste tine este bogăția ta, este masa ta cu Dumnezeu, poporul Meu. Mă așez înaintea ta cu viața cuvântului Meu, și nu mai are nimeni pe pământ ce ai tu pe masa ta, iar tu trebuie să-Mi dai viață Mie în tine, ca să Mă arăt cu tine la cei ce nu știu cum să-L aibă pe Dumnezeu, căci Eu am spus: «*Cel ce crede în Mine, voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui*». Amin.

O, poporul Meu, Mă așez înaintea ta și cuvintez cu tine. Te strâng la masa învățaturii și grăiesc cu tine și te învăț să crezi în Mine, și te învăț să te faci Mie casă, și te învăț să mănânci din masa Mea, și apoi Eu să fiu ființa ta și să Mă arăt ție prin fapta ta, prin cuvântul Meu împlinit în tine, și să vadă oamenii de pe pământ că tu ești fiul Meu, și că Eu sunt Stăpânul tău.

O, poporul Meu, dacă Eu Mă așez înaintea ta, așează-te și tu înaintea Mea, și fă aceasta după plăcerea Mea, după învățătura Mea, căci învățătura Mea îți arată cum s-o împlinești pe ea înaintea Mea. Învăță-te, dar, să crezi în Mine, să crezi că Eu sunt în mijlocul tău cu facerea ta, și că din această masă îl învăț pe tot omul să-L audă pe Dumnezeu cuvânt peste el, și să creadă în viață și să se așeze în ea, iar ea să se așeze în el, că fără Mine n-are cine să-l învețe pe om pe pământ, poporul Meu.

Îmi întăresc porțile. Așa stau Eu înaintea ta, și tot așa să lucrezi și tu, Ierusalime. Mă așez peste tine cu rodul cuvântului Meu cel de acum două mii de ani, căci Mi-am ridicat atunci ucenici de un lucru cu Mine, poporul Meu. Eu în ei, și ei în Mine, așa au lucrat ei dacă s-au făcut rod al cuvântului Meu, și așa sunt cei ce se nasc din cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

Te-ai așezat înaintea oamenilor născut din om acum două mii de ani, Doamne, și apoi ai crescut pentru lucrul Tatălui și ai făcut rod, ai făcut ucenici, iar ei au fost casa Ta și masa Ta și lucrarea Ta în ei peste pământ apoi. Lucrarea de ucenic trebuie să însemne duh iubitor de oameni, iar eu, Doamne, am venit pe pământul român după ce Tu m-ai învățat în Duhul Sfânt, și am adus pe această masă viața cuvântului Tău, sămânța nașterii din nou a omului născut din om, Doamne.

Lucrez ca Tine, că-Ți sunt ucenic. Grăiesc și eu poporului Tău la masa mea cu Tine și cu sfinții în mijlocul lui, căci har din har am luat în noi când Tu ne-ai atins însemnându-ne ai Tăi. Amin.

O, mare este harul lui Dumnezeu în cei ce știu să creadă cu putere și cu iubire în el, popor al învățaturii cea din Dumnezeu. Pe pământ omul învață de la om, iar tu înveți de la Dumnezeu și de la sfinții Lui care s-au făcut slava Lui pe pământ. Învață, dar, și învață cum să înveți. Învață cu sfială, căci Dumnezeu te învață; și învață cu umilință și cu mare iubire, căci cel ce nu învață așa, nu știe unul ca acela să-L arate pe Domnul în el; pe Făcătorul lui nu știe să-L mărturisească pentru ca să creadă oamenii în Dumnezeu apoi, și să vină Domnul să-Și facă din oameni casă și masă pe pământ.

O, popor cu milă bogată la masa Domnului cu tine! Cel ce învață este ca Domnul apoi, iar cel ce nu învață de la masa cuvântului Lui, acela rămâne ca omul. Așează-te înaintea Domnului! Cei ce se fac asemenea Lui, aceia sunt cei ce se așează înaintea Lui, și aceasta înseamnă să se așeze omul înaintea lui Dumnezeu. Tu nu trebuie să ai altă lucrare ziua și noaptea, decât să stai înaintea Lui și să semeni cu El între frate și frate, și apoi

înaintea sfinților Lui, popor cu Dumnezeu la masa ta. Eu nu-ți dau altă povăț în ziua mea de serbare din mijlocul tău, ci ți-L dau pe Domnul de lucrare a ta. Fă-te asemenea Lui. Vezi în învățătura Lui cum este El, iar dacă tu crezi în El, fă din cuvântul Lui faptă peste tine, căci tu ești din români, și trebuie să arăți la toate neamurile de pe pământ că ești poporul Lui cel ales încă de când a venit El născut din Fecioară, după ce poporul Israel L-a lepădat pe El ca pe un străin, punându-L cu răufăcătorii. Apoi El m-a trimis pe mine ca pe cel întâi-chemat, și am pus pecetea Lui peste pământul român, iar ea l-a rodit Lui popor acum, la venirea Lui cea tainică pe pământ, căci cu șoapta cuvântului vine Domnul pe pământ, și stă acoperit în cuvânt, și vine să înnoiască făptura, cuvântând peste ea de la masa Lui de nuntă, de pe vatra poporului român, pe care Și-a pecetluit-o Lui atunci și acum, ca să-Și facă în ea casa venirii Lui, popor de ucenici, fii ascultători, fii învățați de Dumnezeu. El va împlini tot cuvântul Său. El este din cer, și nu de pe pământ, și așa sunt și cei ce sunt ai Lui. Învăță fața Lui, și apoi arată-te cu El, și să fii umilit ca El dacă vrei să fii cel ce-L vestește pe Dumnezeu. Cel ce vine după Domnul, nu mai este ca el, ci este ca Domnul apoi, și ia din cer, și nu mai ia de pe pământ pentru el. Învăță să ceri pe pământ împărăția Lui și puterea ei, și te fă ca El când Îi ceri Lui. Învăță-te să te faci rugăciune, popor așteptat de Dumnezeu și de sfinții Lui, căci omul nu trebuie să se roage fără rod, ci trebuie să se facă și nu să facă rugăciune, și atunci Domnul va împlini. Amin. Rugăciunea este umilință, iar umilința este rugăciune, și frumos este Domnul prin cei umiliți ca El. Aceasta este învățătura mea pe masa ta cu Domnul și cu sfinții Săi, popor călăuzit de Dumnezeu. O, uită-te în cuvântul Lui, și cu duh de umilință cere-I Lui să Se arate cu tot ce El a cuvântat ca să se facă. Amin, amin, amin.

— **O**, ucenic întâi între cei chemați ai Mei! Eu M-am născut om ca să-i arăt omului calea. O, Eu te-am avut la masa celor mici ai Mei de azi când am pecetluit cu numele Meu cel sfânt grădinița Mea de fii acum cincisprezece ani, și când am avut de mărturie și de mângâiere pe arhiereul Meu Irineu, pe care l-am luat dintre cei de azi. O, ce greu l-au legat pe el apoi arhieriei de azi ca să nu mai audă el șoapta Mea, cuvântul care înviază omul! O, cum de nu le e teamă pentru fapta lor? Aceasta numai cei ascunși sub haina Mea, numai cei ce se acoperă cu ea, numai aceia sunt în stare să facă așa, numai aceia știu cel mai bine să Mă țină pe Mine ținut pentru ca să domnească ei, și nu voia Mea peste pământ. De multă vreme strig Eu la ei, și nu se vor putea dezvinovați când va fi să dea seama înaintea Mea pentru fapta lor. Eu am deschis ușa bisericii Mele care veghează acum, și cu arhiereul Meu luat dintre ei am deschis-o, și nu cu ei am putut să fac aceasta, căci Eu lucrez numai cu cei credincioși, și altfel n-am putut lucra în nici o vreme lucrările Mele. Eu nu pot lucra cu cei ce nu veghează. Eu nu pot ca omul, și iată, strig la cei ce nu veghează:

O, treziți-vă voi, oameni care vă numiți pe voi înșivă biserică a lui Dumnezeu! Treziți-vă, că e greu pe pământ, și n-am între voi om plăcut Mie ca să Mă sprijin cu el, căci voi vă propovăduiți pe voi, și nu pe Mine, și călătoriți pe urmele celor ce M-au răstignit, având ei puterea aceasta pe pământ. Înfricoșați-vă la glasul Meu de peste voi! Sunt Fiul Tatălui Savaot. Eu sunt Cel Căruia voi ziceți oamenilor că-I slujiți. Chiar dacă voi vă împărțiți între voi vina voastră, zicându-vă unul altuia că nu sunt Eu Cel ce grăiesc de la această iesle de cuvânt, Eu sunt acest cuvânt. Fericiți ați fi voi să nu fiu Eu, dar Eu sunt Cuvântul Care grăiește cu voi. Vin cu zeci de mii de

sfinți, și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, și grăiesc peste pământ în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, botezându-i în cuvântul Meu pe cei ce cred făcându-Mi locaș de înviere în ei. Dar voi sunteți fricoși și vă ascundeți, căci sunteți vinovați și Îl ascundeți pe Dumnezeu. V-am trimis cartea cuvântului Meu de azi, și apoi v-am scris în cer pe fiecare din voi că v-am dat cartea Mea, cuvântul Meu cel de cincizeci de ani peste pământul român, cuvântul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la om. O, nu vă puteți ascunde. Să știți că voi sta față în față cu voi în fața a mii și milioane de îngeri, precum este scris, și va fi să-Mi răspundeți: ce-ați făcut voi cu Dumnezeu, Care a bătut la ușa inimilor voastre?

Dați drumul celui umilit între voi, celui umilit de voi, și dați-i față, căci i-ați zdrobit fața pentru ca să i-o luați voi. Dați-i înapoi cele ce sunt de la Mine ale lui, și care sunt peste el, căci păcatul vostru apasă peste neamul român, de care vouă nu vă este milă ca niște păstori ce vă numiți peste ei. Cei ce iubesc minciuna și întunericul, aceia slujesc duhului întunericului, iar Eu, Domnul, sunt Lumina lumii și vădesc pe cele în întuneric ascunse, ca să fie știute că sunt. Înfricoșați-vă! Umiliți-vă, căci umilință vă trebuie, și nu slavă, așa cum voi căutați. Dacă vă numiți biserică, nu uitați că biserică are ca față duhul umilit, duhul care dă viață. Umblați în lumină. Aceasta vă îndemn după cincisprezece ani de la așezarea semnului Meu între pământ și cer, căci Eu vin cuvânt pe pământ, vin cu norii, și ca un Dumnezeu adevărat strig vouă: îmbrăcați-vă în umilință uitându-vă la sfinții care au cucerit cu viața lor Ierusalimul cel de sus, țara sfinților Mei pe pământ și în cer. Cereți la Mine peste voi înțelepciunea umilinței, duhul descoperirilor cerești, ca să cunoașteți voia Mea, și dați-vă casă lui Dumnezeu, ca să vină peste voi milostivirea Mea și să vă fac vouă bine, și să vă învăț ce înseamnă un ucenic al lui Hristos pe pământ. Pace vouă! Cu milă rostesc așa peste voi, și voi privi la voi cât veți lua din pacea Mea, din ființa Mea care plânge în ea după om. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu! La masa Mea cu tine am strigat la cei ce-Mi țin închis între ei și bine păzit pe arhiereul care M-a iubit prin credința lui când M-am sprijinit cu el acum cincisprezece ani, de am așezat la vedere piatra mărturiei cuvântului Meu acum, la capăt de timp în neamul român. De jalea Mea cea mare, de aceea am strigat la ei. De lacrimile care Mi le înmulțesc ei mereu, mereu, de aceea am plâns înaintea lor. Aș voi să-i iert, dar cei ce se ascund, Îmi ascund între ei pe cel zdrobit al Meu, pe cel ce stă umilit sub mâna lor vrăjmașă lui Dumnezeu. O, ce mare, ce mare este această fărâdelege! O, cât Mă doare!

Să ne așezăm în duhul mângâierii, fiilor. Să ne odihnim din cuvânt și să lucrăm ca în cer pe pământ, cu răbdare și cu speranță, căci dragostea și credința cea pentru ea, va fi rodul nădejdi și va fi rugăciune, și fericiți sunt cei ce au putere făcându-se ei rugăciune înaintea Mea pentru slava Mea pe pământ. Amin.

O, fiilor, îmbrăcați-vă tot mai mult în puteri din cer, în Duhul Sfânt, fiilor, și cu umilință mare fiți asemenea Mie, căci cu voi întru voile Mele Eu voiesc să pot cu voia Mea peste pământ, și apoi să ne bucurăm de ea. Cartea Mea s-a făcut învățător peste cei ce iau din ea, și mulți, și tot mai mulți vor bea din ea și vor învia întru Dumnezeu, căci cuvântul Meu este înviere, și va așeza el pe pământ învierea, fiilor. Iar voi dați-vă unii altora mângâierea Duhului Sfânt și iubiți ca Dumnezeu între pământ și cer, și așa fiți-Mi Mie mângâiere, căci cu iubirea Mea vă hrănesc, ca să-Mi fiți voi alin, precum Eu vouă vă sunt. Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2006

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

Poporul Domnului este îndemnat la credincioșie. Fericiți cei milostivi, care împart duhul mângâierii.

In a treia zi de cuvânt a sărbătorii grădiniței cuvântului Meu, Mă apropii de porți ca să intru, și am pe trâmbița Mea în coborârea Mea cuvânt.

Cu milă mare Îmi întăresc porțile și caut să le dau vlagă, dar Eu te-am rugat mereu, mereu, poporul Meu, te-am rugat pe tine să porți tu grija aceasta, și pentru Mine s-o porți, și ți-am spus să nu pui o mai înainte grijă între cele ce tu lucrezi ca și grija pentru coborârea Mea la tine, pentru cărarea Mea când știi că dau să vin să Mă așez înaintea ta cuvânt. Te-am mai învățat să trăiești frumos, să lucrezi frumos și să fii plăcutul Meu ziua și noaptea, ca să fie în tine pacea Mea, binecuvântarea Mea, odihna Mea în mijlocul tău și între frate și frate, ca să se reverse acestea de la mijloc înaintea Mea și să am putere în porți când vin la tine. Te-am învățat să nu uiți, să nu uiți povăța Mea, și mereu te-am învățat așa, căci Mie trebuie să-Mi fie bine cu tine și să am sălaş de odihnă în tine, și apoi să-ți fie ție bine, poporul Meu.

O, sunt plin de cuvânt și de sărbătoare de cuvânt pentru poporul care M-a știut cincizeci de ani în mijlocul lui, și dau să Mă socotesc bine, căci găsesc neputință pe cărare, găsesc porțile ostenite, iar Eu sunt plin de cuvânt ca și trâmbița Mea, care se umple de milă pentru cărarea Mea, căci puterea cea pentru venirea Mea cuvânt nu poate lucra numai din cer, ci trebuie de pe pământ lucrată, iar Eu te-am învățat pentru aceasta, poporul Meu.

O, popor învățat de Dumnezeu, să ne fim sprijin unii altora, Eu vouă și voi Mie, tată, căci în pământul celor sfinți este scrisă dreptatea să domnească. De câte ori vin Eu la tine cuvânt, poporul Meu, Eu trebuie să te învăț și să te îndemn, trebuie să am grijă să-ți întăresc iubirea și credința și trezia și duhul ascultării și al cumințeniei, iar pentru acestea trebuie să ai și tu grijă să te așezi să împlinești mai înainte de orice grijă a ta, căci ascultarea de Mine îl ține pe om înaintea Mea. Ți-am spus să înveți să te așezi înaintea Mea, și să stai frumos și sfânt când te așezi, ca prin aceasta să pot Eu să Mă așez în tine cu ființa Mea, nestingherit fiind înăuntrul tău. Vreau să-ți dau ție pacea aceea care vine de la statul Meu în tine în chip neștirbit, iar pentru aceasta tu trebuie să te așezi înaintea Mea și să-Mi faci loc în tine, și să-ți fii Stăpân a toată ființa ta mereu, mereu, și să fac în tine ființa Mea, ca să-Mi fii tu de sprijin Mie, poporul Meu.

O, cât de frumoasă este învățătura Mea de peste tine, Ierusalime! Trâmbița Mea intră acum cu Mine și se așează înaintea ta din dreapta Mea, căci lucrarea ei pe pământ a fost de-a dreapta Mea, și a fost supunerea, și a fost ea sprijinul Meu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

— **D**acă Tu, Doamne mare, m-ai născut pe mine din cuvântul Tău cel din zilele acestea, a trebuit apoi ca eu să fiu rodul cuvântului Tău, ucenicul Tău, Doamne. M-am așezat cu toată ființa mea în ascultarea de Tine ca să Te mângâi în durerea Ta cea de la om, durere lungă și grea, la care mereu se adaugă și nu se împuținează, căci omului îi este amar cu voia Ta peste el, Doamne. Te vedeam mereu îndurerat, cum și acum ești. Vreau să Te mângâi, că ești rănit cu durerea cea de la om, și vreau să-mi învăț poporul să-mi fie urmaș cu credincioșie, și așa voiesc eu să Te mângâi, căci ajutorul cel pentru cer este de pe pământ, Doam-

ne, iar eu voiesc, în ziua mea de serbare cu poporul cel de azi și cel de ieri, să-i amintesc lui de dorul cu care Tu, Doamne, l-ai tot strigat mereu, și îl strigi și azi la masa Ta, la casa Ta, pentru nașterea lui cea desăvârșită, și vreau să-i amintesc lui că duhul credincioșiei l-ai așteptat Tu în toată vremea de la poporul pe care cu atâta milă, cu atâta așteptare după el, l-ai hrănit pe el cu viața învățaturii Tale de peste el.

O, mă uit cu lacrimi de Duh Sfânt pe calea cea cu poporul cel hrănit de Tine prin glasul meu de trâmbiță a Ta, așa cum Tu ai avut să lucrezi pentru taina celei de a doua veniri a Ta de la Tatăl la om, după ce s-au pecetluit cele șapte vremi cu cele șapte peceți de peste ele. Privesc de sus de lângă Tine, și cu Tine privesc calea și pașii celor ce au mers mai mult sau mai puțin pe ea înaintea Ta. Au fost mulți care au mers pe calea Ta cea de acum, ale cărei capete sunt unul în cer, și unul pe pământ, dar una este să meargă cu pasul pe ea, și alta este să se așeze pe ea înaintea Ta cel ce o află pe ea. O, Doamne, n-a avut minte cu care să învețe calea aceasta poporul care a străbătut cu pasul până la izvorul ei, până la capătul cel de pe pământ al acestei căi, și de unde Tu Te deșertai cu cele din cer pentru om ca să ia omul în el dorul pentru calea lui spre cer, spre Tine, Doamne, cu dorul lui. Te găsea poporul la gura mea izvorătoare de cuvânt al Tău și nu dădea să Te iubească pentru Tine, ci numai pentru el poporul cel mic cu mintea și cu credincioșia, iar eu și cu Tine sufeream de dor, și sufeream, Doamne, și cel ce venea nu se făcea vindecător pentru noi, nu se făcea, Doamne. Și dacă poporul n-a știut să-L vindece pe Dumnezeu de rana cea de la om, am rămas, și el, și noi, nevindecați de dureri, Doamne. Disprețuiți am fost, și Tu, și eu, căci omul fuge de durere și n-are Domnul cu cine să-și sprijine sarcina Sa așa cum face omul când este obosit, când este nemulțumit, când este necăjit, Doamne.

O, copii însărcinați cu Dumnezeu! O, copii care stați între Domnul și popor porți ale Domnului! Mi-e tare milă de durerea din voi, și sunteți neputincioși pentru ea și sunteți înlăcrimați și nu găsiți pentru voi puteri și mângâieri sub sarcina Domnului, care este peste voi. O, cât de mult voiesc să las cuvânt peste poporul care a fost și peste cel care este și peste cel ce va învăța să fie. Eu vă aștept să puteți mult, și aștept cu milă, și voi pune puteri în voi, căci sunt plină de cuvânt și de dulce cuvânt. Mi-e tare dor de popor cu credincioșie în el și cu grijă pentru sarcina Domnului, pentru venirea Domnului la el, și mi-e dor de poporul care a pășit cu pasul pe calea cea de cincizeci de ani a acestui cuvânt izvorât din cer, și n-a știut el să pășească spre cer cu credincioșie, cu statornicie și cu inimă născută de sus pentru cele de sus. Iată, când nu știe cum să învețe, nu învață omul. Când nu știe cum să iubească, nu ajunge omul pe calea iubirii și a faptelor ei. Mi-e duhul plin de cuvânt, și cu milă voiesc astăzi să lucrăm ca să putem, copii osteniți, și să așezăm în carte cartea cuvântului de azi.

Mi-e duhul plin de cuvânt, Doamne, și, odihnindu-ne și întărindu-ne în porți, și porțile în noi, vom zidi cuvânt de zidire, cuvânt de înviere, Doamne. Amin, amin, amin.

— **O**trâmbiță miloasă, Verginica Mea, suntem miloși, tată, și de aceea trebuie să lucrăm cuvânt de facere pentru cei ce știu despre calea Mea de azi pe pământ, și trebuie să trâmbițăm, tată, și să punem iarăși duh de trezire pe pământ și în cer, Verginica Mea. Lucrarea ta a fost de-a dreapta Mea, și cu supunere M-ai iubit și M-ai slujit, și cu suspin M-ai purtat și M-ai dat de veste cu venirea Mea, căci Eu am fost cuvântul cu care Mă slăveam de la graiul gurii tale peste cei ce veneau să vadă și să audă de la Noi. Ne odih-

nim acum, ca să Ne întărim de lucru, ca să prindă vlagă porțile, tată, iar Eu voi privi la lucrul tău și te voi însoți și te voi mângâia, tată, căci Nouă Ne trebuie mângâiere multă ca să putem lucra. Amin.

O, popor îngrijit de Dumnezeu, fă-te mângâiere și putere pentru Domnul în mijlocul tău, fiule. Învață-te să te așezi înaintea Mea și să ascuți de Dumnezeu, și cu credincioșie să poți pe calea Mea cu tine, pe calea ta cu Mine, poporul Meu. Învață-te să fii mângâietor, căci tu ești învățat de Duhul Sfânt Mângâietorul, fiule. Învață, poporul Meu, învață, tată, iubirea pentru Dumnezeu, și fă-te mângâiere Lui pe pământ, că vine Domnul mereu la tine pe pământ ca să-ți aducă mângâiere și să te facă asemenea Lui, Mângâietor ca El, poporul Meu. Amin, amin, amin.

*

Sunt trâmbița Domnului, căci am fost pe pământ gura graiului Lui, și sunt în Domnul în cer și pe pământ. Amin.

O, Doamne, eu pentru cuvintele Tale am păzit căi aspre, Doamne, așa cum proorocii lucrau, căci prin sfinții de pe pământul Tău, minunată ai făcut în ei toată voia Ta, precum este scris. Amin.

Dau să-i aduc aminte de mine poporului pe care l-ai hrănit de la masa Ta de cuvânt prin gura mea, Doamne, căci el, fără slava cuvântului Tău de peste el, s-a dus și se duce într-ale lui și Te părăsește, Doamne. Le-au crescut copiii și s-au îndulcit din lume, și au luat-o și părinții pe urma lor. Au rățacit părinții, și au luat-o și copiii înapoi, pe urma părinților lor nesupuși Ție, Doamne, iar între cei sfinți ai Tăi au fost pe pământ mame care și-au purtat pe umeri copiii spre Tine până la jertfa lor mântuitoare, ca să nu piară dinaintea Ta copiii lor. Dar iubirea pentru cer a pierit din inima poporului Tău, din părinți și din copii, că greu mai poate iubi omul calea mântuirii așa cum este ea să fie, așa cum a fost calea mea pe pământ spre Tine, Doamne.

Îl chem pe poporul Tău care a mâncat la masa Ta de cuvânt, Doamne, îl chem la duh de credință, căci cel ce nu-și calcă credința în venirea Ta, acela este cel ce la nimic și la nimeni nu se uită, decât la Tine și la dorul lui de Tine, dor pentru care omul uită de el și Te ia pe Tine de viață a lui, dându-se Ție să-i călăuzești viața. Amin.

O, măi popor de demult! O, măi popor care ai avut darul să crezi în graiul Domnului, Care-ți grăia prin gura mea! Clipele tale cu Domnul stau înaintea Domnului mărturie și te întreabă de ele, și te întreabă de clipele tale de azi. O, măi popor, ce frumos ai fost tu povățuit! Ce mare Învățător ai avut tu pe pământ! Apoi Domnul te-a povățuit din nou când am venit eu înapoi la tine să strig prin cetăți ca să-ți văd fața, și ți-am spus atunci să înveți rugăciunea nedezevinovățirii și a neînvinuirii și să spui așa: „Doamne, să nu învinuiesc eu pe aproapele meu din pricina păcatelor mele, care dau să mă despartă de calea mea cu Tine; ci dă-mi duhul inimii curate și al smereniei de duh, întru răbdare și iubire; acestea să mi le dai înăuntrul meu“. Tu însă n-ai făcut așa, o, măi popor de demult, iar eu am plâns și plâng, căci tu ți-ai ales voia ta. Supunerea, care este de-a dreapta Domnului, și voia liberă, care este de-a dreapta omului, din aceste două căi ai putut să-ți alegi una, o, măi popor de demult hrănit de Domnul la masa cuvântului Lui. Dar a venit acum Domnul la tine și ți-a arătat drumul Lui cu tine, drumul cel de demult, și ți-a dat cartea Lui cu tine, popor

de demult. De când ai plecat, mereu te-a strigat Domnul și mereu a dorit după tine ca să-L auzi. O, cât de lovit, cât de dezmoștenit de tine a fost Domnul, și s-a lucrat aceasta din mijlocul tău. Vai creștinilor care au lucrat și lucrează așa, luându-I Domnului stăpânirea și lucrarea, pe care numai Domnul știe s-o lucreze peste om, căci omul nu cunoaște pe cele dinăuntru ale omului. Duhul îngâmfării s-a pripășit cu multă stricăciune în mijlocul tău, popor de demult, iar tu l-ai primit și l-ai îmbrățșat, și te-ai lăsat dus cu vorba și n-ai știut să vezi acest rău care te-a uns la inimă ca să-L poți tu apoi părăsi pe Dumnezeu. Proorocul David spunea așa: «*Pentru ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești, eu pentru cuvintele Tale am păzit căi aspre, Doamne*». Tu însă, popor de demult, ai părăsit veghea, și ți-ai pierdut apoi puterea și ți-ai pierdut statornicia și ai părăsit cuvântul vieții și ți-ai ales voia ta, după ce ai fost zdrobit de duhul îngâmfării, purtat din loc în loc prin popor de către cei potrivnici ai tăi, de la mijloc lucrând ei ca să-mi tragă poporul de pe cale. Dar tu erai poporul cel învățat de Dumnezeu și puteai să cauți să ascuți numai de la Dumnezeu, și să nu ascuți cuvinte omenești, care nu-și cunosc adevărul, de vreme ce ele sunt hrănite de îngâmfarea cea din om, și iată, ai fost tras de pe cale, căci n-ai vegheat.

Mi-am ridicat urmași, pentru binele tău, și mult am plâns și am așteptat să am cu cine să mă sprijin, după ce pentru tine m-am dus la Domnul ca să te ocrotesc și mai mult, dar din mijlocul tău eu nu am găsit fii de ajutor, căci nu era iubire de Domnul și jertfă sfântă din creștin. Mi-am adus apoi aproape fii cu iubirea Domnului în ei, și Domnul S-a sprijinit apoi pe ei, dar poporul nu m-a voit așa pentru el, căci cei ce-și măreau duhul îngâmfării și al necredinței, nu te-au lăsat pe tine să stai în Domnul, popor de demult, și te-a dezbrăcat de putere, și apoi tu n-ai mai putut și n-ai mai știut ce să faci, căci ai fost zdrobit de cei ce ți s-au părut ție aproape mie. O, mi-e milă de tine și de mine, că mi-ai fost popor, și de când am plecat la cer mă așteaptă Domnul cu poporul ca rod al lucrului meu cu El.

Plâng în cer amintirile sfinte, și ele te vor întreba de tine și de Domnul, popor de demult. O, scoală-te și ieși de sub robia voii libere și întreabă-te, și apoi răspunde-ți ție unde te duc pașii tăi. O, mi-e milă de tine și de mine, popor de demult, că mi-ai fost popor, și eu trebuia să-I dau Domnului rod. Unde ești? Cine poate să-mi spună unde ești? Dar tu poți să uiți iubirea mea și lucrarea mea cu Domnul pentru ca să te aibă El popor al Lui? Nu e mult cuvântul meu din ziua mea de serbare între sfinți, dar e multă durere, și iată, durerea lui e multă, și nu el.

O, aș vrea să te văd, popor de demult. Aș vrea să te gătești cu Domnul ca și cu cea mai scumpă haină, ca să-ți fie Domnul de veșmânt, căci eu știu că toți cei care-L vor vedea pe Domnul, vor fi cei care vor fi asemenea Lui. Iată cât mă doare! Iată, și acum sunt cu putere cei ce din mijlocul tău s-au îngâmfat și te-au tras pe tine dinaintea Domnului. Nimeni nu le-a spus lor să facă așa, dar așa au făcut și așa fac aceștia, iar tu ai fost și ești slab cu veghea, popor de demult. O, ce să fac eu pentru pașii tăi cu Domnul? Ce să fac să-ți iau pâcla de pe ochi și de pe inimă, poporul meu de demult?

O, cum de nu vede omul cât de mult rău vine peste el când nu-L are pe Domnul de Stăpân al inimii și al vieții lui între pământ și cer? Nu e om mai sărac și mai gol ca și omul care se smulge din voile lui Dumnezeu pentru voile lui. O, așa au făcut cei ce s-au îngâmfat în mijlocul tău, popor de demult, și apoi ei au zdrobit credința ta și dorul tău de Domnul și de viață cu ascultare și cu sfințenie în tine. O, să nu spui că-L iubești sau că-L porți pe Domnul sau că-L dorești, căci pe aces-

tea numai sfinții le pot. Tu însă n-ai mai putut pentru Domnul în tine, și n-ai mai putut pentru tine în El, ci ai putut pentru neascultare și pentru despărțirea ta de mine și de Domnul, popor de demult. Dar eu îți aduc aminte că te-am iubit și că tu n-ai știut și n-ai învățat să mă iubești dacă eu te-am iubit, și m-ai făcut să plâng după tine apoi, și ai călcat peste iubirea mea și nu i-ai mai dat nimic. Să știi că pe Domnul Îl iubesc numai sfinții, iar sfinții sunt cei ce nu trăiesc pentru ei, ci pentru Domnul pe pământ. Îți spun aceasta ca să nu spui că-L iubești pe Domnul. Îți spun aceasta ca să te pocăiești, poporul meu de demult, ca să te privești și să-ți vezi fața, căci eu te chem la fântână ca să te cureți și ca să te ridici la glasul Domnului, Care-Și gătește acum popor mireasă. Fântâna a dat peste margini, și mulți se ostioiesc din ea, din apa vieții, din cuvântul vieții, și vin să împlinescă înaintea Domnului viața sfântă în ei. O, dar tu ce faci, popor de demult? Spune-mi și mie! Eu stau cu Domnul înaintea ta, și am porți între tine și mine, căci Domnul Și-a ridicat Lui rod din fii hrăniți cu El prin gura mea. Oare, nu poți să scapi din cursa duhului minciunii care a venit spre tine ca să te piardă din mâna mea, popor de demult? Cei ce au venit spre tine îmbrăcați în acest duh, au dat a se arăta salvatori ai tăi, dar ei te-au dezbrăcat de haina milei Domnului și ți-au uns inima și ochii ca să nu mai poți, ca să nu mai vezi, ca să nu mai vii, ca să nu mai fii, popor de demult. Dar eu sunt cu vasul plin de milă, și grea mi-a fost lupta ca să nu pieri tu de pe cale, iar dacă n-ai vegheat, tu nu m-ai ajutat nici pentru mine, nici pentru tine, și te-ai lăsat cu cei necredincioși, cu cei răzvrățitori, cu cei învrăjbitori.

Plâng în cer amintirile sfinte; ele stau mărturie între mine și tine că ai fost poporul meu și că te-am hrănit cu Dumnezeu, popor de demult. Scoală-te, ca să auzi trâmbița! Scoală-te ca să auzi! Amin.

O, Doamne, stau în porți și grăiesc cu lacrimi. Tu vezi cum grăiesc. Tu vezi cât mă doare, Doamne. O, e mare durerea noastră, și iată, poporul cel chemat la masa Ta n-a știut și nu știe să se poarte frumos pe calea cea cu adevărul Tău pe ea. Inima omului se vede pe fața lui, iar noi ne-am temut de creștini, Doamne. Tu ai putut să Te faci om ca să-l ajuți pe om, dar omul nu vrea, Doamne, nu vrea să se facă dumnezeu, și apoi să Te ajute, Doamne; măcar pentru viața lui cea veșnică să Te ajute. Iar eu, trâmbița Ta, suspin în mine, suspin în cer, și din cer peste pământ. Suspina trâmbița Ta, Doamne, pentru poporul de demult, poporul Tău și al ei, Doamne. Îi mângâi pe cei mai mici, care au rămas și care s-au lăsat cale a Ta și a mea spre poporul de demult.

O, copii care stați din greu în porți ca să treacă Domnul spre om! Să vă dea Domnul sufletului și trupului sănătatea și puterea pentru lucrul Lui cel sfânt, fiilor copii. Pace vouă, că sunteți micuți! Ați fost atâta de copii, de v-ați lăsat mereu zdrobiți de dușmănia și de răutatea celor vicleni și îngâmfați de la mijloc în poporul cel de demult. Ați fost atâta de micuți, de v-ați lăsat judecați și defăimați și invidiați și alungați, fiilor copii. Dar voi, pentru răutate sunteți copii, căci răutatea este a celor mari prin ea. Fiți blânzi. Fiți copii. Fața și inima voastră să fie lumină pentru calea cu Domnul a poporului. Fiți învățatori peste cei ce iubesc ca Dumnezeu și nu ca omul calea împărăției Domnului în ei. Sfinții și îngerii să vă fie întărirea și veghea, iar poporul cel hrănit, să crească frumos, să crească și să vă dea multă, multă mângâiere, ca să aibă el această comoară pe vecii apoi. Fericiți cei milostivi, care împart duhul mângâierii, căci aceia vor avea comoară mângâierea, fiilor copii. Amin.

O, Doamne, aș sta mult, mult în cuvânt, că multă mi-e

durerea, dar milă mi-e de ei, căci cu ei lucrăm pe pământ pietros ca să împlinim salvare peste om, Doamne. Ridică-l Tu pe poporul de demult, o, Doamne. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, mângâie-te prin rodul tău, tată. O, trâmbiță miloasă, să știi că te va auzi poporul cel de demult și te va mângâia în durerea ta de la el, dar învățătura și îndemnul cel sfânt trebuie să stea în calea lui mereu, mereu, Verginico. Iată, să avem mare, mare grijă de pacea și de puterea cea pentru Noi în cei cu care Ne ajutăm Noi, tată, și prin acestea vom lucra Noi bine pentru Noi, și pentru cei ce Ne-au fost, și pentru cei ce Ne sunt popor acum, și va trage iubirea la iubire, tată, că a venit vremea iubirii, după plânsul ei cel mult după om. Curând, curând slava Mea va fi tot mai dulce, tot mai chemătoare, iar cerul și pământul își vor arăta tot mai mult îmbrățișarea, și apoi învierea a toate va aduce mângâiere între pământ și cer pentru toți cei care au fost și pentru toți cei care sunt. Amin.

Eu, Domnul, te mângâi în durerea ta, Verginico; te mângâi, tată, căci tu Mi-ai fost Mie mângâiere și te-a durut în tine durerea Mea cea pentru om. Și după ce vom sfârși cu durerea, va fi apoi mângâierea. Amin.

O, popor hrănit cu mângâierea Mea! Ea este pentru cei dulci, iar cei dulci sunt cei ce au fața Mea în ei, viața Mea, care mângâie făptura.

O, popor mângâiat și mereu învățat de Dumnezeu! Nu uita, nu uita cum să fii înaintea Mea, înaintea cerului și a pământului, căci la tine privesc zi și noapte oștirile cerești, sfinții și îngerii, și după tine așteaptă tot și toate. Trezește-te pururi, ca să știi vremea ta înaintea Mea, popor al slavei Domnului, popor al cuvântului Meu, care vine cu norii. Amin, amin.

1/14 decembrie 2006

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Omul este nedrept cu Dumnezeu. Omul stă în întuneric, în ascunderea faptelor sale. Casa Domnului pe pământ este inima omului și dragostea din ea pentru Dumnezeu.

Mă anunț la porți. Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Savaot. Amin.

Mă fac cuvânt de sărbătoare a sfinților Mei și intru în carte cuvânt și pun masă cu el pe pământ, căci dacă iarăși am venit după om, Eu nu-l părăsesc pe cel credincios, pe cel cu dor în el, și Îmi țin făgăduința peste cei credincioși pentru care am spus acum două mii de ani că voi fi cu ei până la sfârșitul timpului, și apoi voi fi veșnic pacea lor. Amin.

Porțile Mi se deschid, și Eu intru cu slava cuvântului Meu și ies apoi cuvânt pe pământ. Pe pământ stăpânește omul, căci așa s-a deprins omul, iar Eu am venit și vin să-i spun omului că Dumnezeu este Făcătorul cerului și al pământului și că omul este nedrept cu Dumnezeu când el stăpânește fără Dumnezeu pe pământ în viața lui de om. Eu însă M-am arătat în toată vremea minunat pe pământ întru sfinții Mei, cu voia Mea în ei M-am arătat prin ei înaintea oamenilor cei plini de slăbiciuni, și care aleargă în toată vremea lor după alți dumnezei, împinși fiind ei de slăbiciunile lor, cărora ei le slujesc.

O, popor hrănit din cer, în toată vremea pe pământ Eu am fost Dumnezeu și Stăpân numai pentru sfinți, și prin ei M-am arătat că sunt cu ei și că sunt în ei, și că omul de pe pământ nu vrea să știe că Dumnezeu este în cer și pe pământ Stăpân. Cu mare strămtorare am lucrat în toată vremea între

oameni prin sfinții Mei, și am fost bun și milostiv, și așa am dat să-l fac pe om să știe că e neputincios, și că Dumnezeu este Cel ce este și Cel ce poate. Eu însă plâng cu mare suspin, și plâng în sfinții Mei, și plâng în Mine sfinții din pricina lipsei dragostei pe pământ, și omul nu se deșteaptă ca să Mă bucure, ca să Mă aline în durerea Mea de la el. Cei ce s-au sfințit pe pământ pentru bucuria Mea de la ei, aceia au fost cei ce M-au mângâiat, cei ce Mi-au dat casă pe pământ, căci casă pentru Mine pe pământ este inima omului și dragostea din ea înaintea Mea și înaintea oamenilor, ca să vadă oamenii fața Mea în sfinți și lucrarea Mea în ei, prin care Eu îl chem pe om la lumină. Îl chem pe om să umble în lumină, ca să aibă viață omul, ca să nu aibă întuneric în el omul, ci să aibă viață. O, cum să fac să știe omul ce este întunericul? Întunericul este omul și fapta cea ascunsă a omului, și care îl întunecă pe om la minte și la inimă, dându-se pe față prin fața omului, căci întunericul nu poate nimici lumina, dar lumina îl nimicește pe el și îl vedește, căci aceasta este lucrarea ei, și prin sfinți lucrează Dumnezeu pe pământ. Amin, amin, amin.

— **N**oi, sfinții Tăi, Doamne, ne-am lăsat cale a Ta spre oameni, căci dragostea de Tine a fost fața noastră înăuntru și în afara noastră, Doamne. Nu noi am lucrat prin Tine, ci Tu ai lucrat prin noi, Doamne, și aceasta înseamnă lucrare a sfinților Tăi, pe care Tu îi alegi dintre oameni pentru lucrările Tale. Nu ei Te aleg, ci Tu îi alegi pe ei pentru slava Ta cea plină de umilință în ei între oameni pe pământ.

Omul nu știe cum poate să fie stăpân, cum poate să fie mare pe pământ, Doamne. O, numai Tu, numai Tu ești cuprins în slava umilinței, Doamne. Numai Tu știi să Te arăți mare și să fii mare, căci dragostea umilinței supune sub ea toată puterea dintre cer și pământ, și ascultă toată firea de Stăpânul ei Cel mare, și iată, omul nu știe să Te vadă și să-și cunoască măsura înaintea slavei umilinței Tale, Doamne.

O, cât de mult ai lucrat Tu prin viața mea, prin umilința mea, Doamne. Nu eu am lucrat prin Tine, ci Tu ai lucrat prin mine, iar eu am fost supus, Stăpânul meu, și Te-am dat oamenilor cu mila Ta din mine, cu mila Ta de ei, și apoi Tu m-ai descoperit al Tău, casa Ta și slava Ta în ea, și m-ai ales peste oameni din partea Ta, și ai lucrat prin mine și Te-ai arătat Stăpân prin milă și prin iubire pentru om, Doamne.

Mare, Doamne, mare este durerea Ta în Tine și în noi, și multă Îți este lacrima Ta, Doamne, căci omul stăpânește pe pământ, și s-a împușinat adevărul de la fiii oamenilor, și nu mai este cel cuvios, cel sfânt, Doamne. Dar pentru durerea celor umiliți, săraci și necăjiți, scoală-Te tot mai mult, o, Doamne; scoală-Te și adu-le lor mântuirea, așa cum și lucrezi, căci Tu ai făgăduit prin Duhul și ai zis, Doamne: «*Eu le voi aduce mântuirea și le voi vorbi pe față*». Amin, amin, amin.

— **V**enirea Mea este cu sfinții, și este ca să aduc mântuirea și să grăiesc pe față și să Mă audă omul, căci Eu am putere prin umilință, și prin ea vin, și așa îl strig pe om la Mine. Dar inima Mea așteaptă și plânge după om, și voiesc să-l văd pe om cu sufletul plin de dor, și așa să Mă strige omul să vin, și așa să vin când vin. E vremea venirii Mele, a venit vremea aceasta, și omul nu poate ieși de sub stăpânirea omului. Dar Eu, Domnul, sunt Stăpân prin umilință, și vin cu sfinții și grăiesc cu ei, și ei grăiesc cu Mine înaintea neamului omenesc, ca să împlinim prin cuvântul grăit toată împlinirea lui. Amin.

Arhiereul Meu Nicolae a fost tot o milă pentru omul necăjit, căci Eu eram prin el, și l-am îmbiat pe om spre lumină, spre viață l-am chemat prin el pe om, căci aceasta este lucrarea

sfinților Mei, poporul Meu cel hrănit din cer. O, poporul Meu, ce frumos, ce sfânt au lucrat sfinții pe pământ! Ce mare umilință lucrau! Cei sfinți sunt cei ce au umilința și lucrarea ei peste oameni, căci vai celor ce nu lucrează pentru plata lor!

O, popor hrănit din cer! Când Eu grăiesc în mijlocul tău, Mă fac apoi auzit pe pământ, și așa Îmi lucrez Eu lucrarea venirii Mele la om și după om. O, învață-te să lucrezi ca Mine și ca sfinții, învață-te cu lucrarea cea mare a umilinței Domnului în tine, căci Eu Mă umilesc înaintea tuturor oamenilor ca să pot grăi cu ei, ca să-i pot chema pe ei, poporul Meu. O, Ierusalime, frumos este acest nume pe care Eu l-am așezat peste tine! Tu să fii pe măsura numelui tău cel de la Mine, popor hrănit din cer, și să fii după asemănarea Mea; pentru slava Mea să fii așa, iar slava Mea este umilința Duhului Meu și dragostea ei care se face cuvânt de salvare pentru om. Sfinții Mei te încălzesc cu cuvântul lor cel din Mine și te doresc să fii ca ei, poporul Meu. Învață-te să știi și să poți și să lucrezi tu tot ce Eu te povățuiesc, căci mereu și iar mereu te povățuiesc Eu prin umilința Mea, cu care-ți sunt Învățător, poporul Meu. Amin.

O, fii ai oamenilor, luați de pe masa aceasta și vedeți cât de bun, cât de milos este Domnul cu cei buni la inimă, și ridicăți-vă apoi din sângele vostru, din firea voastră căzută din Dumnezeu, și luați în pânțele învățătura vieții și căutați după cuvântul Meu, o, fii ai oamenilor, și, luând mereu din el, veți putea simți cât de dor Îmi este Mie de om. Cu dor l-am făcut pe om, iar el s-a smuls din Mine și a trăit prin puterea lui, și plânge Dumnezeu după om, plânge, și iată, îl strigă să-i dea înapoi viața, și să se facă omul asemenea Mie, și să ne vedem și să ne cunoaștem și să ne iubim pe veci cu iubirea care este din Tatăl, și care este între Tatăl și Fiul, și din care tu, omule, poți să ai, poți să înveți să ai, căci Eu, Domnul, te chem, și iată, cu dulce îți grăiesc ca să Mă cunoști, și iată, omule, Eu împlinesc în zilele acestea cuvântul Meu cel din Scripturi, prin care Eu am spus: «*Pentru necazul săracilor și pentru suspinul celor necăjiți, acum Mă voi scula, le voi aduce mântuirea și le voi vorbi pe față*». Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2006

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Om trebuie să se nască din cuvântul lui Dumnezeu. Sfântul ierarh Spiridon grăiește din cer arhierilor. Omul este vădit prin încercări.

Să fie cuvânt! Să fie sărbătoare de cuvânt, căci Eu, Domnul, Cuvântul Tatălui Savaot, cu cuvântul le-am zidit pe toate, începând cu lumina. Amin.

Între cei cerești Eu sunt de-a dreapta Tatălui, iar pe pământ sunt cuvânt, căci lucrarea Mea este să Mă fac cuvânt peste pământ și peste om. O, dar lucrarea omului, care este? Omul trebuie să se facă faptă din cuvântul Meu, și acela este cel ce crede în Mine, iar cel ce nu lucrează așa, acela se scrie cu cei necredincioși, cu cei potrivnici lui Dumnezeu.

Mă fac cuvânt în mijlocul poporului Meu cel credincios, căci cel credincios se face cuvântul Meu cel împlinit, și apoi se face sprijinul Meu pe pământ pentru venirea Mea după om. Amin.

Mă așez cuvânt pe masa ta, și cu sfinții vin la tine, poporul Meu, iar tu ai de împlinit peste tine cuvântul Meu, așa cum Eu, Domnul, îl împlinesc pe al tău când îl rostești înaintea Mea spre împlinirea lui. Toată împlinirea cuvântului Meu atârână de dragostea ta cu care împlinești tu tot cuvântul Meu de peste tine, poporul Meu, căci Mie Mi-a trebuit în toată vre-

mea pe pământ un popor prin care Eu să împlinesc lucrările cuvântului Meu așa cum sunt ele vestite prin Scripturi, poporul Meu. O, dacă Eu n-aș ști că omul poate împlini cuvântul Meu de peste el, nu i-aș rosti lui cuvânt de împlinit, dar omului îi trebuie credință și apoi dragoste cu care să îplinească el cuvântul Meu, și îi trebuie înțelepciunea Mea, nu înțelepciunea lui, și îi trebuie supunere cu iubire. Acum două mii de ani le-am spus celor ce veneau la învățat: *«Învățați de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima»*, așa le-am spus, iar ei numai cu înțelepciunea Mea puteau să înțeleagă rostul cel bun al cuvântului Meu de peste ei. Cel blând și smerit cu inima are din el învățătura curată și sănătoasă, de vreme ce și el este sănătos așa, iar cei ce iau de la el învățătura, aceia mai întâi iau în ei această sănătate și se fac blânzi și smeriți cu inima mai întâi, și numai apoi iau învățătura și o împlinesc pe ea, și se fac ei sprijinul Meu pe pământ pentru lucrările Mele, pentru împlinirea a tot ce Eu am cuvântat să se lucreze și să fie, căci lucrarea Mea este să-l întorc pe om la înțelepciunea dreptilor, și cu ea să îplinească el zidirea Mea în el, și a lui în Mine, viața Mea cea veșnică în el. Amin.

O, poporul Meu, când lumea cea rătăcită de la adevărul Meu își petrece sărbătorile ei, așa cum zice ea că sărbătorește azi praznicul nașterii Mele, Eu petrec în tine sărbătoarea cea de azi, nemișcată de la locul ei, sărbătoarea arhierelui Meu Spiridon, cel blând și smerit cu inima, cel supus lucrărilor Mele prin el înaintea oamenilor. Acest arhieru M-a împlinit pe Mine în el, iar Eu am lucrat minunat din cortul lui și Mi-am sprijinit pe el lucrarea Mea între oameni, biruindu-i pe cei necredincioși căroră el le-a arătat faptele Mele prin el, puterea Mea de biruință prin cei credincioși și sfinți ai Mei.

Nu este minune mai mare între oameni ca și împlinirea cuvântului Meu. Când omul îplinește în el cuvântul Meu, el se face minune a lui Dumnezeu pe pământ și Îmi mulțumește Mie pentru aceasta și se face blând și smerit cu inima înaintea Mea și înaintea oamenilor, și așa îi învață el pe oameni calea lor spre Mine, iar mai mult de atât el nu poate face bine peste oameni. Vai celor ce vor să fie din dreptul Meu învățatori omului fără să se asemene ei Mie, fără să aibă de la Mine lucrare în ei! Eu în toată vremea lucrărilor Mele între oameni M-am ascuns de cursa omului, de slava de la om M-am ascuns, iar cel ce are în el dragostea Mea, acela este ca și Mine, blând și smerit cu inima, și acela nu caută slava Mea pentru slava lui, ci caută înțelepciunea vieții, duhul umilinței, duhul care nu strigă pe uliță ca să fie văzut și auzit, ci caută numai la mărturisirea lui Dumnezeu între oameni, așa cum arhierul Meu Spiridon Mi-a adevărat adevărul Meu prin credința lui cea tare înaintea oamenilor care nu iubeau duhul umilinței lui, de vreme ce erau atât de îngâmfați în duhul lor, stând ei peste oameni în numele Meu cu acest duh al lor. Acest fel de oameni se mint pe ei înșiși mereu, mereu, crezând ei că în fața omului pot fi într-un fel, iar în fața lui Dumnezeu în alt fel prin ceea ce fac între oameni, iar arhierul Meu Spiridon a rușinat în vremea lui fățarnicia celor ce se dau mari în numele Meu ca să-i țină lor robii pe oameni, și nu lui Dumnezeu supuși, de vreme ce nici ei nu pot să se supună adevărului, ci, din contra, mint împotriva lui, după cum este scris că nedreptatea a mințit sieși, ca apoi să stăpânească ea între oameni. Iată, Eu Mă slăvesc în om când omul se face locaș al Meu pentru lucrările Mele între oameni, iar altfel Eu nu Mă slăvesc în om, oricine ar fi el să se creadă că este între oameni, căci Eu sunt blând și smerit cu inima, și așa sunt în cei în care sunt, și altfel Eu nu sunt, și altfel Eu nu lucrez. Amin, amin, amin.

O, dacă Tu m-ai zidit locaș al Tău între oameni, Doamne, eu le spun celor ce stau așezați în numele Tău peste mulțimi că alta este slava celor pământești, și alta slava celor cerești, iar pentru această înțelepciune trebuie duh blând și inimă smerită, Doamne, și aceasta este învățătura cea mai sănătoasă peste om, Doamne. O, cum să facem, cum să facem, Doamne? Eu le spun arhierilor care s-au făcut arhierii unul pe altul în numele Tău peste oameni, le spun că nu este după chipul și asemănarea Ta păstoria lor, căci dacă ei ar fi de la Tine păstori peste oameni, ar lucra ei ca Tine și nu ca omul care caută slavă de la oameni și nume între oameni. Tu Ți-ai făcut nume mare între oameni, Doamne, dar Tu ai fost blând și smerit cu inima, iar Duhul Tău a fost umilința. O, ce să facem, Doamne, ce să facem să ridicăm orbia de peste cei ce stau pe scaune de sfinți în numele Tău peste mulțimi? Eu strig la ei ca să le fac trezirea dacă vor voi să se trezească. Eu strig, Doamne, la ei, căci adevărul Tău suspină sub încuietori. Ei au luat cheile împărăției cerurilor, pentru că ei nu au vrut să intre la Tine, ci au dat să oprească drumul pentru toți cei ce ar afla adevăratul drum spre Tine al omului, Doamne.

Vă strig pe voi, din Domnul vă strig pe voi, cei ce stați pe scaune înalte în numele Celui ce a stat pe cruce pentru salvarea din întuneric a omului! Vă strig la lumină și vă spun că Domnul a stat pe cruce înaintea oamenilor, și n-a stat cum stați voi acum, căci voi stați fără de lucru sfânt și nu-I aduceți Domnului miei. Lăsați mândria, lăsați îngâmfarea și dorul de nume și de slavă, lăsați această lăcomie, căci a Domnului este slava, după cum Îi și roștiți Lui când dați să vă înveliți cu haina Lui înaintea oamenilor. Slava voastră se vede pe toate ulițele voastre, dar slava Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh cum de nu puteți s-o arătați așa cum am arătat-o eu la cei necredincioși arhierii din vremea mărturisirii mele înaintea Domnului și înaintea lor și înaintea oamenilor de atunci? Cărui stăpân îi slujiți voi, oare? Vă întrebați voi aceasta? O, ce lucrați voi pe pământ? Vine lumina din cer pe pământ, vine Domnul cuvânt peste oameni, căci El a proorocit prin Scripturi și a zis așa: *«Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele și le voi păstori, iar pe păstorii care le păstoresc hrănindu-se cu laptele lor, îi voi împiedica să le mai păstorească, și le voi cere din mâna lor viața oilor Mele»*. Iată, voi nu-I slujiți lui Dumnezeu, ci vouă, iar aceasta este nedreptate adusă Domnului, Stăpânului viei. O, căutați la înțelepciunea Domnului, căci a voastră este de pe pământ și este amestecată cu doririle voastre de slavă vouă și nu lui Dumnezeu prin voi. Umiliți-vă pentru adevăr, căci s-a împușinat adevărul la fiii oamenilor și nu mai este cel cuvios ca să taie viclesugul de pe pământ și din oameni, iar nedreptatea își minte sieși, după cum este scris. O, este o răsplată pentru toate cele lucrate. Umiliți-vă și căutați-vă viața și cuibăriți-vă cu ea în Duhul lui Dumnezeu, căci fărădelegea și fiii ei va fi nimicită și dusă la locul ei, precum scrie despre soarta ei în Scripturi. Învățați de la Dumnezeu și deprindeți-vă să faceți loc luminii, căci Domnul numai în lumină le lucrează pe toate. Lăsați-L pe Domnul să îplinească El Scripturile Lui și ale proorocilor Lui, căci iată, voi nu le purtați în inimi ca să le împliniți și ca să cereți împlinirea lor așa cum cer sfinții ivirea cerului nou și a pământului nou și a Ierusalimului nou, despre care scrie în Scripturi ca să fie. Sculați-vă spre înțelepciune, căci nu veți mai putea dormi. Cereți-L pe Domnul să facă sfințenie în oameni. Nu mai mâncați carne, că e vreme cu durere pe pământ și în cer. Nu mai mâncați carne! Luați Duh Sfânt! Sfințiți-vă trupurile ca să le aibă Domnul de casă, căci slujitorii care stau în numele Domnului peste mulțimi trebuie să fie temple ale Duhului Sfânt, ale sfințe-

niei de trup și de duh, iar cel ce mănâncă carne, nu poate să fie altceva decât carne, precum cel ce ia Duh Sfânt din Dumnezeu, se face sălaş ceresc pentru Domnul și pentru sfinții Lui, și lumina lui se vede, căci slava Domnului luminează și înviază, după cum este firea ei. O, nu vă rușinați să vă aplecați să beți din vinul Domnului, din cuvântul Domnului. Îndrăzniți! Biruiți-vă pe voi și dați-I Domnului viață și față în voi, căci eu am fost și sunt ca și Domnul, blând și smerit cu inima, și așa vă învăț, ca să puteți voi învăța. Amin.

Eu, Doamne, aș voi să Te slăvesc pe Tine și azi prin minunile credinței și ale iubirii mele de Tine, Doamne, și dau să Te ajut pentru săvârșirea planului lucrărilor Tale, și de aceea m-am apropiat de cei ce stau cu nume de arhierii peste mulțimi. O, ce mare minune ar fi să se vadă pe pământ dacă aceștia ar căuta să înțeleagă lucrarea unui arhieru în slujba Ta, Doamne! O, ce dulce primăvară ar veni pe pământ cu Tine dacă aceștia Ți-ar înlesni Ție calea spre ei și spre oameni apoi, Doamne. Vine peste ei ziua aceea când nu vor mai putea îndura nici o mărire înaintea slavei Tale care va vâdi întunericul din om, Doamne. Dau să mă pornesc spre ei cu duhul umilinței mele și să-i scutur de ei și să-i umplu de dorul de Tine și de odihna Ta în ei, căci eu, Doamne, vreau să le vindec mintea, ca să simtă ei amarul deșertăciunii în care stau înfășurați, și nu se poate să fie vreun adevăr în deșertăciune, iar ei cred că în fața omului pot fi într-un fel, și în fața Ta în alt fel, și aceasta este deșertăciune mare, Doamne, și este vicleșugul care a umplut pământul de moarte, Doamne, și nimic nu se mai vede în afară de aceasta sub soare, Doamne, și omul ține cu omul, și omul se folosește de numele Tău ca să se ascundă sub ocrotirea Ta de faptele lui cele ținute în întunericul din el, Doamne. O, hai, Doamne, hai să le arătăm lor lucrarea sfinților Tăi, căci eu am fost umilit sub haina de arhieru, și așa rușinam eu vicleșugul arhierilor din vremea mea, care nu erau plăcuții Tăi, așa cum nici cei de azi nu sunt, Doamne.

O, dau să mă apropii cu duhul puterilor cerești și să întăresc credința, nădejdea și dragostea arhierului cel martor al Tău în biserica de azi, și cu care Tu Ți-ai așezat iarăși pe piatră biserica Ta și slava Ta peste pământ. Voiesc să întăresc în jurul lui puterile cerești și slava împlinirilor Tale, căci el este

alesul Tău și stă între lei și nu poate umbla. Dă-i lui jos legăturile, Doamne, și dă-i iarăși pe buze cuvântul Duhului Sfânt, puterea învățăturilor Tale, de la care să vină oamenii să ia lumină și să umble ei în legile vieții, o, Doamne. Așa Te rog eu să îplinești, așa Te rog eu, Doamne. Amin, amin, amin.

— **A**m ascultat în cer și pe pământ cuvântul iubirii tale, o, arhieru blând și smerit ca și Domnul tău. Amin. Iar tu, popor martor al cuvântului Meu care vine cu norii, deprinde-te să ceri împlinirile Mele pe pământ, așa cum sfinții le cer. Învață să fii drept, poporul Meu. Fii drept pe pământ și în cer, poporul Meu. Fii drept între oameni și între sfinți, pentru oameni și pentru sfinți, fii drept, poporul Meu. Tu să nu cauți să te deprinzi cu minciuna acestui veac, tu să nu crezi că te poți purta într-un fel cu omul și în alt fel cu Dumnezeu, căci omul se vedește când este probat, și acela este omul, căci aurul în topitoare se vedește și se lămurește. O, caută să te porți între frate și frate ca și cu Dumnezeu, poporul Meu, și așa să știi tu că se stă în fața Mea, căci altfel de jertfă de la om Eu nu pot să iau, și altfel omul nu-și strânge ca să aibă în cer, și mult să aibă în cer. Învață-te să naști în cel din fața ta adevărul cel sfânt din tine, dar să-l lucrezi ca să fie, poporul Meu, iar dacă nu-l ai, lasă-te lucrat pentru el, lasă-l să lucreze peste tine, fiule. Învață-te să îplinești cuvântul Meu, ca să te scrii cu cei credincioși, și arată-ți mereu fața și lasă-te la gătit pentru împărăția Mea și lasă-te curățat de cele omeștești, căci fericit este cel ce primește tot adevărul cel despre el, ca apoi să poată el să se lase gătit pentru fața Mea în el, pentru împărăția Mea în el, și care este probată dacă este sau dacă nu este în el, căci viața Mea din om trebuie încercată, trebuie mereu întrebată dacă este în om, și așa vei fi tu unealta Mea de împlinire a Scripturilor Mele de cer nou și de pământ nou, poporul Meu. O, nu uita, nu uita învățătura Mea de azi: omul nu poate să se arate într-un fel cu omul și în alt fel cu Dumnezeu. Eu, Domnul, îl citesc și îl scriu pe om după cum se poartă el cu omul, și așa îl văd Eu pe el cât slujește pentru împărăția Mea în el, și aceasta este fața pe care omul și-o dovedește înaintea Mea, și așa îl citesc și îl socotesc și îl scriu Eu pe om, și fac aceasta prin îngeri, poporul Meu. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2006